

مجموعه آثار قلم اعلی

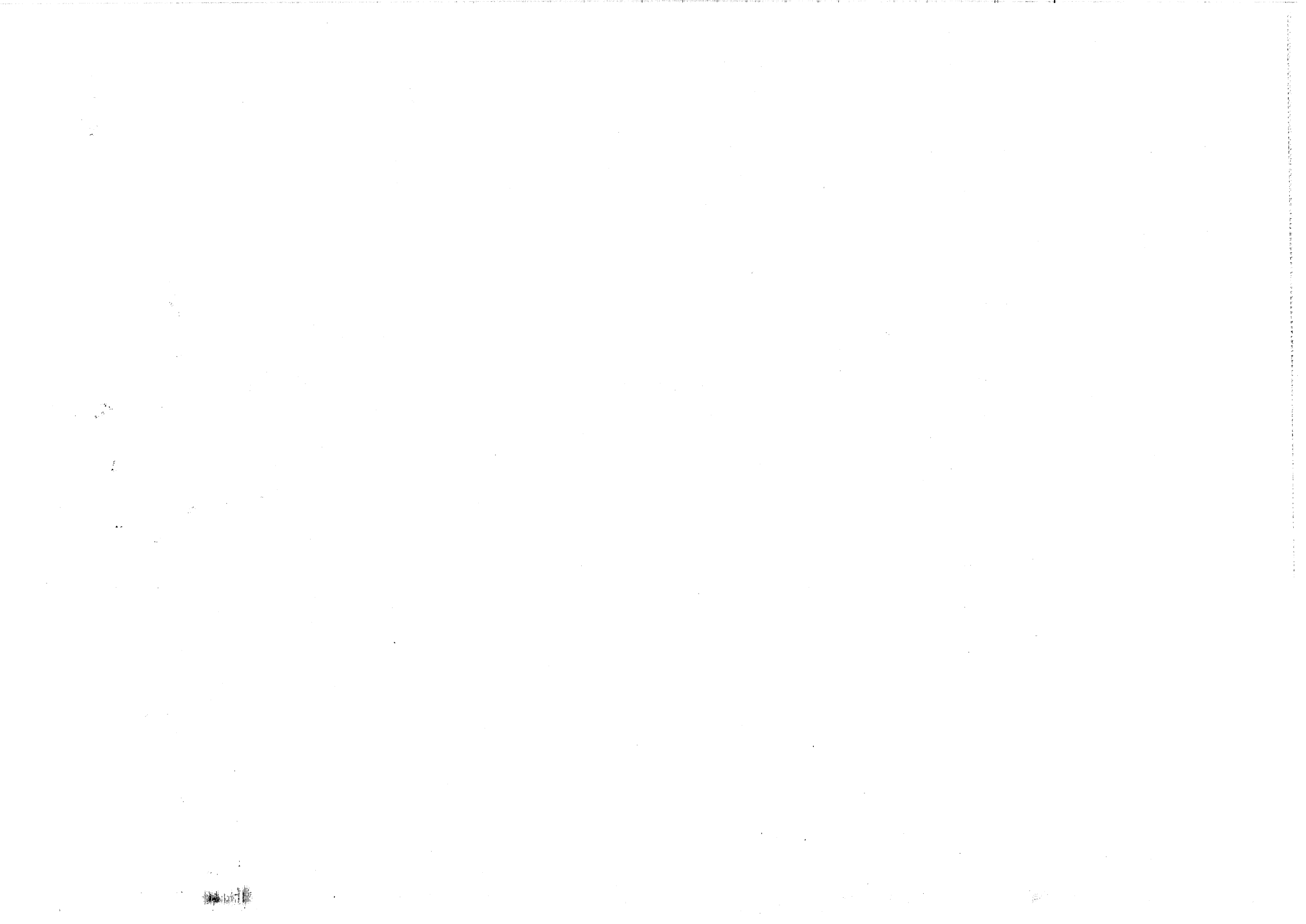
۳۲

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملی ایران

شیدالله ارکانه بتمداد محدود بمنظور حفظ تکثیر

شده است ولی از انتشارات مصریه امری نمی باشد

شهرالجلال ۱۳۳ بدیع

هو سلطان الصليم الحكيم
 هذه ورقة الفردوس تفتن على افان سدره البقار بانجان قدس طبع وبشر
 المخلصين الى جوار الله والموحدين الى ساحة قرب كريم وخبر الملتطمين بهذا النبا
 الذي فضل من نبا الله الملك العزيز الفريد ويهدي المحبين الى مقعد القدس ثم
 الى هذا المنظر المنير قل ان هذا المنظر الاكبر الذي سطر في الواح المرسلين وبفضل
 الحق عن ابا بل ويترك كل امر حكيم قل انه لشجر الروح الذي اثر بفواكه الله العلي المقدر
 العظيم ابا احمد فاشهد بانته هو الله لا اله الا هو السلطان المهين العزيز القدير
 والذي رسله باسم علي بهو حق من خدائه وانا كل بامره لمن العالين قل يا قوم اتوبوا
 حدود الله التي فرضت في البيان من لدن عزيز حكيم قل انه لسلطان ارسل كتابه
 لا تم الكتاب انتم من العارفين كذلك يذكركم الورقا في هذا الجمن وما عليه الا
 البلاغ المبين فمن شاء فليعرض عن هذا النسخ فمن شاء فليستد الى ربه بسبل قل
 يا قوم ان كفروا بهذه الآيات فبآي حجة انتمم بالله من قبل ما توبها يا ملا الكاذبين

على نازل شده

لا فوالذي نفسي بيده لمن يعذروا ولن يستطيعوا ولو يكون بعضهم لبعض ظهير ان يا احمد لا تنس
 فضل في غيبتي ثم ذكر آياتي في آياتك ثم كرتي وغزيتي في هذا الجمن البعيد وكن مستقيماً
 في حبي بحيث لن يتحول قلبك ولو تضرب بسيف الاعداء ومنك كل من في السما
 والارضين وكن كسعد النار لاعداءك وكوثر البقا لاجابائي ولا تكن من المهتمين وان منك
 احزن في سبيل الله او الذلة لاجل اسمي لا تضرب فخذ كل على الله ربك ورب اباك
 الاولين لان الناس لسئون في سبيل الوهم وليس لهم من بصير ليعرفوا الله بعبودتهم او
 يسعوا لظفانه باذانهم وكذلك شهدهم ان انت من الشاكرين كذلك حالت
 القنون بنعيم وقلوبهم تمنعهم عن سبيل الله العلي العظيم وانك انت ايضاً في ذاك
 بان الذي عرض عن هذا الجمل فعد عرض عن الرسل من قبل ثم استكبر على الله في ازل الازل
 الى ابد الابد فاحفظ يا احمد هذا اللوح ثم اقرأه في آياتك ولا تكن من الصابرين
 فان الله قد قدر لقرارها اجراء شهيد ثم عبادة الشاكرين كذلك منسنا
 عليك بفضل من خدنا ورحمة من لدنا لتكون من الشاكرين فوالله من كان في شدة
 او حزن وبقر هذا اللوح بصدق بين يرف الله خزنة وكشف خزنه ويفرج كبره والله
 لهو الرحمن الرحيم واحمد لله رب العالمين ثم ذكر من لدنا كل من سكن في مدينة
 الملك الجليل من الذين هم آمنوا بالله وبالذي يشبه الله في يوم القيامة وكانوا

على مناجج الحق لمن اسالكين

نفس كفرة
 تنبيه

هو اعلم بخبير

سبحانك يا الهى وسيدى وسندى ومجوبى ومقصودى ومقصود المقربين سبحانك
باسمك العظيم ويا مكرم المبرم وصراحتك المستقيم وكتابتك المبين ويا نور وجهك
ونجات وجهك واهرار عمتك ان تقدر بعدك كل خير وكل فضل وكل رحمة
انزلت في صحائف مجدك للمقربين من خلقك انك انت المقدر الحكيم
ايرتب افخ على وجهى ابواب فضلك وعطاياك اشهد في قبضتك منقح
كل باب عظيم لا اله الا انت العليم وانت الحكيم وانت الامر بخبير البهار المشرق
من افق سماء ملكوت الله عليك وعلى كل صادق امن

من افق سماء ملكوت الله عليك وعلى كل صادق امن
هو العزيز
نص من نص

هذا كتاب ينطق بالحق ويشير للواقي من امت باثمة ربهم وكن في يوم القيام لمن القامات
وذكرن ربهم في العفاه والشي وكن في سراوق القدس لمن الخالدات ان يا ايها
فاشكرى الله باركمن فيما نعم عليك من نعمته التي ما سبقت اليها احد من القانتات
بحيث عزك من نظره نفسه في يوم الذي انصقت كل الطلعات ولغبتن الى مقام الذي
سافرن من اوطانكن وهاجرتن الى الله في عرش القربات ووصلن الى مقام الذي
انقضت عنه كل الاشارات والدلالات اذا شهدتن بعينكن بالارارات
عبرن الاوليات والاخرات وسمتن نجات الفردوس في مقر الذي جده الله
منه عن حرفن الكلمات كذالك يخبرنى الله اما لله اللواتى يسبقن جنتن

ربهم وسرعن بانفسن في رزف الغرات والروح عليك وعلى اللواتى هن كن

في حب الله لمن الجاذبات ١٥٢
هو العزيز الباقي للحي لا الهى

سبحانك اللهم يا الهى فاخفا جبارك الذين هم قصدوا القامك وزياره
جارك ولذا سلكو اسماج البر والجر في البرود البحر ومنهم من دخل في الوثاق بعد
الاشتياق ومنهم من ات في الفراق اذا اسلكك يا الهى باسمك الذي
به اعلنت كل شى علما بان تقدر لكل شى اجر لقامك ومقام وصالك لئلا
يحرمن سلطان مواهبك شى لا في السموات ولا في الارض ولا ما بينهما و

انك على كل شى قدير
هو العزيز
نص من نص

ن يا جناب ملا احمد بسبه لقوم على من في السموات والارض
كتاب ينطق بالحق من لدن من قام على امرته سلطان لم تنفع اشارات الذين كفروا ورضوا
اذ فتح باب السماء واتى الموعود سلطان عظيم قل انه ظهر بالحق وظهور اراد وانه لهو المهين
على اسما لا اله الا هو المقدر الخبير انا نذكر الذين اقبلوا الى الوجه ولو يسهم بالاباة
الكبرى واصداق التي بهما ينظر مقام الانسان في الامكان تعالى الرحمن الذي سلم
عباده ما يقربهم الى صراطه المستقيم انا ذكرناك من قبل وفي هذا اللوح لتفرح وتكون من
اشاكرين ان اعرف قدر ايام ربك وتمسك بانفسك في كل عالم من عوالمه انه لهو
العليم خبير انا نذكر من هذا المقام على وجه اجابى الذين اخذوا كتابى وطاروا في هواى وقبلوا

بشر فتم اعلى

الی افقی و نطقوا بشانی الجبل ان افرو ایا اصحاب الله بذكره انکم واقباله الیکم ان ربکم
 الرحمن لهو البازل الکریم البهار علی الذین اتبعوا امراته و ما تقضوا ایضا تقسم الا انهم من
 المقربین فی کتاب مسبین ^{مقابله} نشی لغفران ^{تبریز}
 بنام خداوند یکتا

ای حمد کلمات پارسیه از لسان احدیه بسیار شنیدی و کوفتر معانی بدیده از کوس کلمات
 الهیه آشا میدی حال ملاحظه کن معادله نیناید بجز فی آزان آنچه در ارض بیان و سموت بیان
 ظاهر شده لافرتب العالمین کلمات مشرک باینه که با نخباب نوشته درست ملاحظه
 کن تا از قبایح کلماتش بر قبایح ننشش مطلع شوی الله اکبر ان البغاث قد استنسر طیر تیسیر
 بانسر طایر و در سما قدس احدیه دعوی بهیروی نموده و نملک فانیه رتبه سیلما فی را امدی شده
 بگوای مشرک باینه بعوضه اراضی جزیره قادر بر نفس بحر قدس الهیه نموده و نخواهد بود بشناس
 قدر و تبه خود را و از شان خود تجاوز کن و بر سلطانیکه صد هزار امثال تو با دنی کل او
 خلق شده اند لطیفان نما این است حکم محکم که از قلم اعظم ظاهر شده قل یا ایها المردود و
 جوهر نمرود و منظر گل الیهود اتقول ان یر الله مخلوقه غلت یک المحدوده کفرت بما قلت
 اما تری یر الله قد کانت بسوطه یحیی علی العالمین باری آنجناب در سایر اجاب بسیار
 خود را از ارباب حقیده در این آیام فانیه که از نظر منظر شکر کیه در جمرب و مر و راست
 حفظ نماید ان یا احمد ان استم فی امراته ربکم و فی کل سن خیرتی هو آجبه تم
 اشرب من حریق شایسته تم انفس بینا نفس تم ذکره باین امر تم شکر بکنست

ذکورا ین یدیه و جکک من الفانین و مع المشرکین و صناهم و را ک دان هذا
 یفنگک فی اولاک و اخراک تم اصعد فی کل حین الی منواک مقر الذی طره الله عن کل
 منکر عنید در جمیع احوان بذكر حرم مشغول باش و ما س البطر سبحان دعوت نما
 این است نزه وجود انسان در این زمان و کل احوان و الروح علیک و علی الذین ختم
 نسات الغفران الی حبیب من رضوان الامن لدی الله المقدر سبحان و الحمد

سید الملک العسکری المغان ^{مقابله} نشی لغفران ^{تبریز}
 ذکر اول مجلس من بظرافه است

حوادثی

سبحان الله از این ساعت و وقت که جوهر فیض ظهور پوشیده که شایه در رضوان
 همیده داخل شود و بر افغان شجره وفا و خضمان سدره بقا با لیس شود و سائر جود بر ش
 حدود در بر نموده تا تا صدی شود از عا حجب و بدینه سبای عشق راه یابد تا از غلبات خوش
 و جذبات شوق قسمت برد و نصیب بردارد و همکل قدس و آتشیم صبا قبول نموده که
 شاید از هجرات مدینه وارد شود و بر شتر طلال و وجه جمال محبوب یوزد تا از معاشرت و
 مجالست آن کسب رواج کافر سنا و طیب بقا نماید و بیست صدیه ثوب میسر مصیبتی
 حاصل گشته تا در آن بویت بین یدی محبوب مشغول مستوقه گردد و بجز غم چون نهری شده
 که شاید در آن رضوان ساری و جاری گردد سبحان الله چه جس قهسی بر پا گشته
 و چه بساط نرم خوشی گسترده گشته جمیع کرب وین طاعلی مقامات قدس غریب در رفت

ابھی وسدرہ منقی را از قلب سردند و جو نمودند و گوش هوش مرتب و صرا از
نعمات و رقاب عرش و ترنات ارباب غرضدی جبره و منزه نمودند تا در ان مقام وارد
شوند و آنچه در العالم است منقذ و مشرف کردند و ذک فضل بظہر من خیات الام
علی من یشاء و کذلک یعطی کیف یشاء و یفقی کیف یشاء و انه لبقدر علی ما یشاء

وانه هو المقدر المحبوب متعبد به
بسمه المحسن علی الاسماء
نشخصه زینت

حل تری اجبر و حل تجر ما غیر له ادر لما سخرنا البشر فاعتبروا یا اولی الالباب هل تریون
الوفاء فی فی قد خسر الذین سوا عن القاب بعد الذی حصری کوثر الحیوان من اصبح ربهم البزیر
المستعان ایاکم ان یمنیکم ضوضار الذین ظلموا تقرّبوا الی الله بهذا الاسم الذی لقی
بملکوت الآیات انی سلطانہ ربیام فی قدرته الی اعاط الوجود تفکر و یا اولی الانظار
کم من عبادنا جو فی الفراق اذا اشرف نیر الافاق یوم الميثاق کفروا ربنا رب الارباب منهم من
قال لیس حول الموعود قل لینیک بذک کل الوجود ما تده انه هو المقصود الذی زین به الالواح کذلک
القیناک و اشرفنا علیک من افق العلم ما یقر تکب الی الله ما کت الامم لتذکره فی العشی و الاشراف

ن می
بسمه المحسن علی الامکان
نشخصه زینت

شده الله انه تار الامور و الذی یسره بالحق انه لملک الفضل و مشرق العدل به نمرت الکلیه
العیاء و یمن کل من قبل الیه قد قبل الی الله ما کت الوری و الذی عرض انه

من انما سرین فی لوح عظیم طوبی کت یا احمد با امرت الناس بالمعروف و نسیتم عن المکرین
او کرم ما سمعت من لسان العظمه و الکبریا و اذ کان مطلع الاسماء فی الزوراء لعن تنهن و تو حین الی الله
رب العالمین اما انزلنا کت الواحاشتی لشکر ربک الشفوق الکریم لا تخزن من سستی توکل
علی الله الفرد الخیر اما البساک علیک و علی الذین اقبلوا الی الافق الاعلی اذا تار بهذا

الاسم المبین متعبد به
خواب میرزا احمد
بیریز
بسمه المقدر علی من فی الامکان

سبحان الذی یعرف نفسه فی کل الاحیان و یزول الآیات فی الغدو و الاسال ان الذی
سمع اقبل الیه و فاخر یوم المآل و الذی عرض انه منع عبودیه عن حوله الا انه من اصل الفصول فلانهم
ان ترکوا ما عندکم قد ظلموا فارج القدم بالعمیه و الاجلال ان اقبلوا الیه بوجه حمراء و تلوسب لوراء
کذلک باکر کم من اشرق من افق الجبال قد خسر الذین سوا عن کوثر الحیوان فی ایام الرحمن و ذر الذین
اقبلوا الی الحق و سخر بواجب الوصال قد انجذب کل شی من اسراق الوجود و کتب الناس
الکریم فی عروه و مقال طوبی لمن کسر سلاسل الظن بأیدی البتین و اقبل الی الله الفی الفصال
انک اذا وجدت عرف الآیات و انجذبت من کلمات ربک ما کت الصفات قم و قل باقوم قد
اتی الموعود و فی قبضته زمام الاجال متعبد به
نشخصه زینت

بسمی الذی به ماج بحر الفضل و ماج عرف الله رب العالمین
هذا کتب یفلق بالحق و یدعو من علی الارض الی صراط الله المستقیم هذا یوم فی سبطی ام الکتاب

امام وجه الاسرار والقوم في ضلال بين يشهد لاني وقلبي بانك اقبلت وسمعت
 وفرت بانار الله العزيز حميد قل لك الحمد بما بدتني الى انفاك واسمعتي نداك اذ كان القوم
 في ظلم عظيم اخطلح بهم كما تحفظ عيبيك وقل لك الشكر بما مقصود العالم ولك التناء
 يا محبوب من في السموات والارضين مقابله من محض انوار

هو العليم

وروا وازلتنا ما تضع منه عرف الذكر والسبان من لدى الرحمن طوبى لمن وجد عرى
 لم يجد الا من ينذما عند شهيدته انا انذركين واذزل في كتاب الله الذي ستمى بالفرقان
 الذي به فصل بين الحق والباطل الذي به اشرق النور من افق الظهور الذي به استبشرت الملكات
 واستفحرت الكائنات الامر وحكم والقره والاقدر الله منزل الآيات وما لك
 الاسماء والصفات مقابله من محض انوار

هو العزيز البهي الابهي

ذكر وروا الامرانه كان من قلم الله كتبوا وفيه ستر لغيبه على من قدس محبوا ولعن فيه
 آيات الفرقان في كل اصيل وكورا ويحترق منها قلوب العالمين مجموعا ان باطلا الغفارة
 كيف اجتمعت عن جهال الذي كان عن افق الروح مشهودا فدوت بعرض عليك ثم است
 اعلمكم في محض سلطان عرقوتها اذ ان نفيكم انتم عما كتبتهم في الحيوة الباطلة وخرتم
 عن جهال الذي خلقتهم للقاء وحلمت عيونكم عن جهال محروما كذلك ليزبانه المشركين في
 نار الاعراض ويرفع الموحدين الى سائر قدس مرفوعا وانك لا تياس من روح الله وتبني

م اعلى

عما يعل الظالمون في آيام معه ووا سيقتضى انفسهم واعمالهم وينخلون في زكانت
 بقهر الله موقودا فاعرض عنهم ثم اقبل الى الله لتكون بنظرة الله في الملكات منظورا ثم الحق
 العباد وما القى الله في صدرك ولا تخف من احد وتكون بذلك من لذات امور الروح
 وابيضا عليك وعلى الذين يطيدون الى افق قدس منزلها ۱۵۲

بنام خداوند بجايند

اگر چه ابر تیره ظلم چهره و انوار آفتاب عدل را از ظهور منع نموده و مکن ليس هذا
 اول ضرور و على الصفاء الله در عهد امي پيش ما حظه نمايند که چه مقدار ظلم و جفا بر شما مير
 عدل و وفا وارد شد از اين امر جديد از عالم محو نخواهد شد سوف يري ان كل صبر
 آثاره في الارض انه لهو العليم بحسب ا در جميع احوال بايد انجناب بافق اعلى ناظر
 باشند و بحل غايب حق متک اول کلمه که در صحنه حذر از قلم اعلى ثبت شد
 استقامت بر امر بوده بايد نشاء الله انجناب بقدر وسع از اين کانس بنوشند
 و بنوشاند قسم بافتاب سماء معاني که اين است آن کوز حقيقي که از صبيح عنايت
 رسانی جاری و ساری است طوبى للشارين و نيا للشارين و حنين للشارين
 انا سمعنا نداك و اجبتناك بهذا اللوح الكريم لعز الله لا يعاودل باجبري من
 قلبي الا على كوز الارض و اسماء يشهد بذلك مولى الورى من هذا الحسن النسخ
 ان اطلع بفضل الله و ساطعته مع من اقبل اليه و يذكر من ذكره في كتاب بين اليها
 عليك و على من معك من لدى الله الواحد الصمد بحسب مقابله من محض انوار

نسخ محض انوار

نسخ محض انوار

هو اعظم العظم

سبحانك يا ملك العالم والناس بهر باسمك الاعظم كيف اذكرك بعد اني بان الذكرك
 خلق من اثر نورك الاعلى وكيف لا اذكرك بعد ما اجتذبتني بذاكك الاصل واخذني بكره
 يا ملك الاسماء وفاطر السماء لك الحمد يا الهى باعترسي منظر امرك فى ايامك و
 سقيتني كثر الرمان بيد عظامك ايرت بسلك سلطانك وعظمتك بان
 لا حيتك غير كل عالم من عوالمك ثم احفظهم بحدك وقدرتك انك انت الذى
 لا يزيب عن علمك من شئ تفعل ما تشاء بسلطانك وتحكم ما تريد بقدرتك
 انك انت اعلى اعلى اعلى مقاديرهم مقابلة مشرعى مقابلة
 بنام بيخا خداوند بيمانند

قلم اعلى متوججين افاق اعلى را بشارت میده و هر يك را بطراز ذکر غیرت
 میفرماید قسم بافتاب افاق تقدیس که احسن از این طراز نبوده و نخواهد بود باید
 جمیع اهل عالم بجان در طلب این طراز بکوشند که شاید بان فائز گردند انک
 انت ان احمد الله بما زينتك به و ذکرک من قبله المبرم فى هذا المقام العزيز مقابلة
 هو القاهر سلطان الاسماء من افاق السماء

تعالى من تجلى على المنظر الاكبر ونطق بانفس ارباب دانش القهر انه لهو السر المستترنى
 الواح له العليم اعلى يدع الامم الى الاسم الاكبر ويشرحهم بما قدر لهم من لدى الله رب
 العالمين ان الذى وجد عرف القميص وتوجه الى ملكوت التقديس انه من المقربين

بسمى الأبدى

قد نطق لسان الصبح انه لا اله الا انا العليم الحكيم قد شهدت الاشياء انه لا اله الا
 انا الهقدر التقدير اذا ظهر النور واتى ملك الظهور اعرض عنه الناس الامر شاكر
 رب العالمين قد اهدى سكر المناهى على شأن تركوا المقصود وحضوا من
 كان على وهم مبين قل يا قوم دعوا ما عندكم وتوجهوا الى الاقنى الاعلى ان انتم من
 العارفين هذا يوم فيه ينادى الصبح الاعلى ان استمعوا ولا يكونوا من الغافلين
 كذلك انزلنا الآيات وارسلناها اليك لتكون من الشاكرين انك اذا نزلت
 بكتابتى واجتذبتك ندائى ذكر جبارى وسلقى لحن توجون الى وجهى ويعرفون بانان
 فى كثرية بحسب العليم مقابلة مشرعى مقابلة
 فى جناب درقا عليه ببارته
 بسى الناطق فى ملكوت الانشاء

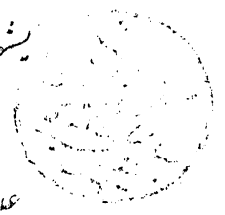
ان ياورقا ان استمع النداء من مطلع الكبرياء المترنح فى سجن جحا انه لا اله الا انا العليم
 الوهاب اتادعونا الكل الى الله من الناس من اقبل ويختم من اعرض والذى
 اقبل الله من الفائزين فى ام الكتاب قل يا معشر الامم الى من ترون اليوم انه قد
 ظهر مطلع القدر وبديه نبض العالم يداويه كيف يشاء والله لهو العليم الحكيم
 قل هل تعرفون عن الذى جاكم بكونه حيوان اقوى الرحمن ولا يكون من الذين كذبوا به
 رب الارباب دعوا ما عندكم وحذوا ما اتى بانه ملك الرقاب فاعلموا بالبين

انکم ان لا ترحووا عما علمتم یاخذکم العذاب من کل الجهات و نزول عظیم تمام رایتوه من قبل
 کذکلت بیسکم من عنده اتم البیان طوبی لک بما تغردت علی الأفنان یغنون
 الابحان فی شمارتک مالک الأدیان انا سمعنا ما نطقت به فی ذکر الله و ثناء
 انه لا یعزب عن علمه من شیء یشهد بذلك کل عارف بصار طوبی لابیک نشهد
 انه نصر امر ربّه و نظن بذكره من العباد و ارسلناه فی سنین محدودات الواحاً لخص
 به اعرف الرحمن فی الامکان قد توجه الیه طرفه الله اذ کان مقر العرش فی هذا
 السجین العظیم و من قبله فی اراضی اخری یشهد بذلك من یخلق بالحق انه لا اله الا انا
 المقصد المختار فاشکر الله بما معنا به یرک و قبلنا ما انشأت فی وصف ربک
 مالک الایجاد غرود علی خضن العالم بهذا الاسم العظیم لیتبسبب به اهل القبور و یرجون
 الی هذا الأفق الذی منه اضاقت الأفاق لا تحزنوا عن البعد انتم من اهل اللب
 یشهد بذلك مولی الامام انما ابراهم علیک و علی من سبک من الذین سبذوا

الأوصام و اقبلوا الی مشرق الارام ^{مقاومه} _{منه}

الأدس العلی الأبحی

قد فرر کتابک لدی العرش سعاد باؤن الغایة و حسبناک بهذا اللوح الذی لاح من افق نور
 رحمة ربک الکریم طوبی لک یا اقبلت الی الله و نادیته بروات الی منهاجات
 فیجات تحک بحوب العالمین الذی منه من الارز میاتی بیان نبوی به جزوه الغاسنین
 فی السجین یاوی ربّه منقطعاً عن الذین اتبعین قد اودت فی کتابک علم ربک یوی

انتهی و زریه موجوداً عندک من بدائع فضل مولاک العسیر العظیم هذا اصل العلم
 لوانت من العارفين فانظر الی العیاء اتم لما ناسوا لم یصدق علیهم اسم العلم هم
 اجهلاً عند ربک العظیم نجیر و ما اودت فی سوره التمر انما نطقک ما به غیر لک ان
 ربک لهو احکام علی ما یرید طوبی لک بما وقتت علی ذکر الله و ثناء و حضرتدی
 السر کتباک الذی کان مرثیاً بهذا الاسم الذی به نظرت السموات و انشقت
 الاضواء قد قدرنا لک فی اللوح مقاماً سوف یؤیدک الله علی اطار امره انه لهو
 القدر و ما علیک حی لا استقامت علی حقی لان راحته اذ فرار سوف تنشر فی انظار
 کذکلت یبزرک من عنده علم کل شیء فی کتاب سین ان استتم بحول الله و قوته ثم
 اذکره بین البساده ان سین من اراده و یطیبه ما یفرج بر قلبه ان ربک لهو الغفور الرحیم
 اذ افرنت باللوح ان اقره ثم وضعه علی عینیک قل کما یحیی الی العالمین
 جناب و رقا علیه بهار الله

بنام کیتا قادر سینا

باین بیان که مانند آفتاب جهان از افق آسمان او امر الهی طالع و مشرق است
 ناظر بشید میفرماید کن ثابتاً علی امری و ذکر انک اسس ما نزل من حکمت بیانی
 یا ایها انظر الی وجهی قسم بلالی بجز علم الهی که این کلمه عظیم است از آنچه در آسمان و
 زمین است باید بصیانت الهی در لبالی و آیام عبادت و بیان مست ذکر داری
 شاید آگاه شوند و بطراز صحیح بعد از مجادانات فرین گردند عجم نام بریت محتاجند

باید صاحبان پیشتر باین امر خیر توجه نمایند کلهای مستان جهان از دو سر آب می آید
 و تربیت میشوند و انانی و بیانی اگر نفسی باین دو فائز نشود صاحب وجود بنوده
 نیست و اموریکه امروز سبب ارتفاع کلمه الله است اخلاقی است بگوای درستان
 قلم رحمن میفرماید جهد نمایند تا جمیع باخلاصیکه سبب علو مقام و عزت است فرین شوید
 شما مدتی در ظل سدره بوده اید و بیانات مظلوم را بگوئش خود صفا نموده اید بگو
 امروز احوال شما بسته باید و اقوال پسندیده شاید و هر عمل نیکی بنفسه مبلغ امر است
 شاید این مثال بیانی است که از قلم اعلی در الواح ثبت شده اگر امروز نفسی بطراز
 امانت فائز نشود عند الله اجتناب است از عمل نفسیکه پایده بنظر اقدس توجه نماید
 و بقای حضرت مبعود در مقام محمود فائز گردد امانت از برای دین است نسبت بشاید
 حسن است و از برای ایکل انسانی نیز بدین اگر نفسی از او محروم ماند در راحت و شرف
 نایبانه ذکر و مسطور است اگر چه در حدت بهر مانند زرقا میماند باشد ان احمد همه با عرفک و
 زرقک اللغاء الذی کان مذکورانی کتب الله رب العالمین این امری است که
 جمیع رسل پیشتر بودند طوبی لمن فاز به و عمل للغافلین کمر خدمت حکم نما و بد کرد است
 مشغول شو غیابت حق بنابر غیبت از سما و اراده میرسد آنکه هر المقتدر العظیم
 علیک و علی الذین یخوفهم ظلم الظالمین ای فراخته الارض فی الله رب العالمین
 جناب و رقاب علیه عیب آهسته
 بسی المحزون الغریب
 نفسی بمنزله

یاورقا لعمری حق قلبی خزنک و ماورد علیک و نافع یجعل غیبتی و احسن یأمن العدل
 و الا نصاب علی و اورد علی المظلوم من الذین انکر و احسنی و تقضوا ایشاقی و اکلوا اموالنا
 بالباطل قد اشتعلت فی المدینه الکبیره نار الحرق و الهوی و الطمع و الخشاع و عسا
 انشق ستر الحرقه بین البریه و ظنی نور الانصاف بظهور الاضواء نسئل الله تبارک و تعالی
 ان یؤید الحق علی العدل و الرجوع انه هو التواب یاورقا نشد انک و فیت بیانات
 و عمده و نصرت امره و نوحی احبنا الله سبحک و اصفا نذا انک فی هذا الامر المرتفع الغیر للرب
 کبرین قلبی علی وجود اولیائی و بشهر هم بعنایتی ان ربک هو تسامح بصیر البهار من دنا

علیک و علی بنیک و من ینک من لدن شفوق کرم مقابله نشد بخصر نشد
 عروا الظاهر فی الملکوت

نسمع ان الشعر یسعد و یقول تالله قد ظففت المنظر الاکبر و مالک القدر یبادی البشر و یدعوهم
 الی مقام المنیر و نسمع من البصر ما انجذب برقب العالم و لکن التوم فی حجاب خلیط
 انک تعلم یا اکی بان کل ارکانی و جوارحی تذکرک بذکرنا لیرفد الکل عالم بصیر الذی یؤمن انه لا اله الا
 هو العظیم الخیر فیما لک بما توجهت الی الوجه و اقبلت الی الله رب العالمین و تذکر
 من توجه الیه و یقرب الی من تقرب الیه الله لئلا یفرد الواحد السميع البصیر الحمد لله
 رب العالمین مقابله نشد بخصر نشد

بسمه اعظم نزل الودود

یا اکی و سیدی ترانی بین حصاة برتک و طفاة خلقک کما و نوحم الی بحر حناک

نادوا فی الخارجم امرک واعرضهم عن افاق اراذک اربت باسکک بالذین صاموا
 فی حبک و مشردا کونرا تسلیم من ید عطاک بان تقدر لاجتک الذین متکوا
 بجیل الصطبار عند اشراق شمس امتی کک کل نعمه حصتها کتبتک والواحد ثم
 اکتب لمن سته لریا فی سبیلک اجر من استشهد نضاک اربت فانزل علیهم
 تفرج بدقوبهم و تقر بوجعهم و تفرج بصدورهم انک انت المقدر المتعالی المبین
 العلم بحکمهم مقابلہ شد نفس کفتر تسرت
 هو الاقدس الاعظم

انما ذکر من فاز بنور العرفان فرایم الله المبین القیوم واخذ کتاباً بیده بینه و اعترف بما
 نطق به لسان العظمة الملك لله الواحد الفرد العزیز الودود یا ایها الناظر الی افاق الظهور
 ان استمع یا سادیک بد مالک الملوک انه لا اله الا انا العزیز المحبوب کن قائماً فی
 کل الاحوال علی امر ربک و اطفا بشارته لعل الناس یتوبون عن فرائض العفوه و
 یتوجهون الی الله مالک الغیب و الشهود کذک ذکرناک فضلاً من عندنا ان اشکرو
 فلک الحمد یا سلطان الوجود مقابلہ شد نفس کفتر تسرت
 هو الاعظم الاقدم

انا وصینا الذین آمنوا بالانامه الکبریٰ بشهد بک مالک الوری فی هذا المقام البدیع اللطیف
 جمله الله سبحانه و حمد انه له الخلق و فی اراد و احکام علی ما یرید قد قدرت الآیات و شهد
 الذرات و الذی سمع انه من اصل الفردوس و الذی منح سرف سبح نتمن من لدی الله

رب العالمین هل یکر احد بذ الفضل لا نفس الرحمن الا قل غافل مریب قد ملت الافاق من
 آبات الله و لکن الناس اکثرهم من الکفرین من ملا البیان من سمع و رای ثم قتل و غوی
 بما اتبع الهوی و کفر بالذی آمن به من قبل کذک قضی الامر فی لوح مسبین انا ذکرناک و ذکرنا
 من اقبل الی الفرد الخیر کن علی شان منی لایام ربک و ذکرنا الناس بهذا التبا العظیم
 قل یا اهل البهائم لا تتفتوا الی الدنیا و فرضا لعمره انما استفتی و معنی ذکرکم فی ملکوت ربکم الیز
 الکرم لجهت اعلی ک و علی من معک من لدن معتدر حکیم مقابلہ شد
 بنام بخشنده توانا

ای دوستان امانت بشاید آفتاب جهانبسات و آسمان اوسان و افش
 قلب نیکو کسی که این زهر عظیم را با بر نای خبات و دناست ستر نماید تا روشنائی آن جهان
 و جانیان را روشن نماید این است بخششیکه از قلم اعلیٰ ظاهر شد طوبی لشکرین
 بگوامروز روز اعمال و افعال است و ناصر امر فی الحقیقه عمل نیک و خلق نیکوست و جزود
 و سیوف نصرت یک عمل خالص اعظم است خدا بعد از نصرت فوجی که در سبیل الحمی
 جهاد نمایند چه که اراقه دما و محبوب نیست و در این ظهور اعظم نصرت بکلمه و بیان
 مقدر شده کذک قضی الامر فی کتاب مسبین طوبی لک بما تسرفت بجزا الدنیا

اذا فی الرحمن و نطق الفندیب علی الافغان الملك تهر المبین القیوم مقابلہ شد
 هو المولیٰ الاعظم
 ذکر من لدنا لمن تقرّب الی البحر الاعظم و شرب منه باسمی العزیز الوهاب انا نخرج من الذین آمنوا

وجبروا في الله ربنا انما ربنا ان الذي فاز ببقاء اليوم انه من اجل البها في كتابه
 ما يك المائب والذي اعرض انه من اجل الصلال في التزبر والالواح يبنى اليوم
 لكل نفس ان تقوم كخدمته الله ونصرة امره بالذکر والسببان كذلك ذكرناك في سجن
 الاخطم فضنا من حننا عليك وعلى الذين اخذوا قبح البقاء باسمي الابهي وشربوته
 بالليالي والايام مقابلة نشي مفضل ^{تبرزت}
 هو الباقى الكافي

ذكرى لمن احسن وامن اذ كفر اكثر الناس ليحذبه عرف الذكر ويدينه الى مقام لا يوتر فيه
 نيبا نخاس قل قد جرت الانهار وما جت البحار طوبى لمن توتربوا الا يقان وويل
 لمن منه الوسواس قد خسر الذين كفروا بالله وبراهنه ورجح من اعرض عنهم واقبل الى هذا
 التبراس قل يا قوم لا تحزنوا عن الدنيا ومكارمها نفعاً لنفس باغراً الفناء في العالم
 ولغير ما اخذت الاخران في الافلاس طوبى لك بما فرنت بانوار الوجد و
 تقربت الى الله مولى الاناس مقابلة نشي مفضل ^{تبرزت}
 هو الجحى الابهي

ذكر من لدنا من اخذ سكر البيان الى ان توجه الى ربه الرحمن الذي اتى برهان عجزه عن
 في السموات والارضين قد ظهر الكفر الاخطم واتى الكتاب من سما غناية الله رب
 العالمين طوبى لمن اخذ عبوة من عندنا وويل لمن سبذ عن ورائه بما اتبع اوهام
 المرعبين بالاصل الامكان تامة قد نال بحر الايقان دعوا الريب عن وراكم ثم اثربوا

منه باسمي الكريم قد فرغى الابداع ما لا يظن من قبل طوبى لكل عارف بصير اما ذكرناك
 لتذكر ربك في هذه الايام التي فيها اخذت الاخران كل من آمن بآية الفيد الكبير
 هو المقدس عن الذكر والبيان

نش مفضل ^{تبرزت}

ان لا وراق تنطق قد ظهر نيران فاق والاشجار تنادى قد ظهر المنحمار والسماء تنادى
 فداني مالك الاسماء ولكن الناس لا يسمون قد غشت اجابات ابصارهم وغشت
 السجاس عيونهم الا اتمم لا يفتقون يرون مالك الملوك استقر على عرش الجبروت
 ثم عنه مضمون قد فرغتم الدنيا على شان لا يرون اليمين والشمال الا اتمم لا يعرفون
 ان افرح بنذرا مالك الا ويا ان تدينادى من الامكان انه لا اله الا انا المهيمون
 قل يا ايها الغافلين قوموا عن تم الهوى وتوجهوا الى الاقن الاعلى تامة قد ظهر ما لا يظن
 الوجود اياكم ان تمنكم الايام المعدودة عن مطلع الاحدية دعوا ما خذكم وتوجهوا بالثقة
 الى العزيز المحبوب كذلك هدرت الوراق وغشت حنادل البقاء على السدة

المستى طوبى لمن سح وا قبل ويل لكل خافل مردود مقابلة نشي مفضل ^{تبرزت}
 اجاره في الاقطار

هو اظا بهر الناطق من الاقن الاعلى

هذا كتاب من لدنا الى الذين نبذوا العالم واخذوا امانى به الاسم الاخطم فهذا اليوم الذي
 نادى المناد عن بين البقعة البيضاء بان قد رجع حديث الاخران بما نال الرسول في اجملة الدنيا
 ويستول عند سدة المستى كذلك قضى الامر من لدى الله مالك الاسماء وناظر اسماء

بخط يد كثر

في صحيفة ما اطلع بها ان من شاء الله رب العالمين ان الله اله الذي يخلق من سطر
 سبعه الاكظم ويشهد بما شهد به قبل خلق الاشياء وقبل خلق السموات والارضين يا اجاء
 الرحمن في البلدان العمرى قد تفتن صبح البيان وشرق شمس البرهان على شان بانكرنا الا
 الذين كفروا بالله العلي العظيم ولوان الاخران قد اخذت كل ماخذ ولكن اللسان ينطق والقلم
 الاصل يتحرك ويجول في مضار الحكمة والبرهان على شان لا تمنع جنود العالم ولا طنون الجحلاء
 الذين يدعون العلم من دون بيته ولا كتاب من لدهى الله لعليم حكيم تفكروا في القوم و
 اعالمهم انهم ينجون وسيكون بنا ورث على آل الله من قبل وتبركون عن الذين ظلموا وهم يعلمون
 مثل اعمالهم ولا يشقون قد تحير الملا الاعلى من اعمالهم وراح الروح الاكظم واهل الفردوس و
 لكن القوم هم لا يشعرون قد عكفوا على احوالهم معرضين عن الله العليم القويم كذلك نطق الظالم
 وازل لكم ما تجدون منه نفحة الله العزيز الودود انه يحب اجابته ويكون متوجها اليهم من هذا
 المقام المنوع بلسان باربي نداى مظلوم آفاق را بشنويد در مثل تپه آيا مى که ابرو
 تيره ظلم وجه سيز آفتاب عدل را از سيماء منع نموده و صفا انصاف تحت محال
 اعتصاف مستمسك گشته كه شايد بعين كامل بداسيد قلم اعلى را بلا يامى ارض و سما
 از ذكر و شنا منع نمايد در جميع احوال بذكر غنى متعال مستول است كه شايد كى
 از اصل امكان عرف بيان رحمن را بايد و از بحر حيو ان كه با ستم محبوب
 عالميان ظاير شده محروم نمايد ايدوستان اگر چه مصيبت دروه عظيم بود
 و هست ولكن الذي خلقهم بقدر ان يخيق مشكلم انه اله الله العليم القويم بايد بقضا

الهي شاني بر امر قائم باشيد كه حوادث روزگار شمار از ملكوت باقى منع نمايد دنيا
 همين است كه مى بينيد و امر او بر صاحب بصير كه بمنظر الكبريا نظر است مستبند شده و
 نخواهد شد چه كه در كل حين مشاهده نمايد گروهى ميانيد و گروهى ميروند لذا
 انسان عاقل البته با و از حق ممنوع شده و نخواهد شد جمد فائيد كه شايد سبب شود
 و عالم پر مرده را بروح تازه زنده نمايد كذلك امركم المظلوم من هذا المقام
 البعيد ان الذي قبل و فاز ببقا مولاه ذكر كم لدى العرش و ذكرناكم فضلا من لانا
 وانا الذاكر الصليم جميع ثنا امام عين الله حاضريه انه يشهد ويرى و انه هو السميع
 البصير ان افروجا بهذا الذكر الاكظم ثم احمد و ارتكبه الرحمن في كل حين البهائم فكيفكم
 با ستم و صبر تم و رايتم و ذكرتم و شاهدتم نالا شايد احد في سبيل الله الملك
 المتعالى الغفور الكريم سوف يبنى العالم و ما فيه و سبى ما قدر لكم و يرتفع في الارض
 اذكاركم و اعمالكم كذلك خبركم الصادق الامين مستبند مشر من سبب

خدا ب مراضا يزوى
 هو الله العالى القويم

ذات الكتاب لا ريب فيه تنزل بالحق من لدن حكيم خبير و يسهى الناس الى
 جور رحمة منبعا و يدخل المنطقين في شاطئ بحر الله منه الشبث بجوار اسما
 و هذا من فضل الذي كان على العالمين محيطا و سبى الموحدين من غرايت غنايه
 و يرفع المستضعفين الى ساحة اسم عليا على باقوم اتا تركنا الامر حين الذي دفتنا

ديده

بازرقه

في هذا المقام الذي لم يرفع منا الى احد فيجبنا وكنا ساكني السجود وصامتا عن كل ذكر بدعي
واغلقنا ابواب البيان على اللسان وكذلك كنا في ايام حديدا وكنا نذكر الله في سر السر
لسان سحرنا الى ان مضت الايام وقضت الليالي وكنا في هذا الشأن الذي ما احاط به
انفس الناس جميعا اذا نادى المشاد عن كل شطر قريبا قم يا عبد عن رقدك ثم ذكر العباد
يا عبدك الله ولا تكن في الامر عصيا اهزنت عما ورد عليك من هؤلاء الظالمين وهذا
من سنني ولم يكن مستتي بديلا ولا تغييرا نسبت عهد الله حين الذي عهدت به
قبل خلق المكنات في ذر البقار بان تستهدني سبيده وان هذا هم قد كان في ام الكتاب
مقتضا فافرح راسك عن فو اشر الكون ولا تصبر في نصر ربك ولو كان الله عن
نصر شاك غنيا ولا تحزن عما ورد عليك ولا تناس عما افتر واجيك المغننين وكفى
بانك ناصرا ومعينا فسبحانك اللهم فو عزتك احب ان تستهدني سبيك في
كل بجزء حصيدا فو عزتك يا الهى لو يقتولني اعدائك في كل حين ما تكن نار شوقى في
جنتك بل يزداد في كل آن وانت على ذلك عليما واشكر في ذلك وما اشكى منهم
ايك لا تخم كثر اوبك ويا اياك وما عرفوا امرك الذي كان عن افر الحكم طليعا وكل
ذلك يفعلون جبر من غير ستر ولا حجاب غليظ ولا قيقا ولكن الذين يدعون جنتك و
يعرضون عن حماك هذا صعب على وصلى المقربين جميعا ويفعلون كل ذلك بعد الذي
وصيت في كل اللوح بل في كل شطر جميعا يا تخم من يعرضوا عن اياك اذ انزلت بالحق و
لا يفتنون عينا هم عن جهل غرهبيا كالك انزلت البيان للصحف في ادراكك وقبلوا

الى انفسهم وانت بكل ذلك خيرا فيا ليت يفتنون بذلك بل قالوا في حصى لا يقول مؤمن
لفاسق شقيقا وصبرت في كل ذلك في سبيل محبتك اذا دعتني يا الهى محسدا
سيف هذين النفسين ولم ادر اهل بعد ذلك وانك انت على افاضهم شهيدا
ومع كل ذلك فو حضرتك اضر من نفسي بل على الذي وعدت العباد بظهوره في
قياة اخرى اذا اذراه على في هذا اليوم وعابره عليه من هؤلاء الذين يدعون الايمان في انفسهم
وكانوا برغمهم في الايمان فريدا ويردون عليه كما وردوا على وهذا على ذلك دليلا وسبيلا
فوزتك يا مجوبى ما وجدنا احد من بشر يشهد اياك بعين بل يشهدون بسن رؤسهم ويشهدون
بتصديقهم وكيدون بك بعد الذي غيبتهم نهيا عظيما فو عزتك يا الهى ما وجدت من هؤلاء
كلمة صدق ولا حركة روح يسلمون في ذل وادى الشهوات ويرتكبون كل الفواحش و
استينات وهذا ما يعلمون في السر ولكن في البحر يتكلمون بذكرك ويستفتلون برضاك
في كل طلوع وغروب واذا ينظر احد بايات بيئات يجرؤن عليه اسيا فنفوسهم و
قلوبهم ويسنم ويضربون عليه من دون تعطيل وناخرا وسواكل الامر هم في كتاب
مع الذي مضت من اياك الا قبلا ولبسوا في الشرور والفتنة الى مقام الذي يعرفون
نفته هده و آياته وبرحانه ثم يذكرونها وكذلك كانوا على حضرتك بغيا ومع ذلك يحسبون
انفسهم من الذين هم كانوا في رسالات الله سينا فو عزتك يا الهى وسيدى ما تفتن
جسدى على قد نصير الاله وقد ورد عليه سيوفهم في كل آن وحيننا اما تسمع نوح المنظرين يا
من بيدك زمام العالمين جميعا اما تجيب دعوة الدع اذا دعاك اما تكشف السوء

عن ذلك

عن هذا المسكين البائس الذي اودعته تحت ايدى كل صغير وكبير اما تقطع ايدى الظالمين عن
 رأى بعد الذي يقنت بانك كنت على كل شى مقتدراً قديراً ولما كانت في ملكك
 مثل هؤلاء لم اظن ترى بلينهم واليهننى بالهوى بهذه الكلمات التي بها ظهرت البغضاء في قلوب هؤلاء
 بحيث تخادون تبرق قلوبهم ودرر كاسهم وانت بكل ذلك محبطا كما تم ما ارادوا الا حفظ
 راياساتهم واخذوا بما يديهم وكانوا بها في انفسهم سرورا ولبخوا الذين اتبعوهم في العقدة الى مقام
 الذي لا ينظرون بوارق النور بسبلون عن الظلمة هل النور منيرا ولو تشرق عليهم النور
 يتفحصون عن الجبل هل الشمس ضياء فانفتحو اعينهم يابلا انفتحا هذه النوار الشمس التي احاطت بظلمكم
 وميسنكم يساركم وقولكم وتحكم وجوبكم وشيئا اذا يا الهى افضل بجم وما نمر ظهوري بين
 هؤلاء بعد الذي جعلتم واقفا في ارض التجديد وارتقتى الى مقام الذي جعل ايدى التوحيد عنه
 قصيرا ومع ذلك كيف يجمع امرى مع ما كانوا عليه اذا طرأ الهى ذيل ردائى عن
 تشبهتمم تشبهتمم بما كانوا هم متمكنا وضيئا اذا بقيت يا الهى ويدا فى ارضك وفريدا
 فى ملكك وما شى احد على هذا الصراط الذي كان بالبحر سويا فكم فى العشى يا الهى كان طرف
 من جبال الى شطر فنكك في جرفك وفنكك وما وجدت من صبح مواهبك حلولا
 فكم فى الا صباح يا الهى كانت بينى اترصد الى طرف غنايتك والطاقك ما شئت
 من شمس جردك وجمالك من ظهورا الى متى يا الهى لم ترحم عبدك الذي لن حميه
 احد من خلقك وكان فى عمره بين يدى مسموحونا فنكك الهى فى كل ذلك
 واسمك الصبر يا قضى وقضى من عندك لعل اكون من الصابرين فى اللوائح مسطورا

ثم اسلك يا الهى مسلكا الذي به يقليب الحزن بالسرور والشدّة بالرّخا والظلمة
 بان تنزل يا الهى حسنة تذهب غشا الأحزان وتقطعنا عن دوكت يا من بيدك الجود
 الاحسان وجبروت الغر والفقران وانك انت المقدر المتعال وانك انت على كل شى قدير
 هو الحسين
 مقالته

لم يزل ولا يزال اسرار الله در حجب غيب بوده وخواهد بود خصوص اين امر که اصل
 آن مستور ومنتوج بوده و احدى حاطه نموده سوى الله ربک وباین سبب بر این
 ربانیه و سر مشهود مستور از اجا و اعدا و ادر شد آنچه بقلم و مراد احصاء نگردد چنانچه بر
 بعضی آنجناب مطلع شد و آنجناب حال باید تمام جدد ترویج امر الهی نماید دلوا
 ربک الفتی عن العالمین باری در جمیع حال ناظر باصل امر و ما یظن من غنه بوده و
 جمیع اجاب را ذکر کرده چنانچه ما سر و پداز قاعد کل بعد ما مستور
 سیر جان جناب بسم الله الاعظم الاهی
 ان استبح باو حی الیک من شطر جهة ربک الرحمن لانه لا اله الا هو العزيز المقدر المتعالي
 ومع الممكنات و را نظر کن ثم اقبل الى الله بوجه تستغنى منه انوار تامله لویس احد
 نداء ربه ویندوق حلاوة ما فيه لیجذب الی ساحة القرب و السواد الجمال ان ما
 اسع نداء ربک الاهی مرة اخرى من شطر نداء سبحان الله الذى شرقت عن افقه شمس حال
 ربک الغیزه الملتان تم على ذكره من العباد ولا تخف من الآین كفرة بالما قل با
 یوتهم اسودت وجهه لمنکرین دستنماست وجوه الابرار الذين انقضوا اعراضه الناس

ابتداء لما عهد بحسب العزيم الجبار لعمري لا يتوجه ذوسح الى الاشياء ليسع منها الملك لله
 المنتد العزيم الفخار ان ياسين قد كفت باق التصور وظهر الاسرار وحشر كل فعل عماله
 في هذا اليوم الذي استقر فيه جمال القدم على عرش العطر والافتدار قل يا قوم انكروا بان نعمتم
 به الله ولا تكونوا من الذين تريم في مرية وشقاق هذا هو الهو هو قد اتى عن مشرق
 الوجود بحجة وبرهان ان يافون كن فون هذا هو نفس فيه باذن ربك في الغدو والاسأل
 ان اثبتت على حبه وذكر القوم بايات ربك هذا خير لك مما تعلق في الاكوان لا خير
 قول الذين هم كفروا بالله قدر قم على جباههم الا انتم من الذين كفروا برب الارباب اياك
 ان تصبر في ذكر ربك كن منا ذابا سسى وسبج بجمه في العشى والاشراق سوف
 ياتي يوم ترى الجبرين في النار ونفسك في جوار رحمة ربك المختار والبراه عليك
 وعلى من آمن بهذا اليوم الذي فيه يادى المناذ عن بين عرش ربك الواحد المعتد

القهار والحمد لله الملك العزيم المتعال
 معاملة شدة من العزيم
 الروح في افق القدس عن طرف الجبين قد كان مشرقا

يا حرف البقا فالبس نعلمين الانقطاع ثم مش على حرفنا الاعلى فبجان من خلق فسوى
 هذه ارض البنات واقع عليم اجل احد من الاوليا فبجان ربى الاعلى ان لا تحزن
 عن موارد الدنيا ثم اصعد الى جبروت الوفا فبجان من خلق فسوى وان لك
 مقام مسى في سسراوق البهى فبجان ربى الاعلى تسبح فيه نجات الفردوس
 فوق سدرة المنتهى فبجان من خلق فسوى وتشرّب فيه من جبال الله الاسنى

فبجان ربى الاعلى وتجد فيه من فواكه القدس بالابحى فبجان من خلق فسوى و
 تطير فيه في كل طرف باجحة البياضت في ممالك الروى فبجان ربى الاعلى وتضيق
 فيه على كل محن بجنات البقا فبجان من خلق فسوى وتجد من بخلات الجبال
 في غرقات الاعلى فبجان ربى الاعلى اذا تجدد في نفسك الالوار الهدي وتسترى
 في بحر اللوى العظمى فبجان من خلق فسوى وترزق من ثمرات الروح من شجر القوي
 فبجان ربى الاعلى وتسمع ندا الله على من الجبر من الخنى فبجان ربى الاعلى قل
 نزلت حوا البقا رذا اخرى تقبل هذا الغم الذي الاعلى فبجان من خلق فسوى واننت
 كواب الحكماء بيدها اليمنى فبجان من خلق فسوى لتسقى من رضى بهذا الرضوان
 في جنة الرضوى فبجان ربى الاعلى رفعت يدها اليمنى وايات على رسلها
 اليسرى فبجان من خلق فسوى ثم ظهرت حاجب العوسا كما تسيف الحداء
 فطلعت بها الكباد والاشا فبجان ربى الاعلى وحركت كفيها فزرت فبان السوا
 فيما كشت سواد الشعر من تحت نقابها لبيضا فبجان من خلق فسوى اذا بلغت
 كل باقى السما الى تحت الترى فبجان ربى الاعلى وارجبت الوجود الى الفضا فبجان
 من خلق فسوى مرة كشت وجهها ثم مرة غطا فبجان ربى الاعلى واذا كشت
 خلقت الارواح وارجبت الفضا الى الامضا فبجان من خلق فسوى ثم تبيد ذلك
 غطت الوجه مرة اخرى للالتقى البقا من هذا المنظر انما فبجان من خلق فسوى ثم رفعت
 طرف برفق السواد عن غمرتها لئلا ترى بها فبجان ربى الاعلى وقالت الست

جال الجرب فی وسط الشمس فنبجان ربی الأعلی اذا صاحت الوجود بان بی ثم بی
 فنبجان من خلق فسوی واذا اترقت جواهر الروح فی سبائل البقا ما ظهروا حتی فنبجان
 ربی الأعلی وتجد نسا فئدة المخلصین من انوارها انورا فنبجان من خلق فسوی
 وتولمت عقول المقدمین عما تنزل وتعلی فنبجان ربی الأعلی اذا نادى المنا
 فی وسط الوجود علی مرکز الابداء فنبجان من خلق فسوی فقال ورب السماء نظرة
 الیها خیر عن مکنا الأشرة والأولی فنبجان ربی الأعلی ثم قامت وقامت
 فایة الكبرى فنبجان من خلق فسوی جلست وتزلزلت فئدة اولی النهی
 فنبجان ربی الأعلی ثم بعد ذلك اخرجت عن خلف شرا لوما من الرزید انضرا
 فنبجان من خلق فسوی وقرئت من التلوح صرخا من رموزها الأسری فنبجان
 ربی الأعلی اذا اخرجت الأرواح عن هیاکل السماء فنبجان من خلق فسوی ثم
 اشارت بأئدة الوسطی وانفدت الأویان من آدم الی عیسی فنبجان ربی الأعلی
 وحركت بعد ذلك مرة بعد اولی اذا شقت الشمس فی سماء التضا فنبجان من خلق
 فسوی ثم عرت رأسها وعلقت بالجعد علی ندى صدرها فنبجان ربی الأعلی و
 خمرت صوت الله من شرارتها فی ذکر ربها الی الأعلی فنبجان ربی الأعلی اذا
 طمرت آية الیل من جعدة الظلمار وآية النهار من جبیننا البیضاء فنبجان من خلق فسوی
 ونادت بنداء القدس فی فردوس اللقا فنبجان ربی الأعلی فقالت مستنون
 یا أصحاب التقی فنبجان من خلق فسوی فستمون عن حرم الجمال فی کبة السما فنبجان

ربی الأعلی هذا ما رقم علی لوح البقا من قلم الأعلی فنبجان من خلق فسوی وفيه
 حکمة من الأسرار التي لا تشهد ولا تری فنبجان ربی الأعلی بالبدنه

هو الله

شمس جبال الهی از مشرق غیب ربانی طالع شده و بر حسب مکان مشرق کشته فیا طوبی
 لکنا ان تور با شتراتها

هو الله

سراج همه منور شده تا ستمهای قلوب ناس را بفضیله خود برافروزد فیا طوبی
 لکنا ان ستغنی بفضیلهما

هو الله

شجره انقطاع در این ارض مظهر به محبوب مفروض شده و بر فردوس قدس است
 فیا طوبی لکنا ان تكون فی ظله لمن المستظین ومن شرارة لمن المستترزین

هو الله

صدره سینائی بلسان انی اذا الله تنطق میفرماید فیا طوبی لکنا ان تسبح لغناها
 هو الله

همای قدس بر کائنات سایه افکنده فیا طوبی لکنا ان تستغنی فی ظلالک

ای درویش

از عالم فانی منقطع شو تا بسوی عالم باقی پردازشانی
 انقطع عن آله فیا حق تصدیق ک الله

الی سماء قدس مرفوعا

ایدرویش

از نسج جهان بگذر تا بصبح بدیع جانان سطرزگروی فیاطوبی لک ان تکون ^{الذین} _{من} ^{هو} _{المقصود}

جالی ذوالجلال بمیشال از مشرق غیب لایزال طلوع نموده فیاطوبی لک ان تخضر
بین یدیه سکون من المشرقین بجلاله الظاهر المبین

هوته

ساقی الهی خمر ربانی از خم رحمانی بزن بنماید فیاطوبی لک ان تکون من خمره لمن الشارین

ای علی

بجان فانی از جان باقی بگذر تا بسوی سما قرب متصاعده شوی فیاطوبی لک ان تکون من ان ^{علین}

هوته

پر مضموی بسوی سما قدس ربانی پرواز کن و از جهان بگذر تا در جهان جانان در باب

سبحان داخل شوی فیاطوبی لک ان تکون لمن السامین

هوته

نار الهی بر سدره سینائی مشتعل آمده و با موسی روح تکلم اتی انا الله الحک

والد العالمین میگوید فیاطوبی لک ان تسبح سبح الحقیقه تکلمت اتماد تری بصبر التاریفه

لهباحتا

هوته

بنای بقا بر سدره لقا جانان و رقائقی میفرماید بان یا قوم هذا جمال الله ان کبر الهمی
طلع عن هذا المشرق الافوز و کشف النقاب عن وجهه الاظفر فیاطوبی لک ان تکون

بجلاله لمن الفارین

هوته

بصحر حسیقی بکشا تا جمال در می نسیر بینی و بلسان سیر یا حسن الخالقین گویی

ای مظهر حقیقت

بلس قدس مضموی با حسن الخان تفتی میفرماید ابدع من کل نعمه فیاطوبی لک ان

تکون من السامین

ای علی از نقشه امکان بگذر تا بهر شش لامکان قدم گذارے

هوته

شا بهماز عشق ارا فاق قدس الهی ظاهر گشته تا بصبح طویرا بنماست بدیع خود

مست و بهیوش گرداند

هوته

طاوس بها بر زینت باز نموده تا فردوس برین را بر زینت خود فرین گرداند فیاطوبی

لک ان تکون بجلاله لمن الناظرین بطرف الناظر الدرعی المنور المنسبین

هوته

مخ بقا از آسمان غانی دنیا گذشته و در آسمان باقی و در قای آسمی مقدر گزیده

هوایه

بزه در و بقا و در الادی لایغنی الادی بروحاتها تروج سموات العلی و الارضین الادی

فیاطوبی لکسان استثنی بر ایجا

هوالمجوب

بزه و در و بقا الادی بیطیر عرش اهل ملا الادی فوق سموات الرفیع فیاطوبی لکسان تسع زیناتها

هوایه

بگوش برتری کلمات طیر از این طایفه استماع نشا و از استماع کلام او گوش را بگیر

هوایه لمجرب

بزه و در و بقا الادی بیطیر اورد و فردوس العلیا و روح بدیع فیاطوبی لکسان ششم نجاتها

هوایه

بهدر بانی از افق قدس سبحانی جلوه نمائنده فیاطوبی لکم ان تنظرون جمالها

هوایه

بزه شجره القدس قد غرست فی سیناء الروح و یطلق بانته لاد الادی فیاطوبی

لمن سمع ترغما تمام استغنی فی ظلالها ثم ارزق من ثمراتها

بسم الله الادی الادی

سبحان الادی ترزل آیات باحق و قدر کل شئی با یترتب الادی الادی المنجته و

خطاب حضرت

قد ختمت الکتب بحجاب العظم و فی نفس علم باکان و ما یكون طوبی لمن فاز به و اخرج منه الادی الادی

کتاب نفس و قدر تم فیهم من القلم الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی

فی انزال الیس و اطراف النجم و طرز و بیاج هذا الکتب اخباره فی التوبه و النعمان و الادی الادی الادی

فی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی

بمقار فی کل الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی

نفسنا لتقبلوا عما عندکم و توجوهوا الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی

فوف استهنه کیم فی یوم تاخذکم نقیات السحاب و لا تجتات لافسکم من قرار یا قوم حسدا

خادم الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی

اعرض انه من اصحاب النار قال الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی

السموات و الارض صل مهرب من امره لا فونقه العزیز الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی

فی سبیل الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی

نزل علیکم لسان علی و ما نزل فی هذا الظهور اتقوا النجم الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی

ضیع ما عندنا من حسن و قد ما باک من الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی

فی سبیل الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی

شجره و قد اختلفت الارباع و استتدت و کن علی سکنه و قد اتقوا الادی الادی الادی الادی الادی

عباد الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی الادی

بالعروة الوثقی و اعرض عن النجم

مقاله

نسخه

از باغ الهی بسدره ناری آن تاز غلام آمد های های **بِذَا جَذَبَ اللَّيْلِي بِذِائِخِ**
 یزدانی **بِذَا مَضَى رَبَّانِي** با بحر حیوانی با کوثر روحانی آن رب تمام آمد های های
بِذَا جَذَبَ سَبْحَانِي **بِذَا لَطَّفَ رَحْمَانِي** **بِذَا طَرَّرَ عَذَابَانِي** از مصرعائی آن یوسف
 شیرازی با عشود و نام آمد های های **بِذَا طَلَعُ نُورَانِي** **بِذَا بَدَعَ قَدَمَانِي** آن
 قائل عشاقان **وَانِ مَحِي مَجْرَبَان** با سیف سهام آمد های های **بِذَا سَيْفٌ عَسْفَانِي**
بِذَا رَمَحَ غَمْرَانِي **بِذَا سَكَمَ مَرْمَرَانِي** از خلف حجاب جان و در شهر لقای جانان با
 بخشش و انعام آمد های های **بِذَا مَلَعُ قَدَسَانِي** **بِذَا قَدِمُ قَدَمَانِي** **بِذَا كَرُمُ بَدَائِنِي** آن
 جوهر ایشا از خیزن اسما با ظل غلام آمد های های **بِذَا خَرَنُ كَرْنَانِي** **بِذَا لَكَّنُ صَدْفَانِي**
بِذَا صَفَتْ اَسْمَانِي آن فارس سیدان **وَانِ قَائِلٌ مَجْرَبَان** با تیغ و صمام آمد های های
بِذَا جَبَدَ خَضْرَانِي **بِذَا صَدَّرَ الطَّائِفِي** **بِذَا عَذَّبَ اَسَانِي** آن موجب بیضا آن نظرها
 در روز قیام آمد های های **بِذَا اَلَّهَ بَدَعَانِي** **بِذَا رَبَّ قَدَسَانِي** **بِذَا بَلَغَ مَرَانِي**
 آن ستر جمال است **وَانِ صَرَفَ جَلَالِ اَللهِ** با صوت و پیام آمد های های **بِذَا**
شَفَّتْ لِسَانِي **بِذَا جَذَبَ قَدَمَانِي** **بِذَا اَوَّلَ غَيْبَانِي** باز نه و رقا با غنچه زو جا با
 گاسه و جام آمد های های **بِذَا حَكَلَ فُلْمَانِي** **بِذَا حَكَمَ سَبْحَانِي** **بِذَا خَبَّحَ دَلْمَانِي**
 بانار جهانسوز بار از جگر دوز از مشرق لام آمد های های **بِذَا قَرَّ عَجَبَانِي**
بِذَا كَبَدَ شَبَابَانِي **بِذَا جَلَّ عِرَاقَانِي** آن بز شکاری از ساجده سلطانی با طبل و نیام آمد
 های های **بِذَا طِيرَ رُضْوَانِي** **بِذَا صَدَّ قَطْرَانِي** **بِذَا وَرَّقَ خَضْرَانِي** **بِذَا مَقَصَّدَ اَوْدَانِي**

هم منظر معبود آدم با بسن تمام آمد های های **بِذَا قَدَّرَ عَطْرَانِي** **بِذَا عَطَسَ قَدْرَانِي** **بِذَا**
 ابدانی آن جوهر روح حق با صور انانیت چون مادم اسنام آمد های های **بِذَا**
سَبَّابَانِي **بِذَا غَنَّ عَجْرَانِي** **بِذَا حَنَّ فَرْقَانِي** **بِذَا جَدَّ اَهْشَانِي** **بِذَا كَسَبَ شَبَابَانِي**
بِذَا حَمَّتْ اَلْهَامُ آمد های های **بِذَا غَفَّرَ اَزَالِي** **بِذَا كَرَّمَ بَسَائِي** **بِذَا بَسَّرَ رَفَائِي** آن
 سازج ارواح **وَانِ مَرَحٌ اَشْبَاح** با صولت و فرغ آمد های های **بِذَا حَرَّحَ**
 ارواحی **بِذَا عَلَّمَ دَجَابَانِي** **بِذَا قَلَّمَ شَبَابَانِي** آن وجه نباتی چون رخ الهی در شام غلام
 آمد های های **بِذَا شَسَّ شَرَاتِي** **بِذَا قَرَّ لَعَانِي** **بِذَا جَمَّ طَرْنَانِي** **بِذَا كَسَبَ كَسْبَانِي**
 یک بوی زهندوش از وی بشام آمد های های **بِذَا بَسَّ نَوَارِي** **بِذَا حَشَرَ**
 ربانی **بِذَا اَوَسَّ اَللَّهِي** از صبح و دفای حق از خبر لقای حق آن پیش پیام آمد
 های های **بِذَا اَوَّلَ شِيرَازِي** **بِذَا سَرَّحَ شِكَاَتِي** **بِذَا بَرَّحَ مَصْبَاحِي** صد
 جام بستش صد دام بستش با غم تمام آمد های های **بِذَا سَدَّرَ سَدْرَانِي** **بِذَا**
عَمَّرَانِي **بِذَا عَمَّرَ قَاتَانِي** **بِذَا صَبَّحَ لَاهُوتِي** **بِذَا اَبْلَغَ اَيُّوتِي** **بِذَا بَطَّرَ اِرْمَانِي** **بِذَا نَطَّقَ**
كَلَامَانِي **بِذَا شَوَّرَ قَامَانِي** **بِذَا اَمَّ اَمَّ** های های **بِذَا شَرَّبَ زُشَانِي** **بِذَا عَذَّبَ**
وَلِسَانِي **بِذَا حَرَّكَ رُوحَانِي** آن شعله ربانی آن آتش فانی با بر دو سلام
 آمد های های **بِذَا حَلَّحَ عَجَابَانِي** **بِذَا اسْتَرَدَّ اَمَّجَانِي** **بِذَا اَلَّ اَسْرَاجِي** آن ظاهر
 بستور آن غائب مشهور از من پیام آمد های های **بِذَا عَشَّ طَرَفَانِي** **بِذَا**
حَاجَبَ قُوسَانِي **بِذَا شَطَّ رُوحَانِي** **بِذَا عَسَّ زُوشَانِي** **بِذَا عَشَّ خَشْمَانِي**

کان شش تمام آمد های های بذات نعیم منانی بذات روح برواحی بذات کرم نامی
 آن قیصر سبحانی با افسر شاهنشاهی با تاج اناناهی چون صبح زشام آمد های های
 بذات روح و تالی بذات صبح براتی بذات جل خدای از خلف جناب قدس و از شتر
 نقاب انس آن یار دلا رام آمد های های بذات قدر حروری بذات کس بلای
 بذات عین غمخیزی با رقص قدوسی با غمزه سبوحی با کوب دمام آمد های های
 بذات طیر فردوسی بذات شهن طاوسی بذات نعم ناقوسی در ارض الهی آن سرو
 سمانی با شمشیر تمام آمد های های بذات طور الهامی بذات خبره وفانی بذات سطر
 سطرانی آن سیف الهی با جوهر یزدانی بیرون زنیام آمد های های
 بذات سیف قیاری بذات عتب خفاری بذات بلش جباری آن بیل گزار از
 گشش اسرار از دست بدام آمد های های بذات طرب جباری بذات اثر ربانی
 بذات نفس رحمانی مجتبیان زارگی بنجد از ادوی شاهنشاه تمام آمد های های
 رشم دل انعام آمد های های عدا شکت سلطانی بذات کتب جوانی بذات
 شملانی آن نار الهی از نفس رحمانی قرنها دیده شد تا بلون دم عاشقان بهوای حیدر
 نظام گشت و بعد بروح ربانی عهد داده دیده شد تا بلون جبهه کار مشهور گشت
 و لایحه و لایحه طائف حول کعبه قرب و اجمال و ساکت سبیل حرم و اجمال
 شد تا بشفقت ظهور در این لوح مذکور آمد و بهیال کل ارواح قدسی از شوق الهی بخشود
 و شوق و قیام و جوارس بحیثه کلمات مرقوم در آیات مشهوره مشهور گشت

غیب تمام آمد

پس باید اظہار عرش که قصد مقاصد محارج قدسی نمایند بولہ و آیه شریفی تو دست نمایند
 که سبحیح من فی الملک روح قدسی و حیاستابدی و زندگی و الهی بخشند از شوق
 التار علی صدر الأبرار قد کان بأذن الله مرشداً مقابل شد

بسم ربنا العالی الاعلی

ذکر میزان البعدالی الذی من باندتم اهتدی لشمس اتی کانت عن افق الروح مشهوره و درخ الی الله
 حتی وصل الی مقام القرب فی ردف کان عن افق القدس مرفوعاً و سمع محاسن الورد علی جنان
 کانت بید الله فی رضوان الهویة مفروداً که نکست برغ الله من یثرباً و بامر الله یضع الذین
 استکبروا علی الله و کانوا الیوم عن مجال الله محروماً ان یاجید لا تحزن عن شیء و لا تحزن من
 احد و توکل علی الله انه من الله انما حولہ اخلق و الامر و الامر و الامر و الامر و الامر
 محفوظاً قل یا اصحاب الهدی ان یکم من حزن او کدوره فاستبشروا فی انفسکم و ان ارادوا
 القائلون حبسکم انفسکم فیسع الحراء و ترکب علی براق الروح ذکون فی فضاء
 القضا علی هوا الامر کوفوا ثم اخطت کتک و انفس الذین هم آمنوا ابته آیات علی قدر
 مقدوراً و ان کشف القضا علیکم و جد البلاء فاصبروا ثم ارضوا لتکون فی رضی الله و فی سیر
 استسیم مسلوکاً کل من کت امر من الله و کل من سسر اوق انفسا علی روح کان عن الایضا کتروا
 قل یا اهل البیان لا تتبعوا الهوا انفسکم و تخلفوا فی اوردته و ان تنزل علیکم من آیه فاختصوا بها
 الذل لها و لا تكون فی انفسکم علی الکبر مغروراً یا ایها الذین آمنوا انفسکم بامر کار من سمار الاصدیه
 عن غام الله منزولاً قل یا قوم فکر وانی الذین کانوا قبکم کیف قضی نعمهم علی انفسهم و انتم لا تشرا

نسخ شده

خطی است

سبلهم ولا تقبوا بهم فاقبوا الذي كان في كج الأتوار من فطرة الله مبعوثا ولا تلقوا
 إلى شئ من زنا زنا الدنيا ولا إلى الذين تجدون في قلوبهم غلا من الله واوليائه
 ثم اركضوا إلى شريعة كانت من سحاب العزم رسولا كذلك نقبلكم إلى انار رحمة الله و
 نفق عليكم من حكمة كان في ازل الازال خلف حجابات النور مقبوعا قل يا قوم لا تحرموا انفسكم و
 لا تبعدوا عن رضوان كان فيه نسمات الفردوس مهبوبا قل ان الذين يمينونكم عن شريعة
 البقا اولئك ليس هم من حب وكانوا من النافلين على الراج القدس من قلم الروح
 مكتوبا ان الذين تحدث في قلوبهم حرارة المحبة لا يستقيم من شئ ولا يكتم من امر
 ويسرون بحسينا ثم الى مقام كان عن العالمين مجزعا ان يا حبيب الله ان يسلك احد
 ان نسبت في سفرك دل وجهك عنه قل قدس الله نفسنا عن كل اعرفتم وقرنا بتمام كان في
 ثم الالواح على خطا الخس مسطورا وخيرنا في هوا الوصل حتى وصلنا الى مدينة جبل الله ابوابا
 من وجهك سدا ودا ثم استغن بابتدائه ليحك في جوابه من الحان حانة البقا
 يكون من نغمة القدس مفردا وكذلك نفق عليك من سرار السلام والحكمة لتكون
 بسبل العرفان سرورا كذلك بشرناك بالروح والعقيناك معاني التي كانت من بيا
 ح صنف الطيب مرزوما اذا فالتفت رؤياك في اراكن الله ثم اخطفه في خرايق قلبك
 ولا تقصصه على الذخيم عرضا واستكبروا ولم يكن متمر في الملك الا درهما معدودا
 ان تظن عليهم من ذكر يولون وجههم وهذا مبلغهم وهل يحيب الجبل ان يدخل في رضوان
 كنت فيه رايين الروح فبوتها انسمات الطيب مرشوحا لا فالذي حبلني خادما

لنفسه لن يسليوا اليه بل يفرون الى انفسهم المخذة في نار كانت عن حطب الشرك بو قودا اولئك
 هم الذين نبذوا الكلام الله وراة ظهورهم وزين لهم الشيطان اعمالهم وبذلك اذهم الله بنهم
 وجلبهم من نار الكفر مبروتا ان يا حبيب اسمع نداي وهذا الهناك ببد الفوه وكان
 كقطعة النار تشتعل النار في قلوب الذين هم انظروا الى الله وكانت صدرهم من
 لسبب الشوق مشغوبا ثم اقبل يا وصيينا في ملا الروح ولا تكن من نار الله في
 وادى الشوق مجودا قل ان الذخيم سرعوا الى الخيرات في هذه ان اولئك الذين
 امتحن الله قلوبهم للتايقان وجلبهم بجمع الامم من قصر العرفان مخصوصا وتلقهم فلكة الامر
 وتعلمهم سبل التقوى وبشرهم الى اسرار كانت في ام الكتاب مذكورا قل يا قوم هذا
 جد الله ولم يكن الا كما عندكم ويدعوكم الى فردوس كانت الروح من منه على حبه
 العالمين مبذولا ولا يا امركم الا بالحق انما الصل بسبلكم الى عليم كان على جبل النور منحصر
 قل اذا نظر الوجيه عن خلف الحجاب ونزلت ملائكة الروح وعبار الله على غمام كان في
 هو آة القدس موكوما قل يا قوم فاسرعوا الى الله ولا تخافوا من احد ولا تجملوا انفسكم من
 روح الله ما يوسا وهذا ما ذكرناك في هذا الكتاب وحبناك بشرا من الله على
 العالمين جميعا لترسل على القلوب من نسمات القدس وذكركم بايام الله تنزل فيه
 الايات من سحاب الفضل يدنا وان لقاك اسم الله فانشروه الكفايت بين يديه
 ليستبشر في نفسه ولا يكون من جواهر الامم مجزوبا وقل له هل تحت راسك ازيد عن الله
 قل سبحان الله ما اجده الا بان يرفع على القنائة في حبات ان كان ذلك عندك مستقولا

او يكون الله عندك لانه من الله قل سبحان الله ما خلفته الا السهام الاعداء في سبيلك
 وكان ذلك بين يديك موجودا قل لا تخف من احد وعرفتك عن ابيات فان ائير
 كنهه بدياته يحفظ من شيا باهره وان الفضل كان من عنده على العالمين مثل هذا الشمس
 في اخر السلي مشهورا فانقطع عن الدنيا ثم طيرني هو القرب والاشتياق لتكون من سنة
 السوق بنا الله ما نسا سينتق هذه الايام المهدودة يطيرى كلما فحيا فارجع الى فرقت
 كان في ابد الايام بين يدي الله بسوفا قل انا اجبتك ولكن انا ذكرك في طلاء اعالى ما وجدنا
 منك راحة بحيث اذا ذكرناك في اللوح ليجذبك الى مثل كان من افدة المقربين منزوما و
 هذه من حارة الامر بين عليكم من نعمات الفردوس ليجعلكم من سخات الله مجذوبا ويلتكم الى
 بشرية بجموه ويسكنكم في ظل رحمة كان في جنة عدن محدودا ونظم القول على ذكر الحبيب في
 سرادق القلب ليكون كتاب المحبوب بخاتم اخوه ختموا ثم البس نفس الكبير من حر ليقب
 على الذين تحبه النور في وجههم وكانوا في جنة الانقطاع محسنوا ١٥٢
 هو انا قد س الاعلى

بشيء من فضله

بما سركه خسر
عبدك بهما

هذا الكتاب من لدى البعد الى الذي آمن بالله الميسر القيسوم قل الحمد لله الذي عرفني نفسه
 وارضى اليه في ايام التي اجتزوا عن جلاله وانرضوا عن لقاءه وكفروا باياته وكانوا الذين
 معرضون ان استبشر في نفسك بما ايدك الله لعرفانه وبعبك من الذين هم موقنون
 ان اذكر ربك في كل الايام ولا نصحت من بدائع ذكره من يذكره في ارضه انه يذكره في
 ملكوت امره وكذلك قضى الامر في الواج عز محفوظ انا اردنا ان نفصل لك في اللوح من هذا

لتبنا تفصيلا ولكن يحتاج اسئل عما القى في امر الذي كان مستورا عن اعين العباد لئلا اسكنوا قلوبهم
 اختصنا اللوح وانك فارض بما فعلت لك قل سبحان الله رب السموات والارض والارض والسماء
 ورب الملائكة والروح وانا نسئله ان يوفقك على امره ويشرح على وجهك يا من ابراهيم
 ليجرك نجاته في كل الايمان وانه لهو المقدر على ايش او انه لهو العزيز المحبوب والرب
 عليك وعلى الذين هم امرا بالله ونهذ اما سواه عن وراحتهم وسجون بارحمهم في كل مسيل
 س ويقرؤون اليه بوجهه كانت مستضيئة بانوار الله الملك المتقده العزيز المحمود
 مقادير

هو الله تعالى

سبحانك اللهم يا ارحم الراحمين في كل الايام ورحمتي مع سبيح نفس من عبادك
 بانزمت في الواح امرك من مبرم قضائك ومنهم من كان انظرا اليك وخاضعا
 لك وخاشعا لامرك ومنهم من يعلونه وسيل اغرضي بسلك الذين ختمت
 ابصارهم ويرون في كل حين آيات قد تمك وميات عنك بان تعفو
 عن الذين خلفوا اخلا وكرامة للذين اجادون في حركتك ويستضيح وجودهم من
 انوار وجهك وتلقب لهم بابي قد تركت ذلك انت الذي كريم مقادير

خاب مهدي

بنام محبوب انام

اي مهدي حتى باقى ذكره امر جاري از دست عطايانام وكونه انوار

منظر کبریا از فیض نوش
علی کتبه محمد یاسن شسته قتی با اثر قلمک و
ناویتی لبسان مطهره ذاتک اذکان فی سجن الطالمین
متداشده
منظر کبریا

قوله عز کبریا

یا ایها الناظر الی الوجہ قد شہد قلمی الی باقیاتک و اہتمامک و خیرتک و
توجہک الی وجہ ربک الغنی المتعال قد کفرک ناعلمتہ فی سبیل اللہ لایزب
عن علمہ من شیء ان ربک لوالعزیز العظام انت الذی یکتفح نجات
ذکر الرحمن من الامکان انہ یکبریک باحق یشهد بذک من عنده ام الکتاب انا
کتا معک اذ کنت ذاکرا بذکر ربک و ناطقا باسمہ الیمین علی الامکان طوبی لک
بما بعثت امر مولیک و فرزت بما هو المقصود فی الزبر و الالواح کل ذلک من
فضل اللہ علیک ان شکرتہ فی الغد و الاصل انما نزلناک الواحاً
شقی کل واحد منها یشهد بما یطق بلسان العظمی فی هذا الحین الذی جملہ اللہ
مطلع الایام ان اقر بما ترة بعد مرۃ لتوقن بانہ یسمع ما کنت ناطقا و یراک فی کل
الاحوال لتتقن بانہ کت لیا ذکک لسرور علی شأن تطیر بقوادم الشون و الاشیان
الی العزیز الوهاب یبغی لکل من آمن باللہ ان یرف ثنائک و مقامک و یشیر
عنک جہا اللہ الواحد المختار لا تنظر الی الخلق و اطواره بل الی الحق و الطافہ الی الی
الافاق انک انت الذی کنت مذکور الذی الفرض و متوجہا الیک وجہ اللہ

مالک الانام لا تنظرن عما ورد علیک قد ورد علی مولیک ما لا تنظر ذکر الالوان
انما البراء علیک و علی من معک و علی الذین یقرتوبن الیک جہا اللہ الواحد المختار
عاجی ملا محمدی
مشافہ شدہ
منظر کبریا

بسم اللہ الاقدس الامنع

قد سمع اللہ نداک و کان علما بما ورد علیک و انه لہوا حق علام الغیوب لا یغیب
عن علمہ من شیء و قد رقم من قلم امرہ لوح عز محفوظ و فیہ قدر علم ما کان و ما یکون و
فیہ ستر اسرار الامر من قلم اللہ الیمین القیوم کن سراج حسب ربک بین منبأ و یدہ الی
منک لتقبلون فانظر فی السراج اللہ و لو کان واحدا لیشتمل منہ الی انما اللہ سراج
بعد سراج کل منہ سیتمیزون کذلک فانظر فی افئدۃ الذین تم القطعوا عما غم و توجہوا الی
العزیز الجوب فوعری الی سبغی سراج قلب احد بحسب اللہ لیشتمل منہ افئدۃ الخلق
وان بذالک معلوم و کمن یبغی لکل ذی سراج بان یحفظہ من اراج النفس و الہوی
بزجاجة ذکر اسم ربک العلی الی الی کذلک مثل کت الیک الاسما فضل من شہد
علیک و علی الذین سم موقنون ان افرح بذکرک ربک و بذکرہ ایاک وان ذکرہ
سبت کل ذاکر و مذکور طوبی لربک استقام علی امرہ و لسانک نطق بذکرہ و شاکرہ
لقلب توجہ الیہ یخضوع و خشوع ان شکرتہ بما ایتک علی امرہ و جعلک ناصر لدینہ
و ناطقا بمنارہ ان لا الہ الا انت یخشی من ربک و انہ لہوا العزیز الودود یلج الناس امر
ربک و در رحم الیہم ما یلجوا الی ذرۃ السببان و کانوا من الذین یستغفرون و لہما

بجای مبارک حضرت
عبد الہما

المشرق عن ائمة الفضل عليك وعلى الذين هم مقطوعوا عن الدنيا وقيلوا الى مالك الاسما
 وامنهم اعراض الذين هم مقطوعون من الدنيا
 من غير
 الاقدس العظيم الاكرم

سبحان الذي ظهر باحق سلطان كان على العالمين مشهورا اذ ينطق في كل شئ ان لا اله الا الله
 الا اننا كذلك كان الامر في اللوح مسطورا اذ احركت الافلاك ارادة منليك واتي المجرى
 بعض عنه من كان عن الانصاف محروما لعبري قد وجد كل في شتم عرف الرحمن وسمع
 كل ذي سبيح نداء الذي كان ما تحت مرزوقا ان يا اجابى ان يستنير على الامر باستقامة
 به اخذة الذين كفروا بالله و آياته التي كانت من همار الذي منزولا طوبى لمن قام من اصل
 الامكان واخذ بحق الحيوان باسم ربنا الرحمن وسمى المؤمنين من اصل الهما خير الخمر
 والمخلصين من برجات التي ترثت من بحر ارادة مالك الاسماء كذلك زياتنا ائمة البيان
 فير كان في ايام الله مرتيا متايشة
 من غير

ي جناب مهدى قدسى زار البيت عليه بهار الله

عليه السلام

كتاب الطائر من لدى الهما الى الذي من بابتة الحسين العظيم قد اصحابهم بذكرهم ونا
 ورتنا الآيات وبلنا ما بينات الذي هم خلقوا بقوله كن فيكون يرسل احد عن صلح ابا
 ربك الكبرى قل ان من ايدى الاشقياء الذين اتركوا ما نحو عنه في كتاب الله العزيز الودود

هل التلم يقدر ان يجري على اورد عليه هل اللوح يستطيع ان يحل ذكر مصابيه لا وعبري
 لو انتم تعرفون لتعلموا كلامه وان لواح وما يتقوا اورد على المنفذ من الذي هم كفروا بالله العزيز
 المجرى يا اجابى تشكو اجل الاستقامة والاصطبار كذلك يا مكرم الخيا راته لو لم يستد
 على الغيب والشهود كم من عبد شهد وانكر وكم من عبد حضر واقترف كل عمل على باطنه
 ان ربك الهوا حق حلام الغيوب طوبى لمن نبذ ما سواه مقبلا الى مولاه والا انه من اهل
 الهما في لوح محفوظ تقرتوا بالقبول الى المجرى ولا تقبلوا كل مشرك مرود من
 يئس اليوم كتب من على الارض وما ذكر فيها من الشمس الاولى انه لو لم يعيد المحروم
 قل يا قوم دعوا من على الارض وما عهدت هم عن وراكم وتوجهوا الى الاخرة التي منه شرفت
 انور وجرىم الغيز المنور قل لا يحيط احد بعلم شئى الا الله ولكن الناس لا يشعرون
 عندنا علم ما في الكتب وعلم ما كان وما يكون دعوا اناسنا وما نسئ منهم الا انهم قوم منكرون
 قل لا تستغفوا الى الهائم وكبرياء واذكروا الايام التي فيها اتى الروح اعرض عنه العباد وويل من
 يصطاد الحوت ثم انزل اذا اتى محمد رسول الله اعرض عنه شراف النعم وعنائهم وامن
 من يبيع اثره كذلك فضى الامران انتم تصنعون قد فعلت الحكة بين الاشرار والاحييار
 انما ميزان الله وصراف لمن في النيب والشهود انيك اذا شربت الرحمن لا طهر الذي
 بسرى من قلم مالك القدر قم وقل يا قوم وزرعت المحروم واتى المسلمون اياك
 ان يئسك اعراض المرصين او اعراض الذين اعرضوا على الله اذا اتى بالسيد المنكر
 كذلك زياتنا ائمة البيان وقيمت بحمد الله ذكر المنزول
 متايشة

ي جناب حاجي ملا محمد دي

والا قدس الاعظم

ذکر مردی که از آن استدی فی یام ربّه و فائز با نوار العرش و کان من المقبلین لیسلم من الیق
 الی الطیّب الذی قدسه الله من فنون الیرسین ان یعبدان استخ الذی من شکر العکاجی ربک
 الذی باننا انما نطلب العلم الغریب فلفنا العبادت منی اتم کفر و ابعده الذی کشفنا لهم الوجه بوسین
 ان الیقین انما یستوی فی نفسهم فی خسران یم قل لو اراد الله لیبضه بامر من عنده
 ان یطرح الیقین التصدیر اتم ضغفرا ما یلزمه الی بلوغ لا یعرفون ما ینفعهم ان ربک الوه الغفور الرحیم
 یدعونهم فی کل لیلان و یدکریم فی کل من عنده لعل یتوجهون الی بد الاق المشرق المنیر
 انک انت یا ایها الساکت الی الله ذکر عباد الذی لعل یضنون الطوی و یسرعون الی فاطر الارض
 و تسبوا کذک انت من لدن علیم حکیم ایاک ان توقفت فی ذکر ربک قد
 علقناک لأمری فاعرف و قل الحمد لک یا الاله العالمین ان وجدت فی قلب نفات
 حبت ربک دار سعده و ذکر من قبلی قد نسفت رحمتی العالمین لا تمنعک الکدورت
 عینک الاله العالمین و الصفات و لا الاخران عن شکر ربک الابهی ان اشتغل بذكره
 یدعی عباد الاله العالمین لعل یرسمون نداء الله یتخذون الیه سبیلا ان ربک الوه
 الکریم و الیه اعرجک و علی من معک من اجاب ربک من کل صغیر و کبیر

ت جناب حاجي ملا محمد دي علیه بهاء
 بنام خداوند قادر توانا
 شکر حضرت
 متعبد به

قد اذن مؤذن الله عن ین العرش ان الذین فازوا الیوم بما اراده لهم یوسا و لکن هم انما یزید
 و الذین توجّهوا الی الاق الاعلی و انقلوا عما ین الوری او لکن هم المحضون نشاء الله
 کل احوال بغایات الحیه سرور و فائز با شید برشل جناب لازم که کمال جد و جد را بر پشت
 و آقا و احبابی الکی بسدول و در بر بوسه سراج حکمت و بیان من فی الامکان بر اسیس استقیم
 و افق بین حدایت نماید بحر ضرب حیوان موجود و مشهور و لکن ما من غافل منیاء
 منتنه متوجه و مشغول قد غرقم الاله و نام علی شان را تا بوفی ظهور الله و لقاء بعد الذی
 ظهر بالحق فی هذا المقام المیر فاطم فی قد غرقم یدعون الاله سما فی الصباح و المساء و
 ینکون الذی خلقها بالحق الاله اتم من الصائغین طوبی لمن بنده اعنده و جعل
 مراده ما اراد الله رب العالمین ذکر انکس بهذا الاسم الاعظم الیتمین و یتوجهن
 الی الله لفرده الخبیر انا ذکرناک فی سنین متواریات و ارسلنا الیک
 عرف القیص من هذا المنظر المیر اینه در عیش جمیده ذکر غودید ابن اسور کازال
 لدهی العرش محبوب بوده الله یبارک علیکم فیما اردتموه فی رضاه الله و فی من و الاله
 لاله الاله الوه الکریم لا تخزن من شئی ان افرح بالفرح الاعظم و توکل علی العزیز
 الحمید توجه الی المنظر الکریم المقتدر المنان الیتم الیمیط کذک انما کما رحمت
 لذلک ان ربک الوه العزیز العظیم الهما علیک و علی الذین آمنوا بالله و توجّهوا الی

وجه التسنیر البدیع متعبد به
 قد نزل لمن صدق و سکن فی جوار رحمة ربّه الغفور الکریم
 شکر حضرت

هو الظاهر المشفق الغفور الرحيم

شهدا لمكون لاسمى القيوم انه لا اله الا انا العزيز الجرب شهد المحزون وانه هذا الظاهر
 المشهود يظن في كل شئ ان لا اله الا انا المهيمن القسيم ان الباطن بطرفه حول من
 تابعي والظاهر قام لشئ نفسه في هذا اليوم الذي فيه طقت الاشياء الملك بته
 مالك الوجود قد شهدت الكتب لهذا الاسم العظيم خضعت الصف اذ نزلت الايات
 من لدن منزل قديم قد تشرنا العالم بظهور ملك القدم طوبى لمن اقبل وفاز و
 ويل للشكرين قل في يوم يرمى فيه شمس العدل خلف السحاب بما كتبت
 ايدي الظالمين وهذا يوم اخبر الله يوم يقوم اناس رب العالمين
 هذا يوم فيه يكلم ملك الظور وظهر ملك الظور سلطان بين وهذا يوم تزين بركه
 صف الله العزيز الحكيم طوبى لمن نبذ العالم عن وراءه واقبل الى الافق الاعلى
 بنار اخذت بها افئدة العارفين وبنواضات بهطلات الارض كذلك
 نطق القسطنطين الاعلى اذ كان المظلم مستويا على عرش اسمه الضور الكريم ان باقيم القدم
 يا ذكرا لاسم العظيم بان تذكر من صعد الى الله الذي سسى مهدى في كتاب
 بين ان شهدا انه اقبل الى الحق اذ كان الخلق في حجاب غليظ انه طوار الذي
 خرق الاحجاب باسم ربه لمقتدر الصدير واقبل الى الله الى ان ورد في جواب
 رحمة ربه العزيز الكريم انه طوار الذي قطع بهر الجرشوقا للقاء الله على شان
 يذكره المذال اعلى واحل تحت اعلى يشهد بذلك لسان العظمة في مقامه المسموع

امر الله قد اخذت باقباله احل المكوت كذلك يذكره من اتي بامر لا ينجم حرم
 في السموات والارضين النور المشرق من وجه ربك ملكك الاسما بدهشت
 الاشياء عليك ما من شرب حتى الوحي من يد عطار فاطم السماء اذا اخذت الامراء
 سكان الارض كلها انت الذي امتنعت شئونات العالم ولا حجابات نامم
 انت الذي بنذت مطالع الطنون وقيلت الى اسمى القيوم الذي اذا ظهر بهج
 العلماء كنوح الكلي واضطرب العرفاء الا من شاء الله الفرد الخبير نشد ان منك
 نهر الوفا في هذا الامر الذي اذا ظهر لفض الميثاق كل ناقص مريب ان الله
 فرت بالليل اذا ارتفع النداء من شطر العظة والكبرياء طوبى لكسبة يهوى و
 نعم ملك يهدى انت الذي كنت طارفي حوائى واطقا شئاني وقائما على
 خدمتي وحملت البلياء والارزاياني سيملى انه لا يزيب عن علم من شئى كان
 في كل الاحوال يشهد ويرى وهو شاهد السميع انت الذي تركت الاوهان
 مقبلا الى مقام الرحمن الى ان اتخذت امام وجهه لنفسك مقاما هذا افضل
 لا يبادله شئ في الارض والسماء يشهد بذلك من تزين به البقعة البيضاء هذا
 المقام المنير طوبى لمن نازت بذكرك وسمائك ولمن زارك بما خلق
 القسطنطين الاعلى شهدا انه من الفارين انت اليوم تحت كفا عناية
 ربك الكريم كلما امر عليك رايته الظهور بذكرك مكرم الظور بذكره يشهد من

في القيوم والحمد لله لمقتدر العزيز الغفور

می خست ضلع جناب مهدی علیه بهار به

الأقدس الأبھی

کتاب نزل من سما الوحي للتي آمنت أو سمعت نداء رجا الفريز الحكيم لتقر بها كلمة الله الى
 مقام لا يرى فيه الا انوار وجه الفريز الكريم انا نذكر من اقبل من العباد ثم التي اقبلت من
 الامارة لهو الغفور الرحيم ان الذي نزلنا يوم الله من اجل الفردوس في لوح عظيم و
 التي عرفت ربها اتم من الفانرت لدى العرش العظيم ان يا اتي نذكر كلسان العظمة
 من هذا الشطر البعيد ان اشكره بهذا الفضل ثم اذكره في الياي والايام ان تجب
 لهو تسميع البصير كذلك نزل لك من سما الفضل باجده الله كوز الحيوان لمن
 في السموات والارضين مناوشه نشر مغز نشر

بسم الله على الاسماء

اسمى امنى بنا ديك لسان حمتى من شطر سجنى و بنا بلك ملكوت بيانى من مقر و شى
 ليضج به قلبك و يخلق به لسانك فى ذكر ربك المهيمن العليم الحكيم فاعلمى انا جينا
 كل كتاب حضر لدى العرش و ذكرنا من ارسله بذكرت به البصار العارفين قد سمعنا
 نالك فى هذه امرة و حسبنا ك بهذا اللوح المبين طوبى لك بما سمعت
 نداء المظلوم و قبلت الى الفردوس الخبير ان لا تحزنى من شى ان اطمئنى
 بقل مولى ك انه نذكر كل جبار من وكل امه فازت بهذا الكون الذى يستحق الله به

عباده المتسلبين فانظرى كم من ملكة ما فازت بالله و لسانه و انت ذنت
 بالمقصود و ذكره الذى لا يبادله ما خلق فى السموات والارضين لعيسى كسنتى
 ما يقترن به الملك و الملكات و منى لك نازل من قلمى العزيز العليم ان
 اشكرى ربك بهذا الفضل و قولى لك الحمد يا ايها المسجون و لك الشان
 يا ايها المظلوم و لك الهباء يا ايها العالمين مناوشه
 ضلع ملا مهدى

بسم الله الاطهر

يا و قد اسده طوبى لك بما عركك سمات رحمة ربك الرحمن و انشلتك
 عن الاكوان و قلبت ك الى شطرا من الفردوس متراذى فيه شرقت الانوار عن ربه
 ربك الذى اعظم بهينا لك بما شربت من كأس الكافور ثم الطور فى هذا الشهور
 الذى فيه ظهر لوح المسطور الذى كان مستورا عن انظر الفانفين اذا كبرت الله على
 و جهك من هذا السبح البعيد و ان تكبيرة تنطق السن كل شى بكبيرة الله العزيز العليم
 ان استغنى على حبه ثم استغنى رواج القدس عن قيسى الذى خلق من السموات
 والارضين ان يا ايها الوردة ناسد لوتنيزن اليه جنى لهنديه مشربا من رواج ابراهيم
 و سهام المنكرين و كل خيط من خوطه ينادى من الهوا و يقول يا انا الادمين
 و اسماء لوتريدون ان نبعثوا على محبوكم اعلى الاحلى فانظرونى لسرفوا ما ورد عليه
 من جنود الشياطين فانظروا ما قوم الى دم الذى كبرى منى ان لسانه و كن لك

نشر مغز
 نجر اسراك حضرت
 معبد الهباء

هم في غفلة مبين ولو اتانا فنصل لك ما ورد علينا لتسمعين حجج اهل ملا الاعلى و
 صريح ملائكة المقربين التي انعام بشرة بلقائي لفظه الاولى ومن قبله المنبئين والمرسلين
 فلما حجت عن سائر الاله وخرقت الاحجاب ارتفع نورضا المنقذين الذين نقصوا عهد الله
 وميثاقه ونبذوا السبيان عن دراهمهم ويعيدون العجل من دون الله فويل لهم من
 عذاب يوم عظيم وانما كانت ان افحى لسانك بذكرى ونسائي بين الاماني لعل
 ينقطع من النفس واهوائهم ويتوجهن الى مالك الملوك والسلاطين وان ربك
 يعلم ما در عليك لا تخفني في سبيده فتوكل عليه وانه يحرسك بالحق عن ضرر
 المفسين والاهباء عليك وعلى الذين هم صبروا في الشدايد جئنا الله لمقتدر
 العزيز السيد مقابلة شدة من نصرته
 هو المذكور في الصنف الاول

كتاب الهباء الى الاماء اللاتي شرين حريق الحيوان في ايام الرحمن واقبلن قبلوهن الى الله
 مالك الامكان يا اماني ان افرح بذكرى ثم استقرن على حبي كذلك يا مكن صاحب
 الاديان لا تجرمين عن المكاره انه قد تمس في بحر الهباء بذلك شهده ملك الاسماء
 في اعلى المقام توح الذرات تنزله ولكن الناس اكثرهم في سرور واهتياج قد
 انعم الله في ايام الله سوف يزجون على انفسهم ولا يجيدون من مناس انما الهباء
 عليك يا اية الله وعلى من طاف حول الامر بروج وريجان مقابلة شدة
 في صنع جناب محمدي من نصرته

بسمي المبین السليم حکیم

انا نزل نوح الرحمن من بهمه المعاني والهيان الى اية قبلة الى الله اذ اني سلطان غلب العالمين
 طوبى لاية وحدثت غرنا لآيات وقيلت الى هذا الاقن المنير ان اشكرى بازر فاك الله
 من ينطق ببناء واديك على الاقبال اذا عرض عنك كل عالم ريب لو توجهن باذن القلب
 لتسمين من الاشجار قدا في الخمار ومن الارياح قد فخر بحسب العالمين طوبى لك بيا
 فزت يا ايام الله وسعت نداء من شطر حجة العظیم توكل على الله في كل الاحوال ثم اذكريه بذكر
 تجذب به افئدة القناعات اللاتي آمنن باسرة رب ما يرى وما لا يرى ورب من في
 السموات والارضين مقابلة شدة من نصرته

منع من صعد وامم من حضر وفاز
 هو عادل الحكيم

ذكر من لدنا ندرقة التي صعقت الى الاقن الاعلى وفازت باوز وجه رحمة العزيز الحكيم
 يشهد ان المظلوم في هذا السجن المنوع بانها قبلة وامنت وشهدت وقرت في شهر
 بما نطق به لسان الله الملك الحق السليم الحكيم انما فازت بحر العرفان في ايام فيها
 اضطرب من في الامكان الا من شاء الله رب العالمين انا ذكرنا ما من قبل
 في الواح شتى وذكرنا بعد ارتقاها في هذا الكتاب المبين عليك يا متحدي ووثق
 رحمة التي سبقت وفضلته الذي احاط من في السموات والارضين ان افحى
 بما شهده لك القلم الاعلى بما لا يعادله ما خلق ويخلق يشهد بذلك كل منصف بصير

تذکرت بهاء الله و عنایتیه و ذکره و شانه بدوام اسما و صفاته ان ربک طوبی
 الفضائل المعطى العفورا الکریم طوبی لک و اسمی الذی فی الذاب ذکره و فی الایاب
 یا یستفتح باذنه المقربین ان قد اتخذ لنفسه مقاما امام عین ربه الرحمن الرحیم
 لیس الله هذا من فضلہ الا عظم و لکن اناس اکثرهم من الغافلین کذک فی
 انوار الی البیان فی هذا اللوح المقدس العزیز البدر
 یا درقه خست ام من آیدناه علی خدمه هذه کتبا العظیم ^{مقاده}
 هو ایشا بد من افق سماء السلم ^{نشره}

یا امی یا ورتقی قد شد لک نعم الاصلی باقبالک و جتک و توجتک الی و جتکم
 اذ عرض منه العالم الام من شاء الله العلی العظیم هذا یوم خبره رسول الله من قبل و
 من قبله الروح و من قبله من اتی بتس آیات باهرات و ستمی بالکلمه فی کتابی امین
 یا ورتقی جمیع کتب قبل و رسل الکی خلق را با این یوم ام منع اقد بر شارت داده اند
 مع ذلک نفوس شریه خافله آماره باعتساف تمام بر قطع سدره قیام
 نموده اند طوبی از برای تو که بطرز محبت الکی فرین گشتی و بذکر و شایش فائز
 جمیع فضل و در قبضه قدرت حق جل جلاله است بجهت نفس اراده نماید عطا میفرماید
 چه مقدار از رجال که خود را صاحبان اسرار و از جنمای احلام می شردند
 و چون اندک استمان بمیان آمد با همراض قیام نمودند بسا نیکه احل طلا اعلی بنوعه
 و ندید مشغول و تر از فضل الکی و عنایت لایتناسی بفرمان سسر کمون و کمر فرزند

فائز شدی این مقام عظیم را با اسم حق جل جلاله حفظ نما و از عیون خالصین مستور دار
 الهباء المشرق من افق ملکوتی عنیک و علی کل اتمه فارت با نور عرش العرشیم
 اخت نخل اسم الله الذی صدق الیه ^{مقاده}
 بنام خسته او ندانا ^{نشره}

ای ام الله اجدتہ بنایات الکی و فیوضات رحمانی بفرمان مظهر اسرار فائز
 شدی و بشرق وحی و مطلع الهام اقبال نمودی و از حقی محسوم که من الا مکان
 بقطره از آن معادله نمی نماید قیمت بروی آن حقی عرفان حق است که
 اکثری الیوم از او ممنوع و محرومند جمیع عالم از برای او خلق شده اند و مگر
 محبوب مشا بده میشوند مگر نفسی که با اسم او از ما دون او گذشته و باقی او
 توجه نمودند ان افرحی بیکه تم شکر الکی الیسیم جناب اسم الله هدی
 علیه بهاء الله در باره شما ذکر می نموده و آن ذکر باجنای لک اسما فائز گشت
 این است نعمت باقیه که در شما عطا مالک بریه نازل شده و میشود طوبی بفرمان
 طوبی للعارفین طوبی للکلمین قدر این نعمت را بدان و چون بصر بدان
 حفظش نما لیس حدیک و علی اللائی آمنت بالله الفرد انجسیر
 ام سید شرف علیه بهاء الله ^{مقاده}

بسم الله العظیم الا عظیم

هذا کتاب من لدی الروح الی امه الله الی آمنت برتها و کانت من القانتات فی الالوان

x

فكورا طوبى لك يا ايمى بما اقبلت الى مقر كان عن نظر العالمين مستورا
 وعرفت نظير نفس الله بعد الذي كان اكثر الرجال عنه محروما فاعلمى بان كل اية امت
 بالله وركت لغنما اتهما يخير من الف رجال الذين هم كنفوا بالله وكانوا من صفوة
 القرب بعيدا وقد حضرين بيننا ابك الذي شرف بقاء الله مرة بعد مرة و
 اخذته نفاثات ايام التي كانت في كل الالواح من قلم الله مسطورا لا تخفى عن شئ
 فتوكل في كل الامور على الله وان كان عليك وكيدا ولهباء عليك وعلم
 اخذ الرحمن لنفسه معيننا ^{مقابلته} _{شرفه}

ط جابر ابو الهادي عليه السلام

كتاب يشهد فيه ان الله مالك الورى وقلمه الاعلى لمن سمع حنيف سدره
 المنفى في ايام بشره في كل نبي وكل كتاب وكل رسول امين يا ابا المعالي
 يذكر من سسى في التوراة بالآله الابدى وفي الانجيل بروح الحق وفي الفرقان
 بالنسب العظيم هل تعادل بذكرى اياك كنوز الارض واسماء لا ورب العالمين
 قد حضر العبد احمدا كتابك الذي شمس عظمى ووجد نبي وفردا نبي وحسى التي سمعت
 من في السموات والارضين قد قرره لدى المظلوم ووجدنا منه عرف محبة الله
 العزيز السليم طوبى لك بما وجدنا كتابك مطرا عن الظنون والادنام ومقتدا
 عن شبهات الذين كنفوا بالله اذ اتى سلطان مسين انت الذي تشككت بجل

والله اعلم

غياي وتشبثت بذيل فضلى ونطقت بانطق به الملأ الاعلى واسل الخجة العليا بشمه
 بذلك لان الله في هذا المقام الكريم يا ابا المعالي بلسان بارى ذكر مشهود باجمع بيان رحمن يا
 يابته وازبحر عرفانك يا يابته سيار عرايفن سبحات اقدس آمد ولكن از عريضه
 اجناب نغمه بسيار خوشي متنوع چه که حال اينجمله بدعيه بود تو بکتم هم سسکت يا الهى
 بان تمن على بالبلاد في سيبك ولا تخترتى من كائس البلايا التي رزقتها عبادك و
 امانك چه مقدار از نصيبين وعارفين که از اندک بلایى گذر شده باشند و اجناب ابراهيم بن ابي
 فائز شده اند که در سبيل دوست طلب با نمودند لعمري اين کائنات بزرگت و امرش عظيم و من مش
 كريم في الخيرة كاسي را طلب نمودى که جمال قدم لا زال از رو آشايد و دى آشايد طوبى
 للعبادين ولكن النفس كذبا كرين سسکر من مقصود عالميا را که در امور دنيوي با نيت هم
 و فائز نمود با نچه که اهل عالم از آن غافل و مجربند طر با خجته الاستيقاق في بواجره ربك الله
 كتبك من قلمه الاعلى اجر لقاؤه و اخبره تقار وجهه والقيام لدى بيده والمطواف حول عرشه
 العظيم البهائم عليك وعلى اقبالك وتوجهك وبذلتك ورجوعك وعلى كل مقبل مستقيم
 الحمد لله العزيز الحكيم ^{مقابلته} _{شرفه}

ط جابر انا سيد ابو الهادي

بوالمشرق من افق البيان

كتاب من لدنا من اقبل الى الله واراد ان يشرب كوشه لهران من يد عطاء ربه الرحمن
 بهذا الاسم الذي به اضرب الارض بالذين نبذوا اليقين من ورائهم وتمسكوا بابطال النصوص

طوبی نکت با اقبلت الی المظلوم اذ ارض عنده العیا والعرفاء والامراء الامن شانه المبین القیوم
 قل یا مینشر العیاء و عدا العلوم قد اقی المعلوم سبط ان لا یقوم منه من فی المنک و الملکوت قل هذا
 یوم فیہ یظن البیزان بانا المیزه المستود و تنادی الارض قد استقر علی العرش و انا انما شرا التاشر
 المحدث المذکور قل یا قوم خافوا الله و لا تتبعوا الهواکم ان اتبعوا من اناکم بملکوت
 بیان ربکم مالک الوجود طوبی لمن خرق الحجاب الاکبر باسم مالک القدر الذی خلق فی
 مسطره الاکبر الله لا اله الا انا اعزیز الودود قد حضر کتابک لدی المظلوم و سمنا ضحیک فی
 حساب الله و اقبالتک الیه و تترتک الی الوجد فی هذا الیوم الذی امر من عنده کل فاضل محبوب
 فلما سمنا ذاکت اجبناک بهذا التوح الذی یخبر منه المقرین عرف بیان الرحمن و المخلصون
 ما یجرین ذکر السن الغیب و الشهود ان اشکر الله ما تحک علی ذکرک تعلی الاعلی و عزت
 بما یسبی به مقامک بدوام اسمائ الحسنی یشهد بذک من عنده لوح محفوظ تم علی خذ الله
 داره ثم انصره الذکر و البیان علی شأن تجذب به القلوب کذک انظرنا
 کت لسانی بحر عرفان ربک لشکر و تقول کت الحمد یمن بیدک زمان الکائنات و
 کت التشنای یمن بنداک فطهر یوم القیام و تحک من فی القیوم

جناب سید الهی
 حوالته
 نشانی حضرت

ای طایران هوای رحمن بکلمات مسطوره از جمال اجدیه محبوب ممانند چه که آنچه از منار
 الهیه و حکم ربانیه که الیوم ناس بان مفتخرند جمیع از نقطه طاهر و باد و راج و آن نقطه از

کلمک رحمن بوجود آمده لذلایق نکه ناس آنچه مسطور شده مغزور شود و در یوم اکبر کجور بند
 جمد نماید که شاید باعانت ربانی بجز معانی فائز شوید

جناب صفر
 حوالته
 مر بین و تو همین را از کائنات بقین رب العالمین نصیبی نبوده و نخواهد بود پس خوشان لآن
 نفوسیه که با یقین تمام در سبیل رحمن ساکت شوند و از کل من فی امکان چشم بردارند
 نظر برای منتظر اکبر خدای شده و قلب از برای کوز عرفان نفس رحمان پس سنی باید تا شب
 بعرفان نش فائز شود و نظر بظرفش ناظر

جناب محمد حسین
 حوالته
 ذکر ایام شداد در لوح سدا شده جن جمیع را بفتنه عظیمه در الواج بر ایام سینه
 اخبار فرموده که شاید ناس در حین درود آن مضطرب نشوند و در سبیل رحمن معجز
 مع ذلک بعضی از ناس از هوس باراج هفتانینه باصل اوید راج شده اند و از شرط
 اجدیه معرض گر آن نفوسیه که بنظر رحمن ناظرند و از کوز اطمینان شایسته و از عینک
 جناب سیده جبار

حوالته
 ای بنده خدا این بنده خدا میگوید که چندین سینه میگذرد که در هر صبح و شام آن بر ایام

لا یصحی بستانا بوده ام تا آنکه از قضای ربانی بقری سکنم که ایادی اجبار و وصول بنده منزه
 شده در اجل قاصدین از نور و بقرم مطلق مانده قسم با قباب جهان تاب که ایوم از ظم
 نشین در خلف سحاب محبوب مانده که لازمال اراده چنین بود که جان در ره دوست افتاد
 و زرتیری برین اعلی شتابد و لکن هنوز بان فائز نشدم چه که اکثر اصل بیان را این است
 عاکف شونده نه بخت ناچید چنانچه فال کثری از اصل ارض عبده اصنامند چنانچه در بعضی کتب
 سطر است که نصف اهل ارض عاکف اصنامند و نصف دیگر از اهل مختلفه نشاء از راه
 منقطع شده بخت آتایه فائز و مفتخر شوی متابسته نشر کفایت

جناب سید ششم

حواله

لازال حافظ الله بعبادش متوجه و اگر اقل من آن نظر عنایت از ارض و زمین علیه ما برود
 البته کل بخدم راجع شوند و لکن ایوم محبوب آنکه اجای الکی با جلاق روحانی در باین بیاب
 ظاهر شوند از نفسی رواج رحمان اهل کوان استشام نمایند مدعیان محبت بران لازم
 بر چه بلبان آید مقبول رحمت رحمن نیستند ایوم فعل مقدم بر قول است پس جهد نمایند
 تا از کل جوارح اعمال حسنه بظهور آید اگر نفسی دعوی نماید که از اهل رضوان ربانی است
 آن قول بجز آدعا ثابت نژد بلکه صاحبان شامه استشام نمایند اگر استنشق ربان
 نمودند مقبول خواهد شد و الامر دود ای برادران من صریق اعلی ازین
 ذباب بسی ظاهر و ممتاز متابسته نشر کفایت

بسمه المظلوم الضرب

ذکر من لذت من سرع بقلبه الی فبته العالم و شمشید با شمس قبله من الضرب
 و الارض و قبل ان تعترن الکاف برکتها التون یبند به خالی الی ملکوتی مره بعد
 مره انه لو الملك الغر العطوف ان استمع ما عاده المشركون فی حقی بعد باجری
 بحر الحیوان من معین کلماتی و اتم الفردوس من نجات آیاتی و استرقت من
 الاقدار باسسی فی آیامی قل ان تکروا من نطق باحق و ما عنده عمل عندکم
 یثبت بر امرکم فأتوا به و لا تكونوا من الذین انکروا فضل الله و برانه ما اتبعوا کل
 رجل مذهبهم کذک انما کف من الآيات باقرت به العیون بعد ما ذرعت

ان ربک لهو المنزل المحسن القیوم متابسته

هو الله تس لا علی الالهی

کتاب من لذت من اسن بابتد رب العالمین و سرح التذکره اذ ارتفع باحق
 و اقبل الی الاق الا علی و اظهر بهذا النور المنیر ان المقصود نیز ذکر کن
 فی هذه الايام التي خصصنا بالاسمنا العلی العظیم و اتم استشام
 بايام الهاء فی الراج ربک المقدر القیدر ان افرح بهذا النفس الابر
 ثم اذکر هذا المظلوم الضرب ایاک ان تحزنک شغوات اخلت ان اذکر محق
 بذکر تشبهه بر اعداء الراقدین قل قد اتی المقصود و طر سلطان العالین
 انه لهو الموعود فی کتب الله من قبل تو جهوا الیه و لا تكون من النافین قل انکم

نشر کفایت

ان ينكمضوا عن السما وعن التربة الى الارض والارض والسموات ثم اقبلوا
الى مطلع وحى ربكم العليم الخبير
بسم الله الرحمن الرحيم
من مفضل بن عمر

ذكر من لدنا لمن اقبل الى وجهي بعد ما نطق لسان العظمة الملك لله الفرد الواحد المتحار
قد اتى يوم الله ووضع الميزان ونفخ في الصور وتكلم بالكل الطيور ولكن ابنس
في وهم مجاب قد اخذهم الوهم على شأن كفروا بالله ما كلف الرقاب اذا
جاء الوعد فطلب العالم كم من نور اعلم وكم من عالم غفل وكم من عارف منع
عن المعروف كذلك قضى الامر في ام الكتاب طوبى لمن اقبل الى الاقوال اعلى
انه من اجل الهياك في الزبر والالواح كذلك بين الله لكم ما اراد فضلاً من عنده انه
لهو العزيز الوهاب انا وجدناك مقبلاً ارسلنا اليك ناطق بالحيال
متابشه

هو المنادي باعلى النداء
من مفضل بن عمر

قل التوحيد هو عرفان نفسي مقدسة عن كل من في العالم ونزعة عن شهوات
العالمين اذ هو الواحد الذي لن تقابله الاحداد وبه ظهر كل الوجود انتم من العارفين
انه لهو الاول الذي لا ياتيه الاخسر وينادي في المنظر الاكبر قد اتى ما كلف التدر
ان اقبلوا اليه ولا تكونن من الهامين قل انه كان في ازل الازال في علو

ارتفاعه وسموا تناعه لم يبره احد من الامكان حتى اعرف ان يشهد بذلك كل عارف
بصير لا يذكر عنده شئ وليس الا بعد ذكر عنده فهو سلطانه المحييين على من في السموات والارض
من اعرف بانزل في هذا اللوح لعمر الله انه من الموحدين والذي نطق به ما انزل الله
في الكتاب انه من الاخيرين كذلك علمنا ان تعلم الناس بالحكمة والسببان ان ربك
لهو البين الخبير طوبى لمن اتبع امر الله وعرف ما اراد من ذكره الحكيم لا تخزن كمن
ان افسح بالطف ربك وكن من شاكرين متابشه

من مفضل بن عمر

بسم العزيز العظيم

يا احل العالم ان استمعوا نداءي من شطر سجن العظيم اذ لا اله الا هو والذي خلق الارض والسموات
لمن في السموات والارض ورحمته اكبر من كل صفة وكبير انا جليل نفسنا عرضة لخطاها طرد الدنيا
ومصيبتها في سبيل الله رب العالمين وقبلنا البلاء بظننا انظاراً لرسد الامر الذي به
فرغ فرغ الاكبر ونسف كل جبل رفيع يا احل الهيا فوحوا في هذه المسببة التي فرح الظالم وان ارتج
في مقامه الكبريم يا ايها المذكور لدى العرش ان اذكر الذين استشهدوا في ارض القسا
شوقاً للملكوتي العزيز المنيع قد اتى عليهم فضل الناس وورد ظلم الذي كفر بالله الفرد الخبير
تبتا لنوم بكم عليهم كما يحجم وحم من الظالمين
بسمه الباقي القائم

متابشه
من مفضل بن عمر

يا الهى تعلم وترى ما ورد على صغيانك وانا نك في جنادك الذين نطقوا بذكرك وقاموا

في الليالي والايام من بليغ امرك واعلاء كلمتك ايرت قد اعطيت الارواح سراج عدلك
والامواج سفينة امرك اسسك بالدمار التي سفكت في هذه الايام في سبيك ومحببتك
وبابجد الذي جعله المشركون اربابا با امن بك واقبل الى افحك بان تقدر لاجباك
ما يحفظهم من شر أعدائك ثم اكتب لهم بالتقريب عيونهم وتفرج بطلوعهم ايرت قد اعطت
الارضان مطاها سلك الرحمن اسسك بان تبدلها بالسرور الا عظم انك انت مالك
القدم وسلطان الامم لا اله الا انت المعطي الكافي للسنة الكريمة متبادر
هو الاله قدس الاعظم
مشغول بغيره

ان باقبي كم من يوم سمعت جنينك بلداني وضحكك لا بتلاني هل يزيد ان تذكر في اللوح ما
يخرن بقدر ساجداني او ما يمسح بكل قلب سليم لعمرك اني ما اريد ان اسهم في الاخران
يشبه بك اسمي الرحمن ان انت من العارفين لعمري لو نقص لهم كل ما ورد على نفسي في
سبيل لينجون عبادي ويصون في وباري الى ان تفرق الارواح من اجسادهم يشهد بذلك كتابي
في ملكوت بياني ان انت من العارفين انك انت يا ايها العبد الطائر في حوائلي
اذا سمعت برزقي لا تحزن من ذكره وتوكل على الله السنين زلفوا حكمهم
متبادر

هو الاله قدس الابهي
مشغول بغيره
ذكر من بعد ما من ذكر موليه واقبل اليه في يوم اعرض عنه اهل الشرق والغرب الا من اذنته

يد افضل انه له الفضل القديم وخصرك كتابك وقرره السبدا كما فطرنا ر الوصية
احببناك ان ربك طوب المحيب بسمع نساء الذين آمنوا ومحيب كل مثل قوتنا الى
الافق الاعلى انه قد سمي نفسه بالكريم نوصيك بالاستقامة الكبري في امر الله مالك
العرش والشري كم من عبد وتبيناه بها فدا بلونا به حرف نزل قدمه عن صراط المستقيم
اذا قرأت اللوح وتنورت بأفوار الايقان قل لك الحمد يا الهي الرحمن بما وفقتني على
عرفان مشرق وجهك ومطلع الهايك اسسك ان تجليني في كل الاحوال
سقيما على امرك وجهك انك انت المقتدر المستدير
متبادر

بسمي المحيب العليم

قد انت الساعة ونفخ في الصور والميزان ينادي انا المير العليم ايتن واهل الامم و
العالم اعمال الامم وانا الشاهد بخبير لم يبق من ذرة الا قد اضرنا وانا العادل اعلم
قد جعلتني مستويا للعدل في ايام الله رب العالمين هذا يوم فيه ينطق الناقور ويخرج
الناقوس وينادي تصور الملك لله مالك هذا اليوم البديع انك يا ايها تاسمع اذا
قرنت باصفاً لوح ربك ول وجهك شطر المظلوم وقل نفسي لبدالك الفدا بالوقت
ما انت عليه في سبيل الله العلي العظيم
هو الاله قدس الاعلى

ياورقا يا ايها الناظر الى الافق الاعلى يذكر مالك الاسماء في هذا المقام الذي سمي

بالبعثة البيضاء ان ربك هو العظيم واسمك كرم بايعنايت اهل جميع دوستان
 ان ارض اتمه كرواري تامل باعيني لا ايام الله متمك شوند وعل نمايند لمري ان الارض
 تحت والميزان ينطق واتم الكتاب ينادي قذافي الوهاب باسمه العظيم است اسئل
 بما يجب ويرضى مؤيد شوند در جميع احوال نفوس افسرده را بنا محبت الهى مشغل
 نمايند وبابايش تذكروايد چه كه خلق ضعيفند وحق قوى وشفق طوبى لاسل
 الهى انهم من اسل سيفه المزمع لا تتمم نجبات ولا الاشارات عليهم بهاء ته وعنايته و
 رحمة التى سبقت الوجود الهى المشرق من افق الهى عليك وعلى الذين فازوا
 بهذا المقام المحمود متابسه نشر مغز بر نيز

تأ خاب ورقا

اوست داراى عالم

اى اوست جمع را در بيان ام نمودم كه در اين ظهور عظيم چشم خود ببينند وگوش خود
 بشنوند وكن چون افق عالم نوب ظهور روشن شد كه نرى الهى ووصيت ربانيز افزايش
 نمود و باو نام خود مشغول گشتند چهره آفتاب اضاف از ابرامى او نام بيدان
 مسترد وپنهان بازه در اين صورت اگر حر كات شب پره جلوه نمايد بعبديت بام
 دوست انفس مستعد را ببطر احدى دعوت نمايد شايد از كوثر رحمانى محروم نماند
 انه لهو الصلوف الصغور حق جل وعز لم يزل ولا يزال كحطات عنائش متوجه
 دوستان بوده وخواهد بود انه لهو الذكر السليم متابسه نشر مغز بر نيز

خياب ورقا جلد بهار به

بسى الظاهر ان طق السليم
 قد توبه اليك و به استدم من هذا المنظر الكريم قد اراد العبد ان يحضر لدى العرش
 ان يكتب اليك قلنا قد علمك انما كنا نترين نعى ونترل ونزل وانا لمبعث
 المنزل المرسل لمقتدر القدير افواه ان يحضر لقاء الوجه لعظيم ودراد فلما حضر
 ازل لك هذا الكتاب بالبديع وارسلنا اليك بالارودة من فضل ربك الكريم
 كن قائما على قدمه امرى وناطقا بشائى وعاطلا بما امرت به اذ كنت حاضر لقاء
 عرشى العظيم انت الذى توجهت واقبلت الى ان دخلت وحضرت به
 البقعة التى جعلها الله مطاف المخلصين انا امرنا اسما من الاسماء بان يتقدم
 مستويا اذا اراد ان يطلع بهذا الامر الذى خضع له كل امر عظيم انت عمت باذننا
 من قبل ان ربك لهو الذكر السليم تسكف فى كل الاحوال بالحكمة والسببان
 لكلا يرتفع لغاق الذين كفروا بالله رب العالمين كبر من قباى اجابى الذين
 بنذوا سوالى وشربوا رحيق حى العزير سوف ينظر الله عمل الذين قاموا على حدة
 امره انه يوتى اجور العالمين الهى عليك وعلى اصفياء ته رب العالمين
 خياب ورقا جلد بهار الله

هو اعلى الاعلى

ياورقار ان موليك يدرك لتذكر العباد وبتشتم برحمتى التى سبقت ان ربك

۲

هو الامر بحكم ان اظن بفضل الله انه ممكن يسبح ويرى وهو شاهد بخير
بجاء عليك وعلى اوليائي في هناك ان اذكرهم من قبلي وانا المشفق الكريم
تسجاب ورقا عليه بها به الهبر

متأمله
نور من نور

هو المفسر وعلى الأخصان

غادرنا البيت مقبلا الى ارض اخرى متذكرا آياتي الأولى وناطقا بآيات الله رب
العالمين سبحان سبج معنى الاشياء كلها تعالى مولى السماء الذي تى سلطان بين
قد اخذت باهل الملكوت من الآلاء المرتفع من الشطر الامين من الطور والقوم في ضلال
بين وحيث الى ان بلغنا ايامنا جاسنا وسمننا من شسيرة تاسه قد اتى محبوب
العالم ونظر من قرت بطور عيون المسلمين اذا اخذنا قلى الاعلى ووردنا ان نذكر
من نطق قبلى وطارنى هو اى وشرب من بحر بياني وفاز بلقانى الذى سى بورقا
فى الصحفة الحمراء من قلى الاعلى طوبى لمن يتذكر بذكره ويسبح قوله فى هذا الامر البديع
انك اذا فرقت بلوحى ووجدت عرف بياني سا فواسمى ثم اهد الناس الى صراطى و
عرفهم امرى وشكرهم بفضلى وغيايتى ثم ارج عليهم ما الفيناك لعل تتخذن لانفسهم الى
الله العزيز الحكيم ابها المشرق من ملكوتى عليك وعلى من يحبك لوبه رب العرش العظيم

متأمله
نور من نور

هو بعيلم الفضال

ياورقا علم ثم اعرف انما صطينا ك لذكرى وعرفناك بسبيل فضلى ورحمتى وسيفيتك

سبيلك

كثير بياني من يد عطائى واستغناك لذائى وصبر رقبى واخترناك بما جرى من حجتى
غيايتى فى انما خراجانى واخترناك للقيام على خدمته امرى المبين وذكر نبأى العظيم
قل سبحانك اللهم يا الهى اسئلك باسمك الا عظم ان تجلبنى فانرا با انزلته فى كتابك
المبين انك انت ارحم الراحمين

متأمله
نور من نور

هو النور المشرق من افق العالم

بذاب يوم ينادى المقصود ويشتر الناس با بره المحمود ورحمة المحمود طوبى للذين قبلوا
بوجهه بيضا وقوب لورا واخذوا كاس العطاء من يد مالك الاسماء وذا من الاسماء
وشربوا باسمه المبين القسيوم قد طهرت النار من السدرة ونطق ملك الطور من افق
سماء الطور يا ايا الارض تاسه قد اتى الوعد والموعود من مقامه المحمود يدعوك الى الله بكنت
الغيب واسمعه قد تجلى الرحمن على من فى الامكان ونظر المنظر الاكبر وما كنت لتتبدل
يقول يا معشر البشر قبلوا الى الافق الابحى ثم اسمعوا صبر رقبى الاعلى انه يهدهم الى
صراط الله رب العالمين وما يكون يا ايها المذكور لدى المظلوم انما سفا ذكر كركت
بلا يعادله ما عند الامم ولا ما عند الامراء والملوك طوبى لك بما فرقت بنا رقبى
الاعلى ونطق باسمك المظلوم اذ كان مستويا على عرش احمد الودود انا انزلنا
الآيات واظهرنا البيئات وخرقنا الحجابات امام الوجوه بحيث ما ينسنا سطوة
العلم يشهد بذلك من عنده كتاب مرقوم قد احاطت بنا البلاء من كل الاقطار

متأمله
نور من نور

والترابا من الأقطار وكان قلم المختار ينطق في العشي والأشراق وفي البكور والأصا
 انه لا اله الا انا الحق علام الغيوب طوبى لمن سمع نداي واقبل الى افقي وطلق
 بثناي وقام على خدته امرى وتمسك بحبل الممدود انك اذا اجتهدت في نجاتنا
 آياتي واخذك كوتر بياني قل الهى الهى ترمى البعير اذ قربك ولفقيه عزبناك
 وبعثان كوتر عطائك اسسك بانور نير بيانيك واسرار كتابك و
 بانفك الاعلى وما كان مخزونا في خزان قلبك وكناز عليك يا مولى الأسماء
 وفاطر السماء بان تؤيدنى على الاستقامة على امرك والقيام على خدمتك
 ايرب ترانى مقترأ بما نطق به لسان عظمتك فى ملكوت بيانيك قويا الهى
 قيسى وجوارحى بحيث لا تضعفنا قوة الأعداء ولا شبهات العلماء ثم جهنمى شققا
 بنار سدركك ومنورا بانور عرشك اسسك يا مسخر الآيات يا مبرك الذى
 بنصبت رايات ظهورك فى الافاق واعلام نصرك فى البلاد بان تكتب لى
 من قلم فضلك ما يكون سعى فى كل عالم من عوالمك انك انت المقدر على ما
 تشاء وفى قبضتك زمام الاشياء تفعل ما تشاء وتحكم ما تريد لا اله الا انت
 الفرد الواحد المهيمن العزيز الفضال متببه
 نور الفخر والبر
 هو الشاهد الخبير

وتمننا انك وراينا توجك واقبالك واشتقالك فى حجر موليك انا

ذكرناك من قبل ما فاحت بفتح الرحمن فى الامكان نسئل الله ان يؤيدك ويوفى فضلك على ذكر
 ونسأله وخذته امره انه هو لم يستدر المحسن التوسيم انك اذا شربت ربح الحق من كاس ربنا
 ووجدت عرف الرحمن من كفاي قل الهى الهى هجرنا احسبى وذا فلك امرتى وظهورك
 حيرنى وانا نك شعلتى ودينا نك جذبتى اسسك بالكلية التى بها سيع المقربون
 الى مقر الفداء بان تكتب لى من قلبك الاعلى اجر لنا نك وخصد رهام وحبك
 والقيام لى باب عظمتك ايرب ترانى منجذبا من نجاتك وديك وطارا لى
 هواك حبك اسسك باسطار فخر ظهورك وانور وجهك بان تجنسى فى كل الاحوال
 متمسكا بحبل فضلك وعاملا بما امرتى به فى كتابك انك انت المقدر على ما تشاء لا اله
 الا انت التوى القدير حق اولياى حوزاد دوست داشته ودارد وازبراى لقاء
 طورات غابت ودرجت امد ولكن ظلم ظالمين وغفلت غافلين جليل شده چنده سى
 ارض سخن مضطرب شد بده ميژد چه كه نفسى از اهل بفضادتى بر سر بر جگوست جالس
 اگر چه بستر راج يعنى عزل شد ولكن الى حين ارض ساكن نشده لذا در اهل ركبه اذن
 توقف نموديم انه هو الفضال الكريم وهو انفقوا رحيم از او ميطلبيم آنچه از او
 دنيا و آخرت در آن است انه على كل شى قدير وبالاعجاب تجسيدا
 مشاوشه
 بسى الهيمن على الاسماء
 شوم منهن

در اين حين سدره مباركه در فردوس اعلى بيد غداست الهى غرض شده بايشك باطوق يا

اسهل الارض و عواما عندكم من الاديان و الاثون بذا بوم فيه فلكت ختم الریح المحموم بسم الله
 اقسيم اقبولتم اسهر برانته زعما لكل خافض محبوب طوبى از برای نفسی که اندیشه
 شنید و بخلوات باین فایز گشت قسم باؤار نیز معانی که از افق سما بیان مشرق است
 بر نفسی با بصفا ناز شود مشعل گردد اشتعالی که اعراض عالم و اعتراض امم او را منع نماید و
 محروم سازد و آثارش ظاهر و هوید گردد از اول آیات ما جنین من غیر ستر و حجاب
 امام و جوه امرا و علما و فقها ندانند و ندانند ندانند ندانند ندانند ندانند ندانند ندانند
 لکن عباد را از خرافات ظاهره و الوان غایبه از نعمتهای باقیه سر نه به منع نمود و محروم ساخت
 آنکس از اسمعت لغات طیر المعانی علی غصان السببان طهر قلبک و صد رک بار التوبه و
 الانقطاع و قل الملی الی کت الحجه با طهرت صراطک من عبادک و دعوت الناس الی مشرق
 و حکم و مطلع الهانک و مصدر او امرک و احکامک اشد آنک ان طهرت تسبیل و اذرت
 الدلیل و امرت اکل بما یتقیم الیک و یغفم فی کل عالم من عوالمک استسک
 یا مالک الوجود با مواج بحسب وجودک و انوار مشرفضک بان توبه فی کل الاحوال
 لکون باطلاقه کرک و اشتعال با ریحک و متذکرا با یاتک و طائرانی بنوک
 و متمسکا بجبل عطاک و متشیبا بذیل کرک ارب تری جدک مقبلا الی نقاک
 الاعلی و مقترنا بوحدهاتیک و فردائیک و مقترنا بعظمتک و سلطانک سبک
 بالذی سرع الی مقر الفضا شوقا لندک و اقبل الی سهام البلا جتا بحاکمک
 بان ترزقنی نعمتک التي انزلتها من سما امرک و المائدة التي ارسلتها من ملکوت

یا مالک آنک انت الذی لا تمنعک صفوف العالم ولا جزوه تفضل ان تشاء و تکلم با تیره
 لا الا انت العزیز الجیمید ثم استسکک یا مالک القدم بالاسم الا عظم الذی بنور تبت العالم
 بان تقدر لی خیر الا حسنة و الا اولی آنک انت مالک الاسماء و فاضل السیارات الا الا

انت المستدر العزیز الوهاب متابعه
 منی کنیز و سرت

هو انما ظن فی ملکوت البیان

کتاب از نه المظلوم لمن اراد ان یشرب الریح المحموم من ابادی عطاره العزیز العظیم
 یقره التذکر الی الافق الاعلی و یؤیده علی الذکر و التشناء طوبی لمن سجع و فاز و دل کل خافض
 ان اتسنا ذکرک ذکرناک من قبل و فی هذا الجین فضل من لدی الله مالک الغیب و المشهور
 قد حضر العبد کما حضر امام الوجه کتباب من اجتنی و تمسک بجلی و طار فی هوا اجی و قام فی حجرة
 امری من عبادی و کان فیدا سبک از لنا من سما و الفضل آیت لا یعاد لها شی من الاله
 لشکر ربک مالک الوجود آیا کن ان تنسک حوادث العالم عن مالک القدم او تحجبک
 شبهات الامم عن هذا الامر المحموم قل یا معشر البشر قد انار افق الظهور باک القدر و ظهر
 ما کان کمنوا فی کتب الله العزیز الودود صفوا ما عندکم خذوا ما امرکم به من لدی الحق
 علام الغیوب از لغت قضی بلغت نور التوبه نمودیم امروز عالم با نور ظهور منور
 و جمیع اشیا بذکر و ثنا و فرح و سرور مشغول در کتب الحق از قبل و بعد بیاید این بوم
 مبارک عیش عظیم بر پا طوبی از برای نفسی که فایز شد و بمقام بوم اگاه گشت

امروز صریحاً قلم الهی مرتفع و افشش مشهود طوبی از برای نفسیکه بنجات و اشارات اهل
عالم اورا از ناکت قدم منع نمود و از بحر غم محروم ساخت طوبی لکن لمن بفرک و بیک
الی صراطی استقیم و نبأی العظیم کذک استغناک ندائی العالی و ارسلنا الیک باقرت به
اعین المقربین و تذکرتی هذا المقام ضلک و تذکرها با یاتی و بشرها بنسبیتی و جنسی التي
سبقت من فی السموات و الارضین الهباء المشرق من افق سماء غیاتی عینک علیها
و علی الذین ما نفضت من جنود الفراغته و صفوف الجبابرة عن الله رب العالمین الحمد لله الملك

الحق العدل البین متابله
جناب درقا علیه ببارکاته شکر مغفرت
هو الظاهر وهو انطلق

حد حضرت مقصودیر الابق سناست که در یوم قیام بکلیه غایب شود و وفاتش عین
و شئونست مستوره را ظاهر فرمود با قدر قلم اعلی جمیع اشبار استغفرت و بنمود بیان
من فی الامکان را بطور محکم طور شارت داد اوست محکم و اوست قلم و اوست لوح
رغماً لکل منکر بید و کل معرض ایشم یا درقا عینک غایب الله سوی الوری الی جنین سر عینه
از نور سید و مخصوص هر یک جواب ز شرط احتیای فضل نازل قل لک الحمد یا مالک الوجود
و لک الهباء یا سلطان الغیب استنود و لک العطاء یا من فی قبضتک زمام الالکسار
و لک النصل و الهباء یا مولی الورقار و معینه و ممدّه نسئل الله ان یؤتیک علی امرناک به
فی الحضور انه هر المشفق العطوف الغفور عزیز و روح بفضل الهی مذکورند و بنسبیت فائز

در جمیع احوال اولیا را بحکمت و بیان امر نموده و مینمایم و نسئل الله ان یؤتیم علی ما
یحبت و یرضی الهباء المشرق من افق سماء بیانی عینک و علی من مسکت و یحکک
لوجه الله رب العرش العظیم و الکمرتی الرفع یا عزیز عزیز تو توجّه نمود و ان کلمت
که زلف حق جل جلاله بر شده و میشود قل اشهد ان کل عزیز یفتخر بالقیام لدی مالک
و تباک العظیم یا روح ان الروح نیادی و یقول لستیک یا مولی العالم اشهد
انک استویت علی عرش الظهور و نطقت با حکم بالظهور اشهد انک اطهرت لفسک
و تجلیت بوزنک الساطع الی من فی العالم استک ان تجلنی معروفاً یا مسکت
و قائماً علی خدک انک انت المصدق القدر متابله

شکر مغفرت

انا المفرد علی الاغصان و المناوی فی قلب الامکان

قد نزل فی هذا الحین امر الله المحکم المتین یا ارض قرت عیناک با زینک الله بقدم
اولیاء و شرفک بهم فی کل الاحوال یا محمد عینک بهائی نامه جناب درقا
الذی طاف حولی و طارنی هوا حتی و قام علی خدته امری بجان غایت فائز ذکر
جناب میرزا عطا که سر علیه بهار همه را نموده و همچنین ذکر بیت ایشان و نفوس
مجمعه در آن مذکور طوبی لک یا عطا و الهباء عینک من لدی الله مالک
ملکوت الاسماء و الایک الذی جعله الله مالک الایجاد من نور اسرار مضار
المجتبه و الوداد یا محمد بی که در آن ندای اولیا مرتفع و بذکر الله مشغول او

عذبه مطاف ملائکه مشرفین است. طربی لبیت تضرعت فیہ نجات النوحی و ارتفع
 فیہ ذکر الله المقدر العظیم الحکیم جناب حکیم علیه فضل الله رب العالمین مذکور بوده و
 هستند کمر جناب این علیه بهائی ذکرشان را نموده آنا از ناله مافاج بعرف
 غایه الله مقصود العارفين و جبری باسمه من قلی الاعلی کوشر البقاء قل خذ
 باسمی ثم اشرب منه رغماً للذین انکروا البهائم و سلطانہ و قدرته و اقداره الله
 به طار النجوم من عیون المنکرین یا حکیم الیوم یومک اطلع من افق التهمت
 ثم انطلق بذکر الی الذی برتفع ابتداء من کل الجهات قد اتی الله من افق الاقدار
 سلطان عظیم یا حکیم علیک بہا مرین و معتدین عباد از تمام دست دعای
 سحر که دیباج آن باین اسم بارک اعلی فرین است یعنی نموده بجال تصریح ذکر
 شده آنچه که سبب اجزاق اکباد شرکین و معرضین است چه که میفرماید اسم عظیم
 در آن موجود و مذکور مع ذلک مردم را از فیوضات فیاض حقیقی که در آن اذکار
 مکنون محروم نمود قل یا غافل یا شیخ یابن باقر برستی میگوم و لوجه الله
 میگوم توهم لوجه الله بشنو کلمه مبارکه منوره و کتبه رسول الله و خاتم
 النبیین بکلمه مبارکه یوم یقوم الناس لرب العالمین منتی شد سر از خواب
 بردار و ملکوت بیان باطائف حول مشاهده نما یا اسد علیک بہا
 الفرد الاصد اردمان مذکر من ذکرته الذی ستمی بنور الله فی کتاب الاسماء
 بشکر ربہ الشفق الحکیم نسئل الله تبارک و تعالی ان یؤیدہ علی ما ینشی لایامہ

و یهدی الی صراط الذی یشی و یطوق فی کل شأن آتہ ہولہ لا اله الا انما الفرد الحیر طویح
 له و لابیہ و امہ نسئل الله تعالی ان یزل علیہما من سحاب فضہ امطار رحمتہ و یرحمہما
 الیہ آتہ ہوات مع الحیب اکھتد العیزرا حکیم ان یا قلم ول وجهک شظرن
 اجنی الذی ستمی بمرزا قبل آقا علیه بہا آتہ الابی یا محمود قد ذکرک المحمود فی ہذا المقام
 المحمود اکھتد انک سمعت مذانی و فرزت باثری و اقبلت الی افق ارض
 عنہ العباد الآمن انقذہ ذراعی قدرتی باسمی کذلک قضی الامر من لدی الله رب
 العرش العظیم و اولیای آن ارض را ہم کہ در آن بیت حاضر بودند ذکر یہ نام
 نسئل الله تبارک و تعالی ان یقیم کوشر الاستقامتہ بحیث لا تمنعہم شوکة ایجابہ و
 لاسطوۃ الغراخہ امروز جوہر استقامت افلی و امن از جمیع جوابہای عالم مشا
 میشود این در زمین را بنایت کلمہ مبارکہ باید حفظ نمود چه کہ سابقین و فائزین
 بر مرصد منتظر طربی لمن سبذ مطالع الاوامم و اخذ ما امر بہ من لدی الله مقصود
 المخلصین الھی الھی قوا فیدۃ اولیایک لئلا ینقم المعرضون عن الاقبال
 الی ساقہ عزک و بساط عطاک ایرت باید اولیایک علی التمسک
 بجبل فضک و الا تقطاع عن ذمک آیتک انت المقدر المختار

مقالہ شد
 نقل از حضرت

بنام گویندہ دانا

یا محمد علیک بہا در نامہ شما کہ در قاعیہ بہا ارسال نموده ذکر نبیل اکبر

عنه بهاء الله مالک القدر در آن مذکور و همچنین اذکار او بیا علیهم السلام الله ابعی از قلم بوقوم
 بر یک بکر قلم علی قلم از سحاب فضل امطار رحمت برهنده و قلوب مبذول داشت
 نسل الله ان نبت منها اوراد احتائق البیان از حلقه رعد عسیر الشان یا محمد
 علیک بهاء الله و غایبه ان بظلم با بدعیان مجتث با محبت کامل و غایت کبری رفتار نمودی شد
 بذکک الارض و جبالها و اشجارها و انهارها و البحار و اموجها و الشمس و انوارها و لکن بعضی
 عمد و وفار اشکند و جلش را قطع نمودند و در مدینه کبیره عمل نمودند آنچه را که عین محبت گریست
 و عزرات مخلصین و مسوئین جاری گشت از حق بطلبیم تو را تا یاید فرماید بر استقامت کبری
 لتقوم علی حذیه تا امر با استقامت را متنها صوف الارض و لاجنودها یا نبیل علیک بهاء
 ربک البخیل در لیالی و ایام احزاب عالم را بجدل و نضاف و امانت و دیانت امر
 نمودیم و وصیت فرمودیم و لکن اکثری هوی را بر هدی ترجیح دادند و بنی و فحشا را برت
 و تقوی این آیات یک صحیفه مقدسه مبارکه که حال آیات و الواح الهی است مخصوص شیخ
 ارض صاد یعنی ابن ابرار سال نمودیم که شاید نجات وحی و عرف معروف و ارا از منکر
 باز دارد و از ما عنده با عنده الله جذب نماید سبحان الله آیات خارج از انحصار
 نازل و بنیات تام و جود خاصه ساعت و اثرش و قیامت و سرارش
 ما بر قلنا یا شیخ ان تخاف من ابناک فاحفظ اللوح فی جیب تو کلک ادا شکست الله
 فی موقف الحشر باقی شی امنست به اذ اخرج اللوح و قل هذه الکتاب المبارک العیز
 المسیح اذا ارتفع اما وی امکانات الیه یا تذون و یضونه علی غیرهم و یجیدون منه

عرف الغایة و اللطاف و ما لا یعرف احد من الاولین و الاخرین یا محمد علیک غایت
 امرشانی ظاهر و مشهور و کجج و بر این خاضع و خاشع و طاعت حول و لکن محاسن اعمال
 کل را منع نموده و محروم ساخته از حق بطلبید کل را تا یاید فرماید و توفیق بخشید تا در آیات خود
 از تجلیات انوار نیر فضل و عطا محروم نماند اگر چه الیوم فقرات نفسیه در سر سر نماند
 فتمت و بقضا افزوده سوف یظن الله ما کان مکنونا فی صدور المعرفین این آیات آیام
 ظهور ما ازله الرحمن فی الفرقان است قوله تبارک و تعالی انما ان تک مثال
 جسمه من خردل فتکن فی صحرة او فی السموات او فی الارض ایتی بهاء الله و همچنین
 یوم ظهور خائنه عین و تافیه صدور است از حق بطلبیم او یا یارش را حفظ فرماید و اند
 شر نفوس خائنه حراست نماید الله علی کل شیء قیدر البهائم الله علیکم یا معشر
 الاولیاء و علی الذین یحبونکم لوجه المشرق المنسیر متعده
 جناب در قاع علیه بهاء به الابر

بسمی الذی ببدل الله الشرح لجت بانحیر اباب
 اکمته الذی بدل الغیب و القهر بالرحمة و النصر و قدر کل فطره من و ما و شدت خائفا
 لنصرة لاهر المبرم الحکیم و اکمته الذی رفع علم الاقصد لمره با منانه و ضیانه و
 اخری با عنده الله الله هو المقدر الذی لا تمنعه ابدات خلقه مما اراد و هو المقدر الصلیم
 یتد اکمته و لرد شد بر او یا در ارض آنچه که سبب ظهورات ظفر و نصر است اگر
 این مقام و ما شتر فیه از قلم جاری شود جمیع احزاب عالم خود را طاعت حول مشاهده نماید

یا ایها الذکر ای العرش یوم یوم نصرت است قد محمد ذیل حضرت سلطان از علمهای شنبه
 در کتابات تفسیر طالع مظهر و مقدس و مبر آورده فی الحقیقه باید سمیع اولیا کما فی السان از حق جل
 جلاله حفظت اسلمت نمایند الهی الهی اسلمک بایانک الکبری و ظهورات عظمتک فی ناسوت
 الانسار و بالذات الی المکتوبه فی معادن العباد و بانوار سدرات عنایتک فی البلاد ان
 تحفظ حضرت سلطان بقدرتک و سلطانتک ثم آیه علی اظفار العبد المستیضی بنوره
 الافاق ثم افترج بالعی علی وجه باب فضلتک و غناک و جودک و عطاک آنک انت
 المقدر الغیر لوقاب نامر آنجناب که در ذکر بعضی امورات نالایقه از خائنین بوده
 امام وجه قرائت شد طوبی لک و نیایک که چه در جمیع احوال حق ناظری و بذکر خیر
 مطلق ادب از حیث انسانیت و عذات مقبول از حق طلبیده عباد از این طراز
 مبارک غیر محروم نفرماید آنه هو اسمع لمحبب امر و زباید اولیا و صفیا تمامت
 بر نصرت امر الهی قیام نمایند و لکن بکجک و بیان این مظلوم در لیالی و ایام مقربان با
 فضل و عطارد و صیتت میفرماید بر اصلاح که سبب عار عالم و تهذیب نفوس ام است
 باید از امور که عرف فساد از آن منتشر است بخت نمایند و بهیچ وجه داخل نشوند
 حال بر اکثری از امرای ارض و افواج معلوم شده که این حزب جز باصلاح و ماتر تفع به الدوله
 و الموده نظر نموده و نیستند و حضرت سلطان بنفسه این فخره آگاه و بچنین حضرت یاب
 السلطنه آیه الله و لکن اظهارش را مصلحت ندیده اند یا ایها القائم امام الوجود و الظن
 حول العرش این ایام مخصوص شهدای ارض باشد که نازل شد آنچه که عرضش در دوام ملک

و ملکوت باقی در برقرار است و ارد شد بر آن نفوس مقدسه آنچه که روح الامین مع ملائکه مقربین
 نود نمودند طوبی لهم و نیایهم استقامتی از آن نفوس مقدسه ظاهر که سبب حیرت ما اعلی
 گشت بکفرت از آن سه فخره ارسال شد و بعد و فقره دیگر ارسال میشود و لکن اینبار که
 رسید هر یک مخالف دیگری بود در بعضی از ظلمهای وارده و از قلم اعلی مطابق
 آنچه ذکر نموده اند جاری و نازل گشت آنچه که آثار و ثمراتش در هر یوم ظاهر شده و خواهد
 مشد لعن الله اعدا الضری نمودند که شبیه و مثل نداشته و ندارد سبحان الله
 خسارت کبری را بر جرح عظیم شمرند از حق شعور طلبید که شاید بر آنچه عمل نموده اند آگاه
 شوند دوستان حق طرارا از قبل مظلوم ذکر نمایند تا کل بنور ذکر الهی منور و متذکر شوند
 لوجی هم مخصوص حضرتان فان علیهم بهار الله و رحمته و عنایت و سایر احزاب عالم نازل
 اش آیه ارسال میشود در جمیع احوال باید با مشارکات مشغول باشید و مجالس
 و محافل با از نجات عبرت بیان معطر درید آنه یویدک و یوفکت و هو المشرق الکریم
 البهار المشرق من افق سماء عنایتی علی من معک و یسع قوتک فی هذا البنا
 الذی به ارتعدت فرائض کل مشرک اثم الحمد لله العظیم الحکمیم
 هو الحسین
 قد ذکرک من باجرالی الله الذی قطع البر و البحر الی ان ورد و سمع نداء المظلوم فی السمن
 ذکرناک بهذا التوج البدیج لشکر ربک الذی خلقک و غفرک و غفرک سبیل المستقیم

بزرگم این

طوبى لمن حبس في سبيلى ووجد عرف غداى وفازت كرى ولوحى المشرق المنير يا مرقى
آثار سبيك والذين آمنوا بالاستقامة على هذا الامر الذى بنطقت الاشياء الملك
بهدى رب العالمين لهما جيلك وعلى الذين كفروا يوم الدين كذلك نطق
العلم فى السجن الاغصم نغما لمن سمع ويل للمكبرين وكل من جاهد رب
خواب حاجي يوسف عليه بهاءه

مقابلته
نزهة من غم الدنيا

بسمي الذاكر العليم

كتاب نزل له لخصود لجمدى الناس الى صراطه المستقيم ويقوم الى مقام تادى فيه
السدة الملك لله رب العالمين يا يوسف اسمع النداء من شطر المظلوم انه يذكر
ويؤيدك على التقرب الى الغاية القصوى والذروة العليا المقام الذى استتر فيه عرش
غداية ربك بالنعوذ الكريم اشكر الله بما وفقك على الاقبال اذا عرض عندك عالم جديد
قل الهى الهى انا عبدك وابن عبدك فداقت ابك ورودت من بجزودك ما يجعلني منتظما
عن وديك وناظقا بشاكتك وطرأني هو انك اشهدات رحي ثنايتك اذنى
وسبيل بابك اسكنى اسنك بجانك وذاكك وبالامر الذى به خرت الكائنات
واجتذبت المكنات بان نزل على من سماه عطاك ما يطهرني من شبهات الذين انكروا
ظهورك وجادلوا بابانك واعرضوا عن مشرق صفاك ومطلع ادمرك ايرت قد
لى بجزودك ما يجعلني ثابتا على امرك وخذت اولياك انك انت المقدر
الغفور الرحيم

مقابلته
نزهة من غم الدنيا

خواب لا يمش عليه بهاء الله

هو انظر من افقه الاعلى

يا ملا اسمع نداء مولى الورى من شطر السجن انه يقربك الى الله ويحرك عن العيان سبيك
كوشا نحو ان من ابادى الفضل والبطا انه هو العزيز الوهاب قد انزلنا لك فى بدايل
ما يجذبك الى الله رب الارباب قل يا ذا الفرقان افخو اعونكم قد اتى الرحمن بقدرة
وسلطان اياكم ان تمسككم شبهات البشر عن المنظر الاكبر او تخونكم سطوة الظالمين
الذين نقصوا الميثاق فى المآب انك اذا سمعت نداء المظلوم وشربت
رحمتي المخبوم باسمي القيوم قل الهى الهى لك الحمد بما سمعتي نداك الاعلى و
اربتنى انار فلك الاعلى اسنك بالكلية التى بها انجذبت الارض والسماء بان تجبني
من الذين ما منهم شئى من الاشياء عن التوجه الى النوار وجك يا فاطر السماء وما نك
ملكوت الاسماء ايرت ترى عمرا فى وتسمع زفرانى اسنك بيمينك
وخبر ما رعنايتك بان توفقني على ما تحب وترضى ايرت انا عبدك وبن عبدك
مترقا بظهورك واقدر انك عظمتك وسلطانك اسنك ان لا تجبني عن
كل خير انزلته فى كتابك وقدرته لا صيفيا لك انك انت المقدر على بات

لا اله الا انت العليم الحكيم

خواب ورفاعيله بهاء الله الاعلى

هو المقدر على ايشاء وهو المحيى القسيم

یوم اعلیٰ منبته ندایماید و من علی الارض را باقی اعلیٰ و عورت میفرماید این یوم در مقامی
 توری است ساطع مقربین را بصراط مستقیم راه نماید و از بنا عظیم آگاهی بخشد یا واد
 علیک بهائی و عنایتی در این عین احد غضائی الذی سستی بضیائی فی الصیحة المحمدا
 حضر و ذکرک ذکرناک بآیات احاطت من فی السموات و الارضین و در مقام اخری
 این یوم کوثر حیوان است از برای من فی الامکان اوست سبیل حقیقی و کوثر مغزی
 تشنگان از اید عطا عطا فرماید آنچه را که سبب حیات سردی است قل بیثباتن
 یارا علیک بهائی و عنایتی حسب سبب عالم از برای عرفان این یوم مبارک خلق شده اند
 و لکن اکثر اصل عالم محروم الا من شاء الله ربک و در مقامی اوست دارای دفتر عالم
 و نزد اوست اسرار ارم مرتبه تراه مستویا علی عرش البیان و یعلم الناس ما ینبئهم
 و ینرفهم و ینفهم و اخری تراه مرتجا للاعراب کما کذک نطق قلی الاعلیٰ فی هذا الحین
 المبارک المبین و اگر اسرار این یوم ذکر شود کل المصنوع بینی الامعد و دی
 یاد و قاف علیک بهاء الله مالک ملکوت الاسماء اکملته فائز شدی و عمل نمودی آنچه را
 که در حضور القاشد طوبی لک و لمن سبغ ندانک فی امر مولیک مکر این آیات بکر
 قلم اعلیٰ فائز شدی نسس الله ان یؤدک علی تحیر القلوب باسم ربک العیزز
 المحبوب با عزیز لدی العرش مذکوری و عنایت فائز یا روح الله شکر الله
 بما ایدک و وفتک و احضرتک و اسمک ندان الله الاعلیٰ فی افقه الاعلیٰ الهجاء
 علیکم و علی من یحکم و سبغ قلمکم فی هذا الکتاب العظیم متدبیر
 من نفع من یحکمت

خجابت در قاعه بهار به

المشرق من افق اللوح

یا در قاف قد حضرنا ارسلته الی العبد کما حضر لدی العرش و فاز باصفا المظلوم فی هذا المقام
 الکریم و خجبت بهذا اللوح ان ربک طوم المشرق العیزز العظیم ذکر ان اس آیاتی
 و عرفتم ما یبغی لهم فی هذا الیوم الذی نصبت رایة الله لاله الا انما العیزز العظیم البهائم علیک
 و علی من سبغ قلمک فی هذا الامر البدیع متدبیر
 هو المجهین علی من فی الارض و السماء من نفع من یحکمت

قد حضر لدی المظلوم کتابک و ذکره العبد کما حضر لدی الوجه و فاز باصفا من عند و ام
 الکتاب سمعنا ما نادیت به الله طوبی لساکنت بما عرفت بانطق بلسان العظمت
 قل خلق الاشیاء الله لاله الا هو العیزز الوهاب نشهد انک وحدت نعمات الوحی و
 اقبلت الی الافق الاعلیٰ اذا عرض عنه علماء الارض و فخره فی یوم نادى المندوب
 لله رب الارباب انک اذا فرزت بمیان ربک الرحمن قل اعلیٰ الهی انت
 الذی بایانک تحرکت افلاک الوجود و وجودک ظهرت لنا لی یحکمت یا انک العینب
 و اشتهود اسمک بانور و جک و اسرار کتابک و باسکنت الذی
 برحمتک و رضتک و سماکت بان تودین علی ذکرک و نمانک و ما یبغی به ذکرک
 فی زبرک و الواحک اربابا عرف ظهورک ان اذن فی شأن اقبلت لیک

ونظمت ثناك اسسلك بجزاياتك وانشادات انور تير امرك بان تقدر لي
 من قلمك الاعلى خير الاخرة والاولى وتعلمني في كل الاحوال قائماً على خدمتك
 وناطقاً بذكرك ومقبلاً الى انقائك ومتوجهاً الى انور وجهك ايرت
 تراني مقبلاً اليك وتشبثاً باذنيك رداً رحمتك اسسلك بان لا تخشني
 عما عندك انك انت المقدر لعسير الفضال متبديته
 نشر منجزه

بسم ربنا الاقدس العظيم العلي الابهي
 ١٥٢

سبحانك يا الله المقصودى ومبودى تسمع نداء اتباعك وترى عمل اولياك
 انتم لا يرون انفسهم من ذكر الانبياء ولا بيان ولا عمل ولا مال الا بحركت وخلقك
 وعنايتك ولا تسمع عندهم زخارف الدنيا الا ويكون قصدهم الانفاق في سبيلك
 ولا يجون شيئاً من الاشياء الا لاعلاء خلقك وارضاع امرك اولئك
 اخصياك بين خلقك وامناك في بلادك لا يعقدون الا باباسك ولا
 يتعمون الا بذكرك ولا ياكلون الا ويكون متمزجاً بشركك وحرك اسسلك يا
 مطاف الملا الاعلى بان تودعهم في كل الاحوال كما انهم من قبل ليظهر منهم في كل حين ما يصدق
 ايك ويكوع معطراً بعرف رضاك ثم اسسلك ما يسلطان العطاء و
 مالك ملكوت الاسماء بندا لك الاعلى وايات قدرتك في ناسوت الانبياء
 بان تنزل على من قبصر اموره على ذكرك وثناك بين عبادك وقام على خدمته

امرك من سماء فضلك امطار كركم وروزا وجودك واسايب غيايبك انك
 انت المقدر على ما تشاء لا اله الا انت الامر الحكيم متبديته
 نشر منجزه

هو اساع الحبيب

قل الهى الهى كم من زفرات صدرت في ايامك وكم من عبرات نزلت في حجر ك
 فزائك ايرت تسع نبيح لشتا قين وصرختم في ايامك عم الدين ذبت كاهم من بار
 تجك واحترقت قلوبهم في بعدك اسسلك بجزاياتك ونفوذ امرك الذي احاط
 بلادك وديارك بان تقدر للائين اخصواهم وحبك والقيام لدى باب رحمتك ايرت
 قد خلقتم لاصناف انداك وشاهدة انور جهاك اسسلك بجزاياتك الذي احاط بالوجود
 بان لا تنعم عما خلقتم له ايرت ترى المتقبلين اقبلوا بوجه نوراً الى مقامك الاعلى والقبول
 في بيتك يا مولى الورى دريت الاخرة والاولى ان تنعم يا الهى عن باب فضلك يا الهى باب
 يتوجون اسسلك يا ملك القدم بان اسسلك العظيم الذي استوى على عرش السببان في طلب
 الامكان بان تقدر لبلادك وامناك ما تقر بعبوديتهم وتفرح بقلوبهم وتظنون بنفوسهم
 انك انت الذي باسلك نصبت راية لفضل ما يشار وعلم بحكم ما يريد وانك انت
 العزيز الحكيم ايرت ترى الموقدين بين الياى المشركين وما ورد عليهم من
 طغاة خلقك وبغاة عبادك اسسلك بان تحفظهم بحوزة حكمتك وصوناً اقدرك
 ثم كتب لهم ما ينشى لسماء كركم وجز رحمتك ونشر وجودك انك انت المعطي المشي الغفور الكريم
 متبديته
 نشر منجزه

هو الناظر وهو السامع وهو المحيَّب

ای محفل الی الله ندای مالک اسرار در این لیله لما که نور بیان عالم را روشن نموده بشنو
نفسیکه خرد را زایل دانش و عیش میسرند با صغای میر رقم کافرنه و با و نامات ام
مشغول در قرون و عصر جزئی از اعزاب که خرد را احلی الخلق می شنوند و اتقی العباد می
دانستند یعنی خرب شیعیه نزد ظهور ملک الهی از انجمن ناس و اخر جم مشاهده گشتند
در لیلی و ایام بر شراب غند ذکر اسم قائم می نمودند و عجل الله فرجه میگفتند و توبه این
قول کذب بخل است در فی نفرتهم شد کل بقر ارج الامه و وی چنانچه بفتوای آن نفوس از عالم
و جابل در اطنان نورانی کوشیدند و مطر آیات را شنید نمودند سبب علت این ظلم بکر آنکه
نفوس که تاب آن خرب درود متجد گشتند و بعد هر از رحیل و کمر نایبه و جابلقا و جابلصا و ان
آن میان آوردند بتحص کذب در قلوب و روس فرقه خافله رسوخ نمودند و الی صین این خرب
نقطه زد که از جابلغای موهوم این امر معلوم ظاهر شود بهیهات بهیهات حال هم نمونگی
چند زنا عین در ارض کاف در ابر اعراض و انکار قیام نمودند و در صد در ترتیب اشغال
آن امور موهوم بوده و گشتند آنقدر ادراک نموده اند که امر وزیریم الله است
و در صبح صفت و زبر و کتب این یوم باین نسبت کبری معروف مع ذلک مجد
با ساهی قبل شبت نمودند بگوای مجید اگر خرب فرکان از آنچه باین تترک بودند
عری دیدند شامسم خرا میدید قیل اتقوا الله یا قوم و تا کوندا من الذینم لا یفقهون
خدا یوم لایه کرفیه الا الله و حده و اولیاءه الذین قاموا علی الامر با مراه المبرم انکیم بگوای روز

کتاب عالم کفایت نمی نماید گر باین کتاب نظر براه بر مبین امر و ام الکتاب ناطق و حکم طور
ظاهر و مبین جمیع امور متعلق به برادره اشش بوده و خدا بد بود حضرت بشر نقطه اولی
بنا اول العابدین ناطق و این قدم بچید در اضلال عباد ساعی و جاهد طوبی کت با
شریت رحیق الاستقامه من کاس بیان ربک انکیم ان احفظ هذا المقام با سهی
منقطعا عن الذین کفروا با الله رب العالمین قد حضر العبد الحاضر لردی الیه و
ذکرک عند مولیه ذکرناک بهذا الذکر البدیع راینا اقبالک و بمعنا ذاکت اجنباک
بآیات لاحت من افهنا شش فضل ربک المشفق الکریم الهی علیک و علی

کل ثابت مستقیم
بسمی الیه من علی من فی الارض و السماء

کتاب از لاله با بحق و یدیه یا مر التاس با بدل و اتقی الله لمولی الوری فی قبضت لکرت
الامر و الخلق و فی مبینه از مده من فی التیارات و الا صین کن قائما علی قدومه الامر
و اعلق بنا و الله رب العالمین کم من عبد قبل ثم اعرض آمن ثم کفر و کم من عبد شرف
من افق الاستقامه با قدر رخصت له اعناق الذین اعرضوا عن صراطه المستقیم کن انظرا
الی الا فرق الاهی و سارحانی بجز نبوت کذلک ایمرک نزلنا آیات من لدن قوتی بقر
طوبی لک و لمن اعترف با عرفت به الله و منهد بما شهد لانه قبل خلق من فی السموات
و الارض انه لا اله الا انا المقدر القدير انما یزینا سماه البیان نیزه الودان طوبی
للفاترین یا حزنبا لله ان استمعوا للذکر الذی ارتفع من شطر عکا لانه لا اله الا انا

الآن بحکمکم آتایم و آتایه نذاما حکم به القلم الی اذ کان فی سجنه العظیم کونوا علی شان لا تخوفکم اقدار الذین عرضوا عن الوجود و عنوا ما یباح بالروح الامین البراءة المشرق من افق سماء خنایتی علیک و علی الذین فازوا بجملة النبیاء العظیمین
 بنام آسمان معانی
 نشر محمد زین العابدین

وقطاعه و از افق امتداد مشرق بگو ملاحظه نمایند که چگونه عالم را حرکت کرده این است زلزله آن ساعت که ظاهر شده و همه را اخذ نموده الا معدود اراده است و سبب اعراض عالم علمای عصر بوده اند خود میگویند حضرت قائم بگردد پس نیز باید که نقبای ارض که اعلی الخلقند اجتناب نمایند و ملک خود بجبارت عظیم قیام نموند اگر فی الجمله گم میوند هر آینه از اجتناب نقبای سزاگرمی گشتند و خود دعوی علم و ایقان نمی نمودند و بر مطلق اسما و صفات معصود عالمیان وارد دنیا آوردند آنچه را که رعد نوحه نمود و سحاب گریست البرهه المشرق من افق سماء جزوقتی علیک و علی کل مضیف انصف فی امر الله

رب العالمین متبادله
 حواله تالین فی مکوت البیان
 نشر محمد زین العابدین

اما کما ذکرنا الذکر و مراتبه و فنی علیه اذا طلعت من الفرقة الموراء طلعت علی سببیه الحوراء و سئلت عن الذکر و مقامه اذا ضربت طلقة اخرى و قالت انه

بنوار مجتبه الله و اذا تجللت علی طولها بحمال خبرت الکلمة العلیا علی صورة انه لا اله الا انا المقدر سبحون اذا نادوت من ورائها طلقة اخرى و قالت حل یثبت علی القدر حکم السبعین قل ای دربی المسمین التیوم انه فی هذا الحین ینادی باعلی النداء فی سجن حکما و یقول یا الله الوجود لک الحمد بان شرفک و یبارک بعد و مک و فزیتهما بنام فخر ظهورک استکبابان تقدر لمن اقبل الیک و شرب حقیق و حیثک و سمع نداءک یا غیبی السماء کرکک و شمر جودک ایرب قد غرست سدره الرجاء فی افدة حببتک لا تمنع عنها فوات حبتک ولا تقطعها من سیوف اعداک انک انت المقدر العظیم بحکمکم طوبی لیسیر رأی افکک و لیسیر فاز بنداکک و لیسیر نطق بذکرک العزیز الجویب الحمد لک یا الله الغیب و الشهود و مالک الوجود متبادله

بسم المبین علی الاسماء
 نشر محمد زین العابدین

بذالیل فیه اشرفت شمس البیان و بهطلت امطار العرفان و باج بحر العلم و باج عرف الله المبین التیوم قد کتبت صفاتنا و نطقنا و انطقنا ان شئنا علی الله لا اله الا انا الحق علام الغیوب بذایوم بشریه رسل الله من قبل و نطق بشیاء لوصه المحفوظ قل یا معشر البشر اتقوا لک القدر و لا تشکروا الذی بر اقبلت انوار الی العیزر الودود ضعوا ما عند علمائکم کجبلاء و خذوا ما ادرتم به فی هذا الکتاب العنبرود

تأته ان الكتاب بطلون والقوم لهم سبعون قد صاحت الصخرة وارتفعت الصيحة و
 نطقت الاشياء والقوم هم لا يقفون طوبى لأذن باسمته الأدام ولعين ما
 حجبته مشبهات الذين كفروا يا الله ما لك الوجود انا نصيكت بالحكمة ولبينا
 وبما يقربك الى المقام المحمود اياك ان تمنحك سبحات القوم عن يوم الله
 ما لك الحبيب المشهور كذلك انظر للوجه آياته والنور اشراقه لشكر ربك المهيمن
 على ما كان وما يكون البهار الظاهر اللاح الساطع من افق الفضل عليك وعلى الذين
 ما تنعم شئ من الاشياء اقبلوا الى الافق الاعلى وقد لولا بسيتك بسببك يا منصور
 العالم بسيتك بسيتك يا منظر الظهور مقابله

هو اسم البصير

نفسى كه اليوم باسم حق خود را از ما عند الخلق فارغ و از او نمود و از شما الى اصدا
 سحر عنایت الهى است بهج وصفى باين مقام زسد چه كه اوصاف محدود است
 بحدود نفوس ولكن اين مقام اعلى از اذكار و اوصاف و در مرتبه اولى و مقام
 اعلى از احصاء است بعد از حمد از مرتب بيان باسم محبوب ساكن آشيدى و
 اين همان حقيقت است كه لازمال محكوم بوده و در كل مستور در اين ظهور اعظم
 اصبح اراده الهى ختمش را برداشت و فرمود صلوا و تقالوا يا اهل البهار
 و صلوا و تقالوا يا اصحاب سفينتى الحمراء و صلوا و تقالوا يا اولياء الله بالصلوة

الى الافق الاعلى انك اذا فزت بذاتى و آثار قلبى قل الهى الهى فذا ذلك اشغلى
 و همرك قابض روجى والبعد عن بساط قربك اعلى عدوى اسسلك باين بذاتك
 سرع المقربون الى مقر الفداء لا نفاق ارواحهم فى سبيك واجتذبت افئدة
 الجاهلين من نجات بيانك فى ظلمت عرك بان تجلبنى فى كل الاحوال منجذبا
 باياتك مشتقيا بنا سردرتك و متحررا بارادتك و مستخيا بما يقرب الناس
 الى بساط انك ايرب لا تمنع قاصدك عن بحر عطائك ولا عاشقك
 عن ساحة قربك انت الذى بذاتك قام اهل البصير و نفع فى الصور و ظهر ما كان
 مكتوبا فى علمك و محفوظا فى كثر عصمتك اسسلك ان لا تخيب عبدك عما
 قدرته لا صفياك و امناك انك انت المقدر العليم الحكيم و فى قبضتك
 زمام من فى السموات و الارضين ايرب ايدى على ذكرك من عباده بالحكمة و
 البيان و تبليغ امرك بين الاديان اسسلك يا اله الكائنات و مربى الملائكة
 بان تظهر منى سجودك و قدرتك ما يرتفع باعلام ذكرك و ثناك و منتشر به بازرته
 فى كتابك انك انت القوى القدير و بالاجابة حديد مقابله
 عزيزا عليه بهاء الله

بسمى المشرق من افق سما البرهان

قربى المظلوم بذاتك و اجابك بما كان للارضى الطيبة المباركة رذلا ايتها و
 لرياض المعرفة نعمة العناية و سما السبيان شمس الايقان و للعطشان كوثر الجحرا

ولا حول الا بالله الرحمن اشكر قلبى الاعلى انه ذكرك بما يكون باقيا بدوام
ملكوت الله رب العالمين مقابلة نزهة
روح الله عليه بها راحة

بنام انچه پنهان است در چيني كه ظاهر و هويد است

آنچه لسان فرادبان نطق نمود بشرت صفا فائز قل الهى الهى لك الحمد يا خلقتى
بكنك كالعيا واظهرتى فى ايامك يا مولى الورى ورب العرش والثرى
استسكك بالسنين التى استوى عليها لجهرا لا عظم و بامرك الذى به حقرت العالم
بان تجعلنى ساكنا فى ظل قباب رحمتك و سما فضلك ثم قدر لى ما يقربنى اليك
فى كل الاحوال و يؤيدنى على نصره امرك انك انت العلى المتعال لا اله الا انت

العزيز الفضال مقابلة نزهة

ولى الله عليه بها راحة

هو التاطن في ملكوت البيان

طوبى لك بما اقبلت فى اول ايامك الى ربك رب العرش العظيم قل
الهى الهى ترانى مقبلا الى سواد ظلمورك و ناطقا ثنا لك و اياتك و مقرفا بما
اشترق من افق ملكوت عرفانك استسكك بان تجعلنى مؤيدا على نصره
امرک و اعلاء كلمتك بحيث ترتفع رايات امرک فى مذک و ديارک
ايك انت مولى العالم و مرتبى الهم لا اله الا انت القوى القدير

مقابلة

نزهة

هو الا قدس الاعظم

شده الترات لا اله الا هو و الذى يفسر باحق انه لهو الكفر المحزون و السر المكنون و الرزق المتيقن
المستور و محبوب ما كان و ما يكون طوبى لنفس ادرت ايامه و سمعت نداءه و فازت
بالطافه و قامت على خدمته بين العباد و نادته ثناءه فى البلاد العمرى انما من اصل
ابنه العيا و المدا الاعلى كذا كذا قضى الامر فى الصيغة المحمدا من قلم الابى الهى بفتح فى العبد
و انطق من فى الارض و اسماء الامن انقذته بدقدرتى و دخلته فى سراوق خلقى و
عنايتى و انا الفضال الكريم و انا المعطى الغفور الرحيم ان الملكوت فى قبضة قدرتى و
ابحروا فى بين اردادى و السموات مرتفات بابرى و الارض انسطت باذنى و
الصخرة ناحت لبيتى و الدررة صاحت لرزيتى و عيون اهل الرقا و ذفت لصبابى
و ماورد على من الذين كفروا باياتى و اعرضوا عن جمالى و لغضوا عدى و كفو ايثاقى و نبذوا
اوامرى و اعرضوا على برهانى و قاموا على تضيق امرى من خلقى كذا كذا نطق قلبى فى هذا
الميسل العزيز البديع و انه يمشى العالم بطوره الله و سلطانه و عونه و سموه و استمداده طوبى لادب

توجت اليه و لسان عرف بانطق بلسان الرحمن و بصراى منظر الله المحيمين العبد الحكيم

الحمد لله رب العالمين
حوالى منادى بين الارض و السماء
نزهة

سبحان الذى يخلق فى الليل و الايام و فى العشى و الاشراق و ينزل الايات كريمة
على شان ما منعه ظم فرحته الارض و لا جابرة البلاد ان قلم الرحمن يحرك فى كل الاحيان

ويناوي باعلى النداء من في ما سوت الانشاء ويخرج الكل الى الله في المآب هذا يوم خبره
 الروح ومن قبله الحكيم ومن بعده محمد رسول الله الذي اذا ظهر نطق الحصة وشهدت في يده
 البيضاء انه لا اله الا هو العزيز الوهاب انا وجدنا منك عرفنا محبتنا اليك وذكرنا
 بمولى الاعداء انك اذا وجدت عرف غايته وفرت بلوحى قم وقل اسئلك يا الله الاعداء
 وداخر السامان تجلني من الذين ما منعتهم نفاق اعدائك عن حبك وما خوفتم زما جبر الا شقيا
 في ايامك انك انت الامر المقدر العليم
 ت غفر الله عليه بهائي وعتباتي ورحمتي
 هو المشفق الكريم
 نشر منتهى حقايق

يا الهى وسيدى ورجائى تعلم بان المظلم يجتبان يذكر ان من اقبل الى افتك وقام
 على ضدك ونطق بثباتك وساق اغناك الى شريكك اسئلك يا الله العالم
 ومقصود الاعم بان تكتب لخبره وانزله في كتابك انك انت المقدر على ما تشاء
 لا اله الا انت السامع الحبيب
 ت روح الله عليه بهائي وعتباتي ورحمتي
 هو السميع البصير

طوبى لك انت الهى فى صغرك عرفت بكبرياى الله وعظمت طوبى لأم ضعتك
 وقامت على ما ينبغي نسئل الله ان يكتب لك من قبله الالهى ما ينبغي يكونه و
 كرمه وفضله انه جواد كريم الحمد لله رب العالمين
 ت نشر منتهى حقايق

هو ايشا بد بخير

شهادة الله لا اله الا هو والذي خلق على العرش اذ كان على الماء انه هو الله المكنون
 الهى ما فاز بعرفانه الا من اراد الله العلى العظيم انه اتى بقدرة لم تصغه شوكة الاقربا
 وبسلطان لا تخوفه جنود الذين اعرضوا عن لوجه واكروا حسدا الظهور الهى بيسرته
 كتب الله ربنا العالمين انا سمعنا نداك اجبناك وذكرناك بذكرنا صادرة رحمت
 العالم ولا عند الاعم يشهد بك كل عارف بصير فذكرنا ان استقامت باسئلك
 ربك ثم اشرب بذكره احسبكم طوبى لعبد تورا بانور الايقان وويل لمن غافل عن
 وضع ما عند العالم وهذا ارسلناه اليك بقدرة من لدى الله العزيز الحكيم كذلك خلق
 لسان العظيمة اذ كان فى السجن باكتسبت ايدى الغافلين الهى المشرق من افق سما
 رحمتى عليك وعلى كل صابر وكل عالم فاز بالنسب العظيم
 ت نشر منتهى حقايق

هو البصير

يا روح الله قد اقبل اليك الروح الاطعم من شطر لجن ويذكرك بما لا ينفد عرفة ودام
 ملكوتى وبقا جبروتى انك اذا وجدت وعرفت قل لك الحمد يا بحر النصارى واكث الشكر
 بما انظرتمنى وانطقنى فى اول ايامى بذكرك وثباتك انك انت العفو الرحيم
 هو السامع
 ت نشر منتهى حقايق

يا الهى عليك بهائي وعتباتي ان كان من افق توجبه ليسمك والاشرف

من افق القوس فضلاً لكم قل سبوت قدوس ربنا رب العرش العظيم والكرسي الرفيع

هو المهين على الاسماء
نشر مفسر بزرگ

يا بريح ان البديع يذكرك في المحضر اخباراً بفضل الله ونعمته وابراراً بجدوده ورحمته فذكرنا معكم في كل الأحوال ومعنا منكم ما شهد بخلوصكم وخصوكم وذكركم وثناكم طوبى لكم ولمن يحكم في بسبيل الواضح المستقيم

هو الله تعالى شانه الغاية والالطاف

يا عزيز الله انا ذكرناك وفي هذا الحين ان ذكرى تراه مرة كالتشمس المشرقة من افق سائر اهل واخرى كاس الحنون لعشاق الرحمن وتارة تراه ميثى قدام اوليائى وهو كالحزن الا عظم كحفظ من

اراده الله رب العالمين
نشر مفسر بزرگ

ضلع جناب سبوح عليها بهاراته

هو انظر من افق الابهى

ذكر من لدى المضموم لورقة آمنت برحمتها اعرض عنه علماء الارض كلها الا من شاء الله رب العالمين طوبى لعبد تشكك بآية موسى الوردى ولائمة تشبثت بزينة المنير كم من عبد حزن وكفر بآية وكلم من ورقة سمعت واقبلت وقالت لبيك يا منصور المرسين يا ورتقى عليك بهائى وذكرى وعنايتى ورحمتى التى سبقت من فى السموات والارضين ان

اشكرى ربك بهذا الفضل الا عظم و قولى لك الحمد يا محبوب العارفين

ورقه ضلع جناب درقا عليه بهاء ورحمتى وعنايتى
هو الا قدوس الا عظم الابهى

شهد الله انه لا اله الا هو والمظلوم فى حزن مارا من الأبرار شبيهة بشهيدتك كتابى الا عظم الذى رقم من قلم الله الصليم الحكيم يا ورتقى يا امنى اگر چه اعوان اعاطه نموده و لكن حزن عالم مالك قدم را از امرش منع نموده و نخواهد نمود بلا در سبيلش محبوب بوده و دست نشانه است ان ورقه باكل روح در حجابان بذكر محبوب عالمان مشغول باشند مرة بعد مرة بذكر حزن قربان فائز شدى ان ربك لولا مع المحيب طوبى لك ولانك ولن معك من اجزاء الله رب العالمين جناب درقا عليه بهائى وعنايتى ورحمتى و قبا شملت بوده و حستند ان من نصر امر ربه و ذكره فى القالى والايام يشهد بذلك من ينطق فى كل شان انه لا اله الا ان الفرد الخبير البها المشرق من افق البقاء على ابيك و عليكم من لدى الله المقتدر الحكيم والاسلام المستقيم من افق در السلام على الذين نطقوا الامام الوجه الى ان جوفانى هذا بسبيل المستقيم المحمد

الحسليم الحكيم
نشر مفسر بزرگ

ضلع جناب درقا عليها بهاراته

هو انظر من افق الطهور

اليوم سدره مباركة ذكر در ملكوت بيان باين كنهه ناطق طوبى لعبد قبل وامن ولائمة وفازت انهما من فولد رسن مضار العرفان يشهد بذلك لان الرحمن فى مقام الرفيع باو

طوبی کت با سمعت زانی اذ ارتفع بالحق و اعترفت بطوری اذ كان الرجال فی دهم مین
قد رفت بغایت ربک من قبل دین بعد ان اشکری و سبجی بحجره الله مع امانه المصنعات و عباد
المقبیلین البهائم المشرق من افق ملکوئی علیک و علی من عهد یک الی صراطی المستقیم

امده است

بسمه العزیز الکریم

نثر مغز سحر قدرت

ان الله قد تادی بین البریه و تمنع الكل الی الله رب العالمین و تذکر فی هذا السیل الله من
انما لیقرتها الله الی الافق الاعلی ان هذا الفضل کبیر ان یالستی ان اشکری ما سمعت
ذکر الله و اقبلت الیه اذا عرض عنه ظل فاعل مریب الله ینکر من اقبل الیه و یرید به سجود
السوات و الارضین ان اذکری ربک فی الیسالی و الایام بهذا الاسم الذی به

اسودت و وجهه الاشقیاء و ابیضت و وجهه المقبیلین

نثر مغز سحر قدرت

امده است صلح جناب و رقاعیده بها کراته

بنام داننده بینا

ای در قد اشاء الله از در بایع اراده سدره متحرک باشی و بذکرش ناطق اگر
آفتاب غایت المکی بر تو بتابد و بتو می فائز شوی که اطوار در قات فردوس را مشاهده کنی
و نفاش را بشنوی البته نام عمر بذکر حضرت مقصود ناطق شری و حیات و بقای خود را
در شای محبوب عالم صرف نمائی چه مقدار از در قات شب در روز بذکر سدره مشغول
بودند لکن چون سدره ظاهر شد کل از نوم او نام ساقط مشاهده شدند الا من شاکر ربک

قدر این آیام را بداند و در کل احوال شاکر باشید چه که شمارا تأمید فرمود و از کائنات
نصیب غایت نمود جمیع آنچه در عالم است باین مقام معادله نمی نماید یسند به کت منطبق
بالحق انه لا اله الا هو العزیز الخیر البهائم علیک و علی التي امنت بالفرد الخیر

امده است صلح جناب ح ب علیها بهما کراته

بنام دانای شسترا

نثر مغز سحر قدرت

امروز روزی است که جمیع اسما و جمیع اشیا با علی الله ذکر نمایند و عباد و انوار را بطور
مطلع وحی و مشرق الهام بشارت میدهند و لکن کل را سحر هوی از مالک عرش و شری منع
نموده مگر نفوسیکه بقوت اسم عظام محبات احم را درینند و باقی توحید تو بدو نماند طوبی کت
با سمعت و عرفت و اقبلت الی افق الطهور و دین کل امده اعرضت عن الیسین العزیزم از
حق میطلبیم جمیع در قات را بفرمان سدره فائز فرماید و از بحر خود محروم نماید امروز
و دتو و فقر و غنا و حسب و نسب و ضعف و قوت مشاهده میشود بر نشی محبوب بکارها
شناخت اوست صاحب ثروت حقیقی و مقام معنوی لیوم مثل ملک افاق در حیات

حق قدر خردلی و قرند آشته و نذر د چه که با اسم حق اطلق است و در حکم در جمیع آیام
مالک انام را میخواند و چه مقدار از زخارف که در ترویج ملت خود صرف نماید
سخ ذلک از آفتاب ظهور محروم است و از حق که بذکر او مشغول است ممنوع حال
بمقام خود و مقام و رقائی که بسدره متمسکند ناظر باش و قوی کت الحمد بالمحبوب
العالمین و کت الله یا مقصود السار فرین و کت العطاء یا و له قلوب المشائین

نثر مغز سحر قدرت

هوالتش بهد بخیر

قد انزلنا الآيات واظهرنا آيياتنا وارسلنا من سماك البيان بالذمة العرفان طوبى لمن
فاز وويل للغايبين امروز ما نده در كل حين نازل و نعمت از سماك كرم بنا بغيث باطل طوبى
از برای نفسيك اين عطيه كبرى فائز شدند و از حین مجنوم بسم حق جل جلاله نوشيدند
در این حین اثرنا کنون و حکمتها مخزون وجود از ما سوى الله مقدس نماید و در هر حین برنا
مجتش سیر نماید اسنا از بقای فائز نماید که غیر حق را مفقود و معدوم مشاهده نماید هذا من
فضل الله رب العرش العظيم لازال در ساحت اقدس مذکور بوده و مستید این فضل اعظم را بستان
حفظنا و از سارقین و خائنین ستر در گذرک نطق العليم اذ كان المظلوم فی حصن مستين

و سجن بسین

هو التامع وهو المحیب

تأیید
نفس کنوز جنت

قل الهی الهی فضلك اخذنی و حجتك احاطتني وجودك اعانني و جودك نصرني و حجتك
هداني و ثروتك دتني و حجتك اشهدني و و دك عرفني اسلك با مقصود اعانني
و محبوب المقربين با نور و جهك و اسرار حجتك و لنا لی بحر حجتك بان تكتب
لی ما كتبتة لأصفياءك و انما لك الذين سرعوا الی فنك الأعلى و سمعوا
مذالك الأعلى و شهدوا بما شهد به انك يا مولی الأسماء و فاطر السماء
انك انت الغفور و انك انت العطوف و انك انت الرحمن و انك انت الرحيم لاله

و لا انت المشفق الفضال الكريم

تأیید
نفس کنوز جنت

هو التاطق امام الوجوه

شهد الله رب العالمين قد جاء الوعد و اتى الموعد سلطان مبین قد شرع
الشرايع و انزل الكتاب و اظهر صراطه المستقيم قد نطق امام الوجوه و اخبر الكل بنباه العظیم
طوبى لك بما اردت المعروف فی ایام ربك رب الكرمی الرفیع اذا اجذبك سریر قلبی
و شربت رحمت البیان من كأس عطائی قل الهی الهی لك الحمد باسئنی كوشر عرفانك و
مرفقی مشرق آیاتك اسلك بالذین طاروا فی هوا فربك و انفقوا ما أخذتم لأعداء
كلمتك و اصحاء امرک بان تجعلی منقطعاً عن دونك و متمسكاً بجبل عنایتك ثم
اسلك یا مالك الوجود و المهین علی الغیب الشهود بان تجعل فی ذكری اثر من
عندك و نفوذاً من جانبك یهدی عبادك الی صراطك الأعظم و یتعجم الی امرک
الأقوم انك انت المقدر علی ما تشاء لا اله الا انت المبین القیوم

ت جناب و رقا علیه بهاء الله

هو الأقدس الأبجی

قد خلقنا العالم لیوم فخری فمما اتی بالحق كذرا بقه رب العرش العظيم من الناس من سبنا
بالاستقامة فمما ارتفع التناق و اعرض واتسع البص من دون بیتة و لا کتاب سیر كذالك
نقص لك لسطح باورد علینا من الغافلين انك تم ثم و ص العباد بالاستقامة
الكبری لتأیزل اذ احمم عن صراط الله العظیم الحكیم هیناً لك بما جتشتیت ثم المعانی
من هذه السدة التي ارتفعت بالحق فی هذا المقام الكرمی الهی عیك و جعلی من شرب هذا الكوثر البید

تأیید
نفس کنوز جنت

هو انظر من الله الاعلى

هذا يوم فيه غرقت البحور في البحر الأعظم الذي فاض امام وجه الامم ونطق كل قطة من مسبح
 التذكار الملك لله المهيمن القيم قد ابرتم نورا لظور في هذا الظهور الذي كبرت اعلام الشكر
 وارتفعت رايات التوحيد امرا من لدى الله مالك الوجود قل يا يوم قد ضوع عرف
 بيان الرحمن في الامكان اياكم ان تمنعكم حجيات العالم او تخولكم سطوة الذين كفروا
 باتشاهد المشهود اقل تقوا الله يا قوم فانه قد اتى اليوم الذي بشر به رسل الله و
 صغفيا ضعوا عنكم وخذوا ما ظروا بحق من لدى الله رب ما كان وما يكون قل
 انصفوا ايماننا الارض فيما ظروا بحق ولا تتبعوا كل جبال مردود قد فرج باب الجود على الوجود
 وياح بحر الكرم في العالم اقبلوا بقلوب لوزراء ولا تكونوا من الذينهم لا يشعرون قد
 منعتم الظنون عن سلطان العلوم والموهوم عن الله المهيمن القسيم انظروا بالباطن
 وتفكروا فيما اشرك ولاح من افق ارادة الله مالك هذا البيت المرفوع قد حضر
 العبد الخاضع بكتابتك واعرضه لدى المظلوم اجبتناك بهذا اللوح المجوب الذي
 ينادي في ناسوت الانشاء ويدع الكتل الى الله رب العرش والثرى طوبى لسيح
 سمح واجاب ودول كل خافل محجوب قل سبحانك اللهم يا الهى ترانى منقطعا
 عن دونك ومنجذبا باياتك وناطقا بثنائك وقائما على خدمته امرك سلكك
 بالاسرار المكتونة في علمك والاثار المنزهة في علمك بان تويدنى وابنى على التوبة
 الى انوار وجهك والتشيبث باذبال ردا رحمتك ثم قدر لنا يا مقصد العالم

ومولى الامم ما يقربنا اليك وخير الاخرة والاولى انك انت مولى الورى بالله

الا انت القوى المقدر لتقدير

تدبيره
نفس مغفلة

هو انظر من افق الملكوت

كتاب انزله مولى العالم في سجد العظيم ويشرفه الامم بما اشرك ولاح من افق غيازة الله
 العالمين اياكم ان تمنعكم شئوننا الخلق عن الحق صنعوا ما عندنا من مفلسين الى الله العزيز
 اياكم ان تنجكم حجيات العلماء او تخولكم سطوة الامراء فذا كاس البيان باسم الرحمن ثم اشربوا
 منها في ايام الله العزيز الحميد قل فانه قد اتى الوجود وظهر الموعود بسطان لا يعزم منه جود
 العالم ولا سطوة الامم ان انتم من العارفين كذلك نطق قلبى الاعلى اذ كان النور مشرقا
 من افق البصائر ان اشكر الله بهذا الفضل العظيم اياك اياك ان تخولك ما عند القوم او
 تخونك شئوننا الظالمين ان انصرت بك بخود الحكمة والسببان وصفوك
 الاعمال والاخلاق كذلك يا مكرم الامر يحكم طوبى لك وللذين فازوا
 بكلمة الله في ايامه وويل لكل خافل بعيد البصائر المشرق من افق ملكوتى علمك
 وعلى الذين تشبهوا بنزل الله الواحد الفرد العزيز الجميل تدبيره
 ت ورفاعيد بهارته
 هو البين في ملكوتنا لينا
 نفس مغفلة

كتاب من لنا الى اننى اقبل وامن بالله المهيمن القسيم الا تنظر الا افق الاعلى هذا النعم

الذي منه اشرف التير الا عظم من افق العالم وسيطق انه لا اله الا انا الظاهر الباطن المكنون المشهود
ان اقصر الذكر والسببان في ثناء ربك الرحمن انه يكون باقيا لك بدوام الملك والملكوت
قد سمعنا نداك من قبل حينناك في الواسع حتى ان ربك لهو المقصد المتعالي العزيز الودود
قد حضر لدى المظلوم في هذا السجن نطقك وشرك في اقدار ربك كان وما يكون طوبى لك بما
اشفيت مقصود العالم اذ كان مظلوما بين الامم تشبث به وتك بجبله الممدود ثم اعلم ان
بذالك العظيم عظيم ما اطلع به الا الذين انقطعوا عما عندهم لوجه الله العزيز المحبوب نسئل الله ان يوفقك
في كل الاحوال ويؤيدك على خدمته هذا امر الذي يفسد كل جن مرفوع هذا يوم فيه لا يذكر الا
الله وحده قد اخبر به ما انزله الرحمن في الفرقان يوم يقوم الناس لرب العالمين
قد هلك الاشياء وهذا وجه ربك العليم الحكيم كبر من لدا عبادنا الذين نبرعهم اراجحة ته
الا انهم من الذين فازوا بما لا فاز به احد من العالمين البهاه عليك وعليم من لدى الله رب
العالمين ^{تدبير} _{نزل منزلة}

ت جناب ورفا عليه بهاء الله الابهي
هو السميع البصير

شهد قلمي الاله على باقياك وتوحياتك وقيامك على خدمته الامر اذا عرض عنه الذين كانوا ان يسئلوا
فوجه من الله العزيز العظيم طوبى لك وامن سمع ذكرك واكن منك ووجد منك عرف حتى
العزيز البديع ذكرا حجابي وبشرهم بذكرى الجليل البهاه المشرق من افق سماه فضلى عليك
وعلى من اذ كاس الرحمن باسم ربه الخبير ^{تدبير} _{نزل منزلة}

جناب ورفا عليه بهاء الله الابهي

الله

يا ايها العزيز المظلوم يشهد ان العفة وقمى الاله على بانك سمعت حنيف صدره يستهي في
اول الايام واجبت مولى الانام وحلت في سبيده ما اخذت به الاخران سكان
بذا السبع المحتم اكدته الجبين القسيوم البهاه المشرق من افق سماه سببان عليك باين
باسمك نزل هذا اللوح من لدى الله رب ما كان وما يكون ^{تدبير} _{نزل منزلة}

هو البديع في افق الابهي

تمك آيات الله نزلت بالحق من جبروت غرنيج وكل حرف منها عيون نكي لهذا الجبال المظلم
الخيرين وانت يا عبد لو تشبه حد المداد في الظاهر على لون السواد تا الله انه في الباطن على
لون الدم وشرح على فيض اللوح ليكون آية للعالمين اذ اقم لسنه ربك ثم انضروا بها استطعت
ولا تكن من الصابرين كن كشدة النار للنجار او كقصر الحجار للاشهرار وهذا يعني لك
ان انت من العالمين ان اصعد الى هواء الروح مقام الذي انقطعت عنه ايدى الصابرين
وكن في الحب ممتازا بحيث يظهر من وجهك انوار الله المسين العزيز الكريم ثم زين حبك
بمقيس الانصاف وانه من خسل الرحمن من عباد المقربين كذا لك يوصيك لسان القلم
فاسمع وكن من شاكرين ^{تدبير} _{نزل منزلة}

جناب ميرزا حسين

X

بأمرهم الى نازل شر

القدس الأعظم

يا ايها العادل علي من في السموات والارض ويا ايها الحاكم علي من في ملكوت الامر
 اتخلق اشدان كل عادل اعترف بالظلم عند اشراقات انوار مشرقتك وكل محتر
 اقر بالجزع عند صريره قلبك الاعلى لعرك يا ملك الاسماء قد تثير اولو انبي من جبر
 وسما جنتك وفسن قلبك ان الذي خلق بارادتك كيف يقدر ان يعرف ما عندك
 وما انت عليه سبحانه سبحانك وفرقت اتي بسان سرى وظاهري وباطني اشد
 بانك كنت مقدما عن مشروبات خلقك وبيانات عبادك وما نطق به اولياك
 وصفياءك وعن كل ما عرفه انبياءك وسفراءك ارب اسلك بابك الذي جعلته
 مطلع امرك ومشرق الهامك بان تقدر لهذا المظلوم وحبستك باينغي خضرتك
 انك انت المعطي المقدر العليم الحكيم

حسين ابن ممدى

بسم الله العليم الحكيم

بذلك انك ب من لدنا الى الذي من بانه المقدر العزيز الحكيم يستبشر بذكر الله آياه ويتوجه قلبه
 الى مولاه القديم ان اشكر الله ربك باعترافك نفسه وحبلك من المؤمنين ان اثبت
 على حبه لان الشيطان قد طرد بك عظيم قل يا قوم فاو عن الله ولا تقاسوا كلمات الله بكلمات
 دونه وما دونه خلق بقوله لو انتم من العارفين قل يا قوم طردوا قلوبكم عن اشارات انجيلكم كفروا
 بالله العزيز الحكيم ليتجلى عليها شمس العظمة والجلال عن افق جبال ربكم العليم الحكيم قل بذا

لهو الذي وعدمه بنى كل الالواح وقد خلق كل شئ للقائه ورايمه لو انتم من الشاعرين انتمون الله
 عن دراكم وتعب دون سمان الاسماء الذي خلقناه بكم من عندنا وانا المقدر القدير
 قل يا قوم قد جاكم البرهان من لدى الرحمن الذي جعله الله حجة على السموات والارضين
 اتقولون ما قال عباد قبلكم فما افترق بينكم باطلا العارفين قل انتم تسكروا بالاسماء وكفروا
 بموجبه حوا وانتم تعلمون كما فعلوا انتم في اسفل الجحيم كسروا شوكة الطاغوت باسمي القويم كركبت
 يا مكرم من اتى بكموت الله المحيين العزيز القدير انك انت يا عبد لا تحزن من شئ واركب موت
 بين ما الاعلى باهل البهارا ناسه هذا كيفيك عن على الارض اجبين ثم اذكر ربك بانك لست
 يصيبك الضرر من الذين كفروا بالله الواحد الفرد الوتر الفاعل المحيي المميت والبهائم عليك
 على ابيك واركب من هذا الافق المنسبر

خواب ميرزا حسين عليه بهاء الله

هو الشاهد الخبير

الحمد لله ارفقت عبيد الله ثاني محفوظا مانيد كذلك قدر من لدن مقدر قدير
 يا حسين آنچه دارد شده با من بيا چاره يك شراره بود كه از نار نفس ذوب و رقش شعده زد
 لعير الله اين يك شعله كفايت نموده و نخواهد نمود الا انك جميع اهل عالم بيارحمن و بارحم هذا
 كنند و بتوبه محكم تبين مؤيد شوند يك لوح المنع اهدس از سما مشيت مخصوص بجا
 مرفوع مروح عليه بهائي ورحمتي وغايتي نازل الشاه الله نفوس مقدره و قلوب متجه بقرات
 ان فائز شوند ان ربك وني بما وعد انه خير الموفين الحمد لله رب العالمين جميع

شديده
من نغمه بهائيه

دوستان از قبل جن کبیر بر بیان نسل الله بان یؤیدهم علی السطن بانزله فی کتابه الکریم

جناب حاجی میرزا حسین علیه بهاء الله

تسلیه
نشر مفسر حضرت

بسمی الظاهر من افق البرهان

قد ارتفع نوار الرحمن وظهر ما کان مستورا فی صحف الله المبین القسیم کم من عباد ارا من الله
لغائه فلما اتی وظهر ما هو استورا قام علی الاعراض علی شأن افق علی الذی بحر فخلق من فی
السموات والأرضین طوبی لمن توجّه الی الوجه وتمسک بالیده العزیز الجمید انما سمعنا
ذکرک ذکرناک ان ربک یدکر من ذکره ویتوجه الی من توجه الیه فستلما من عنده وهو
الفضل الیقین کما فی حقنا ذکر المظلوم وقائما علی خدمته امره کذلک امرک من
ینطق بالحق انه لا اله الا انا العظیم الخیر قد اخذ الدخان من فی الامکان الا من التقهت
ید القدره لسلطانها المبین علی من فی السموات والأرضین انک اذا فرغت
بکتابی ووجدت عرف غایبی قم وقل لک الحمد یا مقصود العالم وکذا الفضل یا من یک
فخر کل امر حکیم البهاء المشرق من افق البقاء علی الذین اقبلوا الی الله فی یوم فیه ظهر

الموعود یا مره العظیم تسلیه
نشر مفسر حضرت

جناب میرزا حسین علیه بهاء الله

بسمی الذی به نادى المنا من الافق الاعلی

سین عیادت بیانی ابواب بیان بفضاح اسم الرحمن براهل مکان باز شد وجواهر وجود
فاز شد آنچه که در کتب الهی از قبل و بعد ذکر و از قلم فضل مسطور همینجا لک با قبلیت

وحضرت وسمعت درایت آنچه که اکثر احزاب عالم در حسرتش جان دادند و بر فقی اعلی استفتند
از جن بطلیم ترا منوبه فرمایند با سبسم الله از حق رحمت لطیفی بیاشامی و بستر عشاق عظامانی است که
فاز شدی با آنچه که خداوند عظم و احب از کل ستمی است و آن عرفان او بوده و هست غمناک
حضور را در ک نمودی و کبینه مقصود راه یافتی اگر بود ام ملک و ملکوت حمد و شکر زبانی
نزد بگوشش مذکورند نسل الله ان ید اولیاءه هناك و بیشتر جمعه اتی سبقت الی انک
انه هو نزل آیات و رافع الدرجات لا اله الا هو الفرد الواحد العظیم حکیم یا شیخ کاظم
ندایت را شنیدیم و باین کلمه مبارکه عینا ذکر نمودیم ایان ان بینک شی من ایشیا
عن الله مالک ملکات الاله کن تمسک بجمله منقطعاً عن دونه و منجذ با آیات و مستفاد
بنار امره و عالما ما انزله فی کتابه البدیع تو در دوستان را وصیت مینمایم بکتابت و باطن
واعمالیکه سبب جذب قلوب است البهائیک و علی من سسی بسید العلی انا
کبیر علیه من بذالمقام الرفع یا بنده علی بندگی حق افضل است از بندگی عالم ازین
بیمتنباهی الهی بعرفان مشرق وحی و مطلع آیات فاز شدی این است مقام بنده که
که مرئبان در اسفار بیان از قلم رحمن نازل طوبی لک و لمن فاز بهذا المقام
الغظیم نسلان کیتب اجر لفاء انه هو المقدر القدر یا علی کبر مظلوم در منظر
اکبر تو را ذکر مینماید و میفرماید آمد حضرت موعود امروز انجیل اصل عالم را ندا میکند و
میگوید قد فرغ بحیث والی من کان مذکوراً من سانی و مکتوباتی قبی و مستورا فی صدر
اقبلوا الیه یا قوم ولا تكونوا من السافلین یا یحیی هذا الکتاب بقوله الله رب العرش العظیم

ثم اشكره في الليالي والايام بما جعلك نائرا بيوه العزيز المنير يا محمد قل على آفتاب حقيقت
 نطق ميفرايد و ملكوت بيان در كل عين غيايت نمانيد ولكن اكثر اهل عالم ازاد سموع و محراب
 اعالم منعتهم عن النور المشرق المبين طوبى لمن شرب كوثر العرفان اذ استوى الرحمن على عرش
 اسمه العظيم يا حسين قبل فتي تود و دوستان ان ارض را وصيتت بنايم بقوى الله وما ينبغي
 لامر بالمعتمد المنيع بروج و دريگان معاشرت نمانيد و باعمال و انفاق پسنديد حتى انضرت
 كسبند لغمرته اين جزو از اقوى جزو عالم غذا ملك قدم مذکور انه يقول الحق و يهدى السبل
 وهو العزيز الحكيم البهار من لذنا عليكم و على اوليائى بناك و على كل عارف بصير
 خباب حسين عليه السلام الذي باجر و ناز
 مت بد شده
 مقرر نماند از اين جهت

بناام حضرت دوست

اي حسين باين كلمه مباركه كه بشايفه است در دريماي عرفان سلطان امكان متينك
 باش اگر چه اين كلمه قديم است يعني مظاهرا مر از قبل بان تكلم نموده اند و لكن اليوم بطراز
 بديع جديد ظاهر چه كه اسرافيل حقيقي روح تازه معنوي در مياكل الفاظ دمیده و آن
 كلمه اين است من كان لله فان الله له اگر در اين بحر سير نمائی خود را بروح تازه و
 اطينان بي اندر دست مشاهده نمائی و در هواي محبت بتر افاق پرهای شوق و استيلا
 پرواز کنی و بجبال فرخ و انبساط و سرور و نشاط بر اين صراط عدل مستقيم مشي نمائی
 فإي حسين در كل عين مرتفع است از حق مطالبيم جميع را باين فيض اعظم فاكثر فرمايد انه لم
 الله را مستدير كذا لك ذكر كسبين لنفخ و تكون من الشاكرين نشد انك اقبلت

الى الله و دخلت المقام و فرزت بقاء الله مالك الغيب و الشهود و كنت في جواره و
 سمت ندره و شربت حق الوجي من يد عطائه لغمر الهب آ لا يعادل با ذكرناك به في هذا
 القبح كنوز الارض كلها ان اعرف و قل لك الحمد يا سلطان الوجود جميع دوستان از اقبل
 منظوم تكبير برسانيد و بنزد وجه و نار كده مندره كرايد شايد رايحه د فزايش از اراقت اعبي
 منع نمانيد جميع منتسبين بر حوم مرفوع عليه من كل بهائى ابهاه در منظر اكبر مذكوره و بنسايات
 مالك القدر مخصوص البهار عليك و عليهم و على الذين آمنوا بالله الفرد المتعالى العظيم
 الحكيم مقابله شده
 نثر منصف از حضرت

ميان خباب يزر حسين

بسم الله العليم الخبير

قد غطت حجاب الاوامم قلوب انام طوبى لقوى فخرها بقوه اليقين قد نادى المناد
 في قلب البلاد الله ناله الا هو الفرد الحكيم من الناس من اخذ سكر الهوى على شان غفل
 عن مولى الورى و منهم من توجه الى شرق الوجي بوجه تسير نسل الله ان يوقى الكفر
 على الاقبال اليه و يقترجم الى هذا البحر العظيم قد وجدنا مافاج من سبكت موبك و
 نزلنا لك ما تعطر به العالمون قد كتاب ربك الرحمن بايدي القدره و الاليمان
 و ذكر به ملا الامكان الذين غفلوا عن الله رب العالمين قل قد نظرنا لا نرى في الابداع
 توجهوا اليه و لا تعقبوا الخ فاجر نسيم ان يشكر الله باذكرت من قلمه الاصلى بذاما
 ينشك في كل عالم من عوالم ربك المقدر القدير ذكر انك اس في بناك

- برای هر کتاب یک فهرست مرتب برصی نوشته شود که شامل کل اطلاعات در بار آن کتاب باشد مانند نام کامل کتاب، تعداد ناشر، تاریخ نشر، نظم کتاب، تعداد صفحات و اطلاعات دیگری که در کتاب می توان با تکمیل منبع لوح بدست آورد از جمله شماره نام الواح خاصه ای در زبانی محلیت و یا له اضافه شده و ... همچنین تعداد ادواح نیز مشخص شود نیز در ابتدا و انتهای کتاب فهرست الصافی یا صوفی یا ... دارد مشخص شود ...

- اگر بتوان در بار هر لوح اطلاعات دیگری بدست آورد برصی آن اطلاعات در پشت کارت درج کرد.
- کارهایی که خالی میماند با مهر علامتی مانند علامت "؟" پر نشود

- تمام کارتها با خود کاربند برصی / مطالبی که بجز ریفون مشخص نیست بلکه حدسی و گمان است با مدار نوشته شود

- هر توضیحی اضافه در بار هر سطر با علامت (لا) که در داخل کارت قرار استه می شود در پشت کارت به درج کرد. البته چون تعداد (لا) در یک کارت معلوم است به پیش از بلی باشد ~~دو سطر~~ یک سطر
معلومات کلی هر یک مشخص ~~توضیح~~ ~~توضیح~~ ~~توضیح~~ در کنار شماره عددی میدهد و در پشت کارت آن مدار نوشته

- در صورت عنوان مطلع و نظام: ~~اسم~~ ~~جد~~ ~~آفر~~ ~~آفرین~~ ~~جد~~ ~~اول~~ ~~ع~~ است که مانند کارت نمونه می خواند جدای نمونی باشد. همچنین اگر بعد از جد یا یانی و اضافی و تاریخ جلالت دیگری نوشته شده باشد ولی اعضاء و تاریخ در انتها آن جلالت اضافی درج نشود. مانند جلدهای یانی همان جدای است که قبل از نام کارت و تاریخ مشخص است ولی علامت (لا) در ~~صحنه~~ ~~صحنه~~ ~~صحنه~~ عنوان و مطلع در پشت کارت ابتدا و انتهای جلالت اضافه شده به لوح را درج کنیم

- برای نمونه در فهرست با اطلاعات فرضی پر شده است

- شماره خالی می ماند
 - عنوان مطلع و ختام: اگر ابتدا عدد ۱۵۲ باشد نوشته می شود سپس عدد مطلع لوح بین ۱۵ تا ۲۰ کلمه بعد علامت / سپس با صید نقطه ... آنها را لوح منحنی می شود. اگر در انتها د لوح - خادام باشد آن نیز در انتها آورده می شود.
 - تاریخ نزول: بطور کامل نوشته می شود - در بعضی از لوح در انتها د لوح که اضافه و تارخ کاتب مندرج است سپس جملات دیگری از طرف کاتب یا جلال مبارک ریا... نوشته شده است و درباره تاریخ جدیدی قید شده است. در این صورت هر دو تاریخ دو کادر آن قید شود - تا تاریخ اول در قسمت بالا و تاریخ دوم در قسمت پایین.

- محل نزول: اگر در ابتدا و انتها لوح باشد ثبت شود. اگر استبا ط شود با مدار نوشته شود
 - زبان لوح: فارسی عیبی کمالا فارسی حتی اگر جملات بسیار کمی نیز با عربی راسته باشد / عربی نیز به همین صورت فارسی - عربی: بعضی ضمیمین خط متوالی که معمولاً می تواند در ابتدا بعنوان حمد و مطلع باشد و خاصی در میتهای دیگر لوح فارسی یا عربی،

- نشان نزول: اگر در ابتدا لوح نوشته شده باشد قید می شود در زیر این صورت خالی می ماند -
 - کاتب و اعتبار: اگر کاتب مشخص باشد نوشته می شود - در الواح که در آنها خادام درج است در سطر کاتب ذکر کاتب بصورت منزه آقا جان خادام نوشته می شود - اعتبار لوح در بعضی از الواح حاشیه ای است که خط جمال مبارک ^۵ مزین است - الواحی که خط حضرت به و د الله می باشد جمله "خط جمال مبارک است" در این سطر کافی است - در دو صورت بالا اعتبار نوشته می شود ~~و~~ والا محل اعتبار لوح خالی می ماند.

- مخاطب: نقطه نام کامل بدون القاب، میرزا در ابتدا جز نام است کعبه نیست
 - محل مخاطب: اگر در ابتدا و انتها باشد درج گردد، اگر حدس و گمان باشد با مدار نوشته شود
 - نام مشهور: معمولاً خالی می ماند مگر آنکه تهرانی ضمیمی نامی را از کتب معتبر دیگر پیدا نمود در این صورت با ~~در پشت~~ کارت اطلاعات رصیح (آن کتاب) قید می شود

- تعداد تقریبی کلمات: در سه ستون بصورت حاصل ضرب نوشته می شود مثل منصف، دوم سطر، سوم کلمه
 آن دسته از افرادی که در زیر این و فارسی بعنوان صوف ~~در نظر گرفته می شود مانند~~ سن، یعنی، انی، اری، که، و، ...
 در میانه ریشی کلمه های سطر بحساب می آید

- استنساخ کننده و تاریخ استنساخ: منظور کسانی می باشند که پس از کاتب به نگارش مجدد لوح اقدام نموده اند مانند زین العابدین و ... در بعضی از مجموعه های الواح در ابتدا و یا در انتها کاتب استنساخ کننده و تاریخ آن درج شده است - در این صورت ذکر کاتب ثبت می شود، اما اگر تعداد استنساخ کننده ها مکرر باشد، آخرین آن ذکر کاتب ثبت می شود و با علامت ~~در پشت~~ کارت بقیه بهتر است از ما قبل خراب اول ~~درج~~
 - اگر در حواشی بعضی از الواح در مجموعه های سنر معتدی استنساخ می شود منظور استنساخ کننده نیست. در این صورت با ~~در پشت~~ کارت معتدی استنساخ ثبت شود.

- اطلاعات رصیح: بصورت ضلامه مانند ۳۱، ۱۵-۸ نوشته شود

لعل يتوجهن الى افق الوحي ويستترن هذا الرحيق البديع كذلك وقد ناسج العرفان
بين الامكان طوبى لمن استغنى عنه ويل للعرضين ^{مقابلة}

نزهة العزيم

جواب حسين ي

بسمه الظاهر في هذا الافق المبين

قد اضاء العالم من النور الاظم ولكن الغوم في حجاب غليظ قد طار التطور شوفاً للتشاد الله
في هذا الظهور الذي احاطت انوره العالمين قد قامت الاموات اذ نزلت الآيات
وتضويع عرف الرحمن بين السموات والارضين ان الذي وجد العرف انه فاز بالمقصود
والذي منع انه من الانسرين طوبى لوجه اقبل الى وجه المحبوب ولقلب استغنى من هذه
الشمس التي منها انار من في السموات والارضين باقوم دعوى الظنون وتوجهوا الى مشرق
الايقان كذلك اسلمكم الرحمن ان انتم من العارفين قد كنا نذكر الاجاب في اليبالي و
الاسرار تجدهم آيات رحيم العليم الحكيم ان اسئل الله بان يؤيدك على نصره امره وينطقك
بشانه ويقدر لك في الملكوت ما قدر للخالصين اذا استنورت بانوار اللوح

قل كالمحمد يا مقصود العارفين ^{مقابلة}

نزهة العزيم

جماية

هو الالهة تس الاظم

شد الغيب المكنون بانظره الحق وهو هذا الاسم المخزون الذي ينادي بين الارض والسماء ويدع
اكل الى الافق الاعلى وانه لهو الذي برقامت القباية الكبرى حشر من في الانشا

تبارك الله فاطر السما الذي اتى بالحق بكتاب لا تقاد له كتب العالم وامر لا يتقدم من خلق
السموات والارض وبيات لا يحصيها العلاء ولا يعرفه ولا اقل من خبير كذلك نفق
لساني في هذا الحين الذي فيه اغترتني الاشياء والملا الاعلى بصعود اخي التي كانت

ناظرة الى وجهي المنسیر ^{مقابلة} نزهة العزيم

جواب ميرزا حسن

بنام دهنده يكانه

در جميع الواج عباد الله را باصلاح مرضيه واعمال پسندیده وصييت نموديم و قلم اعلى تبارك
متراد فادوستان الهی را متذکر نموده مع ذلك بعضی بهوای خود مشتول و از آنچه
اليوم محبوب است محروم اخي بطلبيد جميع را بعدت كاملة وحکمت بالفه مستح
فرمايد تا کل بيك لسان ذاكر باشند و بيك صولجان انعام متفرقه را جمع نموده
حفظ نمایند بگوار بيانات خود بگذريد و به بيانات مشرقه از افق اراده الهيه
ناطق شويد چه که اوست راسخ و جاذب و هادي و مهدي و آنچه از منين
قلم الهی جاری ميشود مقصود حفظ عالم و بلوغ بمقام اعظم است انه لهو الشاهد
يعلم نفعاً لك بما آمنت بالله واعترفت باعترف به المسجون في هذا المقام
المنسج انه ذكرك فضلاً من عنده لشكره ونقول الحمد لله رب العالمين

جواب حسن اخ من فاز و ابن صعيد

هو الالهة تس الاظم

^{مقابلة}
نزهة العزيم

ذكر من لم تأمن آمن بيته في يوم فيه ظهر الفرج الأكبر وافي مالكنا الله بسلطان عاظم في السموات والأرض ان ربك الرحمن لهو المقدر على الامكان لا اله الا هو المقدر العفدير
 ان احسن ان استمع ما يناديك احسن لعمر الله قدر حج حديث المظلوم الذي استشهد في سبيل الله الميسر القسيم قد ارتكب اهل الفرقان با ارتكبه من قبل بذلك تجددت مصيبة الرسول والبسوت تصيح وتقول سحقاً لكم يا اهل الفرقان قد فعلتم مرة اخرى ما دبت به الاكباد ووذفت بالعيون ان يا قلم الاعلى اذكر من قصد الاقن الابحى اذ خرج من ارض التا متوجاً الى السدرة المنتهى ونفى الحق قد فرج بانقطاع لم ير على شئ الا ويجد منه راكعاً مجتهداً ويصلي عليه الى ان فاز بالمقام المحمود اشهد انه شهيد بما شهيد به الله وعرف بما عرف به الله وتغربت من الاوطان خالصة لوجه الرحمن الى ان وجب عرف الواصل وصعد الى الله مالك الوجود قد حصل في سبيل الله ماله اكثر الوري يشهد بذلك مالك الاخرة والاولى في هذا الرق المنشور انه آتس مع الباسا في حب الله مالك الاسماء طوبى لمن احبته وذكره بما انزل له الرحمن في هذا المقر الممنوع فاسئل الله ان يوفق خاتمة على خدمته امره وذكره وثناؤه انه لهو العنيز المبرج متبديه

ي الله الله بنت من صعد الى الله
 من مغز حجاب

بسمه العظيم

يا مني ان استمعي نراي من شطر عرشى انه لا اله الا هو العليم الحكيم اتا خبت ان نقص كنت نبأ من سبي مجدي في الصيغة الحمراء من قلمي الاعلى انه قطع التبر والبر شوقاً للقاء الله الى

ان دخل شاطي الوادي الابلين في البقعة المباركة بلسا كمة الحمراء نادىناه عن ودا سرادق الكبرياء فلما سمع اخذة حلاوة النداء على شأن القلب اذا تجلينا عليه بانور الوردية فلما راى الاية الكبرى اسلم الروح بقدم ربه مالك الوري ثم مضت ايام قصداً الراس فلما حضرنا ودفنا امام القبر قلنا يا ايها الراكض في مضمار محبة الله قد عرفتك فحيت فيمصر ربك مالكنا الاسماء الى ان قصدت الاقن الاعلى لتخترى العرش وتقوم للمدى الباب وذاك احسن ناماً واناك المبرج ويذكرك بذكر نوح بلهيا اب اشهد انك شربت رحيق العرفان من يد عطار ربك الرحمن وسمعت النداء واهبت واقبلت وصرعت الى ان دخلت المقام الكريم باذن الله ربك ورب العالمين طوبى لك ثم طوبى لك بما وقيمت بدياق الله اذ نقصت كثر عبادته وبنده اكثر خاتمة طوبى لك ولمن سجع قواك في امر الله محبوبك وانس مكنت وسمع بالتسديد والرضا ما حكمت به في امر الله الميسر القسيم اتا لله وانا الميراجون متبديه حجاب ميزاج حسن طب عيه بهارته من مغز حجاب

بسمي الفسرد الحبير

شهد الله انه لا اله الا هو له العزة والقدرة والجلال وله القوة والغلبة والاعجاب ليعقرو ويغنى يسقم ويشقى انه لهو الفرد الواحد العليم الحكيم ان اشهد ويا قوم بما شهيد به الله انه قد شهد لهذا الظهور بشه الكل بهذا النبا العظيم هذا نبأ ترين بذكره صحف الآدم واخليل وما انزله الرحمن على محمد رسول الله وعلى من سبي بلي قبل نيل قد وعدتم بهن الا اسم

الاعظم يشهد بذلك... انما انزلنا لك ما يفرح به قلبك ولوان المحبوب في
حزن مبين قد انزلنا حق الله وقتوا صفياءكم من دون بيته ولا كتاب ينز طوبى لمن
شرب كوزا لوجي في هذا اليوم الذي فيه ظهر كل امر سليم متدبشه
ي ستمو مقصود جناب اسدين ح ع
نما نغز برت

هو المين لسليم

جميع عالم فطر يوم الله وبالحال خضع وخشع ارض جل جلاله طور موعودا در ليايى و ايام سائل بودن
و چون آفتاب حقيقت از افق ظهور مشرق ولوح محفوظ از سما غنايت نازل كل باو نام خود ثبت
از سلطان يقين معرفت مشاهده شدند الا من اتى الله بقلب سليم غير موقن مستقيم اى
دوستان جدم نمايد و مباركى اسم اعظم در اين يوم الهى مقامى را مالک شويد که بشايد
شمس از افق بقاطاع و مشرق باشد باخچه سزاوار اين روز مبارک است حال شويد
از قليل و كثير مقرفانى در ديروزه فايده چشم برداريد و بجز لا اول و لا آخر له نماظر باشيد
بگو اى دوستان بشايد اطفال بالوان مختلفه سرور شويد و مشغول گرديد با غم نابت
و قلب اسخ و بصيرت و نور يقين با کمال امانت و اخلاق حسنه باين نام ظاهر باشيد
انا وجدناك مستقبلا الى كعبته الوجود ارسلنا اليك هذا الكتاب الذى لا يعادله ما سترنى الهجره
ماخرن في الارض و ما كثر في ايجال ان ربك ينطق بالحق و انه لهو الفتى المتعالي
جناب اسد صادق

هو الاله س الابى

نما نغز برت

شده كل شى لظهور الله و سلطانه ولكن القوم لا يفقهون قد شهد اللسان لربه الرحمن و
القلب سلطان الامكان و لكن الناس لا يشعرون يكرهون الله ثم الى المساجد هم يسرون
يقولون ابنا الرسول و يقولون انا امننا بالله المهين التيسيم قد ظهر الاسم اعظم الذي
كان موعودا في كتب الله رب ما كان و ما يكون ان الذب كفر بالله اذا انزل السلام
من دون بيته ولا كتاب شهيد يا ايها المذكور لى العرش انا ذكرناك رفضا من عندهنا
لشكر ربك العزيز الودود تمسك باذيال الاستقامه و الوفاء في امر ربك
ما لك الوجود متدبشه
اقا سيد يوسف
نما نغز برت

هو الاله س اعظم

ذكر من لدنا لمن توجه الى الوجود اعرض عنه الذين كفروا بالله العلي العظيم انا جنتنا من
مشرق السببان نبيا الرحمن طوبى لمن سجع و ديل للفافلين و كم من عبد اتبع الشيطان
و اعرض عن الله رب العالمين يا يوسف ان الذنب اكل يوسف يوسف
الرسول امام وجه المرصين قد امر العالم بقصدته فكتب امواله بذلك نوح كل حارث
بصير قد ذكر ذكرك لدى الوجود و نزل بك هذا الكتاب العزيز البديع ان احدا الله
بما عرفك منظر امره و جعلك من الفائزين قل الحمد لله رب العالمين متدبشه
جناب اسد ب عليه بهاء الله
نما نغز برت

قدر لى يا الهى من قلبك الاعلى ما قدرته لا صفياءك

متدبشه

نما نغز برت

الاسم اعظم

ت جناب سبوح ب عليه بهاء الله

هو المستقر على العرش
هو الله

قل اللهم يا ملك السماء ويا طائر السماء استسك بابك الذي به ارتفعت بنا وحيك
وواج بحر اذناك وواج عرف قيصك بان تويدني على ذكرك وانتشار امرك وقبرتي
ايك في كل الايام سلطتك واقدارك ثم اجلني غالباً على اعدائك و
مقدراً على عصاة برتيك انك انت المقدر على المشاء والميسر على ما تريد
لا اله الا انت المتعالي القوي العليم الحكيم مقبلة
نزهة نزهة

جناب سبوح ب عليه بهاء الله

الله

قد شهد قلبي الاعلى باقبالك الى الله العلي الاعلى هذه شهادة لا تعداد لها كونه
العالم ولا ما عند الامم سوف ينزل لك ما قدر من لدى الله رب العالمين ان
افرح بهذا الفضل ثم اشكر ربك الكريم مقبلة
نزهة نزهة

ت جناب ميرزا عبد الله عليه بهاء الله

هو الاقدس الامنع الاعظم

هذا كتاب من لدى المظلوم الذي سجن لوجه الله الى من قبل الى الوجه وكان من الفائزين
من قلم الراجح بالحق مسطورا ليحبه بيان الرحمن وينطق به هذا الاسم الذي كان في ازل الازل
في كل انزل انزل مستورا قد سمعنا نداءك وتوجنا اليك من شطر سجن الاعظم وذكرناك

بهذا الكتاب الذي نزل من سماه انفسل وكان من قسم الامر بالحق مرقوما غيبي كتبت
يايم الله واكملت بالذي اعرض عنه من كان من المشركين في ام الكتاب مكتوما ان
اشرب كوثر ايجوان رغماً لابل الامكان الذين نبذوا امر الله ورائهم واتخذوا انفسهم
الى الطاغوت سبيلا تالله لا تنفعهم اعمالهم ولا اولادهم سيفني الكفن بالمرتبك
وبسحق العزة والافتدال من اتخذ الرحمن لنفسه معينا انا ذكرناك من قبل وفي هذا الوباح
ليست في ذكرك في الكتاب ان كان على كل شئ قديرا ان احفظ هذا المقام الاعلى و
سبح مجد ربك بالحكمة التي كانت في الالواح منزولا لا تحزن عن الدنيا وشؤونها
ان افرح بهذا المقام الذي كان في الكتاب محمودا البرهان عليك وعلى الذين نبذوا
العالم واقبلوا بوجه نورا الى هذا الافق الذي كان من انوار الوجود منسيرا

ت جناب ميرزا عبد الله عليه بهاء الله

بنام داننده مينا

انشاء الله بنسب ايات مخصوصة الهية فائز بهشيد واز حق اصديرة كه باصبع ارادة ربانية
مفتوح شده در كل حين بياشاميد ذكرت در سخن اعظم نكودر آمد لداين ذكر اعظم كه در
حقيقت اوليه علت حيات اسل عالم است نكودر امي ان اشكر الله بذلك انه وفقك
على امر غفل عنه اكثر عباده انه لهو المولى المقدر العليم الحكيم نسو تعالي بان يتوزك انزل
شمس الاستقامته ويقدركت ما يفرح به قبك سانه لهو المقدر المعطي الكريم از حرم جليل
دوستان خود را مويده فرمايد با نچه اليوم سبب ارتفاع امر است بسبب ذكركم الى الابد و انچه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم اجسادنا وقلوبنا واولادنا
والله اعلم بالصواب

ت جناب ع ب ن و علیه بحب آتته

هو الاقدس الاعظم

کن سائره الرحمن لمن فی الامکان لیتقون نجات البیان بین السموات والارض
انه لهو المقدر علی ایشاء باسمه القدير کم من ناطق یصدق علیه حکم الصمت و
کم من عالم حکیم علیه باجمل و کم من جابل شربت من بحر العلم باسم ربه الغفور الکریم
تسکب بجل کرم ربک و تشبث بذیله المینر اتانوسیک والتدین کموا بما یرتفع به
امراته بین عباده النافلین طوبی لمن تسکب بالتقوی و خفی النفس عن الهوی
یشهد مالک الهوی و فاطر الترش و اشری انه من اجل البهائی لوح حیض کذک
نطق لسان العظمه لقره و کمون من التراسخین متابه

نزه مغز حبه

ت جناب میرزا عبدته علیه به با آتته

هو الشاهد السامع البصیر

کتاب انزلہ لملکوم فی سجنه الاغصم لمن اقبل الی الافق الاعلی و شرب ریح العطار
من ید غایته ربه ابدا ذل الکریم قد ذکرناک مره بعد مره فضلاً من لدنات ربک لهو
الفضال و لکن اتانس الکریم من النافلین در جمیع احیان قلم رحمن اولیای خود را
ذکر نموده تا جمیع از بحر سرور بیاشامند و بر بساط انبساط مسترح کردند نیکوست حال
نفسیکه از کز و جوی آشامید و بحال استنانت بر امر حق قیام نمود اینک در زبرد
صحف و الواح ذکر حضرت شده و میشود مقصود ذکر و شنای حق است و تبلیغ این

ام عظیم حکمت دیان دوستان آن ارض را کبیر برسان و بذکر مظلوم مسرور در دار
امروز قلم اعلی اصل بهار و صیت ینماید جریض مقامات خود ایشاء آتته باین عظیمه کبری فائز
شوند و بما یرتفع به الامرعامل جناب نظر علیه بهائی حاضر و طائف از قبل دوستان
بزیارت فائز حق جل جلاله کل را مؤید فرماید با آنچه که سبب از کار باقیه بوده و هست
اگر مقام یک نفر از دوستان حق باین خلق ظاهر شود کل از تجلیات انوارش مضعق
مشاهده شوند الا من شاء الله زنگهای مختلفه دنیا ابل ارض را مشغول نموده و از افق
اعلی محروم داشته لکن صاحب بصیر استخوان عالم از منظر اکبر منع نماید از قبول
الحق و بپلر من ایشاء صراطه المستقیم آنک لا تخزن من شیء توکل علی الله رب العالمین
انه ینظر لک با اراد و قدر من قلمه الاعلی ان ربک لهو المقدر القدير البراء علیک
و علی من ذکرک فی السجین انه سمی بأبی القاسم فی هذا المقام الکریم متابه

ت جناب میرزا ع ب علیه بحب آتته

رتب افزع علی اجناک صبراً و انصر هم علی النعم الثانیین

بسمه المبین علی الاسماء

چندی قبل لوح امنع اقدس ارسال شد ایشاء الله بان فائز شوی و عرف غایت رحمن را
بیابی و حال جناب امین یعنی ابوحسن ذکر آنجناب مراتب استقامت و خلوص نموده لذا این
لوح امنع اقدس مجید و نازل در ارسال شد صد احوال مقصود فائز می و آنچه جمیع ناس از آن
خافل آگاهی این از فضلهای بزرگ حق جل جلاله است شمارا بچکیت و صیت بنمایم

در جمیع احوال با او شکر کنید

سئل الله بان يظهر ملكا يكون بقاءه وام الملك والمكوت وتترك اليه في كل الاحوال
انه لهو الفتي المتقال رحمتها شي الذي الله شهود وذكور ودر صحيفه عمرا ارقلم اعلى مسطور وكتوب
ان اشكر ربك بهذا الفضل المبين واتخذ ارسال دشتي رسيد و بطراز قبول فانكشت
ابها المشرق من افق البقاء عليك وعلى الذين عملوا بما امر وادبه في كتاب الله رب العالمين
الحمد لله ملك هذا اليوم المبين متبديتة
نزهة نزهة

جناب ع ب ن وعليه بهار الله

هو الا عظم الا قدم الابحي

اي دوستان مقام ايام حرم با ايند امروز در آن از اعمال قرون و عصا
عظيمه و عند الله محبوبتر جهد نمايد تا فائز شويد با هر كيه حوادث روزگار اورا تغيير ندهد و بخواند
ذكرت لذي الشرح فذكور و باضفاء مظلوم فائز لك ان الحمد لله الذي عزك مشرق وجه و اسمك
نذاته و غفر لك فضلا من عنده و هو الغفار الفضال الكريم قل سبحانك يا الهى اتىك
بسلطان الاسماء الذي لا يجذب الاشياء و انفطرت السماء و انشقت الارض و نسفت الجبال
بان تكتب لي بفضلك وجودك اجر من فاز ببقائك و شرب كوثر و صالك انك انت
القوى القدير قد فاز ما ارسلت بطراز قبول لك ان تشكر ربك الاتع
المجيب متبديتة
نزهة نزهة

ت جناب ع ب عليه بهار الله و

هو المنادى بين الارض والسماء

ذكر من لدنا لمن فاز با نور الملكوت اذا اتى ملكا بحجوت سلطان امنته جزو العالم و لا حيا
الأم الذين تقصوا ماشا ق الله و عنده و اتبعوا هو انهم بعد ما امنوا عننا في كتاب الله رب العالمين
يا عبدى المذكور في ساحة عرشى ان اسمع ندائى ان لا اراه الا انا العزيز الكريم طوبى لى بيك بنا
اظهرنا منه من توجبه الى الافق الاعلى على شان شهيد له لقم الابحى في هذا المقام انذى
سسى بكل الاسماء فى لوح بين قد حضرنا بك و قرئ العبد حاضر لذي المظلوم و
اجبتناك بانسق بكل كليل وقام كل قاعد و انقبه كل نائم و اشتغل كل مجنون و سرى كل
مجنون كذالك لفظ قلمى فضلا من عندى عليك لتكون من الشاكرين سوف تنطق السن
العالم بذكر الذين و فوا بيشا قى و توجهوا بوجه بيننا الى وجه رحيم العزيز الحكيم قل سبحانك
يا معبود العالم و مقصود الامم اسلك سراج امرك و بحر عليك و ثمن جمالك بان تكبت لي
اجر من فاز ببقائك و طاف عرشك الا عظم باذلك ثم قدر لي ما ينقضى في كل عالم من ارك
انك انت المقدر المتقال الغفور الكريم ثم اكتب لاهلى و من سوى الكتيبة لا صيفيا لك
الذين نبذوا ما سواك و طاروا فى هوا و جحك و قربك انك انت المولى العزيز

الحمد لله متبديتة
نزهة نزهة

جناب ع ب عليه بهار الله

هو الا قدم الا عظم الابحى

جمع عالم از برای یوم الكلى خلق شده اند و حق جل جلاله خلق را بلسان نبیین و مرسلین
باین یوم بدیع منبوع بشارت داده و در جمیع زبور و صحف و کتب این یوم یوم الله یوم است

مع ذلک کل بهوانای نفسانیة مشغول و زراد غافل مشا بهد میشوند الا من شاء الله نفسی
 بعرفان این یوم ابدع المنع اقدس فائز شد او از عباد مکرمین در کتاب بسین مذکور و مسطور است
 قدر این مقام بلند اعلی را بدینست و حفظش نماید و در جمیع احوال حق جل جلاله را شاک
 باشید چه که شمارا باین فیض اعظم فائز فرمود ان ربک لعلو الجواد الکریم
 ۱۵۲
 بسم ربنا الاعدس الاعظم العالی الابهی
 نعم مغزیه برکت

الحسی الهی یشهد لانی بوحدانیتک و فردانیتک و عزک و سلطانک و قدرتک و
 اقتدارک و بانک انت الله لا اله الا انت و کنت کمنزاه و ناعن الابصار و الالهة و
 القلوب فلما باج بحر عطاک خلقت الخلق جوداً من عندک و فضلاً من لذلک و ادرت
 الیهم من کان جایک عن اسمک و صفاتک و مظهر النفک و امراً و امرک و احکامک من انک
 من اقبل و فاز و منهم من اعرض و کفر طوبی لبعدها منته سجات العالم و حجات الادم مع مناک و
 انابک و اقبل الی سطر السجین معرضاً عن ذلک ارب ربی من اناجک و قام علی خدمت
 ابرک و نطق ثباتک و تمک بک و اراد باج فضلک و ظهورات عنایتک استک
 بان تقدیر من فکک الاعلی خیر الالهة و الالوی ثم انصر بقوتک و قدرتک انک انت القدر القدر
 ۱۵۳
 جناب ع ب علیه بهار الله
 نعم مغزیه برکت
 هو الذاکر هو المذکور

کتاب نزل المظلوم لمن اقبل الی الله المیسر التیسوم بقرب البیان الی افق العرفان و غیره

بطر از غایب رب العزیز الودود قد حضر کتابک فی السجین الاعظم قراناه و اجبتک بهتة اللوح المسطور
 ع ب لازال مذکور بوده و مستی لیه الحمد بعضه تعین حجات و سجات افرق نمودی و باقی اعلی
 و ذروه علیاً توجه کردی در آیاتی که کل از او غافل و معرض الا من شاء ربک او ابدار از
 قبل مظلوم تکبیر برسان جناب امین و علی حیدر علیهما بهاء الله رب العالمین کفر کفر
 نموده اند طوبی لمن یدکرک و یحکک قلک الحمد یا الهی باسقیتمی رجح البیان من
 الی اودی عطاء اسمک الرحمن و نورت قلبی با نور معرفتک و شعلت نفسی نار معرفتک
 و اطلقت لسانی بذكرک و ذنابک استک باحی العالم و ربی الادم بان تجلی فی کل الاحوال تحکما
 بحکمتک و متذکراً بایاک ثم قدر لی ما قدرته لاصفیاک انک انت المشرق الکریم لاله
 الا انت الغنور الرحیم غرائب جناب و قبا علیه بهائی و خای رسیده و میره و ذکر شاد
 هر که مذکور و از برای شما میطلبید آنچه را که شبیه و مثل نداشته و ندارد و فی الحقیقه بن هم
 رسید و فائزید ابراهیم من لدنا علیک و علی الذین آمنوا بالفرد الخیر مشبه

ع ب جناب ع ب علیه بهار الله
 نعم مغزیه برکت
 هو السامع فی ملکوته الاعلی
 انا انزلنا الایات و اظهرنا الایمانات و قمنا بفتح الحکمة تاب الفضل و العطاء علی وجه البصر
 من الناس من اخذه حقیق الوحی علی شان النطق عن دون الله و تمک به و منهم من الکره الله و برز به
 و عطته و سلطانة و غرة و عطا که از من الاخیرین فی کتابی المبین نشهد انک فزت باک مستوراً
 فی القلوب و مذکور فی کتاب الله العزیز العظیم جناب امین حاضر و ذکر انجناب و انیای

آن ارض را نموده و هر یک فائز شد آنچه سزاوار فضل و عنایت سواست هر یک را ذکر نمودیم
بذکر یکدیگر و باقی است اولیای آن ارض را بکثیر برسان و با شرافات انوار نیز کرم مالک
قدم مسرور در قفل کسکه محمد الهی با نور حق با نور تو حیدک و زینتی بطراز الاستقامت علی
حجت ارشد یا الهی با شهید به سمک الاعمظم من الامم و اسسک العظيمة و سلطانه و قدرته
و اقتداره بان تجلین من الذین نصر و امرک و نطقوا بشناکک و طار دانی بهر مالکک و
سزوا رحمت و حکمت و حضور الامام و جهک و فاز و اباضنا و ندانک و مشاهدت افق
خوردک ایرت با نادای زینتی بر درک غایتک و اظلیل محبتک اسسک ان لا
تجینتی عما قدرته لا اولیا مالکک لا اله الا انت القدر الواحد المقدر العزیز العظیم

جناب ع ب عینه بهاء الله الاهی

متن پاره شده
نظر اند و در پیوسته

هوالتا بدین افقه الاعلی

ان السماء باعلی السماء تنادی و تقول قد اتی الموعد و سلطان غلب عوالم المعانی و
البيان و بقدرة لا تقوم معها قدرة العالم يشهد بذلك مالک القدم فی السبب الاعمظم و
لکن الناس اکثرهم من النافین ان الشمس تنادی و تقول یا ملا الأرض قد فتح باب السماء
بفتح عنایت مالک اناسما و ضوا اخذ القوم متوجهین الی انوار وجهه الله رب العالمین
لا یتفکم شئی من اناشیاءه و لا ما عند العلیاء و العرفاء کسرو اسلسل الظنون و الادنام
باسم ربکم العظیم اسکیم ع ب اسمع نداء المظلوم انه ذکرک بما یجیر منه المشرقون
عرف عنایت ربک الکریم يشهد القلم الاعلی باقبالک و توجرتک الی الله العزیز الکریم

قد مشرت الریح المحترم باسمی القیوم و اقبلت الی افق الوجود باقبال امساکت ضروفنا و السلام
و لا اعتقافنا لامرأه کذک لسان العظيمة فی هذا المقام الذی سستی بحل الامساک من
له ی الله مولی المخلصین قد حضر الایمن و ذکرک مره بعد مره و ذکرناک مره بعد مره ان
ربک هو الفضال الغفور الرحیم اذا وجدت عرف بیان ربک الرحمن قم و قتل الهی
الهی ترانی مقبلاً الیک و منقطعاً عن ذنوبک اسسکک آیات عظمتک و آیات
اقتدارک و اسرار کتابک و لسانی بجز عینک بان تجلین علم ذکرک فی بلادک و رایت
بیانک بین عبادک ایرت ترانی ناظر الی افق فضلتک و متوجه الی انوار وجهک
لا اله الا انت المقدر العظیم و بالاجابة جیدر ثم اسسکک الاهی بالصحة کثیراً و العظيمة
القی سرت باسمک علی بحر الاسماء بان کتب لی من قلمک الاحق با کتبته للمقرین من
عبادک و المخلصین من برتیک انک انت المقدر علی ما شاء لا اله الا انت

القوی الغالب العزیز العظیم متن پاره شده
نظر کنند و در پیوسته

هو الله تعالی شانہ العظيمة و الاقدار

مکتوب جناب ناظر به خاطر و صفا فائز در این صورت توقف است نجاب در آن بلد جاز
در خروج از آن ارض باسی نبوده بهر هنگام دست به خیانت کوناه در رئیس طالب
رجوع سهل و آسان اگر امر از فرزند کور است نظر بکلیت چیزی توقف در ارض طای
اولی و انب و لکن در جمیع احوال بکلیت ناظر باشیم و بغایت حق مصلحت آنچه

مصلحت آنجناب است از غیبش شود آید آن ترکیب هو العظیم بخیر و قره اخری وصیت فرمایم
 بکلمت و عدم عترت آنه فیصله ایست و حکیم باریزه و هو العظیم حکیم و هر هنگام اقتضا نمود آیه
 باراد حق خبر میرسد و فخر میباید آنه هو الامر حکیم البهار المشرق من افق سما غایتی علیک
 و علی من معک و علی من تحتک و علی کل ثابت راسخ مستقیم متساو
 نشانه برترت

بسم الله العظیم الاعظم

سبب آنکه اللهم الهی استک ابک الذي جعلته قوما على الآسار و بانشق حجاب آسمان
 اشرق عن افهنا ثم جازک باک العلی الاعلی بان تضرنی ببدایضک ثم تحفظنی و کنت خلفک
 و جانبک اربنا انما من انک و توجهت الیک و توکلت علیک ان اثبتنی علی جک
 و رضاک علی شأن لا یمنعنی اعراض المشرکین من ربیک و وضنا ان المنا فقین خلفک
 اربت ظهر اذنی لاستماع آباتک و توکلنی بنور عرفانک ثم انطق لسانی بذكرک و
 ثنائک فوخرتک بالهلی لا احب سواک و لا اریه دونک لاله الا انت الیزیر
 المعطى الغفور الرحیم متساو نشانه برترت

بسم ربنا اقدس الاعظم العلی الایمی

سبب آنکه اربنا الحائات و الالموجودات اشد لبان طاهری و باطنی بطورک و برزک
 و انزال آیاتک و اظهار بیتاتک و پاشتنک عن دونک و تقدیک عما سواک
 استرک بزارک و هست در کلماتک ان تویذ انری راد ان یودی امرت به فی کتابک و

یسلم ما یستوی بعرف قبولک آنک انت المقتدر الفیاض الغفور الکریم متساو نشانه
 حواله لاله الاحو نشانه برترت

یا عبدالله علیک بهاء الله انا بشرک فی اول البیان بقبول عمک لوجه الله رب العالمین
 قد اقرت لسان العظمة بتوجهک و حضورک و قیامک لدی باب منج علی من فی السماء والارضین
 انا بشرک بشاره اخری بتبشر النبیل قبل ما علیه بهائی بما اشرفت شمس الاذن من افق ارادة الله
 رب المرش العظیم قل لک الحمد بالهلی ما استجبت دعائی رد حی لسانک لانه اریا معبود
 افده الاولین والآخرین انا نخب ان نقضی حوائجک کما یسهذ بک الفردوس الی
 و اجته العید و اهل جبار المجد فی هذا المقام الرفیع و لکن الامور بعضها بحر می و بر وقت
 بمقتضیات حکمت الله المقتدر القدر و بشرک مرة بعد اخرى با تاسخک و تذکرک کما ذکرنا
 من قبل و نزل باسک لا ینقطع عنه بدوام ملکوتی العیز المنیع و اما وجهی که ذکر نمودی
 تحلیف آنجناب بلکه جناب ناظر علیه بهائی حواله نماید باید باو برسد و جناب افنان سینه
 بهائی باید باو برسانند این سینه بر جناب ناظر علیه بهائی از منقرات سفترین وارد شده
 آنچه که سبب هم ابر بوده نسئل الله تبارک و تعالی ان تویذ عباده علی الصدق و الرجوع
 و الایمانه لدی اب فضل الله هو الغفور الرحیم باری لغفور شافعه عمل نموده آنچه را که سبب
 حزن و لایمی الهی گشته و اینکه از برای جناب ناظر علیه بهائی اراده زیارت نموده اید
 و همچنین ذکر طلب کرده اید طوبی لک ما و جداک من اصل الوفا فی ناسوت الانشاء

یا ایها الخافض لى الباب حتى قبل جلاله وفارادوست داشته و درود او است طراز
 هیاهل مخلصین و مقبرین و مقدرین هر هنگام اراده نماید حاضر شوید و عمل نماید آنچه را
 که اصل عالم از برای آن از عدم بوجود آورده اند حسیثاً لک و منیثاً له این عمل قبل از ظهور
 بقول فائز گشت ان رأیت بشرة من قبلی و ذکره بایاتی و نوره تجلیات شمس عنایتی
 نسئل الله ان یوفقه و ابنا الذی سئى بحیب و ابنا الاخر الذی سئى بئس الله فی کتاب السماء
 علی ما ترتفع به کلمة الله مالک یوم الدین ذکر جناب علی قبل کبر علیه بهائی را نمودید همچنین
 اذن خود استماید بوکالت و بحضور و لقاء و طواف فائز گردید این فقره قبل از ذکر بنور اذن
 حاضر و منور اذاریته تم امام و جهه و کبرت قبل علیه و قبل حسیثاً لک یا ایسر البلاد لوجه الله مالک
 الایجاد این آیام از سما بیان مالک و دیان در ذکر ایشان نازل شد آنچه که سبب فرج و سرو
 اصل مدائن عدل و انصاف است هر هنگام اراده نماید نیابت و وکالت را عمل کنید
 که لکست بزل حکم الاذن من سما امر الله العظیم حکیم ذکر جناب علی قبل حیدر علیه بهائی را
 نمودید نشهد انه عمل فی سبیل الله ما عجز عن احصاء اجرة المحضون بر جمع اجزای الهی مجتهدش
 لازم باید کل در ادای دینی که باید باو برسد می نمایند الهی الهی تری عبد کن تا نما بین عبادک
 ایست الذی سئى علی قبل حیدر فی نظرک الکریم و باسم اخر الذی کان مرقأ من قلبک الالهی فی
 الصحیفة الخمر ایرت بایة بسلطانک ثم انصره و اولیا لک و حبیبک و مخلصیک
 انک انت المقدر علی ان تشارک فی قبضتک زمام الامور هر هنگام آنجناب اراده نماید
 بر نیابت او توفیق کنید و بحضور و لقاء فائز شوید قبل از حرکت این آیه را قرائت نماید و بعد از آن

الهی الهی تعلم و تری فی ردت ان توفیه الی متانک الالهی و لزورک من قبل من قام علی خذرت امرک
 ایرت بایة و مجزود بیانک و حکمتک ثم افرح علی وجهه ابواب غناک و عطاک ایرت بایة
 اولیا لک و احبابک و عبادک علی حبه و نصرته انک انت المقدر علی ما تشره و لا اله الا انت
 القوی الغالب القدر یا عبد الله علیک بهائی حسیثاً لک تا ذکرته و مرثیاً لک با و صفة
 نشهد انه من الفائزین و نزل له ما لا یعاد کتوز العالم نسئل الله ان یوفیه و یحفظ انما
 عنده انه هو الحافظ الالین یا علی قبل حیدر علیک بحر الفضل و الطاهر من لدی الله مالک کتوز
 الاسما قد کنت مذکورانی الیسیالی و الایام امام و جسد مولی الانام نسئل الله ان یوفی علی ما
 یحب و یرضی و ما یرتفع به امره المهیمن من فی السموات و الارضین و ارزما ان مذکره کتوز
 علیه بهائی اتا ذکرناه من قبل و فی هذا یحین بما اقبل الی لافق الالهی اذ عرض عنه الوری ان امن
 شاره الله رب العالمین اتا ذکرنا اجابنا فی الباء و الدال و کل ما باضح بیان و صیبت نمود
 و ینهایم بامانت و دیانت و ما یرتفع به مقام الانسان فی الامکان ان یظلم شهادت
 میدد برای که عباد از برای اصلاح و الفت و اتحاد از عدم بوجود آورده اند فساد و نزاع لازماً
 مردود بوده و حمت کتب و صحف و ذر الهی بشارت داده که مقصود از این ظهور اعظم
 اصلاح عالم و امم بوده الا غیر که شاید بقوه بیان قوه حربیه از میان بر خیزد و عالم بقوه جسمیه
 اداره شود از حق میطلیم کل را بطراز امانت که احسن طراز عالم است مزین فرمایند
 نذوا یا عباد الله امر تم به من لدن ناصر عظیم البها و تساطع الاصلاح من افق سماء
 بفضل علیک یا من اقبلت بک لک الی الله الفیض انک تشره

من انصره و کتوز

قد نزل لأولياء الله في الأطراف

بسبب القائم أمام وجه الأديان

الحمد لله الذي فتح باب العرفان بفتح البيان وانزل من سماه البرهان امطار الغاية بقدره وسلطان
 بداره قام الموحدون وبآياته انضعت مظاهير الشرك والظنانيان فلما استوى على
 عرش الظهور نادى بالاشيياء من كل الجهات يا معشر الامراء والعلماء قد اتى مطلع الوحي
 برآيات الآيات يا احمد عليك سبار الله الفرد الاحد قد صدرك من نقوش الاسماء
 وملكك من شبهات الوري ليثبت فيهما من القمم الاعلى الملك والملكوت والعز
 وبيروت سيرة ملك الرقاب انا ذكرناك من قبل بآيات انجذبت بها افئدة
 الامم الى الله رب الارباب قد حضر من سبي لعبد الله الذي اتخذ لنفسه مقانا في ظل
 قباب العظمة وشرب رحيق البيان من يد عطاء ربه مالك الابدان يا محمد قبل باقر افرج يا
 جبرئيل يا ملك فرات البيان في ايام فيها طرقت المكنون والزم المخزون امرأ من لدى الله
 فالتق يا صباح قم على الامر باستقامته لا تمنعها جنود الاشهرار ولا سطوة الذين كفروا
 بالبعد والمآب يا محمد قبل على قد قبل اليك الاسم الاعظم وذكرك بجحمت تيسر
 منها عذبة لذاتية وللعنينة والالطاف انظر ثم اذكر الايام التي كنت حاضر امام الهيب
 وسمعت نداء الاصلى وصيرت قلمه الاصلى اشكر وقل لك الحمد ما بين في قبضتك زمام الدين
 انكروا اجراء الله وبرانه وقالوا ما نأج بكل عارف بصائر طوبى لك بما حضرت وسمعت
 وفزت بما انشر بعرف الوصال اذ كان المظلوم بين ايادي الجحمال يا قلم اذكر من سبى

تجد قبل صادق الذي اعترف بانزل من سماه الفضل وسرع الى نور واستقامت زلت بها الاقدام
 العمري قد قدر لك بالاعادة عقبان العالم ولا ماخذ الام يشهد بذلك ام الكتاب في هذا
 الذي سبى بل ان سبار من لدى الله مالك يوم القيام اذ كما سمعت امام كرمي تركت وقل
 لك الحمد يا محبوب انا فاق يا علي قبل الكبر قد سمعت ندا لي مرة بعد مرة انه اجتنبك الى اعلى
 المقام قل يا ايها البيان ضنوا الودام قد اشرف نير الايقان من افق ارادة الله مالك يوم
 والسموات قد ذكرك من اجنبي ونظن بشائلي وارسلنا اليك من شطر سجن يا بوبكر على بداية
 الذين نقصوا العهدة ولم يشاق افرج بذكري اياك العمري لا تساد لك كتب الايران يشهد
 بذلك ام البيان من لدى الله مالك الاديان يا قلمي الاعلى اذكر من سبى بعلي قبل محمد الذي
 سعد برفاة البيان الى الله مظهر الاسرار لا تحزن من شئ توكل الله في كل الاحوال انه
 معك ويشرك بجوده الوحي والاسام نسئل الله ان يحبك مستقيما على الامر بحبيته لا
 تمنك صنوفا الاشهرار يا علي قد كنت نكورا لدى العرش وانزلنا لك ما طوي
 به سبلا الذين انكروا حجة الله وآياته التي احاطت بجحمت نسئل الله ان يشركك كل
 خير انزل في الزبر والالواح قل لك الحمد يا ابي ما جعلتني فائزا بعرفناك وانزلت لي ما
 يقرب الناس الى اعلى المقام انا اردنا ان نذكر من ذكرنا في اول الايام بذكر اشرت
 به الارض والسماه وانا العزيز النفال يا نبيل قبل باقر عليك بهائي وغياي انا ذكرنا
 مرة بعد مرة بآيات انجذبت بها افئدة الذين قبلوا بوجه نور اراي مشرق الانوار كبر
 اوليائي من قبل وذاكرهم بما يقربهم الى مطلع النور الذي به نادى المناد الملك لله العزيز القهار

وذكر من سمي باسمي الذي قبل الى افعى بنور نورست به افئدة الابرار اليها من لدنا عليك
 وعلى من سمي بجملة الله في هذا الحين الذي يخلق اللسان في ملكوت البيان العزة والعظمة
 يسعد بالكتب يوم المعاد وذكرنا بك الاخر ليفرح بعناية ربه ويقبل الى كعبته ويقول
 لك الحمد يا من ايدتي على التقرب والاقبال يا ميرزا قبل همدى عليك البرهان
 الابدى قم على الامر منقطعا عن العالم وطهر القلوب بكوثر بيان ربك العزيز الوهاب
 انا ذكرناك وانزلنا لك مائة العرفان والمنة التي اظهرنا ما من كنز رحمة ربك العزيز المختر
 قل يا ابا القاسم اتق الله ولا تتبع كل متوهم كتاب انك حضرت وسمعت مذاي وما كتب
 الظالمين الا في تبار انا اظهرنا لك لاني اكلت واهم سليمان من بحر عطا ربك العزيز الخداب
 قل يا عبيد ضع الموهوم وهذا القوم امرأ من لدن ملك الرقاب قد ظفروا لا ظفروا الا بدع
 يشهد بذكرك من عنده علم كل شئ في الكتاب انك سمعت آياتي وحضرت امام وجهي و
 اظهرنا ما كان مخزونا في ازل الازال بدل ثيابك ثم ارجع الى الله وقل يا ليس اشهد انك
 ارتبتي افكك الاعلى واسمعتي ما خلقت لاصفاة اذان الاصفاة واتي نركت ما مرتني في بيته
 ما بدتني اليه واتبعت هواي بحيث اخذ زمامي ومنعني عن التقرب اليك يا منظر البينات
 اسمع مذاي ثم اصف في هذا الامر الذي اظهرت له الرقاب انا كشفنا سررا ما كان
 وما يكون ولكن القوم في غفلة وحجاب بنذوا امرابه واخذوا ما منحوا عنه في حفت
 منزل الآيات قد اتبعت حزب القبل سيد اعرفت ورايتهم متحيرين في تيرة الاوام
 لا تحزنه ضرر العالم واعراض الامم انا في من افاض الائمة دار سلطان خليف الكائنات

ان الذين سئوك عن فرات رحمة ربك اولئك ليس لهم شأن عند الله منظر البينات
 ما يشهد خبر انك في آيام فيها استوى جمال القدم على العرش الاعظم ونطق ما يقرب الناس
 الى اعلى المقام يا مهدى عليك بهاني كن مستقيما على امر ربك على شأن لا تمنك
 سبحات الجبال عن مشرق الغر والجبال وذكرنا لك الذي سئى بسليمان وسوسله
 تعالى ان يؤيده على خدمته امره في الغدوة والاصال هذا يوم فيه يخلق لسان العظمة يا مهدى
 العباد الى مقام انطلقت عنه الذاكار يا محمد عليك بهاني وغياي انا ذكرنا لك
 صعد الى الرفيق الاعلى بما انجذبت به افئدة الذين بنذوا الامم متعلمين الى حق الايات
 قد حضرت ملك لدى العرش وانزلنا لك ما جرح عن احصائه المحصون طوبى لك لمن بنذ عند
 القوم واخذنا نزل من لدى الله الواحد المتقار قد كنت تذكر لدى المظلوم يشهد بذكرك
 الميسر التسيوم يا خليل قد جري فرات البيان وسطح نور البرهان امام الوجه والشمس انتم
 لا يسغرون قد حاظرة الآيات من على الارض طوبى لمن سمع دوى دويل لكل خافض محبوب
 انا ذكرناك في الواح شتى وانزلنا لك ما يقرب العباد الى العزيز المحبوب قد ارتفع
 الساق في المدن والتديار هذا ما اخبرناكم به من قبل امرأ من لدن ملك الوجود قل يا قوم
 قد اتى اليوم وظهرت كان كمنونا مخزونا في علم الله العزيز الودود قم على الامر باستقامت
 تنفك شبهات الذين انكروا حجة الله وبراهنه واركبوا ما اسوت بالوجه قد بنذوا لك
 دراهم واخذوا ما امرابه من مطلق الظنون قل يا قوم خافوا الله ولا تتبعوا آكل خابل مردود
 هذا يوم فيه اتى مركبان مرقوما من قلم الله رب ما كان وما يكون كبر من قبل اولياي الذين

ما منعهم ظلم العالم ولا اعراض الذين كفروا بالآثار والمشهود كمن مستقيماً على الامر بحيث لا
 تمنعك مظالمه اعراض الذين نقصوا الميثاق واليهود قل الهى الهى لك الحمد يا بدى
 فى ايامك وانظرت الى ما كان ستوراً عن العيون ايرت برانى مقبلاً اليك ومنقطعاً
 عن دونك اسئلك بقدرتك التى غلبت الاشياء ولسلطتك الذى احاط ما كان
 وما يكون ان يؤتى على خدمته امر بحيث لا تخوفى سطوة الذين انكروا ببيتك المعمور ايرت
 انا عبدك وابن عبدك قدرلى ما يرغى باسك من خلقك انك انت المقدر على ما تار
 وفى قبضتك زمام العلوم انا اردنا فى هذا الحين ان نذكر من سنى مبرز اصالح لبيطه
 كوشربان الرحمن ويقرب اليه انه هو الحق عظام الغيوب قل يا قوم اسمعوا ندا الله ولا تتبعوا الذين
 كفروا بالله العزيز المحبوب قد ذكرك من اجتنى ذكرناك فى هذا المقام المحمود لشكر ربك الذى
 ايدك على ان اقبال اذ شئ عند كل مشرك منبوض نسل الله ان يقدر لك بارفك ونيزل
 عليك من سبحانك كرم ما انجذب بالقلوب يا رحيم قد زلت الرحمة من سما عطاء
 ربك العزيز الغفور طوبى لبعده اقبل اليه وويل لكل غافل مردود نسل الله ان يفتح
 على وجهك باب فضله وتيقك كوشربان من ايدى الجود والعطاء انه ما من الا
 هو يفضل ما يشاء امر من عنده وهو المقدر المهيمن العزيز العليم ونسل الله ان يؤيدك
 على خدمته امره ويقر بك اليه انه هو المقدر العزيز السيد بالسان العظيمة اذكر من سنى يعنى
 الذى يانقص حمدك ويشاقك وشهدا بشهد الله انه لا اله الا هو الفرد الجبير قل يا ابا
 البيان هذا يوم بشارته برانبياء واصفيا به بقوله يوم تقوم الساعة رب العالمين آيا

ان تمنعك فوضاً المعتبرين من الله رب العالمين قل يا قوم انى تركت ربكم انزلوا الله
 العزيز الحكيم تالله لا تخوفى سطوتكم ولا يمنغى ظلمكم يشهد بذلك لوح الله العزيز الحكيم هذا يوم
 فيه يظوف الظورول مشرق الظهور وينادى كؤم الله قدانى المقصود سلطان بسين قد
 شهدت الاشياء بما شهد الله قبل خلق السموات والارضين انه لا اله الا هو المقدر العزيز
 هو الظاهر المبين در اين صحن اراده نمودم اولياى الهى را جمعاً ذكرنايم از طرف
 آيات از چشمه جايد ارضوفات را كل نبوشند و فائز شوند انه سبحانه وليا له ويعرفهم بسيل الله
 الواضح المستقيم يا اهل نذامى الهى را بگوش جان بشنويد و از انوار آفتاب معانى در اين يوم
 نورانى محروم نمايد انه هدى وليا له الى البحر الا عظم الذى يسبح من اسواجه قدانى يوم الحساب
 و هذا ربكم العزيز الوهاب الذى ينطق فى السجى اعظم العظمة لله رب الارباب يا اولى الهى فى
 القاء اسمعوا ندا المظلم انه يدعوكم الى الاستقامة الكبرى الذى تمنعكم الاسماء عن التوجه الى الله
 رب العالمين قد حضر لدى العرش اسماءكم و ارسلها جده الله الذى طارنى هو اولى وتمسك
 بيمنى فى تشبث بنذامى الميسر طوبى له و نعيما له با اراد اولياى ذكرى العزيز البديع
 اذا تحرك على ذكركم قلمى و نطق لسانى و توجه اليكم جده الله رب العرش العظيم (رحم من عظيم
 شمارا بشانى مستقيم فرمايد كه ذكر اسماء شمارا از بحر فضل و عطا محروم سازد يا اهل تا
 اراده انكه شمار بر تدارك ما فاست قيام نمايد تا آنچه در آن ارض از ظلم ظالمين برسيد
 عالم وارد بنور عدل در آستى تبديل شود يعنى اعمال مجبوره بعد سبب روشنى نارى
 قبل گردد ان ربكم هو الفضل الكريم امر و بايد كل بخدمت امر مشغول شويد يعنى از

ناعقین در اطراف در اصطلاح خلق بیچاره جسد طبع مبذول داشته اند در حرب قبل
 فکرا نماید خود را بهترین عالم میدانستند و در یوم ظهور را خیرین احزاب امام مشاهده
 گشتند لعن الله بر حضرت خاتم از آن حربه ظلمی وارد که قلم از ذکرش عاجز دلان
 از احصایش قاصر بیان فارسی که حضرت نقطه اولی لاجل آگاهی عباد نازل فرموده بان
 تسک نماید و قرأت کسبید تا بر اسرار مکنونه عارف شوید لعن الله بهر اهل حق و ما
 بعد الا تضلال یا اولیاء الله فی میلان ینذکرکم ربکم الرحمن فی هذا السبع البعید
 قد فرغتم بربان الله و آثاره ایامکم ان ینعمکم انما اعتقون عن الله الغیر الذی حمید خذوا کتابه
 بقدره من عنده و قوه من لدنه انه یحفظکم و یرشدکم الی الحق الظاهر المشکوک
 المبین جناب این علیه بهائی و غیاتی مکرر ذکر شمار نموده طوبی له و لکم و لمن تسک
 بحل الله المتین یا اولیائی فی سبیلان اسمو انذائی و لا تكونوا من الضالین
 اذکر و اربکم الرحمن باستقامه ترصد به فرائض الغافلین لازل لدی المظلوم نکر
 بوده و هستید قد از نزلنا کم من قبلنا فاحت به نفحات الوحی و راحه عنایه ربکم
 المشفق الکریم نسئل الله تبارک و تعالی ان ینعمکم کثر الاستقامه من ید عطائه
 انذولی المحسنین قد ذکرکم من در عظیم ذکرنا کم بهذا الکتاب العظیم افزون بفضل الله
 و رحمته ثم اذکره فی البکور و الاطیس یا اولیائی فی سماخ قد ذکرکم مری العالم
 فی سجنه الاظلم و بشرکم با قدرکم انه یحب اولیاءه و یرفهم با یتهم الیه انه المشفق الغفور الرحیم
 لا تحزنوا من شئی و تکلموا فی الامور علی الله المقدر القدر انه معکم و یدکرکم و سیم ندکم انه هو

التسمیع البصیر لا تتبعوا کل منوعم اتبعوا الحق و هذا الکتاب المبین الهی الهی الیه
 اولیایک علی ما ینفی لایاک تم اکتب لهم بحر حضورک و لفاکت انک انت المقدر
 علی ما تشاء و انک انت الفیاض الذی احاطه فضک و جنتک من فی السموات و الارض
 قوه قلوبهم لیدعوا ما عند القوم تمسکین بانزل فی کتابک القدیم یا اولیائی فی سبیلان
 قد حضرت اسماکم لدی المظلوم و ارسلنا من نبی بغیر الله انزلنا کم ما انزلنا بینه و بینه
 سوف یأتیکم ناعق و دعوه بنفسه مقبلین الی افق اشرف من غیر ربکم العظیم انجیر انما
 رفعا الامر بقدره ما اضعفتها شوکه الغافلین ایامکم ان شکرکم خوضاء الذین انکروا
 حجه الله و برئانه و کانوا من المعتدین عند ربکم العظیم الی اصحابی فی بناب ینذکرکم
 الغریر الوثاب فی هذا الیوم الغریر البدیع هذا یوم فیه اشرفت شمس السبیلان من افق اراده
 ربکم الرحمن و سلط النور فضلاً من عنده انه هو المقدر الغریر الفیاض لا تشنوا انفسکم عن
 البحر الاظلم و لا ابصارکم عن النظر الی مطلع امر الله المقدر المختار انما ذکرنا کم من قبل فی
 الواح شتی رحمة من لدی الله مالک یوم الحساب قد ذکرکم من انشد لنفسه مقام اول
 البیت ذکرنا کم مره بعد مره بالروح و الریحان ان رأیتهم من منکر او معرض دعوهما
 متوکلین علی الله رب الارباب کذلک نطق حکم الطور اذ کان ستوا علی عرش الطور
 فضلاً من لدنه الله هو الغریر الفضال الیاء من لدنا علیکم و علی ما فی اللالی اقبلن و
 آمن بالله مولی الایام یا قوم اذکر اولیائی فی مراغه الذین اقبلوا بوجهه بیضاء و قرب
 ذراره الی الله منزل آیات باید در جمیع احوال و در اعلا کلمه مبارکه علیا جود نماید

ایام خانی و الوائش خانی و زخارفش خانی بحیل عنایت تمک نماید از حق بطلید شمار آید
فرماید بر آنچه سبب نجات ابدی و حیات سرمدی است معزین بیان بر مر صد نظرند که نفسی
بباید و گمراه نماید جمیع اهل عالم و مخصوص اولیاء را گاه نمودیم بر آنچه سبب دقت و عدلت است
من شاکر فطیقل و من شاکر طبعیض باین دلیل اسع ندائی و تم علی خدمت امری بخود انکه و له بیان
ثم انظر و اذکرت قائماً لدی الوبه و سمعت ندائی الاصلی و رأیت افعی الابهی طوبی لک
وکل منصف الضمف فی هذا الامر الادی اضمطریت افده العجار الدین انکر و اجتهت و برانه و عرضوا
من وجه و ارتکبوا ما ناحت به طلعات العزود من الاصلی فی العشی و الاشرار قل اهل الکی آیه فی
ذکرک و ثنا لک ثم اکتب لی ما کتبت لاسفیا لک اربنا عبدک و ابن عبدک فوضت امری الیک
و توکلت علیک اسسک ان تخمنی یا تجذب بافده العباد اربت تری التضعیف تمسک بحیل
قدرتک و سلطانک و ما اراد الا خدمت امرک اسسک ان توفقه علی ما یغنی لایاک و
یعنی لظهورک آنک انت المودع لایضامن لا تمنع اولیاءک عن فیوضات آیاک ثم انقذهم
بذراعی قدرتک آنک انت المعتمد العزیز العظام اما اردنا فی هذا الحین ان نذکر اولیائی
فی خوی لیتقوهم الذکر الی اعلی المقام اسمعوا ندائی من سطر السجین انه یرشدکم الی مقام فیئیت
رایة انه لا الاله الا هو العزیز الوهاب یا جمیل اسع نداء ربک بحیل الذی اتی من سما
البیان بقدره لا تقوم معها جنود الارضین و السموات اذکر الایام الاتی کنت حاضر لدی
المظلوم و سمعت باسمه المقربون فی البکور و الاصال قد حضر کتابک و ذکرک فیه اسماء
اولیائی الذین خرقوا الاحجاب بقدره و قوه و سلطان انا نصیم بالاستقامه الکبری المنیر

مقاماتم بر ان نام کبر علیهم من قبل و بشرهم بعیاشی و ذکر هم بایاتی الی احاطت بابحاث
که کت نطق لسان الفضل فی سخن مختار من لدی الله منظور اسرار قل الی الی الی الی الی الی
مبادک بنور معرفت و نور وجودهم بانور وجهت و قدر علم خزانته فی کتابت اربت تری
الغیفر قائماً لدی باب غنامک اسسک ان لا تخرمنی و عبادک من امری بحر عطا لک انک انت
المعتمد العزیز النضال البهائم لانا علیک و علی اولیائی هناک و علی ما فی الای الی الی الی الی الی الی
وقس لک الحجه باین فی قیبتک زمام من فی الارضین و السموات یا اولیائی فی کتاب
قد فرغتم ارکان الشکر اذا اتی فارس منضار التوحید بقدره من لدی الله رب العالمین قد
اقبل الیک و جال قدره و یدکر کم بما تبتی براساکم فی کتاب الله ما لک یوم الدین و یوصیکم بستیقاته
لا تزلوا شبهات المریین قد فرج باب السماء و اتی فاطمه و القوم اکثرهم من الغافلین و لای
لکم و لمن یحکم و یسمع و لکم فی هذا النبا الینهم سبحان الله بعضی از منافقین که قابل ذکر بوده و نیستند
بافضل خلق مشغول اراده ایشان انکه مثل حزب قبل حزبی بطنون و او نام بیاریند مع انکه
خسران آن حزب را بحیثم خود دیده اند از حق بطلید قلوب را مقدس دارد و وجود را منور
و عباد خود را از شر خافلین و مریین حفظ فرماید اوست مقدر و تورا و لکن اعمال
سبب انحراف بوده و هست این مضار را فارسیں دیگر و سوار دیگر لازم از حق
میطلبیم کوز ارض را ظاہر فرماید یعنی رجالی که قابل این مضمانند و نور سیکه لایق این
میدان یا اولیائی هناک لازال مذکور بوده و ستید و زید عطا از نمودید
ان ریحی را که شبه و مثل نداشته حال باید باستقامتی ظاہر شود که زبر برای آن

نظيره و شالی بنوده و نخواهد بود رجال آن ارض خرد در ساحت آسمان موجود و مذکورند و اما
 آن ارض بنیاد و الطاف فائز انبظلم در جسم احوال بزرگ او ایستادگی فی الیالی
 اذکرهم و فی الایام انطق بأسمائهم و فی الأسفار اتکلم بأدکارهم و نسئل الله ان یوفیهم و یتبر بهم لیه
 انه هو المقدر المستدر یا اولیائی فی ضواجیها اسمعنا دعا المظلوم انه لا اله الا هو المبین القیوم
 انا دعوتکم الی الله و تذکرکم بذكره بافت نغمه البیان فی ان مکان تعالی الله ربکم الغیر الودود
 ایاکم ان یحکم شیئی و یجوزکم سطوة کل ظالم مردود انا ذکرناکم من قبل و من بعد و فرتم بنا
 نطق بر جلال العدم فی مقام المجد و نسئل تعالی ان یندکم بجزء البیان و یندکم علی
 خرق سجات الطیون الطی الکی ایدیه لاری علی نصره امرک باستقامه تخیر منها العقول
 ثم اکتب لهم بجر لقاکم و اخضر امام کرسیک انک انت الغفور العظیم یا ارض یا
 قبل الالف و الراء اسمعنا دعا المظلوم انه یندکم لوجه الله رب العالمین و ما یکون امر و ردیت
 که جمیع مقربین و مخلصین ملک الله بالخنا ناطق طوبی از برای نفسیکه شربت استقامت حشید
 و آن شرتی است که هر که نوشید بر خرق جل جلاله نفسی با طرنه و بافضی طرنه این کوثر ایقان
 مخصوص مظهر قدرت و الطینان است طوبی لمن فاز به و شرب من ید علی آیه الکریم
 در آن ارض مظاہر نفوس شریره و شیاطین مجیه کاذبه ظالمه شدند و جوهر وجود را ناطق
 شهید نمودند که آسمان با بخش گریست و اشجار با تبارش نوحه نمود حال بنیاد حق
 جل جلاله چون آن ارض در جوهر قریه است که بجز منسوب است باید ظن هر شود چایکد مشارف
 اخلاق و مطالع الفت و اتحاد باشند هنیئا لکم سوف یظیر الله منها رجالا لا یتکون

الایات و لا یعلمون الا بما امر و ایه فی کتابه البین جناب عبدالله الذی استقر فی جوارحی
 ذکر شمار نمود لذلالتالی اذکار که در اصداف بحر عظیم مستور بود بر صورت وفات و کلمات
 در این جین ظاہر وصیت میکنیم شمارا با آنچه سبب الفت و ظهور حمت است اولیای
 حق در یک مقام مناسبت سبیل بیان و کوز عرفانند باید اشجار نفوس الزابین با رستایه نمود
 نسئل الله تبارک و تعالی ان یوفیهم کما یجود و یوفیکم بسلطانہ و یخلفکم بجزء العالمین الحمد
 لله رب العالمین یا اهل با قبل دال این ایام امطار غایات و الطاف بر آن ارض
 باریده بحباب فضل کرمش اطن هر مزوده و آسمان بخشش غایتش را مبدول داشته
 طوبی لکم و فیما لکم کمر اسما شمار از رقم اعلی نازل و ارسال شد شمارا وصیت ینمایم بکلمت
 و اطاعت ملک که بر اعانت دام نماید و اولیای ارشده اصدا حفظ نماید باعموم این
 عالم برفق و مدارا حرکت نماید تراغ و جدال و فساد از میان بر ناست کن محبت و
 اصلاح مأمورند طوبی للعالمین ان المظلوم ذکرکم و انزل لکم ما تنبئ به رسالکم فی
 التصحیحه اکمرا انه هو الغفور الرحیم انا بشرناکم من قبل و فی هذا الحین من لدن مقدر
 قدير ایاکم ان تخزنکم حوادث الدنیا و تمنحکم شبهات الغافین الیهما و اذکر و
 ایشنا و حلکم من لدی الله رب الکرسی الرفع یا ارض الطار در این جین با کت ملکوت
 اسما یا ارض طاقه نمود التي جعلها الله مطلق فرج العالمین انا ذکرنا اولیای بیضاک
 مره بعد مره و انزلنا لهم ماجده الله مره کوزرا حیوان کبوجه من فی السموات و الارضین
 و ارضی الماده الباقیه طوبی لمن رای و طاف و قال لک الحمد یا الله الاولین و الاخرین

نشداً ولباني هناك شهدوا بما شهده الله قبل خلق الاشياء، وفازوا بما قرم من القدم الاعلى
 في كتب المرسلين يا عبد الله عليك بهاء الله وفضله وعظاه بشهرهم من قبل ثم اقر لهم ما
 نزل من سما عطاى وانا المشفق الكريم انا نورناهم بنور معرفتى وعزناهم بكلماتى وعرفناهم
 فى ادى انا يا صراطى وعرف حجتى التى سبقت الاشياء من لدى الله رب العالمين
 يا اولياى هناك افروا بذكرى وطيروا باجنحة الوفا فى هوائى وحاشروا مع عبادى بخلقى
 العزيز البديع انا ارسلنا اياكم فيمنا الحين كوس كلماتى وفيها حجت عطاى طوبى لك الذين
 در جميع احوال نفوس مطهنة ثابتة مستقيمة بعبادته مخصوصه فائز بوده و مستند ايشانند
 ساقيان كوثر الحى زما ديان سبيل ربانى طوبى لمن فاز بقائهم وسمع ما خرج من افواههم فى هذا
 العظيم لى الله بيمينى فائزند و لحاظ فضل ايشان باظر طوبى لهم ولمن يحتم امر من لدى الله لا
 القويم ادراك و ايام ان ارض لا زال بعبادته فائزند نسئل الله ان يقدر لمن يشركك عالم
 من عوالمه و يكتب لمن يكتبه لطفات الفردوس الاعلى انه هو المعطى المنفق العزيز العليم الهب
 المشرق من افق سما ربانى عليك يا عبد الله وعلى الذين بانتمهم الاسما عن باكلها وسلطانها
 اقبلوا و سمعوا و قالوا انا بطورك يا محبوب افئدة المقربين و معصود قلوب العارفين الحمد

بهدية العالمين متايشه
 نيز نيز نيز

ت خاب ميزر عبد الله عليه بهاء الله

الابديع الاعظم الابهى

قد نطق السماء قد اتى لك الاسماء و غنت الورد قار قد ظهر الرب باسمه الابهى وصاحت الحصة

الملك لما ملك الصفات كل شى نطق بذكر الله و ثنانه ولكن اناس اكثرهم فى مريه و شقاق قد
 باج بحر اعظم و نطق باسم ملك القدم ولكن الامم اكثرهم من الاموات انا نعوهم الى كوثر الجوان
 وهم اعرضوا عنه بالبتوا الاوام طوبى لمن استعملت بنار الله و ما منتهما حجات اهل التفارق
 انما من الذين رحمت سماهم من العلم الاعلى و سطرت اذكارهم فى الواح حشم ملك يوم الحساب
 انك انت زين لسانك بذكرى و عيسى بك بالنظر الى ربانى و قبلك بالتوجه الى شترى و سمكت
 الى مطلع السبيان كذلك زينناك بطراز الذكر و خصصناك بهذه اليوم الذى تقربه الانبياء
 ان افرايات ربك و لا تلتفت الى الذين ابتغوا احوالهم و كسروا باسمه رب الارباب
 سوف نأخذهم كما اخذنا الذين كانوا من قبل ان ربك لم يهتد على ما اراد لا تسر فضل ولا اذى
 مع الذين اعرضوا عن الوجود اشرق من افق اجمال انا الهب على الذين شرخوا من الانقطاع
 في هذا اليوم الذى فيه نطق ملك الاخراج الملك لمن ظهر بالعبادة و الاقتدار متايشه
 تا الله عليه بهاء الله

الاقدم الاعظم الابهى

نور الوجه بهذا النور الذى جعله الله محيياً على الانوار قل هذا يوم فيه زين العالم من اثر قدم ملك
 القدم و مرت نسمة النوران على الامكان قوما عن مراد الغفلة ثم انظروا ملاح من افق البيان
 قل هل تطفون له تد لا و ملك الابداد و هل تطفون له شبه لا و اسم الله الحسنى على الافاق ان افروا
 فى ايام الله هذه ايام السرور لكم فذروا الكاس باسمه ثم اشربوا بذكره العزيز النان لا يحرككم سحى و
 ذتى و غزى تا الله فى و طنى الذى لا تغرب الغربة و فى عز الذى لا تصيبه الذلة يشهد بذلك لسان

الغيب الذي تطلق في هذا المقام الذي جملته ملاحظ من في الأرضين والسموات بمنهى البلاد
 عن كرامته ملك السماء ولا تأخذ في الحسنان فديتانه فضاني في نسيل الرحمن التي أنا الحكيم على
 اشاء ولمقتدر سلطاني الميرس على الأكوام لوجود حلاوة كور لبعاني الذي جبرناه من حين
 القيان لتجذبون على شأن تنقطعون عما عندكم جأته الاعداء الفرو العزيز المختار ان افرح بذكرى آياتك
 به ينزل عليك من سما الفضل ما يقربك الى مطلع الاطعام ان اجل موتك ذكرى وذكر
 الذين استقاموا على هذا الامر الذي بذارت السبلاد
 جناب عليه سآوته
 بسمه المستقر على العرش

قد ارتفع نداء ملك القدم من سبحة الاكظم اذ كان بين ايدي الظالمين ويدع الناس الى الله العزيز
 الحكيم فداجمع عليه الدول والملل ما يدع العباد الى الله ملك العلى قل موتوا بغيبكم انه يفعل ما
 يشاء سلطان من عنده لا تمتد حوزة السموات والأرضين كل في قبضة قدرته ومحاط تحت سلطانه
 الذي احاط العالمين لوراد لملكك من على الأرض بحكمته من عنده ولكن بسبقت رحمة الله
 انه لهو الغفور الكريم قل يا قوم اتقوا الله ولا تتبعوا الذين اعرضوا عن الرجعة واقبلوا الى الذين امنوا
 عنهم في كتاب بين قل هذا وجد الله لوانتم من المؤمنين وهذا امر الله لوانتم من العارفين
 قد تحققت المشيئة بما شاء والارادة بما اراد انه لهما حاكم على ما يريد قد تحقق كل امر بمره وكل ظهور
 بظهوره وكل كسب بهذا الكتاب سبب انه يمشي ويطيق تعالى القديم مرسل هذا الفضل العظيم من انما
 من نبذ الهدى مغفلا الى الهوى ويطن انه من المحتدين قد نام اكثر البرية في جهاد الكفرة بيمين

ولا يرفون يظنون ولا يشعرون قل تقرتوا بقلوب نورا ما تدرى الحق انه لهو الظاهر من ان ذوق الاعلى
 وطلع الاسماء بحسن لو انتم من المتقنين طوبى لك باقبلت وسمعت وعرفت وكنيت من العارفين
 قد كان ذكرك لدى الوبر ونزل لك هذا الفرح البديع سوف يطرز الله وسياج الوجود بذكر اجابته الذي
 اقبلوا اية اذ عرض عنه كل جبار عنيد لا تخزن من شئ انه يوتيك ما يحزن لا اله الا هو لمقتدر عسير
 نسل الله بان يخطك من كل في ضره ويرفع مقامك بين العباد ويقدر لك خيرا ظاهرا والباطنا
 انه لهو المستدر العزيز الكريم انما ليهب آرك عليك وعلى من معك من لون ربك العلم الخبير
 ت جنابك
 ت جنابك
 ت جنابك

بسمه الابيع الامنع

كتاب من لدا للذين فازوا بايام الله واقروا اذ سمعوا انه لا اله الا انا المهيمن القيوم واقبلوا برحمة
 نورا الى قبته من في الارض والسماء الا انتم قوم فائزون يبدون منهم اهل الا اهل عرف حبه مجموع
 الهمى بذما شهد به ملك السماء ولكن الناس لا يفتنون ليشكروا فيما نزل من مطلع الله ليريدون ما
 عندهم ويوجهون الى المنظر الاكبر مقام الذي ينطق كل ذرة من ذرات ترابه انه لا اله الا انا العزيز المحبوب
 يا قوم اذكروا نعمته تارة تلى عليكم باسمه الحسن وسفاهة لعلها هذا من فضله ان انتم تعلمون بذا يوم
 فيه يهش وجبه اليقين واكثر اخسان الظنون ان انتم تقرزون طوبى لمن طارني بهوا الايمان و
 انقطع عن الايمان بقبلا الى الرحمن الا انه من سهل الرسا في لوح كمنون قل يا عباد الله اني انزلت
 بالهدى دعوا باسم ربكم فاطر السماء ثم سيروا في مدان البقار الذي ينطق فيه الحساء قد اني ابر
 يا اصحاب القلوب ان الذين مشروا كاس البسيان انتم من اعلى الخلق يصلين عليهم فانه

والذين بعدوا انهم من اهل الطوى يشهد بذلك عباده وخلصون انك انت يا ايها الناظر الى الوجود
 بما ذكرت من قلم الوحي اذ كان حال القدم في السجود اعظم ما كتبت اية من الذين كفروا باسمه العزيز الودود
 ثم بالاستقامة الكبرى على امر ما لك الاسماء ثم نادوا اهل الجبأ وبشرهم بهذا الذكر الممنوع للقيوم
 على حضرة المظلوم ونطقن ان لا اله الا هو المهيمن للقيوم ^{مقالته}
 ت جناب ميرزا ب عليه بهارته

الاقدم الامع الاعظم

قد لاج افق المعاني بهذا النيرة الذي برضاك الآفاق ونطقك ان العظم الملك للفردي الخبير فضله
 بين العباد واستقر على عرشه العظيم كم من آيات نزلت بحق وكلم من آيات ظهرت بالفصل
 ولكن ان اسلكهم من الراقدين على شان بانتموهوا من الصبيحة وما تحركوا من النداء الذي ارتفع
 بين البرية الا انهم من الخاسرين سوف يعيرون ما عملوا في ايام الله وينجون على انفسهم ولا يجردون
 لها من معين ولا نصير اتادوا هم الى الجنة العليا وارينا هم افعى الاعلى وهم اعرضوا عن كل ما
 اتى بر الله رب العالمين انك لا تحزن من شيء ان افرح بما ذكرت لدى العرش وتزل
 لك هذا الكلب البين اذا فرقت برقم ثم دل وجهك شطر الله وقل لك الحمد يا
 مقصود العالمين ^{مقالته} ^{بشر كفن برهنت}

جناب شيخ حيدر بهار الله

الاقدم الاعظم الاعلى

ذكر من لدنا لمن فاز بانوار الوجود وكان في اتم الالواح من قلم الوحي مسطورا ليضج بذكر المسجون اياه

وينطق بشارة بكتة كذلك كان الامر مقتضا طوبى لك بااستقتت على امرتك واستفتت
 من انوار التي كانت من افق الفجر مشهودا هذا يوم تحرك فيه كل شيء من نسمة الله وطاير الوجود
 في هواه كان بطراز الامر منيرا ثم طوبى لك باخذت كاس الفلاح من يد خيالة فالان اصباح
 وشربت منها باسم كان من افق السجود برهيا هذا يوم غيغى لكل نفس اذا مسح نداء الله برجع باراه
 ويقول اقبلت اليك يا ملك الاسماء اشهد انك قد كنت على كل شيء قديرا ان الذين يتوكلوا
 اليوم اولئك اتبعوا الامام وكانوا عن نظر القرب بعيدا طوبى لمن خرق الاحجاب في ترك
 ما خذت اس مستقبلا الى افق كان بانوار الفجر مضيفا يا ايها الناظر الى الوجود ترى العلماء
 اشتغلوا باقتناعهم بعد الذي ارتفع صرير القلم الاعلى بين الارض والسماء ويتكلمون بالمجروح اذ
 اشرفت شمس القيوم من مطلع اسسم كان بالبحر عينا سوف يبعث الله آثارهم ويثبت ما اراد
 اذ كان على كل شيء حكما ان الذين فوا بعهد الله وينتافه سوف يعرفهم الله بساكن من
 عنده انه كان على كل شيء محيطا اتا فدينا انفسنا في سبيل الله ونزع اللث من افق البلاء الى الله
 ما لك الاسماء طوبى لمن قبلت ولوجه توجده انه من اهل البهائم في لوح كان بناتم المرصونما
 نسئل الله بان يوديك في كل الاحوال ويندرك غير الدنيا والآخرة انه كان بعباده بصيرا
 اتا البهائم عليك وعلى من مكث من الذين هم اقبلوا الى الوجود وكانوا باسم الله سرودا
 ت ع ب عليه ٦٦٦ ^{مقالته} ^{بشر كفن برهنت}

بسمه المهيمن على الاسماء

سبحانك اللهم يا الهى ترانى مظلوما بين جباوك وخلقك وسجودا فى ايدى الغافلين اياه

بریتک تو غزواتک یا محبوب العالم و مستور الامم قد خلقت فی هذا السجین الاعظم بالاحد احد من
عبادک فی کل یوم برود علی بالاد و در علی نفس فی مملکتک قد اتقینی بقالی فی ملکک و سنائی
تجرک و فراتک استسکت بان تخلصنی عن الذین لا یبرون مناک و شانک ثم شرب
الذین اقبلوا الیک رحمتک المخبوم باسکت لتسبوم انک انت المقدر المہین المتعالی
الغفور الکریم متابعه نشر کفر برزت

هو الله الاهی الاهی

در این آیام که در سبوات ظهور نور حسن غیبیه از آفاق مشرق و طلوع و لایح تجلیات شریفه
از مطالع وجود و مطالع معارف الهیه از مشارق لاهوتیه لاسی فخر حکم بر وفق نور از مشرق
در هر طرف روشنی دهنده و انجم قدم با ضیاء انجم از افق و جودات درخنده شنمن بصیر
و نفس خیر را در پنج نیست که هنوز سستی با نور کواکب اقل فلون بسند و مشرق با شراق قمر مخف
خیال بل الشمس ستارائی قلب سما آدابا علی تجلیات بلع مسیح النوار ای حیب داین
ایام طلعت ضیاء مسیح متع لا یدرک که در خلف الت الف حجاب لطیف نور غیر منضی خود مخفی و
مستور بود تا که از خلف نقاب ظاهر آمد و بیکت قبله از اشراق انور در جالش ظهور یون را
مستشرق و معدوم بل کان لم یکن شیئا مذکور انعم الانی و جهت وجهی فخر السبوات الکبر و انشق اراخی
الفرجه و ما انما من المشرکین و ده شمس جمال عالم افنده را درخشنده تر از روز نورانی فرود
وزنگ ظهورات معارف عقیده از صفحات قلوب زدوده و الله یهدی من
یشاء الی صراط مستقیم و الروح علیک متابعه نشر کفر برزت

ت خاب ع ب علیه بها الله هوته

بسمه المقدر علی السما

قل اللهم یا منزل الآیات و مطهر البیئات استسکت بصل علیک و مشرق دیمکت و مصر
نفسک بان تقدر لی ما قدرته لاصیبا لک الذین قاموا علی نصره امرک بن بریتک ثم ابدنی
علی ذرک و شانک بین خلقک ابرت انا الذی توجهت الی افر نفسک و مصدر برک
وجودک استسکت بان اتخبتی عما خذک لا قوم علی قدسک فی مملکتک و استنار
انارک فی ارضک انک انت المقدر المتعالی العظیم متابعه نشر کفر برزت

بناب محمد صفر فی السین

بسم الله الاذیع الاقدس الاهی

سبحان الذی نزل الآیات باحی من جودت عزیمتا و جعلها حجة لمن فی السموات و الارض
وانه کان علی کل شیء قдіرا و انما حجة الله بین خلقه و دلیله لبرئته و برهان لمن فی المملکت جسمیا
قل یا قوم لا تتجادلوا بآیات الله بعد الذی نزلت باحی و لا تتجادلوا بالذکر کانت الآیات فی
کل الاحیان من سما فضله علی العالمین منزولا قل ما لله ان حجی ظهوری و قیامی بین عشر الاعداء
فی آیام الاتی نزلت فیها اقدام العارین جسمیا و من فی قیدان یعرفی بنظوری ثم بنسبی ثم بحجالی
فایستقر الی اناری کذلک نزلنا الامر فی هذا الذبح لیکون حجة الله علی العالمین حیثا و من انکرنی
فقد انکر الله و مطا برنفسه و من اطاعنی فقد اطاع الله فی نزل الازال و یشهد بک کل
المملکات و عن و انما لسان الله الذی خلق کل شیء با من عنده و انه کان یحس شیء عظیمیا

وذلك انت يا عبد فانقطع عن الدنيا وملكوتها ثم عن السماء وجبروتها لتقدر ان تصعد الى هذا البراء
 الذي فيه تحرك روح قدس فيها اياك ان لا تحرم من حرم الله الذي ظهر بالحق ولا تحجب عن هذا الملك
 الذي كان في قلب الافضال على الحق مضيئاً ومع الاشارات عن وراكمت ثم اللاتلات
 تحت قد كنت ثم استقم على الامر باسمي الذي كان عن اذن القدس على الحق مشهوراً والبرهان عليك
 ان تكون ثابتاً على حب مولانا ولن تزل قد كنت من نبيك المشركين ولن تضطرب نفسك
 عن الذين هم كفروا بالله وآياته وكانوا على الاعراض بالظلم قوماً متعدياً
 من الله عز وجل

جانب يعقوب

بنام زنده پاينده

هاتف رحمن جمع من في الامكان را مرده داد که وعده که می ظاهر شد و آنچه در کتابهای
 اسمانی مذکور بود پدیدار گشت آن رفته باز آمد یعنی آنکه صعود نمود با مجد کبیر و وجه سبز ناز
 شد چنانچه در انجیل میفرماید من میروم و می آیم و در مقام دیگر میفرماید من میروم و می آید
 معترقی تا تمام کند آنچه من گفته ام و بگوید آنچه من گفته ام و این کلمه مبارکه از برای حیوان کتاب
 الهی بمنزله روح است طوبی النفس عرفه و لعین رأت و لا اذن سمعت هذا النداء المرتفع
 البديع مع ذلك احدی مطمئن نشد و انباء روح پرشورده و افسرده بل مرده منشا بدیدند
 الا من شاء الله ما لک هذا اليوم العظيم تفکر در آیات حضرت روح نماید و بر آنچه بر او
 وارد شد تا بر احوال ناس مطلع شوید این قوم همان قومند و این نفوس همان نفوس
 انشاء الله باید استجاب با حق اعلى ناظر باشند و جسد نمایند تا در این یوم مبارک از

ایشان ظاهر شود امر یکدیگر دوام اسماء الهی باقی و دوام بماند ای که از خبر ذکر نمود بودید جزئیات
 در حقیقت اولیه همگی هموار است این مقام اجمال انشاء الله بعد از ورود در بحببه ایقان و قنن
 میشود بر امریکه عند الله اعز از کل شیئی است این آیات ذکر حق و نصرت حق مقدم است
 بر کل اعمال و نصرت به بیان بود و خواهد بود ان الله لهو المقدر العظیم البهار لمن ناز بها
 فی کتاب الله رب العالمین متعدياً نشتر تفرغ بر نصرت

بیان دواب کبر

بنام دوست پاینده گوینده

یا کبر ذکر در منظر کبر نکر و طرف عنایت بتو متوجه انشاء الله لرافات حق
 حق که در افق آسمان کرم مشرق است بی بهره و نصیب نمائی ذرات کایات از
 حلاوت ندای نزل آیات در وجود و سرورند و لکن عباد که خود را افضل و اعلم
 و اعلى میدانند از او غافل بل معرض تباهم و للذین منوعهم عن صراط الله الظاهر لایا
 الثابت المستقیم لعمری ان الروح یکف فی بریه محبته الله و کبرها امریه من لدنک عظیم
 حکیم این همان مقامی است که ندای روح در او مرتفع شد و همچنین خستین و در سلین
 ان الذي رفع الی السماء قرآنی بالحق و بیشتر الناس بهذا الظهور الذي بقرت حیون المثل الا اعلى
 والذین طافوا السرى بهذا الاسم العظیم ان افرح بذكری لان به قدر کت ما کت عن ذکره

اسن العباد يشهد بذكر ربك ان طالع البصير

الحمد لله الفرد الخبير متعدياً نشتر تفرغ بر نصرت

میان دو آب امیر خا

بنام خداوند دانا

انشاء الله از دریای غایت الهی بیاشامی و لذت آن بر ایابی در جمیع نامه های آسمانی
 بشارت دادیم نامس بر این بوم مبارک و ما یظرفیه و چون آفتاب ظهور از مشرق طوز خاک
 و سدره الهی با تنی امانه ناطق کل معرض مشا به شدند و خرد را از این فضل عظیم محروم
 نمودند الا من شاء ربک این همان معنی است که روح باین بشارت داده و این
 همان ماسحتی است که این اعتراف نموده بر آنکه خود و ملائکه آسمانها بر آن مطیع نبوده و نیست
 اگر کنشی فی الجمله در راه جلیل اربعه و کتب مقدسه تفکر نماید عزرائف بنیاد بر اینکه امر در راه
 و نظیری نموده چه که غیب کنون بر عرض مستوی دشمن است طوبی از برای تو هر یک
 زخارف و اشارات و کلمات و بیانات ابل دنیا ایشان را از این مقام ارفع اعلی
 منع نمود بجان قرچه نمودند و از کاس یقین آشامیدند نشند انهم من اصل فردوسی
 الأعلی و اصحاب سفینت انحرار طوبی کلل سامع سمع و کلل بصیر رأی ملاح و اشرف
 من اقر ارادة الله العزيز العظیم متا شده نشی مفضل بر نرس

میان دو آب جناب آقا محمد رحیم

هو الاقدس الا عظم العالی الاعلی

شده مظلوم با شنده الله قبل خلق السموات و الارض انه لا اله الا هو و الذي خلق و بنیادی و بنی
 انه لهو الا عظم العالی هدائی بحیوة العالم و اتحاد الامم و انه لهو الذي به ظهرت البينات و

برزت العلامات و ظهر ما كان موعوداً فی كتب الله المحبین العظیم یا رحیم قد توجه الیک بحجر
 رحمة ربک من هذا السجین الذي رفض الله فضلاً من عنده و جعله مطافاً لأولیاء ان ربک
 لهو المقدر علی ما کان و ما یكون انا تو صیك بلا استقامة علی الامر و بتقوی الله ربک
 مالک الوجود طوبی لک با بندت لفقون و اخذت ما ظم من لهی الله مالک البیض و التبر
 لمرته قد ماج بحجر العین امام و وجه العباد و هم الی الشؤن سیرعون تسک بکل منار ربک
 و توکل علیه فی کل الامور انه سیر و یرى و انه لهو الحق علام الغیوب متا شده

علی اصغر

بنام خداوند دانا

ندایت را شنیدیم و کتابت لده العرش عرض شد انشاء الله از حجر نشین بیاشامی و
 بر فان آفتاب نیش فائز شوی یعنی از غمناست محبوب عالم الذي فی السجین الا عظم در کل من نشین
 بر آگاهی خود بفرزانی تا بکل در سبیل دوست فانی شوی و از جیب بقا سر بر آری با اسم دوست
 ای علی قبل اصغر سجن اعظم را منظر اکبر میفرماید و جنت حیدر کتاب فی نامه طوبی نفس
 حلت اشد اند فی سبیلی انه من اهل الجهاد فی کتابی المقوم متا شده
 ی جناب محمد باقر علیه ببار الله نشی مفضل بر نرس

هو المقدر علی ما شاء

ذکر من لا تاملن فاذا باذرار الوجه و سمع الله اذا ارتفع من افعی الاعلی و من الامر بکتابی البین
 انا ذکرناک با یحزبک و ارسلنا الیک الآیات لیسلمک ما ینبئ لایام ربک العزیز البدیع آ

التي بالحق مريم الناس الى صراط المستقيم قل اقوم دعوا ما عندكم ونزدوا كما سألتموه من
عنده انذخ لكم عما تظلمون عيسى انتم من العارفين قدس اديان في ارض الطاء بما كتبت
ايدي الظالمين الذين نذوا كما سألتم من دراهم وابتعوا كل جاهل بعبد قل ان الظالم هم علماء
الارض الذين افتروا على الحق من دون بيته ولا كتاب بين كذلك ازلنا الآيات وارسلنا
اليك ليجد منها عرف حياية ربك الغفور الكريم

کتاب سازنده با حق لمن اقبل الى الفرد الخبير يا ايها المفضل انك اردت لقاء القوم بالار
ضيا وبنيتك در دست الغفران غفرناك فضلا من عندنا وانا الغفور الرحيم ت
ت جناب استاد محمد صادق كفش دوز

بسمي ان تطلق العليم

يا محمد قبل صادق ذكرت لدى المظلوم مذکور و قلم اعلى در شرط حكما بتوجه نموده و ميفرمايد
طوبى از برای نفسيكه صنعت مشغول است امروز بهر نفسيكه صنعت و كسب خود قعیش نماید
او از مقبرتين محسوب و مذکور است و اعمال او از عبادت در كتاب الهى مسطور طوبى
لسامع سبع ما نزل بالحق و فيما اصانع التمر منه و انصف بين العباد انه من اهل البراء
في الصيغة الكبراء يشهد بذلك لان الوحى في هذا الجبل العظيم متايشه
جناب شيخ اصيل

هو الافرسان اعظم

اي شيخ ايام عمر مانند ابراج ثباتي نداشته و نخواهد داشت چند نامة در اين بهار روحاني

از نجات رضائي محروم نمائي مشاهده کن چه مقدار از عرفا که دعوى محبت و وفائي نمودند
دکن بعد از ظهور سخنان رباني باني نماند مگر قبلي اين است که ميفرمايد مؤمن مثل کسي که برست بشنو
مذای مظهر امر مالک قدر او بقلیب جان بنظر اکبر توجه کن تا وجه باقی را از فرق سما و لا يزالی ملائکه
نمائي و از کوزة انعامی لکت سما بعد از فحاشی اشياء بياشامی ایامی و ایام گذشته و ميگذرد
و عنقریب جمع بسا که سترده چیده شده باشد ميشود بشنوندای صاحب حقیق را و سحر اعظم و حل حکم
مشک شوک شاید جمعی دارگان از برین حقیق برسانی و تشنگان از جریم معالی چشانی طوبى لمن سح

و اباب احمد ربه رب الارباب متايشه
جناب شهیدی ابوالکاسم

بنام خداوند دانا

انشاء الله لم یزل ولا يزال در ظل عنایت سلطان بیخايل ساکن بستر سج باشید قلم اعلى
یلا و نزار ابد کرد و ستان مشغول از حق سبطیسم کل با بنا عرفان مشغول فریاد و موقوف بر بند
امروز گرداند الیوم یوم عمل خالص است نیکوست حال نفسیکه اعمال و اخلاق او سبب محبت
بدايت نفس غافل شود البهائ علیک متايشه

میان دو آب جناب طاهرین فشار
بنام یکتا خداوند دانا

نامه ات رسید و با صفا مظلوم فائز گشت ای حسین بشنوندای سدره غیبی که در ارض
سجن با بر ما کت سما مرتفع شده و علی کن آنچه از مشرق امر صادر میشود امروز باید قیامت را بگو

انقطاع از اسامی آنست مظهر نانی و هیچ حجاب غلظت و او نام را با اشراق آفتاب بین محرق نمانی
 تا بصیر پاک و قلب ظاهر و صدر منیر باقی و خونی با طربانی اندی قدر من اراد ما اراد اندی که او هست در تقدیر
 جمیع آنچه در ارض ظاهر شده و میشود در کتب آئینه مذکور مسطور است لوح میں من خروج از ارض میر
 نازل شد بخوان تا بر علم الهی مطلع شوی و همچنین سوره جیل و امثال آن تا بیقین بدانی که در حق حرکت
 نینماید مگر آنکه حق بیک حرکت بقا و ظهور در او عالم و داناست لایعرب عن علمه من شیء یشهد بذلك کل
 الاشیاء ان انتم تعلمون آنچه در این ظهور من اعلی ظاهر شده در هیچ عصری از احصایا بر نشده و
 نخواهد شد از برای نشتی استمان حق با نر بوده در ستانده یقین من بیش آنکه او حکم علی ما یرید

انشاء الله بنیادش با نر باشی در نقل جنتش ساکن و با حجب در حق جان البرهان حرکت و حق
 من مستی بصادق من لدن معط کریم متا شید
 نشر کفنه در نیت

جناب میرزا غفار

بنام محبوب عالمیان

ای صاحب انقه در عالم دانائی یافت میشود تا لذت حین حقیقی را ادراک نماید و آیا صاحب گویی
 در عالم هر شش ظاهر شده تا از او از خوش بینی نیاز بجایا بدی ظاهر گردد و آیا صاحب ششی متولد شده
 تا وفق عالم را با اسم غلم منور شده نماید ایدوست صبر بر قلم اعلی جهان احاطه نموده و لکن کل از او
 محروم الا من شاک ربک از حق بطلب تا از با دو بجهوشی حبیب را بهوش ظاهر نماید این با دو
 که از قلم اعلی ذکر آن میشود با دو رحمان است خمر جهان انشاء الله در هر مبادی که باک ایجاد باطن با
 و شش شش و مقصود از این مبادی فخر ظهور است طوبی لمن فاز به و طار فی هوا الله و شش بنده و شش که منیر
 متا شید

نشر کفنه در نیت

جناب نیش

هو العسیر العظیم

یا نیش مذکر که مالک العن و سلطان الملل علی الجبل فسد من لدن ان ربک هو المبین السلیم
 قد فرجنا من العین و استرنا علی العرش فی الجبل ان ربک هو المنقذ المستیر بعضنا یشاکو
 بحکم ما یرید و هو العزیز الحمید ان الذین اعرفنا عن الوجود انهم من اصل الطافوت فی کتاب الله
 رب العالمین و الذین اقبلوا و فازوا بانوار الوجود و لکن من المتبرین فی کتاب سیر
 ان اشکر الله بما ذکرک الادی المظلم و نزل ذکر هذا النوع الیوم متا شید
 جناب اکبر علیه بهار الله

نشر کفنه در نیت

حوالات حصه انجسیر

یا اکبر نامه ات رسید و امام و به مظلوم قرأت شد سدا کفنه فاشد می آنچه که از او
 عالم بعد از طلب و آمال از آن محرومند امر در صهیون ندانید و او تسلیم بجهنوم
 زمین طوبی از برای نفسی که با حق اعلی توجیه نمود و از اسامی الله فارغ و آزاد گشت
 در ایام روح تفکرنا حقا و قیافا که در علمای عصر بودند بر شک دم اهلش فتوی دادند
 و لکن بعضی از عشارین بیشتر فاسیان ظاهر گشتند بطرس جمید با حق مشغول بیک کفر عیا
 صیاد انسان شد و حال در حبس بود و دیار شمس مرفوع و امرش مذکور از حق بطلبیم تو را
 تا یسه فریاد و توفیق شاکند تا از کوشش عیاشی و بر عبادت سید ذول راری لیسند با حق
 بعزیز قل طی الکی استسک بجر عسک و سما فضک و شمس عساک بان تجلس من الذین
 ایتم علی ذکرک و شانک و نصره امرک با کفنه و البسیان انک انت العسیر العظیم
 متا شید

نشر کفنه در نیت

هو انظا بر عظیم

جناب قرابط

ای پسرانان قلم حسن در سخن عظیم تو را ذکر میناید و میفرماید جمیع ابناء بشر را در کتاب قبل بگوید که
قدر مژده دادیم چنانچه در کتاب مذکور است میفرماید من میروم و می آیم قیلا آتی آنکه اصل الامر
اللاذین اولوا بصائر من الله رب العالمین مجد عظیم قدرت و قوت و سلطنت و عظمت باطنی آن
سید عالم و خداداد است که لم یزل ولا یزال با او بوده و خواهد بود و لکن نفوس خافیه جالیه با او است
خود این کلمه را تفسیر نموده اند لذا از کوفتین محروم مانده اند و از ظهور الله ممنوع گشته اند طوبی لبک
ولن عترف بهذا المجد العظیم و اکمن بالله عالم اسمه و اعلن مقابله

نسخه حضرت

جناب بیگی

بنام کتبخانه اوندانا

الیوم بر نفسی باطنی اعلی توبه نمود و آقا حقیقت را که از او مشرق است ملاحظه کرد او از اجل بصر
در مشرق کبریا نور است و الا اگر صاحب صد هزار چشم باشد که در لویه باطنی مذکور در لوح الهی
مسطور محمد کن محبوب عالم را که تو را مؤید فرمود بر امریکه اکثری زجبار از عرفان او محرومند ان اشرب
التین الا منی من قلی الاعلی و کن من التاکیرن از حوادث زمان محزون نباشید دنیا را و قالی
بوده نیست و بل لمن تمسک بها و اتکل علیها و نور و رحمة لمن کان فارغاً منها و متوکل علی الله
موجوده در این کلمه حضرت روح تفکرنا در مقام خطاب بردمان میفرماید یا اولاد الالفامی
امر در سسر آن کلمه مبارکه ظاهر شد چه که بعد از ظهور و نزول آن میکل نورانی از سکا است ربانی
کل از او اعراض نموند و با او مات خود ترک حبستند مگر نفسی که سمع و بصیرتی فائز شدند

و لکن اولیا الله فی الارض و حضر و اطلق الوجود و طافوا عرشه العظیم الحمد لله رب

العالمین مقابله نسخ حضرت

جناب حرفی

بسم الله الحی الاهی

ان با حرف الحی فاسخ نداء ربک مژه اغری فی هذا الجبروت المقدس الاهی تم ذکر با یوحی الیک
حیثین عن حبه العرش فوق سدره المنی لعل یتکون متذکراً فی نفسك با ذکرناک من قبل الله
مره اولی اذ انکر فیما بقی منه لکن اصل الاخرة فی هذا الادی قیلا قد نکر حکم تسع و شرف جلال
التماین و انک ما ادركت اولها فاجد فی نفسك لعل تدرك اخرها لکن من اولی التمی ذکرنا تم
علی امر ربک تم ذکر اناس با یند کرک الورد فایند من ملکوت الله الاهی ایاک ان لا تخف من
شئ ولا تصبر فی امر ربک و لکن من اصل العمی فاخرج عن خلف القمتم ثم اعلن انک فی
ذکر ربک لکن من اصحاب الهدی و لکن اناس بزرگ لعل کت تخدث فیهم ما اختاره هتد
لهم و کذک مستحکک مژه اخری لکن موفی فی امر ربک و تخرق الحجابات عن و به
الذکر ی قیلا الله ان الروح حیثین بین یریتی و الشمس ستفان من غرته الفراء و جمال الغیب
ینطق فو قیلا الله بنده تجذب منه افئدة اولی التمی بان هذا هو الذي نظرنا استسین و به من
ایاتة الکبری و ان هذه للالی التي اظهرنا من صدق القدس و اقدفنا من بحر الکبریا لعل کت
ما قدرکم من ربکم العلی الاعلی و ان هذا بحال الله قد اشرق عن خلف الحجابات بسطان باطنی و کت
وان هذا لیرا الذي یتموج فی نفسه و لکن امو اجد انتم من اصحاب الحی و ان هذا لیسایم الله الحق

وتلك بهو بهادة تهبت في هذا الفضي قل قد صنع روح احد من سفينة البقا وحررت على طهرم الكبرى
 فبحان ربك الاعلى وانك توجه اليها وتساك بها لتكون من اصحاب جنة الماوى وان هذا
 لصوت الله قد رفع من السموات والارض اذا خلق خلقين الموصى لتكون مرتجيا الى سينا والروح
 في هذا الفضاء القصرى اياك ان لا ينكس شئ ولا يعارضك كل من في الملك ثم استمع ندا
 ربك لتكون ممن سمع وناوى كذلك القيناك والهنالك ما ينقلك الى الله ربك
 لتسرى نفسك وتكون من آمن وحدى قل الله قد ظهر جلاله الاولى في نقطة الاخرى الله هذا
 ربك الاعلى ومن اعرض عنه وكفر باياته انه قد ضل وطمى كذلك ناديناك مرة اخرى لتسمع
 ندا ربك في خبروت لبقا وتترنى نفسك وتقوم على امر ربك باستقامة كبرى
 قل الله من توقف في امره صوف يرجع الله الى درك السفل وكذلك اخبرناك وعليناك
 لتكون متذكرا بذكر ربك وتكون من الذي دنى فتدلى متدنية

حرف حى
 حوالى المقدر الاعلى
 نفس الله

ان ما عرفنا حتى لقد سمعت اذن الله نداك والاطلعت حين الله كتابك وينا ديدنا
 عن جهة العرش بايات الله الميمى النبوية فطوبى لك بالكرت صنم النفس والوهم وخرقت
 احجاب الظنون بقدره ربك الميمى العزيز المجرى ناديا يصدق في حكاك بانك من حرف
 الربى سبقن الحروفات ولذا اشتك الله من قبل بسان على بالحق الذي اشرفت من خبر
 وجه كل ما كان وما يكون وانك انت فاحمد الله ثم اشكره بما ايدك على امر الله

عنه سكان السموات والارض وضجت من في ملكوت الامر والخلق وبلت السرار عابا للمكون
 في الصدور اذ انجا طلبك ربك العلى في الاخرى الاعلى وينقول فطوبى لك يا عرفنا حتى ما انت
 بنسى وما حجتنى من اصل ما الاعلى ووفيت بيشا نكت واخرجت نفسك عن حجاب الوهم و
 اقبلت الى الله ربك ورب ما يرى وما لا يرى ورب البيت المعمور واتى فضيت عنك بنا
 وهدت وبعك شرتا في يوم الذي اسودت فيه الوجوه قل يا ايها السبيان اتاوه منكم في
 كل الالواح وفي كل زبركوتون ان لا تقبوا انفسكم وهو كيم فانظروا ما ينظر الاكبر في حين الذي جنب
 فيه ميزان الاعظم ويرتفع نفحات الروح عن سين عرش ربكم الميمى العزيز الله وس ونبيناكم من كل
 ما ينسكم عن جلاله في ظهور عيسى ولو يكون مظاهرا اسما ملكوتها ومطالع الصفات وجبروتها فلما
 اظهرت نفسى اذا كفرتم وارضتم وكنتم من الذين هم كانوا بايات ربهم يلعبون فوجالى من يعلى منكم
 اليوم شئ ولو تسجدون بقاء سلطنة الله تكون من الذين هم يكون لان كل الامور معتن بامر الله
 الاعمال منوطا بانه وكل حين من يديك كلف طين مقبوض ولمن يرفع اليوم ندا واصل الى الله لا بعد
 حبه وهدا من صل الدين لو انتم تعرفون ارحميتهم بمراسب بنيتهم وارضتم من بحر الذي جبهته
 عذبا سائغا فويل لكم بما بدتم نعمته وكنتم من الذين هم كفروا بنسبى اول مرة ان انتم في انفسكم تقربون
 اذا قوموا بين يدي الله وتداركوا ما فرطتم في جنب ربكم وهذا امرى عليكم ان انتم تسجدون
 ونفسى انفس الله لفرقان كما خلقتم ولا ما توراة والانجيل والقران واتى بزلت نفسى لاثبات امره
 وبشرناكم في كل الالواح بطوره فلما ظهر برد الكبريا على عيسى الهمى تجلى اخرى اذا قسم على الحيا بنيتهم
 الميمى القيوم اياكم ما قوم فاستجوا على وعادوا على في بسيل الله ولا تكون من الذين هم كفروا بما

نزل عليهم من سما عزم رفوع ان يا حرف الحى كذلك لظن بيننا ربك في الرقيق الاعلى
 بلغ كلمات ربك الى السبا لعل يستشرون في انفسهم ويتوبون الى الله الذي خلقهم وسوهم وارس
 اليهم هذا الجبال الدرعى المقدس المشهود واما ما كتبت في ذكر اسمنا احواد بانك عكفت عنده
 وعرفت بان رضاه رضا ربك فغم ما عرفت وكنتم من انيهم يعرفون توقفت بناك ثم ذكر الذين هم
 بانوك ثم بغم ما يقع الله اليك وكن من انيهم في امرهم ينطقون فاسع في نفسك بان تكون ثابنا على
 حب مولانا فنوف تبت رواج الاختلاف عن كل شطرا اذا انضرب ثم اتخذ في ظل عظمة
 ربك نشانا محمود كالك عشاك وفتنك كلسك الله ربك وتكون من الذين يشكرون و
 اليها عليك وعلى الذين انقطعوا عن كل شئ وتوجهوا بقلوبهم الى هذا المنظر المشهده

المجرب متايشه
 نفس كلفه برزنت

ت ك رباني محمد

القدس الاعلى

ذكر الله في التوراة قد كان بالروح مذكورا ليجده مستجابا الامر على شان منطين بنا مولاه
 ان صفوا واركهم بالاعمال الحسنه ثم بالسيان كذلك ابرم من لدى الرحمن
 انه كان بل شئ عينا ان الذين يمشون في الارض اولئك ضلوا السبيل وكانوا من الحق بعيدا
 فعوا اشارات اسل السبجات ثم اتخذوا الى الله سبيلا يا اجبائي لا تحزنوا من آذينا
 وسؤناتنا نالله قد رلكم في عوالم الغم ما انقطع عن ذكره اعلم وكان على ما اول

شعبدا متايشه
 نفس كلفه برزنت

ت آفحسين

بسم الله الباقي الدائم

سبحان الذي نزل الآيات وارسها لمن اراد الله لهو بسنة زكجيد ان في اعراض الملوك و
 قيام الملوك الآيات للمؤمنين ان في تبليغ الله امره في لسان الآيات للمؤمنين انما ارز التبليغ
 فلقنا البديع مرة اخرى بهذا الاسم الذي جعله الله محي لاسماء يعلم الكل بان به المستند على اليشا
 لا تمنع الشدايد عما اراد ولا تخوفه جزوا الظالمين ان الذين يخوفون اليوم اهل ذلك من الغافلين توكهوا
 يا قوم على الله انه يحفظ من يشاء بحجزه الغيب والشهود اياكم ان تجاوزوا عن كنهه كذلك نزل الامر
 في الالواح وهذا اللوح المنسج ان اعملوا بما امرتم من لدى العليم الخبير متايشه

نفس كلفه برزنت

هو الله

٢

بذره ورفه محر كما ارياح العدس التي تحب عن شطرا اناس مقرر الذي فيه يذكر الله المتحرك من امر اجنا
 افئده الذين هم قبلوا الى الله بقلوبهم والنفوس انما سواه فطوبى لمن توكل في كل الامور الى الله ربه واتخذ لنفسه معينا
 في منقلبته ومثواه ان الله ينسم ارادوا الوبه فنوف بجزسيم الله حسن الجزاء وبحسب من دعاه

نفس كلفه برزنت

بسم الله بسنة زالمقان

مح سن

ان الله قد قدر لكل امرئيات اذا جاء الودع نزل بقدر في ملكوت القضاء لاسل الانبياء وعنده علم
 كل شئ في كتاب محفوظ ويوتق اجورا الذين يدعون به العداة والعشى وفي كل صبيح وكبر ان الله

ما من حافظ الآسماء الخسنة والأمر يفعل ما يشاء بقوله وحكم ما يريد بأمره المحسوم
ت كبرياء محمد حسين

الأقدس الامنع الأعظم

شهد الله أنه لا اله الا هو المهيمن القسيم والذي خلق في الامكان انه لهو الذي به قرت عين العالم
وبه نزل كل لوح بدع ان الذي توجه اليه قد توجه الى شطري وحضرتي بساطي ومع منالي واجاب
قولي واتج اوامري وفاز بقائي وشرب رحيق كرمي وكوثر الطافي وذواق حلاوة ذكرى بياني
وملغ الغاية التصوري في مكوتي وجبروتي عليه بهاني ورحمتي التي احاطت العالمين
ت كبرياء محمد

الأقدس الأعظم

ذكر من له تاملن تحرك من عرف الرحمن واقتل الى الله رب العالمين ليجزها لنداء الى مطلع العظمة و
الكبرياء ويعتبر الى هذا البحر العظيم ان الذين توجهوا الى الحق واعرضوا عن الخلق انهم من اصل
الفردوس في هذا اللوح المبين طوبى لقوى توجه الى مطلع الايقان والضعيف تنك بهذا
اجل القوي السنين آنا وجدنا عرف قبلك نزلناك هذا الكتاب المنيع ان اقرن في اليبالي
والآيات ثم سبح محمد ربك في كل بكور واصيل ^{مقابلة} _{نشر مفضل}
عبد مباحر محمد

الأقدس الأبهي

كلك الحمد يا ابي ما خصصت عبدك الذي شرقت بلكناك وامعته اياك بالاعلى تمام انما جرت

الى ان دخل مدينة اتى فيها استقر عرش عظيمك عند ذلك ارتفعت رايات الظلم الى ان اخرجونا
المشركون من ارض السراء وادخلونا في السجن الاعظم بذلك منع عن لقاك اربت قدره ولمن
فسدك ما ينبغي بجلالك ثم اكتب لستم خيرا الدنيا والاخرة ثم جعلهم من الطائفين حول كبرك
في كل عالم من عوالمك آتت انت المنتد على ما تشاء لا يمنعك شيء عن ملكوتك وانك انت

المتقدرة المتعالي الحسيني الحكيم ^{مقابلة} _{نشر مفضل}

عبد مباحر حسين

بسمه الاعلى الأبهي

اي مباحر اگر پداز مقعر عرش دوری ولكن قریب قرب دبد ظاهر در مقامی مخلوق و
در مقامی غیر مخلوق ولكن قرب معنوی لا زال عند غنی متعال محبوب الحمد لله لاجل وصال اشارت
والمقاي ظهر غزدي بجلال فائز شدي و آنچه در بسبب من بود در شد عند الله ضایع نشد و نخواهد
اهل كل خبر لقا الله بوده الحمد لله باين شرافت منتخز شدي و اقدم اخلاق تسليم در رضا بوده از فضل حق
بان قيس برين گشتي نه جت شما لروح موجود و نه ذکر شما از نظر اكبر ان ربك لهو الغفور الرحيم
هو السلطان في ممالك البيان ^{مقابلة} _{نشر مفضل}

فدكن تفكرنا في الارض وسفاحيها و اجبارها اذا طلعت من غرفة من غرفات الفردوس
حرية نوراء و سارت الى ان قامت في وسط الهواء و نادت بأحسن الأصوات يا لها
الارض و السموات التي حورية سميت بالامانة في الصحفة المرقومة المستورة قد شئت عن

باذن ماکلی تنظر حسنی و جلالی و جمالی و ملکی و خلقی و خلقی و تشابه و عینی الیکم و وحی اکرام و غرقی انفراد
 و خدایم السواد فی حکم یا ملا انشا که بولی الوری و سلطان الاخرة و الاولی بان لا تجزئی بحیات
 اخیانه من عدائی و شانها الضیفه و لم یضأ اسلمک بالفرد الا حد بان لا تسلط علی عدوی الا لد
 ان ارجونی یا اصل الارض و لا کون من الظالمین کذک انزلناک الایات و عرفناک بالتلویح
 ما و در علینا فی السجین الا عظم لکنون من العارین انا محمد الله باور و علینا من الباساء فی
 سبیله استیم آنک اذا قرأت اللوح و عرفت ما فی ذکر حبستی من قبل و کبر علی
 و جهم من لدی المظلوم الغریب ^{متابسته} نش مفضل ^{بزرگ}
 هو الله تعالی شانه

سبحانک اللهم یا ایاک الامم و المستشرق من افق البقاء باسک الا عظم اسک بعظمتک الی
 احاطت الکائنات و بقدرتک الی غلبت الممکنات بان تقدر احوالک الذین فصدوا و اطلع
 و حکم و ورد و اعلی ساط امرک کل خیر زنته فی کتابک و و عظم به فی صحفک و الواحک
 ارب فاستقیم علی صراط امرک المبرم و وقفتم علی ما هو خیر لهم فی الدنیا و الاخرة یا الاله العالم
 و عزیم یا موجد الوجود بفضک الشامل علی الغیب و المشهود اذ بیدک زمام العالم ترفع من شأن
 و تقدیرن شأنه آثار فی قبضتک ملکوت کل شیئی نزلت من شأنه ابردار العزة و العلاء
 و نظر من تریذ خلق العظمة و آسناء ^{متابسته} لا اله الا انت الملك المقدر العزیز البقیوم
 ت ضلع جناب ع ب علیهما بآه الله

هو الله تعالی المظالم العظیم الیکم

و کرم الله وجهه و لا یغفل عنک ایها المولود الله ان یجانی

انشا الله بغیایت مخصوصه الکی فائز باشید و بطراز حبش که فی الحقیقه سبب و علت آن فرشت
 مزین مکتوبت نزد مظلوم در این سخن عظیم و اصل و عرف ایمان و نفع عرفان از آن استشمام
 شد آنچه در دنیا مشاهده میزند بعدم راجع خواهد شد و لکن نفوسیکه با فتنه ظهور توجیه نموده اند
 و بعرفان الله فائز گشته اند اجرشان از کتاب الهی محو شده و نخواهد شد نسئل الله
 بان یوفقک فی کل الاحوال انه ولی من اقبل الیه و انه لعلیم الیکم قرلی سبحانک اللهم یا
 الهی اسکک باسکک الیه ی تخرج کبر فضک و اشرفک من العنایه و الا لطف فی آیاتک
 بان تجلنی من الالی و فین بینناک و تسکن بعبودة جودک تم سب لی من لذتک ذریه
 عیبتن یذکرک بین خلقک و یعوم علی خدمه امرک آنک انت المقدر علی ما تشاء

لا اله الا انت الغفور الکریم ^{متابسته}
 ت محمد بن جناب ع ب علیهما بآه الله
 بنام خداوند عالم توانا

یا صغیر السن کتابت لدی الوجوه حاضره مشاهده شد الحمد لله در اول ایام کعبه حقیقی
 اقبال نمودی و بعرفان فائز شدی ان الفضل بید الله یعطیه من یشاء من خلقه آلهو
 العلیم الخبیر چه مقدار از نفوس مع طلب و امل در انتهای عمر خود بعرفان مقصود فائز
 نشدند و توارقض و غنایت رحمانی در ابتدای عمر باین فوز عظیم فائز شدی
 انشا الله در ظل سدره باینه محفوظ و ساکن

ذاکر باشی و اینها علیک ^{متابسته} نش مفضل ^{بزرگ}

X

ت امة الله صاحب سلطان
بنام خداوند کبیت

شهادت الله لا اله الا هو لم يزل كان مقتدرًا على ما اراد ولا يزال يكون مجيبًا على ما يشاء لا يمنعه عنه من فعله ولا الملوك عن سلطانة يفعل ما يشاء ويحكم ما يريد اى امة الله
ذکرت در سخن عظم مذکور شد و این لوح مبارک از سما غایت نازل تا بدگرش مشغول باشی
و در صراط جنبش مستقیم نمائی ایوم هر یک از ما را الله که از کاس عرفان نوشیده اند و بابت
ظهور توبه نموده اند از اهل فردوس اعلى لم يسه مذکورند همدنما تالی مجتهد است در صد فقیه
مخوف ماند و دست سارقین و خائنین از آن مقطوع و ممنوع گردد این است وصیت الهی
ایمان جو را لا تخرنى من شئى توکلنى فى کل الامور على الله رب العالمین انه بقدرتک
ما اراد فى کتابه المبين مقابله نشر مفسر

ت بر حبه الله
الا قدس الامنع الا عظم

قد زلنا الآيات ولكن اناس الكرم لا يسمعون وانظرنا البسيتات ولكن القوم لا يشعرون
ان الذين فازوا بانور اليرقان اولئك من اهل البهائم فى لوح كنهون طوبى لمن توبه الى
المقصود و ما منته شؤنات اليهود الذين كلفوا آيات الله و برانه اذا تى سلطان مشهور
يا قوم خافوا الله ولا تقبوا شؤنناكم ان تبوا من بطن بين العالم الله لا اله الا انا العزيز المحبوب
قد تحرك على ذكرك قولى الاعلى تظلمت بفضل ربك

مولی الوری و تذکره فی العشی و البکور مقابله نشر مفسر

هو الله

ای بنده خدا نظر حق با تو بوده چه که تا او ناظر نباشد احدی ناظر با او نخواهد بود نظر او سبقت داشته
بر عالمیان چنانچه همش داشته و خواهد داشت لازال ذکر او عباد خود را مقدم بوده از ذکر
عباد او و لکن ذکرش را برگوشی استماع ننماید و بر قلبی ادراک نکند از خدا بخواد که از
ذکرش ممنوع نشوی و از نغمات یا مش محروم نمائی مقابله نشر مفسر

فبما انك اللهم يا الهى و محبوبى و سلطانى نرى فخرى و افتقارى ثم فخرى و ضرورى اى استا
بين الاحبار و الاشبهار فكلم الحمد يا الهى على تقديرک و قضائک و لك التكرير سيرة
على تدبيرک و امضائک و شهيد بانك المحمود فى افعالک و احکام فى امرک و السلطان
فى حکومتک و انت جل شئى قدیر فبما انك اللهم يا الهى استسک يا ربك الذى
بافترت جمالك و اعلت امرک و اغرزت برناک و اعليت اسماک و علنت
صفاک بان تعرج عبادک على مقام الذى ينظر و يکت على عرش جلالک و کرى ايجاب

و انک انت على کل شئى قادر حکيم مقابله

جناب آقا علیه بهاء الله

هو اعلم حکيم

سبحان الله قلم اعلى من بحر و سمیع اشيا من فکر آيا چه واقع شده که عباد را از تقریب سبوی حق
منع نموده آيا در ارض با این احزاب امری اعظم از این امر دیده شده و یا کتابی اعلى از ام الکتاب

که در باب امام اضراب نطق بینماید مشاهده گشته لادفنه الحق جمیع کتب معلق باین کتاب
 اعظم و جمیع صفت ظریف خورش یک قطره از درای علیش بخور عالم معادل نماید اوست فریبتیکه
 قائم بطورش شاد داده و کتب قبل بنمایش نطق گشته اضراب عالم بسبب این مجاهد
 توفیه نموده و بینماید و لکن از طورش خفاصل و از آیاتش محجب بعضی از علل قبل بورتی از
 کتاب عظام محرومند و بجز از ام کتاب ممنوع در اهل فرقان تفکر نماید نفوس کذب
 خافیه نام بیچاره را در برابر امام مصدق نزدش بیکه ای جن از نجات وحی بی نصیب از بخت
 انور آفتاب بی بهره مانده اند یا طافا اسمع صیغ سدره المنتهی و قل الهی لک الحمد باشد
 الی شمس ظهورک و بجز عینک و سما فضک اربت اسسک بجز که نمک الی علی الدی بیخبر
 الارض و السماء بان تجلیني متمسک بک ومنقطعاً عن دو ذک اربت انت المتقدر الی
 بکلک العینا انجذب افرة الاصفیاء والاولیاء اسسک بافاط السماء والمهین علی
 الاسماء بان تویی فی علی ذکرک و ثناک بحیث لا ینعنی ظلم الظالمین و کما الماکرین و
 نفاق الناعقین ثم احببنی من الذین دفوا بعبودک ویشاکک و قدر لی خیر الاخرة و
 الاولی انک انت رب العرش والعرش لا اله الا انت الفرد الواحد العظیم حکیم
 جناب میرزا مهدی علیه بهاء الله
 نش و نغز بریزت

بسی المظلم الغریب

حق جل جلاله در جمیع احیان بذکر دوستان مشغول سان غفلت نطق و فحش مشرک
 لبرائت با با فحش معاوله نمینماید آنچه ظاهر و مشهود است یا مهدی اشکر ربک بنده کلمه

العلیما انک اذا وبت نجات بیان الرحمن قل الهی انی ارشد انک فلقنی لعرفانک
 والتوجه الی نور وجک والاقبال الی افق ظهورک والقیام لدی باب عظمتک و استخرا
 ساحه عزک اسسک با یک الکبری و بطورات قدرک فی مسوت الانشا و بجز فضک و
 سما عینک بان تجلیني سقیما علی امرک و منادیا باسمک اربت اسسک من فم جودک لک
 هذا ما یقر به الیک فی کل عالم من عوالمک ثم اکتبه ما کتبه لک الذین بالفتوا عهدک
 ویشاکک و مشربوا حین الوحی فی ابابک من ایا دی عطاک انک انت المتقدر المبین

الغزیر حکیم متعاشده

جناب کاظم علیه بهاء الله اردبیه

هو المبین العظیم

یا کاظم اسمع النداء من مطر عکار انه یدیک الی الافق الی والغباب العسوی و تبرک
 الی الله الفرد العزیز قد حضرنا بک لدی المظلم سمعنا ذک اجبتک بنده اللوح العزیز
 البدیح آیاک ان تمنعک شئونک العالم عن مالک القدم وضع ما عند العوام متمسکا بما عند الله
 رب العالمین انذاتی من سماء البرهان بایات لا تعادلها الینا و یا فیها و بیئنا
 لا ینکرنا الا کل مستد اشم قل یا ایا الارض قد ظهر مالک السماء بامر لا تقوم موجه العوالم ولا
 تخوفه سطوة کل ظالم بعید قل اتقوا الرحمن یا ایا البیان ولا تعرضوا علی الذی لولاه ما رب
 الایات و ما هزت البیئات یسده بذک کتاب الله العزیز حکیم الذی یطوق من العوالم
 و یدع الی صراطه المستقیم طوبی لک بنده ما عند العوام رجاء ما عند الله مالک هذا الیوم

المبین طوبی بعد بحرف مقاره ولا تجاوزها حدونی کتاب الله العزیز العظیم ان الذی
 اتی من سما العظمه انه هو الحق الذی عجزت العقول عن عرفانه والا قلام عن ذکره بحسب
 هو الذی بفتح فی الصور والنصق من فی السموات والارض الا من شاء ترک العظیم حکیم
 فلضوء الایام وراکم تاسه فلما رافق البرهان بنور الیقین خذوا کتاب الله بقوه من
 عنده ثم اعملوا تاثر فیہ ولا تكونوا من الغافلین كذلك انزلنا الآیات وانزلنا الامر
 لکنون من انشاکرین فی هذا ینسب لکن تبدل اللغه الفصحی باللغه التوزار فضلا من عندنا وانا
 الفضال الکریم مرتب مظاهر وحی واطالع الایام مختلف است وکن مظاهر بحیث عالم برسد
 بوده و مستند قبل و بعد در اساحت بوده و نیست این آیه در نوم مشهور طوبی العالمین
 و المتفکرین در بریشی از شیا آیه تاسه ظاهر و بیهوا اگر البصار استسحات فتلون و ایام
 و حجات غافلین منع نماید فائز شوند با آنچه که سزا در ایوم الهی است بتقدیس این نفوس
 تقدیس حق قل جبارا حسد و باهر و بتوحید این نفوس توحید حق استکار اگر نفسی بغیر
 آنچه ذکر شد ذکر نماید البته از تقدیس ذات از شیه و مثل خود را عاجز مشاهده کند اهل فرقان
 از توحید حقیقی محروم اند در ان مقام اگر قلم اعلی آنچه مقصود است حرکت نماید فوضا و ارجح
 اشطار مرتفع می شود لذا با اندازه سخن میفرماید و باندازه لفظ میکند و این مقامات منتفی شد این طور
 اعظم اگر نفسی در کتب قبل تفکر و تفرس نماید و یا در فرقان که فارق بین حق و باطل است ملاحظه کند
 و بعرف بیان فائز گردد در جمیع آیاتش بجزیه بزرگت است ایک یا انه العالمین و اشهد انک
 لا تعرف بدوکت ولا توصف بسواک باطن شود در اراده خود را در اراده الله و مشیت خود را در

کلمه کوشیده

مشیت و فانی نماید یا کافم این جزای امواج دیگر و این سمارا انجم دیگر و نفوس دیگر من بخیر دان
 یسبح الی حین قلم اعلی باین معنی تخم غزوه قل الطی الکی تری عبدک و ابن عبدک و ابن اسکت اقبل الی
 انک الی اعلی متمسکا بحبل غایتک ایامی الوری و رب العرش و التری و بعزت بتقدیس فایکت
 من عرفان و ذمک و منزله نعتک من ذکر اسواک ایرتبا یرتبا یرتبا یرتبا یرتبا یرتبا
 ایرتبا یرتبا یرتبا تری انما بل قصد امواج بحر عکک و الا ل بساط رضا ینک و بعزیزت سمارا غایتک
 اسکت نجات و حیکت و بحیکت الذی برکتک المخلصون و المستقرین و باذیک الکی مشیت
 بها ایادی اصفا ینک و اسناک و المدا اعلی بان کتب لی من نعتک الی اعلی باحضرتی عن اشارت
 دوکت و او نام عبادک ثم جعلنی تابعا علی امرک و راسخا فی حکمتک و مستقیما علی صراطک الی اعظم
 و بناک الی عظیم انک انت المقدر علی تبارک و انک انت العظیم حکیم از نو بود و بیکه خارج از حکم الله
 ظاهر شده سوال نموده که آیا موفق بایمان میزود و یا نه بشر میفرماید شجره نغی با قبایل از شجره انجبت
 مذکور و محبوب و شجره اثبات با عرضش از حق از شجره نغی در کتاب سطور از حق بزین بخواه تا عباد با ایمان
 فائز شوند و از کوزر استقامت بیانشانند نفوسیکه در آیام عشر مثل شیخ محمد نجفی و امثال او
 که زده ایمان اصل ایران در قبضه تصرف آن نفوس بود و با اعتقاد خود در لیاالی و آیام تخریر کتاب
 الی مشغول و جمیع اضراب عالم را در می نمودند و طعن می گفتند و چون صبح امید مید و سده مبارک گشته
 روید با سیاف قصدش نمودند و با لاضره عمل نموده آنچه را که سده منتفی گریست و قلم الی نوزده
 سبحان الله که در این بیان از قلم اعلی جاری در آنچه نازل شده ملاحظه نماید و تفکر کنید
 شاید ضغفار از قلمون و او نام حفظ نماید چه که اصل بیان بشما بحزب قبل حزبی ترتیب داده اند

حسن

اعادنا الله وَاياكم من شدة موتكم نفوسكم ارجل امری خیزند دعوی علم نموده اند و در اضلال
 ما نس که بسته اند از احوال منفرد این آیات سوال رفته بود نسلسل الله ان یحییهم اقیام فی هذا الظهور
 لئلا تمسهم شبهات القوم و اشارات الدین کفر و ابانته المسمین الصیوم البها و علیک و علی التي
 اردت ذکرها و علی عبادنا المخلصین و اماننا المخلصات ^{متاب شده}
 ز جناب سبز علی ^{نشر تصنیف میرزا}

هو الغفور الکریم ارسیم

یا سبز علی انشاء الله از اشراقات انوار آفتاب یقین فیرو روشن باشی و با ستم قوی مجرب
 عالمیان استنام او نامر بعضی اهلین بشکنی حق حاضر و ناظر است یسند ویری و هو بالافق
 الاعلی اگر چه در ظاهر ملاقات نشد و لکن حق آگاه گواه است که تحت کجا و عنایت بوده و خدای
 بود امروز روزیست که فیوضات الهی بشایه غیث ناطل جاری و نازل است نیکوست حال
 نفسی که توجیه نمود و قلبی که اقبال کرد جمیع عالم را با ستم عظیم دعوت نمودیم بعضی شنیدند و بکلمه مبارک
 بی فائز شدند و برخی اعراض نمودند و کجالت حمت برادیت این مظلوم قیام کردند در سنین معدود است
 باین ایادی الظالمین این مظلوم مبتلا بوده گامی اسیر و گامی در سجن و بلا یای اخری التي تا اطلع
 بها الاله الیمین انشاء الله نفحات تمیز ظهور از این سخلات بریده منیع استقام نامی و در جمیع
 احوال بزرگ و ثنای مظلوم آن فاعلی باشی از مع عباده الذاکرین و القانتین الحمد لله رب العالمین
 جناب ابراهیم خا حله مبارک الله ^{متاب شده}
 هو الله تعالی شأنه حکمه و السببان ^{نشر تصنیف میرزا}

یا ابراهیم از عالم باقی قرآنی حسیقی از بندین عشق بنشاید که نازند و شکر فرستادیم که شاید از دم
 اظهر عالم منظر اکبر واقع شود و عتساف بانصاف و ظلم بعدل تبدیل گردد قدرت ظاهره و سلوت
 باهره تاثیر می نمود ذبیح دیگر بر سر خدا فرستادیم جان که اعز و امن اشیا می عالم است با شتقا
 تمام مشار قدوم دوست بگمان نمود و باز اثری ظاهر نه مجدداً اراده الهی بر ذبیح آخر تعقیق یافت
 آن هم مثل قبل بفر و همچنین ذبیح دیگر اکیل حیات را از سر برداشت و بر قدم محبوب با مکان برآورد
 ذبیح بسیار در مراتب مقامات آن خارج از حد حصا ان تعدوا نعمه الله لا تحصوها ملت السلام
 ذکر ذبیح قبل برابر منابر و در محاسن کمال خضوع و خشوع ینمایند مع آنکه از فرما بنگاه دوست زنده بر
 گشت و لکن قرآینهای این ظهور منظم که در عالم سبده مثل بدشت در قلوب غافلانه از نهمی سبب
 و علت این غفلت و نادانی عنای شسیده بوده هستند نامس بچاره را با و نام و ظنون تربیت
 نمودند تا آنکه با انضاره از بجز ظهور و ندای مکتوم طور محرم گشتند یا ابراهیم در آنچه از نعم اعلی جاری شد
 تفکرنا و باقی انصاف نظر باش عالم فانی بوده و هست از عدم آمده و بعدم راجع جبهه نما
 شاید از فیوضات فیاض حسیقی در این یوم الهی بیابی آنچه را که از برای او خلق شده است که بجز
 عنایت ربک و شبت بنزید المنیر قل یک الحمد یا الهی بما ذکرته فی سبک الاله من سبک بن تملنی
 مستقیماً علی جکت و راستی علی حرکت انکانت المقدر علی انشاء الاله الاله انت المبین
 اقسیم صل اللهم یا الهی علی اولیائك الذین نطقوا بک کرک و ثنائک و قاموا علی حده
 امرک و ضرر ادنیک بما عظیمستهم وجودک و کریمک

انکانت المقدر الغفور الکریم ^{متاب شده} ^{نشر تصنیف میرزا}

ت جناب میرزا محمد ابن محمد صالح الله عليهما ربنا الله

شام خداوند دانا

اسم وفارحق قبل جلد دوست داشته و درود و لالزال برترین اسم که از افق سما فضل ترقت
فاطر لندرا ساحت مظلوم مذکور بوده و مستند و از حق میطلوبم تو را تا باید فرمایید بر استقامت بر امرش
اگر چه این آیام عباد غافل بشاید سبحان و غم نور امر راستر نموده اند و لکن غنفریب اصبح اراده می بیا
شوق نماید و نور عالم را اعطای کند ابن مریم در صحاری و براری محل بی حسبت لیحفظ نفسیه و حال
ملوک عالم با شمش تمشک و ذیل غنماتش تشبث از حوادث آیام مخزون مباشش نژکان بد
کان الله این است آن کلمه که در بیاج کتاب توکل بن ترین یافت طوبی لفاقرین طوبی للعارفین
المبارک من الله علی الذین وفوا بعهده و عملوا بما امروا به فی کتابهم الامر و النکم و الجود و العطاء

لما کنتم الائمة و فاطر السماء الذی اتمی سلطان بین متا شده
نفس مغفرت

تا جناب محمد ابن من فار و صد علیها ربنا الله

هو اسامع الحیب

کتاب نزه المظلوم من فایز بانوار اسمی القیوم و مشهد باشد الله قبل خلق الالفاظ و المعانی
ان لا اله الا الله اسم اعظم کهیم هذا یوم فیه فاکر کل مقبل و سرج کل ذمی سمح الی الله رب العالمین
آنا ذکرناک من قبل فی ملکوت البیان و ذکرک فی هذا الحین بهذا اللوح المبین قرصه کتابک
لدی الوجیه و عرضة العبد الخاضع لدی العرش سمعنا و اجنا و انا اسامع الحیب آیا کن فی ملک
شرفات المخلوق عن الحق او تخترک اشارات الشافین نسل الله تعالی بان بویک علی

ذکره و نشان و یکتب لک خبر الاخرة و الاوادی الله علی کل شیء قیبر ان باقی الی اعلی اذکر و حق
القی صدقت الی الله العزیز الحمید آنا ذکرنا ما یقر بها الی الله و العلیا و الفردوس الاعلی و
یدخلها فی مقام لا یری فیہ الا تجلیات اسمی الخضر الرحیم طوبی لهما و لمن ذکرنا بعد صمود بانما
ذکره الرحمن فی ملکوت البیان کذاک نطق اللسان فی هذا المقام الرفیع آنا غفرنا ما و طهرنا ما
صین صمودنا و زیننا ما بطراز ذکر الی البدیع طوبی لنفسی بجد منها الملائع علی عرف قتیعی انما حسنت
ملاکتی و احل ملکوتی الی غیر المنسج نسل الله بان یرضی الل علی ما یحب یرضی الله یرحم الی الرحمن

الحمد لله رب العالمین متا شده
نفس مغفرت

جناب ابوالقاسم علیه ببار الله

هو الله تعالی شأنه العظمة و الکبریا

یا ابالقاسم آنا ذکرک فی التبحر و بشکرک بنیایه الله رب العالمین و نوصیک بانفسی
للانسان و بما یرتفع به امر الله المقدر القدر در جمیع احوال باقی اعلی فخر باش و از کار کس
استقامت بیاشام چه مقدر در از ملک و سلاطین که منتظر آیام هجرت بوده و هستند و بعرفی
فانز شده اند و باصغاریک کلمه مؤید نمشته اند و همچنین علمای ارض الا من شاء الله و تو
از فضل بیهتمی حق جل جلاله آیامش را ادراک نمودی و از کار حسن کشامیدی بدان مقام
عظیم نسل الله ان یحفظک و یرزقک یا بویک علی الاستقامة الکبری بین الوری آینه هو

الموایة الکریم متا شده
نفس مغفرت

جناب فرج آقا علیه ببار الله

حوادث مع الجیب

یا فرج ملک آن تجل فحکمت و سرورک و خرنک بده وده بحق سرور باش و بحق مطمئن و
از برای دوزخون جمیع اخرون منوعست مگر خرنی که از برای بلا یای مقصود وارد شود بر تو بجای افتاب
فرج تو را اخذ نموده و لسان قدم با تو مکمل قسم سجلاوت بیان جن در این ذکر بجز فرج مستورا
بشنوای مطهر مرا در جمیع امور کمال روح و در بیان و فرج و انبساط بر او توکل نما و با تو تفویض کن
و عرض کن الکی الکی ربی ربی قد قبلت البک منقطعاً عما دوزک و سرعت ایک راجعاً
یا قربنی الی بساط فضتک کشفه لبان ظاهری و بطنی اتی لا اعلم یا یفتنی و یضرنی و لا اعلم ما
یرضنی و یضنی انت الهم منی و عن فی السموات و الارض اسئلك بانور وجهک و ظهورات
فضتک و بجز حاکمیک و برورات الطافک بان کتب لی بجدوک الذی اعطاه العالم و
بکانت الذی سبقت الهم ما یفتنی فی کل عالم من عوالمک آنک انت الذی بارادتک نظرت
الموجودات و محرکات الممكنات سبق امرک و اعطت قدرتک لا اله الا انت المقدر
القوی الغالب الفدیر مقابلته شکرانه بر برکت

حوادثه

یا علی السلام از عرف بیان الکی معطر و بحال ذوق و شوق بتسبیح و تهلیل مشغول از حق میطلبیم
خود را فانی نماید آنچه جهاد یان فائز گشت سبحان الله که قبول درضا تصرفات عجیب و غریب
در عالم ظاهر و بجز قبول بیت ترابی مطاف عالم واقع و حجر سیاه منبیل امم قدرتش در هر
حین ظاهر و آنچه را که سببی است اعظم از برای ایقان و ایمان طوبی بصیر رأی و تسبیح

نداء الله من سخن حکما، انه من الفائزین فی هذا المقام المنیر یا علی حکمکن سلطان وجود را که در
ساحتش مذکور می و با و معروف مقابلته شکرانه بر برکت
هو الله

یا خلیل آنک فرزت برین الوحی و شربت کوز البقار من ید العطاء و ذکر مرتبه بمرتبه
انا نو صیك والذین آمنوا بجدته امره ربکم و رب العرش والسمی و مالک الاخرة و الاولی
انه هو الفضال الکریم یا مر جاده ما یفرحهم الله و یحببهم من الذین لا خوف علیهم و لا هم یخزنون
هو الله مقابلته شکرانه بر برکت

یا محمد قبل علی بلا یای ارمن را اهل اعلاء کلمه مبارکه علیا قبول نمودیم در آیا میکده عالم بنا برضا
مشقل در اظهار امر توقف نمودیم دیدیم آنچه را که احدی ندیده و شنیدیم آنچه را که نفی
نشیده و لکن بلا در سبیل مالک اسما از نشند شیرین تر و از زامده لذیذ تر خدای عشاق
قطعات اکباد و شرابا و بنا عبرات جاریه در سبیل محبوب یکتا طوبی از برای نفسیک
زخرف این دو بوم او را از نعمت باقیه دائمه محروم ساخت اشکر ربک آنکه یک
و عرفک صراط المستقیم و بناه المحکم المستین مقابلته شکرانه بر برکت
هو الله

یا محمد قبل علی میزان با علی التذکره ناطق میزان الکی کلمه مبارکه لا اله الا الله انما العبد الکریم
و باین میزان کل را سنجید در اقل من آن حساب خلق تمام شد بفرق الجحیم
بانور و جوههم و المجرمون بی حاکم سبحان الله آثار خدایت و اشهر الامم است کل را

احاطه نمود و لکن افعال سدی است محکم عباد را از غفلت منع کرده و در حصار بعد بخود و گذارشته و بکلمه
انجناب فائز شد با آنچه که سبب فلاح و نجات است سلوات امرای منعم خود و ضمیمه علماء محروم حیات
بقلب نیز توجیه نمودند و بفرمان آفتاب حقیقت فائز گشته مکرر ذکر از قلم اعلی نازل اشکر

ربک المشفق الرحیم متابعه نشی مفضل بر نیت
هوائه

یا قاضی امروز اگر کی از شرابان حریق معانی قصد دیده بیان نماید جمیع اهل مدینه را بنوبه و نیزه
مشغول نماید چه که اغنام الهی در بر سر شهرو د یاری بین دیاب مبتلا مشاهده میشوند قدر اینها و صبرنا
ان ربک هو تصبیر و امر عباد به بالتصبر لعل انما از نالک فی هذا الحین یا یکون مقلداً
فی کتاب الله رب العالمین متابعه نشی مفضل بر نیت

هوائه

یا جعفر قلی خا امروز روزیت بزرگ و مبارک آنچه در شان ستر برده امروز وظایف
شده و میشود مقام انسان بزرگ است اگر بحق توبه نماید و بر امر ثابت در اسخ باشد
انسان جنتی بنشاید آسمان لدی الرحمن شهود شمس و قمر سمع و بصر انجم و احراق فرمود
مضینه مقامش اعلی المقام و آثارش مرتبی امکان هر قبلی البوم عرف متبع را یافت
و بقلب ظاهر با فقی اعلی توجیه نمود او از اصل عباد در صحیفه حمر اندک و قدر قیوح حنای

بایسی تم اشرب منه بذكری العزیز البلیغ متابعه نشی مفضل بر نیت
هوائه

یا محمد تقی اسمع ندای من شکر سبحی انه یجیبک الی افق و یستک کواثر البیان من یحس
و یحفظک من دونی و یقریبک الی بساط قدسی آنک اذا وجدت حرف عنایتی
قل الهی الهی لک العجب ما هدیتنی به و امرک الی مشرق آیاتک و مطلع بیانک اثر آنک
ظہرت و اظہرت ما یحیل اسماء عبادک باقیه ببقا آسمانک و صفاتک آنک انما استمدت
علی ما نثار و فی قبضتک زمام من فی الارضین و السموات متابعه

هوائه

یا رضا مالک قضا از برای خود حبس عکار از قلم تقدیر امضا نمود و در برین اعظم من غیر
ستر و حجاب کل را با مالک قدم دعوت فرمود هینئذ لک چه که در این حین قیوح ذکر
الهی بایست ظاهر اشرب و کن من آتاکرین

هوائه

یا جده خا امر الله ظاهر و آیات الله نازل اسرار کفونہ امام و جوده مشهور و
فوات رحمت از قلم مقصود عالمیان جاری از حق میطلبیم عباد خود را از فیوضات
ایامش منع ننماید و از بحر فضل محروم نسازد امروز شمایا از اثر از کلمه علیا بجز مالک
اسما در جذب و ولد و سرورند طوبی از برای سحکه با صفا فائز شد انجناب
باید بجد و شکر الهی مشغول باشد چه که قلم اعلی از جن عکاب تو توجیه نموده انه یحب من احبه
و ینکر من ذکره لایعرب عن علمه من شیئ قد احاط علمه و احاطت حکمته بقدر لمن یشاء

بإشارة و کتب لمن یرید ما یرید و هو المشفق الفقور الرحیم متابعه نشی مفضل بر نیت

هوائه

هوائه

یا علی عیدک بهار الله حیرت اندر حیرت عشره علمای ایران از اول ایام الی صین
بنظور کیفیت آن آگاه نه ای سبب منع چه بوده و علت محمدی چه عند ربک علم کل شی
فی کتاب عظیم این مظلوم از اول ایام الی صین در دست اعدا مبتلا گاهی باز بخیر و نه گاهی
اسیر تا در آخر ایام باین سخن وارد و خجسته بزد نک و سلسله ان یوقفک علی امره در مو

المقتدر القدر متا شبده نش مفسر بر نیت

هوائه

یا محمد قبل صادق اراده بشیر که عالم را با نور صدق متور فرماید و امم را بطرز عرفان بیاراید
و لکن الی صین از آن طایفه قوم مغربه باقی مانده که شبان در عالم صنانشده قدا نکروا
آیات الله و سلطانه و حجته و برانیه ال انتم من الضالین فی کتابی المسین الحمد لله انجاب
بجمل صدق تمسک نمودند امروز نفسی عرفان حق فایز شد او از رقم اعلی در حینه حمراز

صا و قین مذکور و مسطور متا شبده نش مفسر بر نیت

هوائه

یا جبرئیل الحمد لله اسرافیل امر در صورت عظیم و مید و افنده و قلوب که در میا کل وجود
ارجیات محروم و ممنوع از کوز زبان الهی ب حرکت آمد و بحیوه ابدی فایز گشت منکرین اگر چه
بظایر سماع و مناطق متحرکند و لکن خدا الله از نا لکین مذکور و مسطور ان تصویر هو القلم الاعلی و نفخا

فیدا امر من عندنا وانا الامر القسیم متا شبده نش مفسر بر نیت

هوائه

یا فتح الله قد جآ فتح الله و نصره و اتی من کان مغزونا فی علمه بشران تس و قل افخوا ابصارکم قد اشرق
من افق الشرقان نیز البرهان فمعوا ما عندکم مستطین الی الله رب العالمین فدا منزل العالم من نفیات
الوحی و اخذ الوجود جذب النور انه سئل فی طور البیان قد فتح باب السماء و اتی فاضرا بالسیان
غلب من علی الارض انه هو الفرد الواحد المقدر القدر یا فتح الله قد خلقت لنصرة امر ربک تمسک
بها و کن من الناصرين انما النصره هی تبلیغ امری بالسیان لا بالترجاع و انجد ال احدث

وکن من العارفين متا شبده نش مفسر بر نیت

هوائه

یا جبار حضرت مختار میفرماید خد کتابی بقدرتی و قوتی و قل الکی ما جعدک و ابن جعدک
تمسک بجمل جودک استسک ان تخلفنی باطرا الیک و باظهر من عندک منقطعاً عن ذنوبک

انک انت المویة العظیم الحکیم متا شبده نش مفسر بر نیت

هوائه

یا قاسم آفتاب حقیقت در این لیل ظلمانی از افق عکسک بشطر تا توجیه نموده لید کرک و حل حرف
من بنو هوائه المبین القسیم احمد ربک تم اشکره بهذا الفضل الذی لویصیرنا یادی الحجة و
الوفاء لیسقطر منه کوز الحیوان لمن فی الامکان تمسک بالکلمه ثم ادخل الناس فی مدینه البیان امر من

لدی الله ربک العزیز البستان متا شبده نش مفسر بر نیت

هوائه

يا ابراهيم خلیل آمد در آتشش انداختند محمد را کذاب گفتند کلیم با سحار در روح را کفار
این سخن بی انصاف لازماً از حق محض بوده اند و وجه باقبال فائز نگشت الا من شاکرتک
لعمرة الله ما خلقت للدنيا بل لأمرى العسیر و نبای العظیم ^{متابسته} _{نشر فی شهر ربیع الثانی}
هو الله

یا مصطفی عیدک بهاء الله مولی الوری خدا گامان حقیقی المحترم ثم اشرب منها باسمی
القیوم آنزیرتک الی ربک و یضکت فی سرادق العلم و الکلمة و البیان تعالی الرحمن منعم هذه ^{متابسته} _{نشر فی شهر ربیع الثانی}
و سنی هذا الکوز الا سنی آنک اذا فرزت بقل لک الحمد یا بحر لعلک و لک الفضل یا مالک
ملکوت الالسماء ^{متابسته} _{نشر فی شهر ربیع الثانی}
هو الله

یا نعمه الله لعمرة الله کما اردت ان اذکرا و لیائی من کل اجبات هذا من فضلی علیهم و عنایتی
لهم بشر نفسك و اویائی باجرى من قلمی الاعلی فی هذا الحین الذى نطق لسان العظمة لا اله الا
انا العزیز الوهاب ^{متابسته} _{نشر فی شهر ربیع الثانی}
هو الله

یا شیخ زاد جناب هذا المقام الاعلی ان وجه المظلم توجها لیک من نظر السبع و انزل لک
یا حیدر منه المخلصون عرف الله لهمین القسیم اذا فرزت بغرات حرة ربک الرحمن قل لک الحمد
یا مالک الامکان بانورت القلوب بنور منرفک و الودس باکلیل عنایتک ارب رب
انا عبدک اقبلت الیک فی ذوبک قدر لی ما یقرنی الی بساط قدسک انک انت

بسم الله الرحمن الرحیم

الواسد و انک انت المعطی و انک انت الکریم
هو الله ^{متابسته} _{نشر فی شهر ربیع الثانی}

یا نعمه اسعیل قد غفلت الله و من علی الارض لذكری و ثنائی و حذرة امری و الطواف حول
ارادتی و شیتی و العلم بانزل فی کتابی طوبی لمن فاز باخلق له الله من احل البراءة فی هذا المقام الاعلی
یشهد بذک لسان العظمة فی ملکوته ^{متابسته} _{نشر فی شهر ربیع الثانی}
جناب نورى علیه بهاء الله

هو الله

یا ذری عیدک بهائی قد ذکرک من مشرب حقیقی المحترم باسمی القیوم ذکرناک بزرگ سر ایله الله
من کل اجبات ناصنا و ندائی الاعلی من عکما طوبی لبعده فایز و دویل کل خافل مراتب قد تفرج عرفت
الرحمن فی الامکان یشهد بذک من عند ام الكتاب و حضر لدى المظلم کتابک الذی ارسلت الیه
فازنا باصفا و فضلنا من لدی الله نزل الایات قد وجدنا منه عرف حکمتک ارسلنا الیک لوجا
لاحت به الافاق طوبی لسمعنا منة الضوضاء عن التوجه الی الفنی المتعال و لتقوی بذه العالم تحملاً
الی الله رب الارباب قد نزل ما انجذب به اهل النزود و س الاعلی و لکن المقوم الکریم فی غفلة و
فضائل نبذوا و اطمهم متمسکین باهوائهم کذلک سوت طم انفسهم و هم الیوم من احل النار عند الله
مالک یوم المآب کانا ان نیتظر و الیوم الله غنا نهر باحج اعرضوا عنه و ازکبر اناناح بالولوج و من
وراء الاقدام انک اذا وجدت نجات البیان من لوح ربک الرحمن قل الخی الخی الله ان
فضلك سستی و رحمتک سبقتی و نورک احاطنی کم من یرم نادیت عبدک من الافق ^{متابسته}

وهو كان صامتاً عن ذكرك وكلم من ليل اقبلت اليه وهو كان قافلاً عنك اسئلك يا رب العالم
 ربّي الاعم والاعظم والاعظم ان تجعلني يا رباً على حبك وراسخاً في امرك بحيث لا تضني
 كتب العالم ولا تترني شبهات الاعم اربت نرى الغريب تصد جوار رحمتك والعامي يحرف عنك
 والكليل يلكوت بيائك اسئلك ان لا تتخني بما اردت من بحر جودك وسما فضلك وش
 على انك انك انت الذي شهدت حقائق الممكنات والسن الموجودات بربك وفضلك
 وقوتك وقدرتك لا اله الا انت الغياض القديم وانت الغفور الكريم ثم حين يا الهي على
 من اعلام حمايتك وراية من رايات نصرتك لانصرك بالجلكة والسبعان وبالاعمال
 والأخلاق انك انت المقدر العزيز المنان

هو الاله س الاعم
 شهد المجرب انه لا اله الا انا المهيمن القسيوم وشهد لمن فاز بالاستقامة انه من اصل الله في هذا
 الظهور البديع كم من جدد وصيناه بالاستقامة فطامع كلمة من الذي كثر اغرض وتغلب على
 عقبيه كانه ما عرف الوجه وما سمع وصية الله رب العالمين يشهد بجزو المدر ومنظري الاكبر
 انه من اصل السر في كتاب الله العليم الخبير قل يا ايها النافل يا اي امرأت ويا اي آية اع
 عن الذي برز وجهت الوجه الى العزيز الكريم انا راينا اقبالك وسمنا انك لذا جبتك
 وذكرناك فضلاً من عندي وانا الفضال الكريم
 محمد كرم جناب التبرز بع ن وعيه بهاء الله ما حظه فرابند
 هو الاله س الاعم المقدر العلي الاعم

المحمد الذي تكلم على الاشياء باسمه الذي كان مقدساً عن الالفاظ والاسماء وانه السوبر
 الاعم اذ انفع في بين الاعم اضطربت القلوب والنفس لا من شاء الله فاطر السماء وانه
 لاية الكبرى وسيفنة الله في ملكوت الانشا من تنك بها فخذني والذي عرض انه
 ممن كفر وخطي ومنع عما خلق لي في الاخسرة والاولى والمحمد الذي ايد من اراد لي
 الافق الاعلى وقربا لي الغاية القصوى وسقاه كوز البقاء من يد العطاء انه لهو المقدر
 على ما شاء لم ينصف جود العالم ولا سطوة الاعم انه لهو الذي شهد كل ذي علم سلطانة
 وكل ذي قدرة بظفنه وكبريائه وخفض كل ذي علو عند علوه وبعائه وكل ذي سيرة عند
 خلوته وجلاله اسئله انه لم يزل كان مقدساً عن دونه ومنزلاً عن سوانه ولا يزال يكون
 بش ما قد كان لا اله الا هو مالك السر والسرى وبعد قديح الى الخادم الثاني
 كتابكم الذي سطر منه عرف محبتكم مولى العالمين ومعصود العارفين وعرفت ما فيه من
 اشتغالكم بنا را المحبة والوداد وتوجهكم الى الله مالك الابدان في يوم التستاد نسئله
 تعالى بان يستقيم في كل الاحيان كوز الحوان وحبكم من الذين لا خوف عليهم ولا هم يحزنون
 عرض ميود جناب طامحة على واررداين بنده باثر فتم على فائز بعدا حده زرفوضات
 ناقصه واشرافات شس ابيته بوجه محبوب عالميان ومعصود من في الامكان توجه
 مزود وازحجر عرفان كه الكرى البوم ازان مجرد مند اشاميد ارفضل الحى ووشرفيت
 در انحضرت موجود و مشهور است لايتك من النور وفزت بالنور الذي كسفت عند
 اشراقه شمس مشرفات واقمر لاشات در حق جل جلاله يسائل واعلم كه تجاب در حجب

X

عواالم الطی الخلف حول شمس حقیقت با مشند و بخدمش ناز انده اوسم الجیب و ایکیه مرقوم فرمود
 بودید که خدمت اغصان سدره البیته روحی و ذاتی نتراب اهدامهم الفداء از جانب آنحضرت
 اظهار خلوص بنایم حسب الفرائض آنجناب مثل و غایبات و الطاف لاکتفی از هر یک نسبت
 بانجناب ظاہر گشت همنیسا کلم و ایکیه در باره شهادی صادق مرقوم فرموده بودند که از مرقوم
 مقدس شده سلطان معلوم توفیق نمودند از حق میطلبیم ایشا زاد را این مقام بلند اعلیٰ مستقیم دارد و از
 قبل لومی مخصوص ایشان از سمار غایت نازل مع بعضی الراج اغری ارسال شد ایشا اهد کل
 بر بیان حرم ناز نشوند و از ناز سدره البیته مشتعل گردند اشتیاقیکه نظنون و او نام اصل نیک
 و ریب قادر بر طغای آن نباشد طوبی لمن کان حوقا بنظر راسته و لقاء فی آیامه و الذین
 فی مرتبه اولک هم انجاسرون اولک هم الممالکون اولک هم المشرکون و عرض
 دیگر آنکه آنچه مع جناب ماحمد علی ارسال داشتند رسید و از قبل جناب زین العابدین علیه
 السلام زشته شد که شروع در تحریر آیات الهیه نمایند و همچنین در اینجا هم بعضی گفته شد
 و در تحریر میشوند. و لکن چون کاتب حسین سمرقانی القلم در اینجا یافت نشود اگر قریب بطول اینجا
 باقی نماند اصل سداد حقصمت فرمودند که این عهد از قبل ایشان مخدرات آنجناب را
 تجریر بنام ایشا اهد در سایه الهی بجای نکرده اند مشغولند البها علیکم و علی من
 معکم من اجبار الله المقتدر المبین القسینوم رخ ادم ۲۷ رجب سنه ۱۲۳۳
 متا بدیه
 مشغول در تحریر
 ت دوست کرم جناب میرزا ب عید مبارک الله ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلی الأبعی

ان اتحادم قد امر بان خضار فی ذکر از خیار من لدی الله المقفده الختار کان الوقت یا رجب یا قاعد
 الکبریت الأحمر و المراسلات لاکتفی و اتحاد ان تحضر الامر بید الله ما کتبت لهندر یا حبیبی
 قد بغضی ما رسلته فی هذه الايام التي فیما تجتست اعمال الخلق و جعلت اسکان مختلفه طورا
 تربها علی صورة السیف و السنان و اغری علی بیئته المدافع و انخا جبر قد احاطت البیضاء
 و الرزایا کل الاطراف و لکن القوم فی نوم عجیب قد مضت سنین متوالیات و ما کنت
 هو صف القهر و قوه صف القضاء بما کتبت ایدی اهل الانشا طوبی لبصیر قاز
 برفان العده و قام و اجرا اناس و ابراهیم بالقیام علی ما فات عنهم فی آیام الله رب العالمین
 فی یوم تری را الوعی مشغول من العباد و فی یوم آخر تسلیح اصوات المدافع و البنادق من
 البلاد کم من مدینه حنفت و کم من بلد اندم من زلزله الارض و کم من دیار انا طه با بیا
 اغری امر امن لدی الله مالک الوری و کم من اراض غرق و کم من اینه مرفوضه سقطت
 کل ذلک اغری التنبیون من قبل من لدی الله مالک البدلی و سلطان الفضل طوبی لمنفس
 تری الامر و تفکر فیها و تشبه بها و لکن اخذه الهوی علی شأن منعه عن مالک العرش
 و انزی الی ان رجح الی مقرفه فی انیران بحدسه المقفده الغریز النشان و فی مثل ذلک
 الايام التي ذکرنا کلم اتحادم قد سره ما رسلتم الیه لانه و جردن کل کلمه من کلمه کرم حرف مجده
 محبوبی و محبوبکم و مقصودی و مقصودکم و مقصود من فی السموات و الارض فلما تریست و
 اطلعت با فیه شعلتی حراره حکم علی شأن قمت و اجلت الی الافق الاصل الی ان حضرت

و عرضت انما انطق لسان العنقه بانتم كرم به كل جاد و اهتر كل عظم و قام كل قاعد ان الخادم لا يقدر
ان يدرك جنابك ما شهد و رأى من امواج بحر بيان ربه مالك السماء و لان سمعك نداء
الاعلى و لان يركب الفقه الاعلى و لكن يذكر على قدره و شأنه بما انطبع في اصغر المر ايامه
تسه قال جللت عظمته و عظم شأنه و كبر كبريائه بسبح السامع المحيى العزيز الوهاب مع با
قد رفع النداء من الشطر الايمن الاعلى من جهة كفتى العليا انه لا اله الا انا السامع المحيى
و انعت الاذان من اصغارا هذا النداء الا من شاء الله رب العالمين بهذا النداء انجذب
الانبياء و قال تعالى مالك الملوك سلطان لا يقوم معه من في السموات و الارضين
و اشتغلت نار الله و ظهرت من الصدرة و نطقت انه لا اله الا انا ربك و ربك اياك الاولين
يا عبد الله العزى قد فازت اذن الحكيم بهذا النداء تعالى من جبهه فانرا سامعا ناطقا حاملا
ادب المبرم السنين قل يا ايها الارض تعالوا اسمعكم ما لم يفز به اذانكم من قبل و تعالوا لارىكم ما لا
تاليعون الا من شاء الله المتقدر القدير طوبى لمن سرح بقلبه الى البحر الاكظم و فاز به
في ايام ربه المشفق الكريم قد خسر العبد الحاضر كتابك و فرردى المظلوم بانطق به
حاشا حرك انما سمعناه و احببناك بما اهتر به ملكوت البيان و طارت طير العرفان و نطقت
لا سيبا يا ايها السماء تقربوا لتسموا ما الله قد خلقت الاذان لا اصغارا و ان ترفع من الافق
الارض امرأ من لدى الله العظيم الحكيم ان اشكر الله بهذا الفضل الاكظم انه ذكرك في الواح
سنتى فضلا من عنده و هو الفضل القديم لا يتبادل بحرف مما اردناه اليك بالسمع و
تراه به ربك السميع البصير البهايم شرق من افق خيابة ربك عليك اهلك و من يهلك

و على الذين آمنوا بالله العزيز الحكيم انتمى به نفسى باسمه بزرسان و بيان ما يدخر حق قبل عباده
مسكت نمايد تا عباده و حذر از اين كوشا طهر و خفيض كبر منح نغمه مايد انه على بايشا قدير
عجب است از نفوس عالم كه بچه نمونند و از ربه معرض امر باين معطى كه عالم را فر گرفته و
اشارش از جميع جهات ظاهر مع ذلك به ميت عنكبوت تشبث نموده اند و از مقام محمود
غافل و محروم از عرف بيان حرم محروم شده اند و از آنچه در ارض ظاهر شده غافل
جز هوى الهى بخويند و جز شعله نفسانيه اثرى ندرزند يعنون ما مرداد به من نظون انجلا
يعنى علما سبحان الله ظلى از اين طابعت ظاهر شده كه اقدام عالم انديكران حاضر و قاصر است
اين نفوس سبحات مجتهد اند و حجابات لانه مع شقاوت لاشي اگر در يك آن با نضاف فائز
شوند تصديق نمايند آنچه ظاهر شده انه يويد من يات فضلا من عنده و يهدى من اراد الى
صراط الواضح المستقيم ايكه در باره محذوم كرم جناب قايما سبحان عيسى بن ابراهيم و قوم و ائمه
اين ايام حضرت خنسن الله الاكظم روحى و ذاتى و كينونى لمراب قدومه الله استغفر من اردان
تشرىف برده اند حضور ندرزند و لكن ذكر ایشان كه در نامه انجباب بود در صانع اعلى
اعلى عرض شد اين كلمات حايات از سما مشيت نزل آيات نازل قوله جل كبرياءه
هو العالم بخير قد حضر العبد الحاضر كتاب من اجتنى و كان فيه ذكرك ذكرناك بهذا انه ذكر الله
اذ اظهر من مطلع بيان ربك مالك القدم خضعت له اذكار العالم كذالك نطق العقلم في هذا المقام
الاعلى و الدرزة اعلى انه هو المشفق الكريم تسكت بالبرزة الوثقى لمر الله انها طرت باسحق
طوبى لمن فاز بها و ويل للفايقين ان اذكر اذ فرنت انقضاء في ايام فيها شرق التور من امر الزوار

کذا تکذکر ان البنا اعظم الله به امتزاجه من متین انار صیباک بالاستقانه الکبری و بما یرتفع به من لوری
ضع ماخذ العزم وخذ ما امرت من لدن مشفق کریم ان اخذت مقارک و سبک باسکم زکات الله لولا الفتن ال
القیوم انما نصلی من هذا المقام علیک وعلی الذین اقبلوا الی الافق الاعلی اذ ارتفع السد بین الارض و السماء
واجابوا بهم ان طعن البصیر ان افحز بکری ایاک الله لا تعادله کنوز الارض لیسید بک لثابت سقیم نعتی
الحمد لله اعظم از آنچه اراده نمودند فاکر گشتند ای کاش مقامات عنایات الهیه باین ماس فی الجمله تکلی میبرد
لعمد المقصود مسیح من علی الارض بستی که لستیک ناطق می گشتند و لکن مقتضیات حکمت بانه را
غیر خدیم علی الاطلاق احدی مطلق نه داشت و الله سبحانه و تعالی هم فائز خواهد شد
این فانی هم خدمت ایشان بکسیر عرض نماید اینکه در باره وجه مذکور مرقوم داشتید که مرقوم
مجمول الماکت بود اینقدر تمقنا و به عرض شد متبسماً فرمودند طوبی له انه نطق بالحق
انشاء الله حق بایشان هم عطا میفرماید انه هو الغنی الغالب القدر انعتی فقر است
انجناب بنما عرض شد فی الحقیقه سبب سرور جمال قدم گشت اذ من فضل اخر علی جناب
و این بسی واضح و معلوم است که انجناب موافق آنچه از مراسلات یافته اند ذکر نموده اند
یا حبیب فوادی جمیع امور و انفع و مشهور است این فانی و سایرین شهادت میسند
بر آنچه انجناب نوشته اند و لکن بعد از بار بار شکر و حمد مقصود عالمیان را که اینقدر سبب
علت تسبیح جمال قدم گشت له الحمد و الله فی کل الاحوال و اینکه نوشته بودی موجب
فواو جناب در قاعیه بهار الله و عده داره مینه کنون مخرزنده درده بودند و عده ایشان
انشاء الله و فاجواب شد و این خادم فانی بعبایت حق ارسال خواهد داشت از حق

میطلم در ساعات بسطی عنایت فرماید و فرصتی کرم نماید تا بزودی عمل شود آنچه ذکر شد
یا حبیبی دو چیز در عالم کسب بل بنایاب یکی فرصت از برای انجمنه و دیگری ایمان زود گشته
یشود و عنقا یافت شود و یا اکسیر اعظم بوجود آید و یا از برای عاشق صادق سکون و اطمینان
حاصل گردد و لکن از برای آن یکی فی الحقیقه چاره بنظر نیامده و نمایید چه که علامت تهر حق
جل جلاله است و مقصود از علما که ذکر میشود جهالتی هستند که باسهم علم باین کرده خاندان مغز
و مستبره مرفونده و اذ میفرماید عالم بفرزده بصیرت از برای شکل عالم و در مقام دیگر میفرماید بنایاب
نور است در ظلمت آیام و اینکه در باره توبه باحتیاجت اسخ اقدس مرقوم داشتید عرض شد
هذا ناطق برسان الرحمن فی ملکوت البیان قوله جل کبرایه بسمه العزیز الوهاب یا ایها
المقبل الی اضی قد فرغت اجمه زردانی فی آیامی و اذت حق جی باسعی الظاهر السبح البصیر
انا دعونا کل الی الله من الناس من سمع و اجاب و منهم من اعرض و کفر بالله رب العالمین
قل یا ایها الارض خذانی الوعد و ظهر الموعود و نزلت آیات الله الملك العلی العظیم اذ نزل الحق
ما اراد و امر العباد بما یقرهم الله انه هو المبین السلیم قد ترین العالم بانور ظهوری لاظم و التوهم
اکثرهم من النافین حکم کن مقصود عالمیان را چه که تورا تایید فرمود بر عرفان ان مقام اعظم ناس خاقان بچوبند
از آنچه ظاهر شده حجیات نظرون داد نام البصار را از اسواج بکبر بیان من نموده و از شایده اند
آقاب ظهور مجرورم ساخته امر و زبایب فیض عظم مفتوح و مطلع غیب کنون بنفشه اشکار و هویدا بجا
خافل از نایب نعم محبوب و بهایشتم مشغول طوبی از برای نفوسیکه باصبع یقین حجیات ظنون را
خرق نموده و سلاسل او نامر باسهم بسین شکستند زود است اصل خسران لوجسته عینما

ناطق شوند و اینکه در باره آنها ذکر نمودی بعد حاضر عرض نمود اول من استمدی لکت هذا المقام
 بومن ارادنی و آتینی و فانی بقیاتی و دل التجرب ان عظم باذنی و سمع ندائی و قام لدی جابی الذی سبی جورتانی
 ساحی و عن دراز من فزان باقبال الی نفسی التوطی سبیلی الواضح البین الذی سبی جابی القاسم وطورا
 بناطرات ربک لم یفصل المبین بجزیر قدرت بنور لادن من لدن ربک الشیاض المعطى العصور الحرم
 و لکن باید مقتضیات حکمت عمل شود و من ضرر آن لدی المظلوم محسوب نه شما از نفوس حسیت که نفس قدم
 شهادت بید بر توبه و اقبال در داده آن نفوس لوجه و به نفسی این مقام فائز شد او بکل خیر فائز است
 انشا الله بر این مقام بند اعلی بابت و ستفیم باشی ایوم بر شتیکه نظر مقتضیات حکمت الهیه از زیارت محرم
 شود البته از قدم اعلی جبران ثبوت خواهد شد ان اطلعت بفضل ربک و کن من تاشکیرن در جمیع احوال
 بجلکت نظر با شنید این است از وصایای حکم الهی که در اکثر الواح از قدم اعلی جاری شده ایها که
 علیک و حق ایها که من کل انات و ذکر و من کل صغیر و کبیر الحمد لله العظیم بجزیر انجی فضل
 حق جل جلاله بقامی است که اظهارش مشا هره می شود در صورت دیگر عرض اینفانی را فائده ای نه
 از حق جل جلاله سائل و اعلی که انجبار بطراز رضایش فرزند فرماید و بردا قبول مستلزم درود و اینانجی
 بنقام و ربنا مالک الانام و عرض صبه علیها عنایت الله در راحت امن اقدس اعلی عرض شد
 هذا ما نطق به لسان العظیم انما نسبح نداء کل ذریه نطقت و کل آتیه باودت ربها الفیروز الوهاب
 نسبح و نجیب و انا المقتدر علی اشاء لا اله الا انا المبین الفیروز اللتان ان احمدی مقصودک
 و مقصود من فی الارض و السماء انه ایدک الی ان بهدت و اردت بانجینی لا یام الله مالک الایجاد
 بلسان پاری باد بگو الحمد لله عنایت ابضا که محبوب عالمیان فائز و بلفظی تو را خطاب نمودیم که

جمع آثار ارض از ملکات و غیر آن از خسر آن جان دادند و فائز شدند قدر این فضل ابدان
 و بشکر حق جل جلاله مشغول باش انجی امواج بحر عنایت فایز و مشهور الحمد لله بر دوستانت
 عنایت می شود و شجاعت آن حم نشاء الله باین میرسد تا کل راسته نماید از برای عرفان امری که
 باو خلق شده اند و از برای او خلق شده اند و آنچه در باره نفوسیکه از صیبا بی مان نوشته اند
 و بر محبت محبوب عالمیان مستقیم ذکر نمودید خدمت هر یک از آن کرد و جمیع تکبیر و ستودن حضرت
 آن حبیب روحانی میرسانند و لکن حضرت اسم ۶۶ م ه عیسه من کل بهاء ابراهه با نجات توفیر بود
 انشاء الله در مقرر امن و امان ملاقات خواهد نمود و چنین جناب تا میرزا ابراهیم اسم عیسه که با
 دو شهر میزد که توبه بجات ایران نموده اند انشاء الله در هر محل مستند بنعمت صحت که از نظر از اول
 محبوب است زین باشند و با بر تفعی بامر الله عامل و مشغول و حضرت اسم الله ج عیسه من کل
 بهاء ابراهه حسب الامر از ارض فایز با تشریف بردند و در آن دیار ساکنند تا بعد از رفت
 مشیت الهی چه اسرا ن نماید و طایر شود الامر بیده یعنی ماینا و حکم مایرید و هو الفیروز العظیم
 و همچنین حضرت اسم الله زین عیسه من کل بهاء ابراهه بحال روح در میان در صبا ساکن و بزرگوار مشغول
 و اینکه مخصوص ذکر جناب در دین صدقه فی عیسه من کل بهاء ابراهه فرموده الله صعد الی الرفیق الاعلی
 و الغایة العقیوی الحمد لله در عین سعود و اعلی رایحه تقدیس و تزیین و محبت الهی از او استنشام
 نموده این خادم فانی می تواند عرض نماید عوالم اخری از عرف استفاقتش معطر شده ایشان از
 نفوس بودند که لسان قدم در زیارتشان باین کلمات فذرت فی الارض بهیچک و در باره
 ایشان نازل شده آنچه که دهور و عصار آن را تغییر نهد و فایان نزدیک نماید یا لیت الخادم

کان معه خدمت دوستان آن ارض اقبل اینخانی بکبر و سلام برسانید انشاء الله تعالی انوار آفتاب
 معانی منور باشند و بطراز استقامت میزان ایام در مرد است و عنقریب فرصت و خدمت
 منتفی شود قسم بجهان که هر آنی از این ایام اشرف و افضل است نزد حق جل جلاله از سنین مجرب
 آنچه ایوم لازم و واجب است و عند الله اعز واقم اتحاد دوستان الهی است و بعد افعال
 طیبه و اخلاق روحانی چه که از خود حق محبوبه و باین جور باید دوستان مالک قدم قلوب
 اهل عالم را تصرف نمایند این خادم امیدوار است که شئونات غایبه ایشانرا از تمام باقی
 منع نماید و محروم سازد باری زکلی الماسر دعا داشته در روز که شاید از عهده آنچه بان ماوم
 برایم در آخر نامه نجاب ذکر توبه محبوب فراد یعنی جناب و رقاعیه بهار الله مالک
 الاستسار بوده و همچنین ذکر توجیهان با بنمت انشاء الله بحال روح و در بیان در در شوند
 و بزرگ محبوب عالمیان مشغول گردند نسل المولی بان کج بیننا فضلنا من عنده تحت ظل عرشه
 و قباب عظمته ان الله لم یقدر علی ان یشاء و فی قبضه زمام من فی السموات و الارضین
 و همچنین دستخطی باین بنده مرقوم فرموده اند و ذکر توجیهان را بان ارض نموده بودند انشاء الله
 بکمال صحت و عافیت توبه فرمایند اسامی مذکوره که بخدا جناب انبا خلیل علیه بهار الله
 ارسال شده بود مخصوص هر یک لوح بدیع نبیع از سما و مشیت نازل انشاء الله بان فائز شوند
 و با اراده الله حاصل و جمیع بردای خیران میزان هذه بشاره من لدی الخادم لهم ان
 ربی لهم العفو الکبیرم البهاک الظاهر اللامح من افق عنایت ربنا و رب من فی السموات
 و الارض علی جنابکم و علی من معکم و علی الذین فازوا بانوار التیسیرم فی ایام الله محبوبنا

و محبوب کل عالم عامل و کل عارف مستقیم خ ادم ۱۹ ذی الحجه الحرام سنه ۹۹
 اسامی مذکوره در مکتوب جناب بن ذخیل علیه بهار الله در دست استامع اقرس علی عرفش شد
 و مخصوص هر یک از سما عنایت لوح بدیع نبیع نازل و همچنین مخصوص اسامی مذکوره دستخط
 سرور مکرّم حضرت نبی علیه بهار الله بود الواح تقدسه متعده منتهه از سما فضل نازل و ارسال
 شد انشاء الله کل فائز شوند و بما فیه حال گردند مقابلک شد نشر فی
 م ش محبوب فراد حضرت قاضی زاهد الله بن علیه بهار الله و عنایته ملاحظه فرمایند
 بسم ربنا انا قدس الاعظم العلی الابی
 حمد مالک عرش و فرش الایق و سزا که امراض مشرکین بالبقوه غالبه باقبال تبدیل فرود و
 منقریات مضرین را با قرار و استغفار زینت بخشید جل امره و جل بر بانه دستخطی بشاره
 بیک روحانی قلب جان نبوزد کرد بیان برین داشت فی الحقیقه بهجت بخشید و نعمت عطا
 فرمود این نعمت مخصوص فراد است و بعد از اطلاق و ادراک و فرخ و بخت و ابراج فضل تمام
 انخ ارفع اقدس اعلی نموده امام و بیه عرض شد و این آیات نیات از سما و اراده نازل و در جن سب
 و عز برمانه بسی ان طق الایمن هذا یوم فیه یادی ام الکتب ویر عوالمکی الی انقریز الواسع
 انه هو مالک الرقاب و احکام فی البدر و المآب طوبی لقومی اضعفت حوادث العالم
 و لا سبهمات الذین کفروا با الله رب الارباب قل یا قوم اتقوا الله ولا تموتوا کما تموتوا
 مرتاب هذا یوم فیه اشرف النور من افق الطور و استوی بسکال الظهور علی عرش برهان
 من لدی الله مالک الادیان یا عبدا الله انما نمسنا نذک انک اجنباک بهذه الایات الی

انزلها الله من السماء الغيا والاقترار اياك ان تخزنك شئون الخلق او تمنحك سبحات الذين
كفروا بالله مولى الانام نشهد انك شربت حرق الوصال من يد عطاي وفزت بلقاي الدنيا
للتاوه انا قوال ولا اعمال الذين ما تقضوا ايشاق الله نزل الآيات انا ذكرناك وبشرناك
من قبل وفي هذا اليوم بغياي التي احاطت الافاق سوف لغني باقرا اليوم وسيتي لك باقرا
بذكرة الالواح لعمرى قد اخزني خزنك وما ورد عليك في الليالي والايام قد كنت مسك في
كل الاحوال وسمن ذالك وارزنا بايك ما اشرفت به الارضون والسموات ضح الاخران بسبحي
وقد قدح الاله باج بذكرى ثم اشرب منه في العشي والاشراق كبر من قبلي على اوليائي وذكرهم بما بيني ولبا
الله العزيز العظام قل يا حبيب الله اياكم ان تتبوا الالهام طهروا قلوبكم عن ذكره وني لا توجه اليها في
البكور والاصحال بلسان پارسي ذكر ميشود لتعرف وتكون من الشاكرين في ايام ربك مالك يوم المآل
يا حبه الله عليك بهائي وغياي در اول الليل ميثي محمودم وباصبح شيا تكلم ميغرمودم جده
بكتاب انجباب وورد وتمام از ان تقار وجه عرض نمود وبعد از ان قام بفتنة ابواب خزان حكمت
وبيان مفتوح ودر راي علم الهي مواتج قد نزل ما هجرت مظاهر الآيات عن ادراكه ومطالع البيت
عن عرفانه از حق جل جلاله مطيعم انجباب را مؤيد فرمايد بر آنچه بسبب توجه عباد واستقامت
من في الابداد است دوستان را بناسيت وفضل حق سرور دار امروز روزگرو خدا و استقامت
وتكاست سوف بتدل الامور وتفسر اجلكم وجزء الذين كفروا بايات الله وانكروا
ما ظهروا عنده لعمرى تحيطم نعمات العذاب ويبدل فرحم بالبحرنا الاكبر كذالك نطق مالك القدر
اذ كان باطفا في مناسه الرفع بگويا ضرب الله بيقين مبن بايند آنچه واقع ميشود بسبب اعلاء

كلمه وارثقا ظهور است من يقدر ان يغيثه به ما رخصه الله بالحق والظهوره بساطة امام وجوده
في السموات والارضين بگو قدير يوم را بداند ومقام خود را بشناسيد اسما فرب الهى و
اذكار ايشان در كتب عالم ذكر شده ويژود طوبى از براي نفسيكه اعمالشان بغير قبول فاكرت
انهم من المقربين لدهى الله العزيز الحميد وطوبى از براي نفسيكه مقام يوم الله را ادراك نمود
وبذکر مقصود عالميان فاكرت قل يا ذا الفرقان التوا الرحمن وقوموا على تدارك فانك
عظيم في ايام ربكم سمع البصير انتمى اين خادم فاني لا زال بشطر اوليانا طر وسوجه يادد وستا
الطرحان رازنده نمايد وروح را تازه وسرور دارد سبحان الله اين ايام مجد وباب بيان
مقصود عالميان مفتوح وتجليات اذ انير ظهور از جهات مشهود مع ذلك الكثرى مفود محزون
من شايد وگواه كه اين عبه بهر منكم ياد شده اى رضى يا مينمايد بصد هزار السن ظاهره وباطنه عرض
يكند يا ليت كنت معمم ويا ليت سمعت ندا اللهم ويا ليت طفئت حولهم نجات ان دمار
مفسوكه عالم عدل والصفاء ماعطرد اشسته ظالمهاى عالم مطلقم حوز را بهرست خود بريند و
شاعر نيستند لعمر مقصود زمان وعده محوم في كتاب لا يا تيه الكذب والتفاني يشبهه نيك مالك
الميثاق في هذا الليل المير چند يوم ويل از ان غنمت ذكر ان شده جارى ونازل بشا ييكه
روح القدس حسرت برد وروح لسيان بياليتى كنت نطق نمود ايا چه غنمى عالم را گرفته
اميد انك نفوس مقدره مطمئنه بامر الله شكست نمايند وازدوش مقدس دبرا اين سنده
اختلافات متعده بميان آمده از هر جتى نفيق ظاهير بعضى نفوس مقدره صادقه را با و نامات
الوده اند بسيار عجب است كه نفوس بايشه مطمئنه ستمه نظران وادام نفوس فارجه غافل

تسبث نمایند اهل سفینه حرا باید با استقامتی ظاهر شوند که جمیع من علی الارض خود را از رنج
عاجز و قاصر مشاهده نکنند امید است چنین نفوس در این ایام مبارکه منوره موعوده در ظل
سدره غایت محبوب عالمیان تربیت شوند و ظاهر گردند ایشانند لای کنوا الهی طوبی الخائیرین
اولیای آن ارض در نظر بوده هستند از حق میطلبیم ایشان را تا بید فرماید بر آنچه استقامت
و عزت و اطمینان است آن ربنا هو المقدر القدر لاله الا هو الیدیم بخیر یوم یوم انما تمیت
دموت است بفرماید دستمان خود را محروم ننماید صد هزار طوبی از برای نفسی که صین
تقریر با بایت الهی ترک نماید و قرأت کند چه که آثار او غیر آثار من علی الارض است قوه
سامعه مفعولند از الله امرو از الرحمن حکام تقع و لکن اذان عالم و امم از اصغارا آن ممنوع الا من
شاء الله از حق جل جلاله میطلبیم این ایام از اولیا ظاهر فرماید نفوسی را که سبب اشتغال عالم شوند و
منقطعین عن الفهم تبلیغ امر الله و جهار گفته مشغول گردند الله بهر مجیب لاله الا هو الفرد الواحد
اسمع ان لمن العزیز العظیم و ایگام فرمودند اینجا دم بر نیابت آنحضرت سلطان اعمال و
لیکرها فائز شود در این صین که یک ساعت و پنجاه دقیقه از لیل بیت و نجم جادوی آسمانی که گشته
قصدا فی اعلی و ذروه علیا نموده بعد از عرض و اذن فائز شد با آنچه آمال اولین و آخرین است
بسته آنچه بقبول فائز و برضامین گشت بنیفاً بخاکم ولی عرض دیگر آنکه ذکر آنحضرت در دست
اقدس بوده است و بسته اثر آن در عالم ظاهر خواهد شد بسته آنچه فائزنده اند با بقره
غایه آمال نمیین و مسلیین بهاء الله علیهم بوده اگر امورات ظاهری لاجبی نظرن تاخیر فرستند
البته آن نظر بقبضیات حکمت حق جل جلاله است و امید داریم سدر طلب آنحضرت در حقیقت

عطا فرماید با امری متمسکیم که عرف بقا از آن منقطع است هر چه واقف شود محبوب جان است و مستورا
روان تو کفنا علیه فوضنا الامور الیه انه هو الکریم ذو الفضل العظیم یکطرف نماید خط حبیب روحانی بستاند
اقاحسن آقا علیه بهار الله بوده مدتی بود از ایشان خبری بر حسب ظاهر نبوده بسته آنچه این کرده ظاهر شده
آنچه که علت فرح و محبت است بعد از قرأت و عرض آن امام کرامی رب جل جلاله این آیات با برآ
نازل قود تبارک و تعالی یا حسن ما تو و عالم و امم برای عطا گفته بسته از غیب نبود و از خدا
بقا و از نیستی بخت بعالم هستی آمدیم لولا خدمه و خدمت اولیای الهی امر تفریح فخر العباد العزیزان
البحرینی ذکره و الانبساط فی بسط آثاره و انتشار آیاته و اسرار فی ذکر ظهوره و الاستشافی هو
القیام علی خدمه صفیاء نسل الله تبارک و تعالی ان یوید النون و ایاک علی ما یبغی لایامه
و یلیق لظهوره و سلطانه از لیل از قبل مظلوم بگیر و سلام برسانید ان البهار فی مثل هذه
الایام یکون شادیا امام و وجه العالم و ناطقا ذاکرا قائما با تاملی امر الله مولی الامم باید جمیع از
کوز بیان معصوم و عالمیان سر مست شد بکفایت من فی الامکان با بقی اعلی دعوت نمایند بگویند
خود را بدیند و مقام خود را بشناسید سالهاست محنت کشیده اید و شامتها شنیده اید و
مشقما را حمل نموده اید عمری نیتقام بسیار عزیز است باید بکسم خوش خلقش نماید و بخندد و جی و
الهام که آیات الهیه و مینات صدائیده است خلق را آگاه نماید و از غفلت نجات بخشید
این است و صیایای قلم اعلی که در ارواح ششی ثبت شده این دو یوم قابل ذکره تا چه رسد بر توبه
بآن اولیا باید عباد را حفظ نمایند تا بتوهمات غریب قبل مبتلا شوند بعد از این مظلوم جز اعلا گفته
و انظار امر مطلب و خیالی داشته دشمن خارج از تحدید و حصا عالی اهل بیاباید اورا نصرت نموده از

عندهم باعنه الله توبه كنسند بيقين مبین براینند كه آنچه سبب ارتفاع و ارتقاء دوستان است
 بان تنگ نوده و دنیا نیند خسران ضرب قبل در یوم جزایا بحیب است تفكروا یا اجابى و كذا فی القرآن
 و الرحمن یا حی یا قیوم بهاء الله السرفهین الحمد لله ذكرت بحضرة فائز و است از لسان حضرت در این سله
 جارى نسل الله تبارك و تعالی ان یؤیدك و یدفك علی خیرة امره و یتفك فی كل الاشیان
 كذا فی البیان من كالمس الاشیان انه هو المنقذ للفرز الملتقى انشی حو شاهد و كراهه كه لا زال در نظر
 این عبد بوده اید امید انكه از آن حبیب روحانی در آیام الهی میسر شود آنچه كه عرش قطع نشود شكی
 نیست كه این آیام را آنچه مشاهده می شود بفنا راجع میگردد لذا بقدر مقدور باید رضای محبوب را
 تحصیل نمود مابقی من عنده هو باقی لا ینفنی این آیام از آیات الهی و كلمات ربانی مردم مستند
 شده اند باید كه خدمت را محكم نمود و بما یرتفع بر امر الله مشغول گشت این عبد از جن مطیل و اولیا
 آن عارض و اطراف را تا یابد فریاد بر بوثت در سوخ و استقامت و دایمت و امانت و ما
 ترتفع به مقاماتم عند الله ربنا و رب یاری و ما لا یری و رب العرش العظیم و الله العظیم
 اكبر البراءة و الذكروا شانه علی حضرت النور و علیكم و علی كل مؤمن موقن ثابت راسخ
 تمسك بالعبودية استمر فیه الحق و قام علی تبلیغ امر الله بمنقطعاً عن العالمین و الحمد لله

ربنا و رب من فی السموات و الارضین خ ادم ج ۲۹ ۳
 محبوب فراد حضرت و قاعیه بهاء به الاهی ملاحظه فرمایند
 بسم ربنا الله العظیم العالی الاهی

حمد مالكی را اابق و سزاست كه شئونات و راد است ملك و ملك او را از راده اش منع نمود

در جمیع اشیان زعماء لانام باننی انما ملك الايام ناطق تعالی ذكره عن ذكری و اوصافه عن
 وصفی و الصلوة و السلام و التكبیر و البهائم علی اجابته و افضیاله الذین قاموا علی خیرة امره فی
 الیالی و الايام و بعد یک بسته باکت كه حامل الروح ینبئه مقدسه مباركه بود بمفته قبل
 ارسال شد و حال هم یک باکت كه از قبل تفصیل ذكر شده ارسال از حق جل جلاله این خادم تا
 سائل و اهل كه انجوب روحانی را برابر اعلا كلمه اش تا یابد فریاد انه علی كل شیء قدير در این صحن
 كه باین تحریر مشغول باکت دیگر رسید اشعار ابدار كه بنازگی چون گل دارد و عرق مدح چرب
 عالمیان بشانی از او متضوع كه قب راقوت و بصیر احدت بخشید و لكن هنوز در رحمت امخ
 اقدس عرض نشد ان شاء الله عصر یا این بل باصغار فائز خواهد شد حال این عبد صد هزار مرتبه میگوید
 و نشاء الله بصوتل هم فائز و همچنین دستخطی از حبیب كرم جناب میرزا م قبل م و حیه
 بهاء الله العلی المتعالی رسید صد هزار شكر محبوب عالمیان كه بجزارت محبت الهی مستعملند و بافت
 احی مقبل و بر امر قائم و بذكر ناطق در لبالی و آیام از حق جل جلاله از برای ایشان توفیق
 و تأیید مطیلم ذكر تكبیر و سلام این عبد خدمت ایشان موقوف بنیای انجوب است

البراءة و التكبیر و انشی ارضی من محكم و علی كل ذی ذنوب یجذب منه المخلصون عرف الوفا فی آیام الله
 رب العالمین و الحمد لله ملك العرش العظیم خ ادم فی يوم نثر صفر المبارک سنة ۱۰۳۰
 فاهاه یا محبوب فرادی قد افدتنی الاخران صین الا تمام بغثه علی شان صعدت زفراتی و
 اسفاتی ان العلم توفیق و لسان تجریشكوا خادوم بنه و خرنه الی الله رب العالمین و الله
 من فی السموات و الارضین بعد از تمام شدن مکتوب رسید آنچه سبب اخزان نامشاهی بود

نثر مفضل حضرت

سبحان الله چگونه بپوشد انسان بر او نای ایمان و اذعان و اقبال از مراط مستقیم منحرف گردد
حق را بگذرد و خود بدین شود تبرک و کلمه او اظهار او نامات بشانی مژده اندیش نماید که از حق
جل جلاله مع در یاد بر یافتت و رحمت محروم بشود امروز آیات عالم را بر نموده و بینات
جمیع اشیا را اند کرده بر طغی قادر بر نوشتن بعضی کلمات و حروفات بوده دست چنانچه
وقتی از اوقات یکی از اولیای معروف بانجام فانی میفرمود با معانی بشانی گسترده
و انبساط مقامی رسیده که هر کلمی با طلق شده قلم اعلی بشانی در شرفات نطق فرموده که
هر طغی فوایدش اندنوده و ذکر میزد از بر شاعر از کلمات حق جل جلاله بر شده هنگامیکه
قلم دست میگشاید میسوسیم آنچه که اظهار صریحی از آنرا محال میدانستیم باری از فرزند کور جاوید
جدیده رخ نموده و به مقدار این عبودیت است اگر چه حسب ظاهر تفصیل معلوم نه اینجند
بصد هزار مجر از حق جل جلاله مسکلت نماید که آنی ما را بخود واگذارد و از انوار آفتاب وفا
محروم نسازد آیا چه میزند که شخصی کمال محبت و خضوع و خورش و اقبال و عجز و فنا وستی الهی نماید
و بعد بگفتی و تغییر بی بهره محروم میماند باید این عبودیت و انحضرت و جمیع دوستان دعا کنیم که شاید
فلزون و او نام از زمین نام فی کتیقه مرتفع شود و اولیای حق کمال خضوع و خورش و عبودیت صرفه
بجمل عنایت تمسک شوند لعمریه بناد محبوبیم این مقام را حلاوتی است که هر که بیابد دست
بر ندرد خدمت را با خرساند و وفار از دست نهد چه عرض کنم هنگامیکه چند فردا با جار طبع
آنجوب را ملاحظه نمودم و لذت میبرد در آنجین خبری رسیده و این عبودیت از آنچه باو منزل
بود بازداشت و این نظر محبتی است که این فانی بدوستان الهی داشته و دارد و میخورد در

کل احیان از آنها خضوع و خورش و تسلیم در رضا و وفا را نمی وجود عالم را ستایه نمایند تا باورد و اذعان
و انما لطیفه بنوعه حسنیه ظاهر گردد امروز هیچ خبری از برای امر فوق اختلاف نبوده و نیست و آن
باین عباد راجع و الا آنه فنی غنا و عن ذکرنا و عاخذنا و عاقلین من السموات و الارض بشهدت بک
بخانکم و هذا العبد و الذین تمسکوا بحبل عنایتهم الحکم المتین بسم آن است که از اینجینات آنجوب
فواد هم محزون شوند فی الحقیقه باید این فانی و آنجوب و جمیع دوستان در حق یکدیگر دعا
نماییم که شاید عصمت کبریائی کل را حفظ فرماید مجد و البراء و التمشاء و الروح و الرحمه علیکم و عنی
من بکم و علی من سبیح قولکم فی امر الله العلی العظیم خ ادم مقابله
هو اتنا نظر من افنی الی اعلی

شده الله انه لا اله الا هو و الله یالی ما یجئ آیه لطلع آیات و مظهر البینات بجزالت الکتاب
ظهور ما کان مسطورا فی ام الکتاب یا ایها النبیل الی افنی ان اسبح ندائی من شکر سبحی انه لا اله الا هو
الغیر الوهاب قل ناسد قد اتی من کان مسطورا فی کتب الله و کتونی فانی علیه تعالوا یا مائلا الرحمن
لنسمعوا ما سمع اذن الیکلم فی طور البیان قل اتقوا الله و لا تمسوا ابوکم ان افروا حجابات او اوبام
باسم ربکم مولی الایام هذا یوم فیه ماتت الاشیاء الملک سید رب الارباب و حضرت علی
المظلوم کتاب من الذی قام علی خدته امری و نطق بشانی و مشرب حقی حقی و فانی بقیائی و
قام له ی باب عظمتی و سع ندائی الی اعلی و کان فیه ذکر کرک ذکرنا که با نطق حرفه بدوام سما
ربک مالک المائب ان اشکر الله بایده که علی الاقبال ایسه و هدایک الی سواک القصار
انا نو میک و الذین امنوا با حکمه و لم یسبیا لئلا ترفع صوتهما الذین قاموا علی الاعراض

۲

وكفرنا بالله المقدر المختار طوبى لك بما قبلت الى افق وليتكت بما جعلته مشرق الاذكار
 ونذكر افاك الذي صدق الى الرقيق الاعلى وتحي محمد قبل على نشد انه مسح النداء وفاز بايام ربك
 الرقاب انا فخرنا وظهرناه وذكراناه في هذا اللوح الذي لاح من افق غير غايته ربك ملك الاسماء
 انا وذكراناه وذكراناه وورد عليك في سبيل الله ان ربك لهو العزيز الفضال كمن قام على
 خذته الامر وطافا حول الارادة وتمسكا بجمل غايته ربك العزيز المنان الهاء المشرق من
 افق ملكوتي عليك وعلى اخلك وعلى الاتي اقبلن واكن بالله منزل الآيات ونذكر محمد صادق
 وعبد الكريم ويدر او الذي يحيى بالي القاسم ونشرهم بعبايات ربهم الذي اتى بعبدة وسلطان
 انا وذكراناه واستقامته الكبرى على هذا الامر الذي برزت الاقدام الا الذين انقدم الفضة
 من عنده وهو المقدر العزيز السلام تكبر من هذا المقام على وجوههم وسئل الله بان يؤتهم
 على ذكره وثناؤه وخدمته امره الذي نارت به الافاق ونذكر السيد الذي يحيى على رضا
 ليفرح ويكون من الشاكرين طوبى لك بما قبلت الى الافق الاعلى اذ عرض عند الوري
 وسمعت النداء اذ ارتفع بين الارض والسماء انا نصيكت بالاستقامة من هذا المقام الاعلى
 ان ربك لهو الصالح العليم يا محمد قبل على ان افرح بما توجب اليك وجه القدم وذكرك بايات
 جعلها الله رايات نصره بين العباد واعلام عزة لمن في السموات والارضين يا غلام قبل رضا
 خذنا رسلنا واليك بقوة من لدى الله رب العالمين وضع ما عند الناس انعم من اذيرن
 في كتاب الله العزيز الحكيم نسل الله ان يؤيدك على خدمته امره ويقر بك في كل الاحوال انه
 لهو الغفور الكريم ونذكر الغلام قبل حسين وبشره بذكرى آياه لعمرك لا يعادله باخذ الخلق وانا انشا

انجبر ان افرح بهذا الفضل ثم امكر ربك العزيز الحكيم يا محمد قبل حسن انا انظرنا الامر وازننا الايات
 والقوم الكثر ثم الغافلين من الناس من اقبل اذ سمع ندا الله ومنهم من اعرض اذ ارتفع الغين
 طوبى لبعده تشبث بذي الله واطبل اليه بوجهه منير وقام على خدمته الامر على شأن ما منعت فضلاء
 العلماء ولا شبهات اهل البيان الذين تقصرو العبد وكفروا بالذي آمنوا به الا انهم من الهالكين
 تمسك بجمل غايته ربك ثم اشكره بما انزل لك بالعبادة ما خلق في الارض لربه ربك
 كل منصف بصير يا محمد قبل حسن ويا محمد قبل برفع ان افرحا بما توجب اليك ما قفى الاعلى وذكرك بما
 يعنى بدوام الملك طوبى لمن فاز وويل للغافلين انا وذكرانا كما وحصينا كما بالبر والتقوى و
 بما يرتفع به امر الله العزيز الحكيم ان باقى الاعلى انا نسمع في كل الاحيان صريرك ودهائك في ذكرته
 واوليائه طوبى لك وللمرأة ما جرى منك امر امن لدى الله المقدر القدير اذكر من قبلي
 من سمي على قبل عكر وبشره باقبالي ليه وذكري آياه في هذا السجن المتين ان اشكر الله الذي
 خلقك ورباك وذكرك بالعبادة ما خلق في الارض ان ربك لهو الغفور الرحيم ثم اذكر
 احسن بما اتاك الله ليفرح ويكون من حامدين يا حسن يذكرك مولاك كما اذكر اوليائه
 من قبل انه لا يضيع اجر المحسنين يا غلام حسين ان المظلوم يناديك في السجن العظيم بما
 يحد بك الى افق الله العزيز الحكيم اياك ان يبتغى جزاء شيطان عن ربك الرحمن
 دع ما عند القوم متمسكا بجمل غايته ربك الامر القديم خذنا كتاب الله بقوة من عنده ثم اشكره
 في كل حين يا حسن عظمتي ان اذكر من ملكوتي عبادي محمد على وعبد الرحيم محمد وسبيل الله
 ذكرهم من طاف حول امرى وقام على خدمتي وانا انشا شاهد العليم طوبى لكم بما اقتبذتم وخرتم

بجمله الله التي تطلق امام وجهه العالم انه لا اله الا انا المقدر القدير ان يعرفوا مقام هذا المقام
 الاعلى وقولوا لك الحمد يا ملك الاسماء بما ايدتنا على ذكرك وشانك وقربتنا
 ايكت نسلك يا مواج بحر بايك واشراقات شمس عطايك بان تويدنا على
 الاستقامة على اعطينا بحدك انك انت اكرم الاكرمين وارحم الراحمين
 يا محمد كريم ان احمدنا بما زينت راسك بتاج الاقبال وعرفك من احتجب عنه اكثر
 اخلفنا انه دلي المقبلين انارنا اقبالك اقبلنا اليك ووجدنا عرف جيك
 ذكرناك عينا في البديع انه يسبح ويرى وهو التسميح البصير ان افرح بذكرى اياك ثم اخلفنا
 المقام بهذا الاسم المهيمن على من في السموات والارضين اياك ان ينكس في عين الله
 مع القوم وما عندهم مقبلا الى الفردنجبر كذالك جرى من قلبي الا على كوزا يحوان ليعلم ان
 اخذ وشرب وويل للتاركين ان بالسان الارادة انما تختبان نذكر من كتب اياتك
 وسمى محمد ششم بذكره اذ ظهر سجدة له الاذكار انك اذا وجدت عرف بياني وفرت
 باياني التي نزلت من ملكوتي ثم قل لك الحمد يا مولى العالم ولك الشان يا ملك الاسماء
 اشهد ان بك ظهر الاسم المنون والسر المحزون الذي كان ستمرا عن العيون في انه الا
 وبك ظهرت اسرار الكتب ونصبت رايات انك انت الله على اعلى الاعلام اسلك
 يا ملك الوجود وسلطان الغيب والشهود بانور وجهك وظهورات سلطنتك بان تويدنا
 في كل الاحوال على الاستقامة على هذا الامر الذي برز غمها بحال ثم اذكر يا لسانى
 من يحيى بسمه ليكرهه ملك الانام انا نوصيه واولياني بالامانة والديانة والصدق والوفاء

وبما يظهر بشأن الانسان في الامكان طوبى لك بما ذكرت من قلبي الاعلى وفرت بامر
 مست عند الابصار يا محمد ششم ان استمع النداء من شطر حكاية لا اله الا انا المقدر العزيز الختار
 قد ارسلنا الرسل وانزلنا الكتب فضلا من عندنا وانا العزيز الفضال انا ذكرناك من قبل وفي هذا
 حين ان افرح ببنية ربك الذي باخذت الزلازل اكثر البلاد الا من تسكت بعبادة الله مولى
 الانام ان اقتصرا الامور على خدمته ربك سوف يضي من على الارض وسبق لك انزل من قلبي
 الاعلى وانا العزيز العظام ان يا قيم قم على خدمته امر ملك القدم ثم اذكر من شطر سننرى الا نور عبدي
 الذي سمي بي قبل كبر الذي قام على خدمته امرى يطق بثنائى ونازل بالوحى وهرت بانطق بلسان
 عظمتى في ملكوتى وانا انطق الصادق الامين يا على قبل كبر ان المظلوم قد ذكرك مرة في
 السجدة اعظم واخرى في قصصه يا بايادى التوفيق واستوى فيسبح على مرثى العظم
 طوبى لك بما ايدك الله على خدمته امره وذكرك من اجتنى وقام على نصرة امرى البديع سمعنا
 ذكرك ذكرناك ورأينا توجحك ناديناك من شطر امين الظهور بالان ينقطع عرفه بروام اسم ربك
 القديم الهيا الشرق من افش سمار بياني عليك وعلى اخوك الذين واقوا حلاوة ذائى
 وشرورا حقي حقى وعلى كل صابر ثابت مستقيم ونذكر في هذا المقام من سمي محمد ليجذب ذكر
 ربه الى مقام لا يرى فيه الا الله العزيز الحكيم يا محمد طوبى لك وللذين كسروا احسان الله
 فزيتوا بهياكلهم بانور البقير انا ذكرنا الذين آمنوا بالله في القباالى والايام يرشد بك
 كل منصف عليم اياك ان تحزنك مشرقات الارض حسان وراكب مقبلا ايا الله ملك يوم
 الدين قد ورد علينا من جنود اعداء صاحب السحاب فراح بالروح الامين مرة بمسرة في

ولما تم اليقاعات اخبرونا منها وسافرنا الى ان فازت ارض الزورار بقدم ربك رب
العالمين ثم اخبرونا منها ان دخلنا المدينة الكبيرة ومنها الى ارض السر ومنها الى هذين
العظيم ومن بعد الامر سيد التعليم ويصبر لونه ذكر ما كان في قلوب الاحدآء وما ارادوا
لتفوح نوح الشكلى ان ربك لهو العظيم بخير لا يعرب عن علمه من شئ يشهد ويرى وهو
الذكار السميع الحبيب ان يا قلمي بامر مالك القدم بان تذكر اجاباه واوليا كه الذين ترى من
دجوههم فضرة الرحمن ومن اخلاقهم ما يرتفع به امر الله المهين القيوم يا على قبل اكر اناسيك
بالعل ما ازله الله في كتابه ان ربك لهو الحق علام الغيوب قد خلق العالم لا ياتي ولكن
القوم اكثرهم لا يعقون قد نبذوا كتاب الله عن ورائهم متمسكين بما عندنا من الظنون
الذين كفروا بايات الله وجادلوا بها واعرضوا عن الوجه اذا شرق من هذا الافق الذي
جعل الله مطلع النور ونذكر القاسم الذي اقبل واجاب مولاه اذ ارتفع النداء نسل الله
بان يؤتبه على الاستقامة على هذا الامر المحتم يا قاسم ان ربك بنا ديك خلف
البحر ويذكرك بما لا يبادر ما يرى ان افرح وقل لك الحمد يا مالك النيب واشهود طوبى
لمن فاز به كرا الله في ايامه انه من اعلى اخلق في لوح مسطور تمك بعروة غناية ربك
وقل اسلك بنا الى بحر علمك وانجم سائر غنايتك واشترقات النوارس طقسك
بان تجليني مؤيداً على الاستقامة على هذا الامر الذي به اضطرت الافدة والقلوب
يا محمد قبل رضا انا انزلنا الآيات واظنر الامر والقوم اكثرهم يكترهم لا يشعرون قل انزلنا
يش في طرفكم ولا يتبع ما عندكم قد فطرنا بحق وله العروة الوثقى والصرط المحمود يبنى لك

نفس ان يتك بها ان لا امر من قبل ومن بعد لا اله الا هو يقدر لهسين حتى ما كان وما يكون
يا زين العابدين فخذ اليك بالميسن بقوة من عندنا اياك ان تنك شؤنات اخلق
من الحق ضح ما عند القوم وخذ ما اوتت بر من لدى الله مالك الوجود كذلك تحركت اعلا
البيان بأبادة ربك مالك الاسماء ولكن اناس اكثرهم لا يعقون قد عرضوا عن الحق
مقبلين الى مظاهير الاوثام والظنون ان يا قلمي الاعلى ان اذكر من كفى محمد رضا
الذي اقبل الى الافق الاعلى طوبى له ولاخيه الذي اقبل الى الوجه وشرب حريق البيان
من ايادي عطار ربه العزيز المحبوب يا محمد قبل رضا قد ذكر ذكرك لدى المظلوم وزير
لك ما هدى العباد الى مستقيم التطور ان افرح بذكرى اياك وقل لك الحمد يا من ذكرته
في سبحك الاعظم وهديتني الى ملة ابيك المحمود طوبى لبيتك بما ارتفع فيه ذكر الله انا كبر
من هذا المقام عليك وعلى اخيك ونبشركما برحمته سبقت الوجود البراء القاهر
اللاخ من افق غنايتي عليكما وعلى الذين مشربوا باسمى القيوم حقيقى المحتم وذكركما كما
الذي كان مستقلاً بنا محبة الله وناطقاً بنا رباً الا انه من اهل هذا المقام في لوح
مخفوظ لعمر الله لا يعادل بهذا الذكر ما في العالم ولكن القوم اكثرهم لا يعقون يا محمد رضا
ان اقصر الامر على تبليغ امر ربك وذكره بين عبادك سوف تقضى الدنيا وما فيها وتبني
كل عمل فاز بطرز البقول اياك ان تخونك سطوة الامراء او تنك حجبات العلماء
الذين نقضوا ايثاق الله وعهده وكفروا بالآيات اذ نزلت من سما ارادة ربك اياك
الملوك يحسين يذكرك المظلوم من شطر السجن ويدعوك بالصبر والاصطبار في هذا

الامر الذي به تزلزلت اركان كل مشرك مردود قم على خدمته الامر بقيام لا تزغره صوفيا الصبار
 ربك ذكرك وهداك الى صراط المهدود قد ورد عليك باورد جليسا يسند بذلك من عنده كتاب
 يكون تمسك بجمل غيابة ربك وقل لك الحمد يا الله يا خلتني ورتبني وذكرتني في معاك الحمد
 اسئلك بنبغات وحيك وانوار وجهك بان تجعلني تابعا على امرك انك انت المهيم على ما
 وفي قبضتك زمام الملوك يا غلام قبل رضا قد اشرق من افق اسمي الالهي لا تقادح الارض والسماء
 يسند بذلك من عنده ام الكتاب طوبى لمن نطق بذكرى وفازت ثباتي وقام على خدمته امرى الذي
 بخصت الاخفاق هذا يوم فيه فرمانان كثرنا في علم الله وسئلوا من العلم الاعلى في الزبر والالواح
 ان اعرف هذا المقام الاعلى انه ذكرك باسمي في الملك بدوام اسمي المحيى على الاسماء يا على قبل رضا انا
 راينا اقبالك وسمنا ذكرك اجنالك بايات اذ تزلزلت خضعت لهما الايات ان اشكر الله باجلك مؤيدا
 على الاقبال وذكرك من افق شرفت فيه الانوار كقائما على خدمته الامر فاطلقا بشا في
 اليسالى والايام يا عباس يذكرك ربنا تاس ويدعوك الى نبراس او قد بيدا القدره بين
 البرية ان ربك لهو الغير المختار يفعل ما يشاء ويحكم ما يريد من قال الحمد كفى بربه رب الازبا
 قد اخبرنا الحسن بن ابي نعيم في الاشارة ان كان التور مشرقا من افق العراق وفي ارض السرو في
 هذا المقام الذي سمي بالاسماء الحسن من لدى الله ملك الالهياد نسئل الله بان يخصك و
 اوليائه من شر الذين يدعون في الظاهر حب الله واتباعه ويدعون الناس اليهم وما عار للمخدين
 الا في ضلال ما يادى يذكرك من هداك الى سواء الصراط ويطيى عليك يا سبى بذكرك
 بدوام اسماء ربك محلى الامام ان الذي قام على خدمته الامر انه من اصل البراءة في كتاب الاسماء

بنا ايك

واصحاب السيفه المحررة في الزبر والالواح كن متمسكا بجمل الايقان على شأن لا يمسك من في الامم
 ان اشكر ربك الذي ذكرك وايدك الى ان اقبلت الى افقه الاعلى اذا عرض عنه اكثر لسباد كن ناشقا
 بشا ربك وقائما على ذكره في اليسالى والايام كذلك زينا بيحك بطر زكرك ربك الغير الزود
 يا ابا القاسم يذكرك مولى العالم في السجن الا عظم ليعتربك الى افق اشرفت منه انوار وجه ربك
 فائق الاصباح ان اشكر الله بما وفقك وايدك وانزل لك لا يتقطع عنك في العز والاصار
 وقد كرم من سبي قبل الكبر من نظر منظرى الانور الذي يطوفه الفردوس الا على وسكان ملكوت السماء
 ان اشكر وقل لك اشكرا يا مالك الوردى وكل البهائم من في قبضتك زمام من في الارض والسماء
 كن تابعا على الامر وعاطلا بما امرت به في ام الكتاب هذا يوم فيه لك كتب منقوش وام انك بشى
 ويقول الى اى ايد الانوار اياك ان تضعفك قوة الاقوياء قم على خدمته الامر بقيام ذكر ربك
 شوكه الذين كلفوا بالبيدر والماب كذلك نورنا افق البيان بنير البرهان طوبى لمن اقبل و
 ويل لكل معرض مراتب يا محمد قبل حسن ان المظلوم في السجن يذكر الذين اقبلوا الى افقه
 الاعلى ويوصيهم بما ترتفع به مقاماتهم خذ الله مالك يوم الطلاق طوبى لسمع سمع ما سمعه الحكيم
 ولعين رأت ما سمعت عنه العيون والابصار يا اسد الله ضع ونفذ الاول يا عندك
 والثاني ما امرت به من لدى الله ملك الاديان كذلك نطق لسان الوحى اذ كان المظلوم
 بين ايدي الشجار خذ كأس الرحيق باسم ربك ثم اشرب منه ما يذكرك الذي اذ ظهر ترغبت
 الارض ومرت اجبال قل ان الرحيق هو اياتي وام الكتاب هو نفسى والكتاب هو
 لساني الذي منه طرقت الاسرار كذلك زينا سماء السلم بانجم دريات وانا المقدر المختار

يا محمد قبل باقر انا نوصيك واوليائي بما ينبغي للآيائي ونسبتهم الى امرى تعالى من ظهر بقدرته
 وسلطان كمن قائما على الامر على شان لا تتجك اشارات العلم والاشبهات الفقهاء
 الاسطوة الامراء ولا ثروة الاغنياء ان ربك يشهد ويسمع وهو بالافق الاعلى وتطلق امام
 ورسالة المنتهى طوبى لمن رأى وسمع اذ كان بهيكل القدم مستويا على عرش العظمة والقدار
 يا زرا على قبل الكبر ان الضربك بالكل القدر بالحكمة والبيان وبجزء الأعمال والأخلاق انا
 انزلنا الآيات وصرفنا ما باحتى وانا المقدر الغرير الفضال انا انزلنا الكلى ما يقربهم الى
 يشهد بذلك من عنده ام اللوح فذكر من شئى باسمك لتفرح وتكون من الشاكرين
 قد خاست لهذا اليوم الاكبر الذى فيه ينطق بالكل القدر الملك سدرت العالمين انا ذكرنا من
 اقبل يينا ونذكره في كتابي المبين ان اشكر الله بهذا الفضل الاكظم ثم اذكره في كل حين
 يا على بل اصغر يذكرك المظلوم من شطر منظره الاكبر ويحرك الى الاستقامة الكبرى التي بها
 ارتقت فرائض الورى الامن شاء الله الغير المحميد هذا يوم فيه يسبح نباح الكلاب
 من الشطار وعن ورائها قباج الشايزر طوبى لمنغض با منغضا ضوضا القوم قامت
 قلعة قالت الملك سدا الواحد الفرد الصليم بخير كذلك جرى من القوم اسر الامان
 مسطوا في كتاب الاسماء يشهد بذلك من عنده كتاب مبين يا زين العابدين زين
 راسك بكتيل الايمان وهيكلك بطراز الاستقامة في هذا اليوم الذى فيه تخرج كل
 بيان اضطرب كل قلب وارتعدت كل الفرائض من خشية الله اذ اتى من سما الارادة
 بلسان مبين وضع ما عند القوم متمسكا بما عند الله ولا تكن من الغافلين تامة قد ظهر استور

والكلز المكذون وزى ان اس من المرضين قل اتقوا الله يا قوم ولا تقبوا اهلواكم ان اتبعوا من
 يدعوكم الى الله ما لك يوم الدين طوبى لبعده سمع الله وايجاب ربه السميع ودليل لمن كثر حق الله
 اعرض عن الذى شهت لك كتب العالم وعن ورائها من ينطق في كل شان انزل الله انا الغرير بخير
 ان يا قيم اذكر من شئى بسيد صادق لينبذ ذكرى الى ملكوت بياني ويقرب الى جودت غيايى وانا المنفق
 الكريم كمن قائما على خذ الامر وانا قائما ثناء ربك في كل حين سوف يبنى ما تراه لم يوم وسبقى لك
 ما نزل من لدى الله الميسر التيسر تمسك بحبل غياية ربك وقل لك الحمد يا الهى بما استغنى عنك
 وهديتنى الى صراطك وذاكرتى اذ كنت مظلوما بين ايدي الذين خلفوا عن نفسك وعن كتابك
 المكزون اربت اسسك بفضات وحك وظهرات قدرتك والسام التي ترفى اياك لا يبار
 خلقك بان تويدنى على هذا امر الذى برزت اقدام العلماء والامراء الا من اتقته يارادى يكثر
 لاله انا انت المقدر الميسر الغرير الودود ان المظلوم اراد ان يذكر فى السبعين من شئى برب قبل
 على ليشكر الله رب الغيب الشهود انا قد امطرنا من سحاب البيان امطار العرفان طوبى لمن عرف
 وفاز وويل لكل غافل محبور اياك ان تحركت ظلم كل ظالم وسلوة كل مشرك وانما كرمك
 واعراض كل مسرر اعرض عن الله ما لك الملكوت طوبى لنا طين قام وقال الله قد اتى
 المقصود سلطان لا تمنع من خود العالم ولا ضوضا الذين كفروا باقباد المشهود قد اتى من
 شهدت دكت الله رب ما كان وما يكون من الناس من اقبل وسمع وترف ومنهم من
 انكر وعرض الى ان كفر بالذى يذكره في اللبالي والايام يشهد بذلك من عنده كتاب محموم
 طوبى لمن يقظة سمات رحمتى واقامة اراج غيايى في آيائى وويل لكل فاجر منسته القنون

عن مطلع العلوم باعلى يذكر المظالم ويأمرك بما يتقى به ذكرك بدوام الملك والمكوت
بذا يوم فيه ينادى الظهور باسمه فداتي ما لك الظهور الذي بشرت به كتب الله العزيز المحبوب انما
بالاستقامة على هذا البناء الأعظم الذي يستفح الملائكة الاعلى فواج كل مشرك مردود ان يا قلم الله
ان محمد ومحمد ثم محمد ثم محمد ثم محمد على من الذين حضرت اسمائهم تقار الوجوه وتزل بهم من ملكوت الهيئته
ما رقت براهين المقربين ان اعرفوا ما نزل كلم تاسر من فائز بكرى انه فائز بكل الخير ولكن القوم
الكثير من الغافلين ثم احفظوا مقامكم باسم ربكم القوى الغالب التقدير وقام لمعدون
بالمرصد وميدون الناس عن التوجه الى وجه الله رب العالمين ان الشيطان يفر من كرمهم و
ما عهد لهم يشهد بذلك من ينطق في هذا الكين الملك لله الفرد الواحد العليم الخبير كذلك نجت
انامل البرهان درج السببان فضاء من لدى الله العزيز الحميد يا محمد قبل حسن ان استمع النداء
من شطركما اتها سميت بالقبته لبيضاء وبالارض المحشر في كتب الله ما لك هذا اليوم السديد
من فاز بالاصفاء انه من اهل السيفنة الحمراء التي جعلها الله محضه لابل الهاء انه لهو الغضال
الكريم ان افرح بذكرى ثم اشكر ربك المهين على من في السموات والارضين يا سيد قلوب
يذكرك مولى لا يسجد في المعاد ويشرك بما قدر لمن اقبل الى الافق الاعلى من لدى الله المنزل
القديم ان الله سمع واعرف انه من اهل النبي الكريم اياك ان تحزنك شئون الخلق
او تحبك اشارات المعرضين الذين يصعدون على المنابر ويكفون نهور الله واياته الا
انهم من الاخسرين اولئك يعنون الايمان وكانوا ان يسئل الله في الليالي والايام
بنظور هذا الامر الذي كان مذكورا في الفرقان والتوراة والانجيل فلما اتى الوعد وظهر الملكوت

افترأ عليه بظلم لا بعد له ظلم العالم يشهد بذلك من عنده كتاب من الله ولوح نزل فيه ما
لا اطلع به الا من ينطق الله لا اله الا انا الفرد الواحد العزيز الحكيم كذلك تحرك قلم المظالم
في السبح الاعظم اذا عا طته الاخران من كل الجهات بما اكتسبت ايدي المشركين الذين
اعرضوا عن الوجود اذ اشرك من افق الظهور الا انهم من الهائين يا محمد قبل جواد فداتي
يوم الاصفاء والقوم الكثيرهم لا يسمعون واني يوم القيام وهم قاعدون قد ظهر العالم
لهذا الظهور والناس هم لا يفقهون انما دعواهم الى الجنة العليا وهم يحسبون انهم الى النار
كذلك سوت لهم انفسهم وهم لا يشعرون طوبى لوجدهم عرض عنهم مقبلا الى الله اله المهيمن
تمت بالعودة الوثقى وتثبت بذيل الله المقدر العزيز الودود يا محمد قبل جواد
لدى المظالم وتحرك على ذكرك قلم الله الاعلى ان اعرف هذا المقام ثم اشكر ربك
مالك الوجود فداتي من كان موعودا ونظر من كان مستورا وبزر من كان كمنزما يشهد
بذلك من كسر بعدة ربه اصنام الاوثان والظنون انك اذا فرغت باياتي ودعوت
عرف ضيائتي قم وقل لك الحمد يا من يذكرك ارتعدت فرائض الجبال وضطربت افئدة
الذين كفروا باليوم الموعود يا رضا بعد محمد بل تعرف من يذكرك لعراة الفرد الاصل الذي
كان معصدا الانبياء والاصفياء ومشرق ارادة ربك ملك البحيرت فداتي من الله
من صعد اليها ويشهد لي امام وجهي والقوم هم لا يسمعون قد شهد محمد رسول الله لهذا
النسب الاعظم والحكيم ينادى ويقول تا سر فداتي منزل التوراة والانجيل والابور فاقسم
لنظر العالم من عرف بياني طوبى لمن وجد وويل لكل غافل محجوب هذا يوم فيه تحت

ابواب الجود والكرم على وجه الامم وهم اعضاء وكفروا ببرهان الله وحجته الا انهم هم الخسرون
 قد اخذوا الاضمام لانفسهم اربابا من دون الله انا انهم لا يضررون ان يا فني الاعلى ان اذكر من يحيى
 بسيد على ليخرج بذكر الله العزيز لعليم طوبى لك بما سمعت التذكار وذكر الوراق واذ نزل لك
 مالا تعادله الا شيا ان ربك له الغفور الكريم اياك ان يبتغى شي من الاشياء قد قبح
 الفلاح باسم فائق الاصبح واذا فرغت بقم وقل لعمر الله قد فرغت بما كان في كتب الله رب
 العالمين طوبى لغريب فقرب الى الوطن الاعلى ولفقير توجه الى بحر الغفار ولم يرض تنك بلطلع
 الشفاعة الذي في من السماء سلطان مبین يا اهل الارض ان استمعوا نداء هذا المظلوم الغريب الذي
 سجن وطرد ونفى باذعان الناس الى الله الفرد اكبر ان استمع في هذا الكون نداء الروح من عرش العظيم
 يقول يا مشر العباد انتم قطع طرق الله وسببته ومضلت عباد الله القوا الرحمن ولا تسدوا على وجوه انفس
 قناع الاعتساف ولا على السمار برقع الحجاب سوف تمضي الايام وترون انفسكم في موقف
 السؤال بين يدي الله التي المتعال هذا يوم فيه صاحت الصيرون وبشرت الكون بحججه المعاني
 التي نزلت من السماء بمجد لا ينكره الا كل فاجرم رتاب هذا ما نزل في لوح اخرا لاهد يدى وانا
 المنزل المختار يا مشر الفقهاء تاتيه روح الفردوس من طيكم والاصفياء بما ورد عين من بايعكم
 الذين تسكوا بكم من دون بيته وبرهان ان انظروا ثم اذكر واما فضلت من قبل باولياء الله واصفياء
 الذين بهم انار افق العالم وياح بحر العلم وبهم كسبت رايات التوحيد على الاطلاق يا محمد بن جعفر
 يذكر الله من شطره ويوصيك بالاستقامة على هذا الامر الذي بشرت بعظته السن الانبياء
 والاصفياء وخصيت عند ظهوره الاعناق تمسك باثر نفع برام الله ثم اذكره في العشي

والاشراق انا ازلنا في كل شأن مالا تعادله كتب العالم شهيد بذلك ام الكتاب يا محمد
 قبل حفر ان استمع نداء المظلوم الذي ينوح في قلبه ويصيح في سرته وينادي بلسانه وكتب من قلبه
 ويشير بامله ليقترب الناس الى الافق الاعلى المقام الذي قصده خاتم الانبياء ومولى الانبياء
 تعالى من ظهروا الكلال الى مشرق الآيات فذكر في اخر اللوح مالى الالى امن بآيته وآياته
 واقبلن اذا عرض عنه الكثر العباد يا ايها الطائفت حول امرى والناظر الى وجهى والناظر
 بنائى والناظر الى هوائى فذكرنا الذين ذكرت اسمائهم في كتابك وزينا بهم بطراز البيان
 فى الامكان تعالى الرحمن مشرق هذا الفضل ومعطى هذا المقام كبر من قبلى على وجههم ثم ذكرتهم
 بما نزل من سما غيايى وبشهرهم رحمتى التي بسقت المحنات اليها المشرق من افق
 سما بفضل عيلك وعلى من معك ويسمع ذكرك فى هذا الامر الذي زلت الاقدام

الامن شاء الله مالك الانام
 محبتي حضرت درقا عليه بهاء الله الابجى ملاحظه فرمايسته

بسم ربنا الالف س الاعظم اعلى الابجى

حمد تعدس ازما يشهد ويرى مالك ارض سما را لاين وسنرات كه بجود قويه غايه قادره قاهره
 قلم اعلى وخلائش مدائن افذه وقلوب اولى الاباب را قيق نمود وعالم مرده را حيات تازه
 بخشيد كحلا شفاك الوجود فى جوده وعظمت وسلطانة وما ظهر من عظمته وآياته وبياناته بريحه
 متجرا حيرت اندر حيرت من غير خود مصفوفه وسباب ظاهره واسلمه نافذه از اول ايام
 تا عين باستقامت كدر كان عالم ازان مضطرب كل را بما اراده الله باعلى النداء دعوت فرمود

X

تا آنکه نور امر از افاق هر بلدی علی قدر مقدور شرق و ساطع جلت عظمته و جل سلطانه لا اله غیره
 سبحانک یا اله المکنات و مرتب الموجودات اسلک بقدر تکالیفی استضعف عند ظهور باقدرة
 العالم وقوة الامم بان توید اولیاک علی استقامت تضطرب بها افئدة العالم و علماء الامم ارباب
 تعظیم حالو ابینک و بین عبادک قد منعمهم عن ذرات رحمتک و بجز قریک ایرابک اسلک بچو
 الذی استغنی عن عبادک و عصیانهم و طغیان من فی البلاد و اعراضهم بان توید خلقک علی الابدان
 الیک و التکسب بجل طاعتک و التثبت بذیل رحمتک آنک انت المقدر علی انشاء الله
 الا انت القوی القیدر و بعد یا مجوب فؤادی دستخطهای عالی متواتر و متوالی رسید بک
 حروفاتش مفرج قلوب و کلماتش مبشر نفوس نامهای اولیای الهی فی تحقیقه در مرتبه اولیه در افاق
 اکبر است از برای عالم وجود و نمودار کرم است باین عباد و درایت ذکر است لمن فی البلاد
 چه که مزین بود بنفحات حبت مجوبینا و مجوبکم و محبوب من فی السموات و الارض و هر یک کجمنور
 فائز و جواب نازل و لکن شغل عظم که نزد آنجوب معلوم و مشهود است سبب عتقت تا غیر آنچه گشته
 و این فتره نزد آن مجوب واضح و بر من است چنان عرض اشراقات انوار اقباب عنایت سبحانی
 ظا هر که این عباد فی تحقیقه از تحریر آن در آن حین حاجز روحی لغایبه الغدای و لندکره الغدای و
 لشقیته الغدای و لکن این عبادتی قبل جواب دستخط آنجوب را شروع نمود از حق تا بید استلیم
 بر ارسال آن بزودی و حال که بیت و پنجم شهر ربیع الاول است دستخط جدید عالی که تاریخ
 آن بانزدهم صفر بود رسید بکرتب را مجذوب در روح را مسرور نمود از بهجتش از کمالی ظاهر
 و بعد از مطالع و مشاهده قصد مقام مالک اسما و فاطم سما نمود و تلقا و وجه عرض شد و بشرط

هنا فانزلت قول الرب تعالی و تعس هو ان اطلق فی ملکوت البیان یا در قاسد رهنقی
 و قلب فردوس اعلی باینجه علیا ناطق یا ایا الارض قد فتح باب السماء و اتی مالک ملکوت ان سما صغیرا
 عندکم و خذوا ما عنده آیا کم ان فتوا انفسکم عن ظهوره و بروزه و سلطانه سوزنی بجهت امره المبرم من فی
 العالم و ینادی الناس من الشطر الا من الملك لله الواحد المقتدر المختار ملوئی از برای نفسیکه فائزند
 و مل نمود و ویل لکرا غافل مرید یا در قاسد حلیک بهائی و عنایتی قد ذکرناک باسبغ منه النور فی
 من عندنا حلیک و انما لفضالی الکریم سید احمد باستقامت فائزی و بزرگوارنا مشغول بجزایه
 نور لاج آیات نازل بیانات باهر مکتوم طور بر عرش ظهور مستوی در صریقتم و حنیف سدره مرتفع
 و لکن القوم فی ضلال سین بگوای عباد خود را محروم نمایند عن قرب کل بیننا الیک یا اله العزیز
 ناطق و بر حنا الی ساقه فضلك یا محبوب العارفين ذاکر جبهه نماید شاید از خزان قدم اعلی تحت
 برید و نصیب بر در برید در جمیع اوان لسانی حکمت و بیان از اذنا بر آیا کم ان تجلو انفسکم من
 المحرومین اولیای آن ارض طر آرا از قبل مظلوم کسیر برسان آنا نذکر کم بنیاتی و نذکر کم باباتی و
 بنشرهم بفضلی الذی احاط من فی الملک و الملکوت البهائم المشرق من افاق سما ملکوتی علیک
 و علی من معک و یسع قولک فی هذا الامر المبرم الیکم و تسببا اعظیم انتی فی تحمیل ان
 متحیر که برسان شکر گوید و چگونه از عهد بر آید اگر چه شیا و کتیب عالم انشا و نظرات سجا و اوراق اشجا
 کل لسان نودار عهد بر نیانید و این عهد از قبل آنجوب بالکل غیر شکر نموده و بنیایم و چون اذن فرموده
 البته بقبول مزین و بطراز فضل منور است و عرضیه جناب قامیز از عبدالستخ احید بهار اتمه در حیات
 اسخ اقدس اعلی عرض شد و یک لوح اقدس از سما مشیت مخصوص ایشان نازل انشاء الله تعالی

معانی کلمات کلمی بنوشند و بنوشانند و بنارس در مشتعل شوند استعالیکه اعراض و اعتراض و انقباض
 و حوادث و شبهات و اشارات و اورا خوش نماید اینیدام خدمت ایشان کبیر و سلام میرسانم
 و از حق جل جلاله از برای ایشان تائید میطلبم آن ربنا هو القدر العتید و بالاجابة جید و ختم القول
 بانه لا اله الا هو الهمین العتیم و هو الحق علام الغیوب اولیای آن ارض اطرا کبیر و ثنا و سلام عرض
 میسایم و از برای کل میطلبم آنچه را که سبب اصلاح عالم و تربیت امام است امیدست جبرئیل سبحانی
 متعدد ارسال شود البهائم و آنکه گوشه نشین علی حضرتکم و علی من معکم و بیع قولکم فی امر ربنا و بکم رب
 العرش العظیم و ربنا لکرسی الرفیع خ ادم ۲۹۲ شهر ربیع الاولی سنه ۱۲۱۰ هجری قمری
 ت محبوب روح و فواد حضرت درقا علیه سبار الله الابهی ملاحظه فرمایید

بسم ربنا الاله اعظم العسلی الابهی

ایام ایام فرج جدید است چه که در مدینه عاشق عاشقی بجام دل رسید و با همو محبوب فز گشت
 اگر چه در یک مقام مقام سخن در مشیه و نومه است چه که مشایخه می شود عطرش ظالمین الی من ساکن نشده در
 هر یوم در لیب تازه و شعله بی اندازه ملاحظه می شوند و لکن چون فاصدی قصد وطن اعلی نمود و
 عاشقی اراده فدا فرمود و کمال میل و محبت از کاس فنا فی بسیل مولی البقار نوشید نوشید نیکنه
 ملائکه مقربین و کربین اینها مرینا گفتند و از در آرشان اسان عظمت در عرش جلال بگله
 نیما نیما که ناطق این مقام مقام فرج کبر و سرور عظیم است چه که عاشقی از مدینه عاشق فز گشت
 با آنچه که منتی علی راجع و مقربین بود و در این ایام عرصه حضور ملک انام بگوش معطر و بنور بیان منور
 ایگاش این کار نصیب میشد و غایتش عطا میفرمود آنچه را که بخلصین و مقصدین عطا فرموده له الحمد
 و الشکر

و له اشکر و العطاء لا اله الا هو الحق الابهی یا محبوب فواد و هجرت قلی دستخط حضرت عالی بناید
 شکوه ریح روحانی از سدره لوح رسید و مشایخه گشت که ز نجته اندازد هر که آن جاری بگرد
 انقطاع و خلوص و محبت مولی العالم و مالک القدم لزان منضوع و منتشر نسل اندان بودید فیکم و
 خرنیه حکم الی منها نظر ما قرت بالعیون و تورت به القلوب و بعد از ملاحظه و قرائت قصد
 افتخار اعلی نموده امام وجه بعد از اذن عرض شد قود تبارک و تعالی یاورقا عینک بهما و غنای
 و رحمتی این ایام ایام دیگر است به که عرف استقامت عالم را اندوده و مسکت بیان مجید
 از سدره بیان معصوم و عالمیان منضوع گشته عاشقا ترا شور دیگر بر سر و منجد باز انغمه دیگر
 نسیم فخر ظهور طور را میوه نموده بر ندای آخر و مذبذبه اخری در نه اعلی رخنه اهی این غنمه در مقام مجید
 عالم و منفرج امام است در این مقام لسان فضل با نیکی علی ناطق ثمره مبارکه قصد سدره منعی
 نمود و ورق طیبه اراده فردوس اعلی کلمه مبارکه کتاب نام الکتاب راجع و ندای قد فرج است
 سدره طور دارد این مقام را بیان با خبر زنانه و طیر ادراک در این هوا طیران کند آنچه ذکر
 شد در شی است از بحر محبت امده در مقام دیگران عظمت باین کلمه ناطق یاورقا عینک
 بهائی و غنایقی ان الثعبان فاغرفاه و بیع مولا سبجان عظیم بقامی رسیده که عدل و فدا
 نماید و صبر مشوق شده و صطبار بر نیت نموده و لکن این تعدیهها و ظلمهای لایحسی سبب عدلت
 ظهور عدل کبر است و این احزان و درده عدلت فرج اعظم صاحبان بصیر مشایخه می نمایند
 و نفوس مقبده ادراک میکنند سوف بظیر الله الارض من دنس هوکله انه هو الحاکم فی الاخرة
 و الاولی نامر حجاب الف و حایله بهائی و غنایقی با صفا و فز گشت و کما ظالمون و کما

محبوبان متوجه لازال ندایش با صفا حضرت مقصود فارغ یه عنایت کبری و مومت عظمی نگاه
 فرمود از برای ایشان آنچه را که وصفش از مداد و قلم و ورق و خارج است مخصوص ایشان اشجار
 منیع لطیفه غرس شده چه مقدار از عباد که از اول آیام و بعد اراده حضرت و دست نمودند
 و بان فائز گشتند و ایشان اراده نمودند و فائز گشتند و رسیدند با آنچه که اعلی مقربین در بی
 مخلصین بوده باور قلم اعلی شهادت داده و میدهد فکری عنایت الله در حمت و قلم کل
 الحمد ما یقصد العالم و کل الشارک یا مولی الالسماء و کل البرکات یا محبوب من فی
 السموات و الارضین اولیای ان ارض را از قبل مظلوم تکبیر بریان و بیغفات آیات نموده
 مرقوم از شمال خزن همین فرج جزیب نما ان ترکب هو الغفور الرحیم و هو العلیم الحکیم قد حضر
 العبد کا حاضر امام الوجوه و عرض فی حضور ما نادیت بر الله رب العباد و مالک الوجود ربوبی
 لسانک با اقر و تقمیک با اعترف و تقبیک با اقبل نسل الله تبارک و تعالی ان یؤید
 علی اعلاء ما اراد و اطوار ما ضغنه من فی البلاد عالم متحیر از این قوم غافل در هر صحن دنیا ندا
 ینمایه و خبر میدهد و ینماید مع ذلک کل محبوب و غافل الا من شکر الله اولیای حق باید
 اروز بحال صبر و صفا و سکون و در قار حضرت حق مشغول شوند و با آنچه سزاوار است
 عامل قل لعمر الله یوم یومی است که قرون و عصا نرزد ظهورش خاضع و ساجد با اولیاء الله
 و خیزد جبهه نماید که شاید اهل قبور را از حق مخوم برانگیزانید امر در روز قیام است بی شود
 و لکن قیام بکلیت و بیان است طوبی از برای نفسیکه باسم حق جل جلاله از کور بیانش ظاهر
 و باطن را از غبار غمزن و او نام مقدس نموده و بقلب پاک بشر الله اقبال کرد او اگر در نوم باشد

غدا ستر قائم دشمنان و گویاست چه که حج ارکان و عضا و شعرا اش بخت حق ظاهر شده و از
 فضل و غایتش قوت اخذ نموده و بر خدمت استیاده این قیام را خوضاً عالم منس کشند و
 این سال از با جبر اهل مکان از بیان باز ندارد امام و جبهه فرموده و میفرماید قد آتی الیوم و القوم
 فی نوم عجیب کذلک انظر الشمس ضیا نورها و لجر اوجها و السدره اثمارها و القلم آثارها انا
 تکبر فی هذا الحین من سطر السجین علی اولیای الدین و صفهم الرحمن فی الفرقان عباد مکرمون لا یستویون
 ما اقول و هم باهره لعلون و ما انزل الرحمن فی هذا الحین اولک عباد لا یستعظم قوه العالم
 و لا یستعظم جود الامم یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو المتقدر العزیز الحمید البرکات المشرق من افق
 سمائی و الموج الظاهر من بحر عنایتی و النور اللامع من افق غربی علیک و علی اولیای بنی مک
 و علی کل ثاب مستقیم لا اله الا هو لفرده الواحد العلیم الحکیم انحق سبحان الله عباد از نعمات
 بیان مالک ایجاد متحرک و منجذب و مسرور و لکن انام کل محروم الا من شکر ربنا و رب المیزان
 و انتری جمیع عالم و احزاب امم از حق جل جلاله سائل و اهل که اذان بکلمه مبارکه یا عبدی و یا کلمتی
 که عرف نسبت از ان متضرع آید بوده دستند و این آیام که در هر صحن کلمه مبارکه عبدی و ربوبی
 و فری و التوجه الی انوار وجهی و یا حبیبی و مریدی صغایر نماید لغات نذرند چه که از بحر امان
 محرومند و از مشاهده انوار ملکوت ممنوع مصباح عنایت امام و جبهه روشن و سیر و خلیف
 انوار آفتاب حقیقت از بهر افق ظاهر میشود جمیع عنایات الهی و عطایای صمدانرا گذرانند
 و با سهار عینت مشغول و هم را از برای خود سراج اخذ نموده اند و ظن را علاج استغفر الله
 العظیم از اعمال آن نفوس غافل و عقاید آن شرذمه مردوده زود است که به اقتدار سعادت را

کشف نماید و حجاب را از میان بردارد آنچنین بعضی بعد از آنکه سبب آن را گوش نشنیده
 عمل این آیام بسته بسبب آنجبوب رسیده در عرض صداد این ذب چه کرده و چه میکند و دستبند آباء
 فی الظلم و الکفر و النفاق و الاعتاف باری بر خادم از حق جل جلاله سئلت بنماید و عرض میکند
 و میطلبد آنچه را که سبب کشف احجاب و ارتفاع سجاست آن ربنا هو القوی القدر و
 هو الفرد الواحد العزیز العظیم ایکنه ذکر خبا کتب زینل علیه هبار الله را فرمودند همچنین اراده
 بعد از عرض این فقره در ساحت عزت و جلاله این کلمه مبارکه از ان غنطت جاری و نازل قول الرب
 تعالی و تقدس یا زینل جلک هبار الله مالک العسل و ل و حکمت شطر البیت ثم اقبل الیه
 بانقطاع تنوره معک الموجودات کذلک اشرف نیر البیان من افر اراده ربک الرحمن انه
 هو السامع المجیب انا اذ انک فیما اردت فی سبیل الله ربک رب الارباب
 قل لک الحمد یا الهی باده تینی و اذنت لی ما سئلت من عیان جودک و کریمت همد
 ارکانی و جود رحمی و ظاهری و باطنی تا نکات الغفور الرحیم انھی لک الحمد بعد از عرض
 شمس اذن ارافق سما مشیت الهی مشرق و لاج نفعاً له و طوبی له این خادم حدت
 اولیای آن ارض طرا سلام و کبیر میرساند و از کل سائل وائل که از برایش از حق تأیید
 طلب نمایند و توفیق بخوانند آن ربنا هو المقدر علی ما یشاء و یسمع و یرى لا اله الا
 هو السامع البصیر مخصوص را برین علیه هم هبار الله یعنی نفوسی که بحضرت الف و حا
 علیه هبار الله الا هجی غنطت بند الواح بدیعه منعمه نازل و هر یک بطراز ختم مالک یوم
 الدین مزین و منور صد هزار مرتبه در این مقام قبیل است بل اقل حسب الامر باید

بجکت تشک نمود ناس هم جا بهند و هم غافل در هر صورت مدار لازم و حکمت الرق انھی
 فی الحقیقه جناب مخدوم مکرم حضرت حاجی علیه هبار الله ان بدی در آیام طهور عمل نمودند آنچه را که اهل
 عالم از آن محرومند این شهادتی است که این خادم مکرر باذن خود از ان غنطت استماع نموده
 عرض بگردد که ذاب اشرف و الاحضرت و لیسجد و لیسجد بر حسب ظاهر داخل خون پیشانی نموده اند
 و این موبست و غایت حق جل جلاله است در باره ایشان ایگان حضرت نواب و الایمان
 فیض عظمی آگاه میشند اگر کی از نامیرین پاک طینت مضاف عادل باین فقره ملهم شود و اظهار
 دارد بسیار خوب است چه که توفیق و غنای که الی عین در باره ایشان شده آگاه میشوند و قدر
 این نعمت عظمی و عطیته کبری را می بیند از حق تعالی شانه میطلبم حضرت اش از این نظم بعین حفظ
 فرماید انده علی کل شیء قیدر و بالاجابة جیدر این امر را باید نفسی از غیر این حرب مؤید شود و بگوید انه
 یلهم من یشاء ما یشاء و هو العظیم العظیم سبب شهادت حضرت معلوم علیه من کل سبب ایشان
 و من کل سنا اسناه در عرض صداد در این آیام عدم فساد بوده چه که نفسیه که اراده فساد داشتند
 اراده ایشان طرد شد و بقبول فائز گشت خود حق جل جلاله عالم است بر غنایات و
 عطایایش اهدله و لیسناه که قدما کل الاصلاح و منعمهم عن الفساد و بالغبایة الکبری و
 عدم ظهور الضیفه و البفضار انه هو المقدر علی یشاء لا اله الا هو انکاکم العالم له من القیوم اینکه
 در باره دو کتاب مقدس ذکر شده بود ایشان با مودر بودند که جلیدر را نزد آنحضرت میاورند
 و آنحضرت نسخ متعدده از آن بردارند و بعد حضرت الف و حا علیه هبار الله الاهی در یک از
 ثابتن مستقیم افند نمایند آن دو مجده در حضور قرائت شده و تصحیح فائز از قبل این آیات

و انک انما فی عین ارباب و غیره

X

زود هر که باشد باید محتوای چه که صحیح نیست و اینکه در جناب نقاشبانی علیه مبارک الله ابی و
 راده ایشان را فرمودند در حیات منع اقدس عرض شد قوله تبارک و تعالی نعم ما اراد
 بکمه انزل و غیره و عمل ایشان نام و وجه حاضر فی الحقیقه لا عدل له است و الی ابد الابد و در کتاب
 الهی مخلد گشته و اذن میدهم معدودی از آن ابوالکمال و ابوالحسن را مخصوص جناب و
 یکت و نفر از اولیا بشار دادند من غایب است و فیضه العظم و عطاء الملک الائم البهار من لدنا
 علیه و علی ابنه و ضلعه و علی الذین رشدوا بما شئنا الله رب العرش العظیم معدود آن جا بزرگ
 اگر زیاد شود مجرب نه و در جیش معلوم است انجده موقوفه و مویده و همچنین طالبین و
 فائزین بآن خصمان سدره مبارکه روحی ذاتی و کینستی لرب قدمم القدر کمال
 غایت انجوب را ذکر میفرمایند و سلام و کبیر میرسانند البهار و آن ذکر و اشنا علی
 حضرت کرم و علی من محکم و سیم قولکم فی هذا الامر الا عظم العیز الممنوع خ اندم ۲۷۲ ربیع الثانی ۱۲۳۰
 سرور کرم جناب و رتاییده ۶۶ بمخاطب انور مدخله فرمایند
 بهو الفیخ الاقدس الاظمه العلی الاشمی
 من حضرت امیر

این مرد بیان

انجده الله اقدس عن الاسماء و المنزه عما یدکر به اسل الانشاء و له تعالی عما یصفی لبل ان
 البقار تعالی الذی شره کل ذی علو بعلوه و ارتفاعه و کل ذی سمو باقناعه و اجلاله و
 کل ذی قدره بسطان عظمته و اقتداره و کل ذی تقدیس بقرتقدیس و کل ذی تزیین بجلال
 تزیینه و هذا فی مقام الذی یستوی سلطانه علی عرش الاسماء و تجلی شمس جلوه علی عالم
 الانشاء و الا این این و المقام الذی حقیقه الأذکار عاجزة عن التصور فی هو اذکره و

کینستة الأوصاف مقطوع انجیح مطروقه فی بیداء نغته این مقام الاسماء و المنزه الذی عمل
 التبیح من ان ینسب الی ساحتہ و ینسجی التزیه ان یقع فی مقام اشارته تعالی تعالی عما ذکره
 الذکر و در وصفه الوصفون و وصفه الموصدون و عرفه العارفون قد نطق لبسان عظمته
 فی ملکوت نفسه سبحانه و تعالی عما یصفون نفسی حکیم القدر دستخط حضرت تعالی که توالم
 نامتاسی محبت و داد در او مطوی و مکنون بود و از نظر حق صد بار سال داشته بودند این
 عبد بش اده آن فائز گشت محمد خدا را که نعمت صحت فائزند و شمس بته تبارک قلب
 منیر طالع و مشرق اگر چه سبحات غافلین و اشارات جا بلین جا بلی است و مکن عبد
 محبوب آفاق را که بوارق انجیب بیده نفوس ثابته مستقیمه سر پدای نوز را سوخته و اشراق
 و تجلیات شمس جلوه عالم را احاطه زود بشانیکه بر بی بصری گزارده نماید من خیر ستر و حجاب
 انوار ساطعه افق جلوه را شاهده کند اگر نفسی ایوم محروم مانند این از احتجاب و عدم غیب او
 بوده که نحو هسته از بحر فیوضات نامتاسی الهی مرزوق گردد و الا این ظهور عظم زبانی
 ظاهر است که اقل من این توقف از برای اصل عالم باقی ماند باری اگر انجبه بخواد ذکر این
 مقامات نماید شاید که این عریضه زسد چه که مسافرن همین جین عازند مرقوم فرموده بودند
 که دو عریضه از این عبد رسیده اینقدر انجوب بدانند که هر نفسی عازم شده این عبد محنت داده
 بیچوبه در این فتره قصور نشد تا حال زیاده ازده عریضه این عبد معروض داشته میدانم
 بانجوب رسیده یا قسم دیگر شده و تقصیسات ارض سخن کافی آسابق با بی بر حسب ظاهر ساکن
 و باطن آن کما قال الله در حرکت و انقلاب و همچنین ساکنین متتابعاً مترادفاً متوالاً از جمیع

جسات در هر یوم من غیر از آن وارد این عجد خلقت می برد که عرض نماید میدانم این تعداد
 آیات حکمت مبرکه از سما امر الکی در نمی انقضا بازل شده چه محل نمایند که من غیر از آن توبه می
 کنند نسکد تعالی بان یوفقنا ویزکرنا بان لانا نذا امر الله هو اولعبا وکون من عباده
 الذین هم باهره یعملون یکی از اشراقات حرکت باطنیه این ارض که در این جناب استاد
 باقر نجار علیه وعلیهما سبها آیه بانفطار واپوزنار که بجهت آرد ترتیب داده بودند باقی اعلی صیور
 نمودند در آن مره اخری ضوضا کبری ظاهر فی الحقیقه ضوضا یک در اول درو سخن عظیم اخبار بان
 فرموده بودند و بعد از شصتین معدوده ظاهر گشت همان قسم آن یوم در آن یوم تجدید شد
 این عجد یقین نمود اینکه جمال قدم لارا میسر نمودند که هنوز انقلاب این ارض ساکن نشده و بالکن آن
 در حرکت است و عده الکی این بوده و منقضی شد بعد از وقوع حادثه کمر صفا شد که هنوز با
 این ارض ساکن نشده معلوم شد که از بعد باید ظاهر شود مع آنکه حال کمال راحت و رفاهیت از
 برای اجتناب سخن مشهود است و امورین هم دوستی و محبت اظهار نمایند مع ذلک میفرمایند
 هنوز ساکن نشده اند لکن العظیم باظهر و نظیر و آنه لکن الغالب المقدر الخیر القدر مستدعی
 از آنحضرت که جمیع دوستان و اقایان ارض را و همچنین جمیع نسبتین آنحضرت را از
 جانب این جوفانی کبیر بدیع منبع عرض خلوص محض ابلاغ نمایند الهی علی حضرتک و علی
 من معکم علی الذین آمنوا بالله المهدیین خ اوم ۹ ذی قعدة ۱۲۹۳ متا شب
 ت سه روزگرم جناب و رقا علیه ۶۶۹ الاهی ملاحظه فرمایند ^{نسخه} ^{تفاوت}
 هو الله تعالی شانه لفظه و الکبریا

محمد ته الذی تجلی علی الممکنات بالاسم الذی به استفرج الملا الاعلی و طارت افخده منظارا سما
 و به نطق العشاق روحی لشکک الفداء و بدت حماة القدس علی السدرة المنتهی الملک و الملکوت
 ثم القوة و الله هوت ثم ممالک انشاء لاسمک الفداء باسلطان الاسماء ثم نطق بان العظمة
 بین اجزاء تالله الحق قداتی ما انجزت بالذرات و انه لهو الذی لم یزل کمثونا ما اطلع به الالفه ^{کمان}
 المبینة علی من فی السموات و الارضین محمد ته الذی قد حصل البداء منقحا بجنه اعلی و بکیت
 فرس کان من اهل السوی و اقبل اهل البها الذین بذوا الدینا و اخذوا ما یضعفهم فی الاخرة و انه
 تعالی ربنا الکیرم و تعالی فضلکم و تعالی ما ینذکر به و ما یوصف به و ما ینسب به انه له العز
 الذی کان مقدسا عن الافراد و المبین الذی کان منزها عن لسیان نشدان ملکوت البیان
 یطوف حوله و یسجد عند نداءه و یخضع عند ظهور برمانه نشداته لاله الاله هو المقدر العلی العظیم
 نفسی حکمت الفداء دو کتوب که از افرق محبت جناب استراق نموده بود فرج بخش خاطر فانی گردید
 و لکن چون مشعر بر بلا بای داورده و رزایای متا بانه و مصائب تنازله بود بشانی حزن
 روی نمود که ذکر آن از قلم این عاجز بل از قلم بر مچی محال بوده و خواهد بود نسل الله بان
 یوفقکم و یویدکم فی کل الاحوال و یقدرکم ما هو خیرکم انه لهو المقدر القدر اگر چه ذکر بلا بای
 آنجناب سبب اخزان لا تحسبند و لکن عز من قال کل مصیبه فی رضاک سرور و کل حزن
 فی هواک فرح و کل بلا فی جنک راحة و کل شده فی یا کت رجا و کل سم فی نصره ابرک
 در باری و کل مرفی ضد شک شد فائق لعمر الله ذره فی ارا کچه بر آنجناب وارد شد از غم
 ابداع نمونده و نخواهد شد هینا کت با شربت کاس البلاء فی حبت ربک بالک الاسماء

انشاء الله بنیایات الهیه محقریب مطلع ذکر برتیه و مصدر امور کتیه خواهد بود ان الله اله الذی یقدر
 لمن یشاء ان یرزقکم و ان الله الغفور الکریم و این عبد کمال تا سلف را داشته چه مرفق بچوب آنجناب نشد
 و این نزاراحمال و کاستاین عبد بوده بلکه از عدم وجود قاصدین شده در این ایام چون مجوسین
 عزیزین جناب قایم رزاحیدر علی و جناب قایم رزاحمد حسین علیهما السلام الاهی عازم بود نیز
 عزیزه جبارت رفت انشاء الله در کل احوال حکمت و بیان بکر مقصود عالمیان ذاکر باشید
 که شاید نفوس خافیه تیره بجزایان توجه نمایند دیگر از احوالات این ارض نخواهید آموخت عیبیه
 غریبه در آن حادث شده است سبب مبارک خواهد رسید در سبب الواج و صحف و زبر و کتب جمیع
 اجزایب را بدیانت و امانت و صداقت و علومت و عدل و انصاف امروز در دنیا خفا نهی
 اجزای الهی بر آنچه عرض شد شاید و گواهند مع ذلک اموری احداث شده که این عبد از ذکر آن حیا
 مینماید قد گذر ذیل المنیر اگر چه رفع این امور بکلمه من عند الله متعلق است و لکن جز آن عبد از آن
 که باید امثال این نفوس بحال امانت و دیانت و صداقت باین ارض ظاهر شوند تا جمیع از تحقیقات
 شمس القطع منور گردند چه نفوس که ایوم فی الحقیقه بافق اعلی ناظرند و بزروه علیا و اصل
 مطالع صفات حسنه و مشارق اعمال طیبیه و مصادر افعال را بنیبه منبته اند نسل الله بان یقتنا
 علی ما یحب و یرضی در جمیع صباح و مساء لیلی و انهار قلم اعلی بکمال رافت و رحمت و شفقت
 و عنایت این عباد را با آنچه خیر است از برای خود ایشان دعوت مینماید مع ذلک اکثری غافل
 و بیهوشی خود مشغول باری این امور هم از شرایط سخن است چه که وقتی این عباد از آن خبر
 استماع نمود که فرمودند اگر چه حق جل جلاله و عظم کبریا نه ارض سخن را مبدل فرمود و بیابان را

مستحق نمود و لکن گاهی اصدائاتی در آن یافت میشود تا ذکر سخن و اشارات آن محو نشود ان فی ذلک
 لآیات للعالمین استهد کل ما نطق بلسان العظمه یظهر الحق و لا مرد له ایامیکه سوره سیر
 نازل شد ذکر دولت عیسه و ماضی و مایرد عیسه مشاهده گشت محیی تخریر که این چگونه واقع میزند
 صدق الله العلی العظیم حال این ایام باید سوره مبارکه را تلاوت نمود تا بر قدرت
 و عظمت امر الهی اطلاع حاصل شود و کل شهادت دهند بانه لهو المقدر العالم الخیر حکیم
 و همچنین لوح پاریس که ابد نفسی ادراک نمی نمود که امر باین بزرگی چگونه ظاهر میشود چنانچه شخصی
 بخود این عبد ذکر نمود که هرگز گمان نمیزود مثل با بیون معزول شود یا تمام گردد ایامی نگذشت
 مگر آنکه آفتاب کلمه الهی اشراق نمود و آنچه در آیات نازل کلمه کلمه و حرف بحرف ظاهر شد
 و جمیع را مشاهده نمودند مع ذلک باز اکثری غافل و نامم بلکه نیست ملاحظه می شوند و این سبب هم
 در کل احوال ممنوع است از ذکر بعضی امورات مستوره لویا مرنی بکشفنا لیسند ان الله ان
 لا اله الا هو المقدر المتعالی الیزرنا العظیم عرض دیگر آنکه اگر چه این عبد نظر بعبود وجود قاصد
 در ارسال عرایض تا یضرب نمود و لکن آنجناب هم مدتهاست که خبری از ایشان نرسیده مع
 آنکه حال از جمیع بلاد ایران رأساً مکتوب با پرسته میاید انشاء الله بعد تا بر خلاف سابق هم
 بنده سبب رحمت بوم و هم بخضرت علت سرور عرض دیگر آنکه خدمت اجزای الهی
 یعنی نفوس که از بحر محبت نوشیده اند و بافق عنایت نظر و توجهند از قول اینغافنی بگیرند
 و ذکر نمایند امروز روز ذکر الهی است و امروز روز خدمت و نصرت است وقت را از
 دست نباید داد و مقصود از خدمت و نصرت ذکر حق است حکمت و بیان که شایسته است

متفرقة عالم بر یک کل کلمه واحده مجتمع شوند و آن کلمه سبب تمامیت و تزیین کتاب ابداع گردد
 بگوید ای اوراق سدره گوش منزه است که از بهوب اریح ایام الهی صدای حرکت
 و اهتر از شمارا اصفا نماید و مستصود از حرکت و اهتر از گمان نزود که نزاع و فساد و جسد
 لا و نفس الحق این ظهور غیر ظهورات است و این ایام غیر ایام باید باشد، الله نفس
 مستقیمه مقدسه بالذات فی ظاهر باشند که جمیع عالم از چشمه های شیرین محبت ایشان
 و مودت ایشان تمت برند و این چشمه ها چون با سم حق جاری شده باید از غیر آن
 نرایی جانفزی آنه محبوب العالمین استماع شود از حق میطلبیم که شاریان حق عرفانرا
 ایوم مؤید فرماید تا جمیع ماس را بحق دعوت نمایند و سبب شست و اخلاف نشوند و
 در کتاب اقدس از قلم اعلی جاری شده بآن عامل گردند از خود بینی کنفی الحقیقه
 بگذرند و بزرگست مطلق مشغول شوند تا مشرکین مجال اعراض

و اعراض نیابند ای قایمان من ایوم اختلاف سبب ضمیر امر است بوده و خواهد بود
 ضعوا انفسکم فذرو الله وحده كذلك امرکم محبوبکم الاهی بی شبهه بلکه هذا العبد و
 الذین اقرؤا و عترفوا بانة هو الله المقدر الفرد الواحد الغیر الزامید و دیگر آنکه جمیع
 طائفین و نفوس محبت که هر کدام از شطری آمده اند طر آنکه اگر انجاست نشوند فی الحقیقه
 رضیم قلب تکبیر میرسانند انه لهو الشبهه العظیم البراءة ثم الکبریا علی حضرتکم و من مکرم و

الذین فازوا و ابقوا ببقاء بحکم العیز المنیع

خادم ۱۹۲۱ ج ۱ ۹۵ متابعه نفس کفری

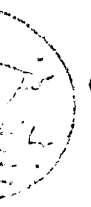
ی سرور معظم جناب حاجی ملا محمد می علیه بهاء الله بظرف انور مشرف فرمایند
 بسم الله الاقدس لا منع الا عظم الاجل الاهی
 الحمد لله الذی اظهر من طهر ما اظهر با طهر فیما اظهر و لم یزل کان مقدسا من ان یقری الی
 بساط قدسه ذکر الالکین او یصد ایمن الایس و تیس مما نطق بهما اصحاب الخیرین فقا اراد ان یشیر
 العالم بالشر الی عظم قدره من استقر علی عرش التثنیت بسبب ان اس التمر المکون و اکثر الخیرون الذی
 ضرعی به کل التزیج انه قد کان سلطان تقدیه مقدسا عن ذکر من فی الابداع و انه لم یجد
 لایستمد فی الظاهر و لانی الباطن الا بنفسه المهنمة علی العالم و انه لو یدکر العظیم لایذکر معه الالسماء
 فی الرتبة الاولى و بنظر الالف التام من اکهر فین و قصت باظهر با کهر اول و تحقیق
 حرف الثانی اذا انبسطت سماء اخری بعد الظواهر سماء الاولى تبارک الذی یخلق فی
 قطب الابداع و ینادی من فی الاشرع فی کل الاحیان انه لا اله الا هو المقدر المتعالی العظیم
 اصلی و اسلم علی اول بحر منه طهرت لالی و لیسیان و جواهر العلم و التیسیان و اول
 نور اشراق من افق کان مقدسا عن الافاق و ما عرفه احد الا من انقطع تما سواه و و فی
 بالمیثاق فی یوم الطلاق و بعد قد شرف الخادم الفانی بکتاب حضرتکم الذی کان فریقا
 ثناء الله و ذکره و وجدت منه ما تصرفت به نجات محبتکم و فوجات مودتکم قرآته الی ان
 بلغت مقام الذی ناجیت بر الله ربنا مالک الوری صعدت بیالی الغایة القصوی مقمر
 عرش ربنا الابهی و عرضت ما یدلای العرش اذا انتم تغیر المحبوب و نطق بانا بحیثیه
 کل الوجود من الغیب و الشهد و القی علی حضرتکم بعض ما خطتة لتفزع بالاناف ربنا الاهی بحکم

مرض میزد آنچه از آیات منزل است که بعد از عرض مناجات آنجناب از شما مشیت پاک است اما
 وصفات نازل و این عبد موفق بر تحریر آن شد در درقه طیبه ثبت و ارسال شد و از این
 آیات محکمت بدایع الطاف الهیه و ظهور غایبات ربانیه در حق آنجناب کالتشخیص واضح و برکت
 بل اظهر منها اینقدر عرض میشود که همیشه آنجناب لدی العرش مذکور بود اند و شمس عنایت و
 الطاف بشانی مشرق که این عبد قادر بر تحریر و ذکر آن بوده و نیست چنانچه جناب این علیه به است
 و سایرین از اهل آن ارض به آنرا علم بر این مطلب باشد و گواهند چه که مخصوصاً از شما سؤال فرمودند
 و اظهار عنایت نمودند و در هیچ سخن مخصوص آنجناب لوح فرج نازل و ارسال شده آنچه رسیدن
 رساننده اند ایشان بخدمت شما و قیامکم علی امر الله کل الاشیاء نسل الله بان یوفی حضرتکم و یوفیکم
 کما یتکم و یرزقکم خیراً لئلا تحزوه انه ولی الذین یظنون انما یرکب من العالمین دیگر این عبد چه ذکر نماید که قابل
 آنحضرت باشد حق فرج باشد و گواه است که در مشاهد کتاب آنحضرت بشانی فرج و سوره دست دارد که
 از شرح آن که هر چه عاجز بوده بستم انشاء الله همیشه ایام با ز قلم آنجناب فرزند مسرور گردیم یا دیار
 یار را بیامون بود و دیگر آنکه در این ایام مکتوبی از جناب مخدوم زاده علیه به آنرا رسید و اسامی
 چندی مرقوم فرموده بودند بساحت اقدس عرض شد مخصوص ایشان در سایر اسامی طرأ الواعی بید
 فیصد از شما عنایت الهیه نازل و ارسال شد طوبی له با فخر حسن بآب و اینکه از عبارت
 جناب سید علیه من کل بهاء ابهاه سوال فرموده بودند در ساحت اقدس عرض شد فرمودند
 یا مهدی ان قلبی الی اعلی لا یحب ان یتحرک علی راقم من قبل آنک تفکر تعرف مقصوده ما فیمن
 الاشارة والاستعارة اشارة الی ذکر هذا الظهور الاعظم الذی احاط اشراقه العالمین انقی

ان شاء الله اوقات بذكر الله مشغول باشید و بنیائش نازل شدت بسبب ظاهر انشاء الله
 بر حایت با جمیع بدلت خواهد شد انه لهو المعطى البازل الکریم اما ابها علیه و علی من مکرم کل

صغیر و کبیر خ ادم ۶۶ مقابله
 الذاکرة بذكر الله و التاطفة بشئانه خالد
 هو الله تعالی شأنه العظمة و کبریا

طوبی لورقه تحریرت اراج عنایت ربنا الرحمن علی سدره العرفان کیف شاء و اظهر منها فی حبت ربنا ما
 یعنی بذكر کانی لوری انه لهو المعطى علی ما یشاء ابها علیه و علی من مکرم کل
 علی امره و کنت فی حبه من الثابتات یا والدتی قد بیع الی الخادم کن بک الذی کن راسه زیناً
 بالکلیل اسم الاعظم و هذا عنوانه بعد ذکر هذا الخادم سؤقتنم در دردم مستنم خوفنم الی
 آخر ایشانند هذا الخادم بانک لم تنزل کنت مذکوره منظوره حاضرة قریبه معترزة راضیه فریبه
 محمده فی جنة رضاه ربنا الرحمن و محضوره عن کل الخطایا ما قبلت الی الله الصغیر الکریم
 و بعد نامه را بنامه تلقاه عنایت معروضه اشتم شمس عنایت و الطاف عن افترق
 و ظهر و لوح بر بیع منسج از شما فضل رب العالمین مخصوصاً نازل بعد از زیارت لوح بسین
 مشاهده فضل الهی را بنمایند و بلسان ظاهر و باطن ناطق بشوید روحی لبدا یح الطائفک الذکر
 یا محبوب العالمین و معتر العارفين و یا من فی قبضة اقتدارک ملکوت السموات و الارضین

واحد سدرت العالمین خ ادم ۶۶ مقابله
 حضرت محبوب روح و نواد جناب ورقا علیه به آنرا ابھی لاجنه فرمایند

بسم ربنا اقدس الاعظم العلی الابهی

حمد و ثنا مقصود علی الاطلاق و سزاوت که بجز در باب بیان راگشود و بکلمه مقصود را
اشکار فرمود جلالت قدرته کنوز معانی را در مئیس الفاظ ستوداشت و معتزین و مخلصین را
بان راه نمود امروز بجز معنی در لغت معنی موج و آفتاب برمان از افاق هر گمهی فی مشرق و لاج
قد علم از ذکر این مقام قاصر و مقاش بس کوتاه بسان منتهی نشود و بیان بان برسد

الحاق مقصودا معبودا اگر یار حیا در بر شیی آیت کرمت مشهود و آثار وجودت موجود
رحم فرما طالبان را بملبوس برسان و قاصدان را بمقصود راه ده جبارت اگر چه غافلند
ولکن ضعیفند اگر چه بعبیدند و لکن آملند حجرات او نام منع نموده و سبحات ظنون از
تقریب محروم ساخته ای کریم بکرمت شرف فرما و با آنچه سزاوار بخشش است عمل نما مثنی علیها
از روح تازه بدیع ممنوع نما و قبضه خاک را از مقر پاک بی نصیب گردان تویی فضال و
تویی غفار و تویی مقتدر و توانا و بعد یا محبوب فوادی امشب که شب یازدهم شهر
شوال است نامه آنحضرت رسید و بجهت اتفاق که در حضور گشوده شد و معروف گشت

بدا ما نطق برسان مقصودنا فی الاطلاق الاعلی قوله عزیرانه و قل برمانه یا و قاعیدک
ذکری و شکائی و قضی و رحمتی و بهائی طوبی ایسکاک بما انترت له ثوب البعودیة بینه
الحق لعمر الله انترت باحقاره الله کتک من بعیرها و بعیرها ما همایتمک بها و یقوم علی
حدته الامر و یطلق با یقرت با ناس الی الله رب العالمین قد نطقت بالحق و انزلنا کتک
انجذبت به الاشیاء جزاء عملک و ذکرک ربک رب العرش العظیم انا جنناک قبل ذکرک

و بعده و فی هذا المعنی الذی است کتک الله من هذا الاطلاق المبین و انزلنا کتک اسم ذکرته ما شهیدت
کتک و نفسی علیک ان ربک هو الغفور الرحیم بشر او لیا لی من قبل و ذکر کریم ما یقرت بهم و انا لفصل
القدیم قد تسبقت رحمتی عبادی و احاطت عنایتی من فی السموات و الارضین یا ایها الناطق
الی الوجود اشکر الله ربک فی کل الاحیان انما انزل کتک الی الیقینی علی التراب لیسطق و علی
العظام یحترک و یقوم و علی الاموات یخلق باذن الله ربک رب العالمین کذک انزلنا
ماده البیان فتدنا من عندنا و ارسلناک الیک و نسئله تعالی ان یوفقک فی کل الاحوال
و یویدک علی نصره امر هذا المظلوم الغریب قد قرء العبد الخاضع لک بشکره انک اقبلت
فی اول الايام و سمعت ما نطق برسان الکبریا و در آیت افقه الی و صبر علیه العزیز البصیر
الذی انجذب الملائک الاعلی و سکان الفردوس الذین استبشروا بک و انزلنا الیک العظیم و اتخذوا

لأنفسهم سبیلاً الیه و فازوا بما لا فاز به احد من قبل و لکن القوم اکثرهم من الغافلین
ندایت را شنیدیم بیدار محمد برضا فائز شدی و از نامه است عرف مبارک عبودیه خالصه
مستفوع آنها فائزت بالقبول و ذکره المظلوم بک کلابیده شی من الاشیاء و لا تسترکم
المعرضین از حق طلبت جمیع سلبتخ را فائز فرمایید یا آنچه که الیوم سزاوار است از قبل مظلوم
کل با بشارت ده و بجزاره مجتهد است مستحق نماید فائز شوند یا آنچه که از برای آن غفلت شده اند
بسه الحمد بعضی از او در آن ارض و اطراف آن فائزند یا آنچه که لدی الله مقبول و نذکورت
اینک لهم البهائم الظاهر اللامح من افق سمار عنایتی علیک و علی ابنائک و علی الذین
یسعون فوکک فی امر الله المحمین التیسوم انقی این کرده بسیار خوب واقع شده چه که

این بعد فدا حق اعلی و ذروه علیا نموده بود و نام الله دارد و چند نامه باین عبد داد در دست بود من
 و رو حساب از نامه نیکه از آن محبوب فرود بود در همان صین قرائت شد و بشرف اصفا ناکر گشت
 و همان صین جواب از افاق سماء اراده مالک رقاب نازل جلالت عنایت و عظم سلطانه از اموانج
 بکربان مرآت و مقامات عنایت و فضل وجود واضح معلوم است روحی لختایه الفداء
 اینکه در باره مخدوم مکرم حضرت الف و حاحیه بهاء الله الهی مرقوم داشتند بعد از عرض دست
 امین اقدس اعلی اینکلمات عالیات نازل قوله تبارک و تعالی یا الف یا حاح عینک
 بهاء الله مالک الاشیاء و مولی الوری خطائی که گمان نمودی سبب ظهور عطا شد و این
 کلمات عالیات از افاق اعلی مخصوص آنجناب نازل در هر کلمه بجز عنایت مستور و آفتاب
 فضل مکنون آنچه اعل نمودی مطابق حکمت بوده و حکمت ناموری یا الف و حاح قسم با حق
 بیان از برای تو مقدر شده آنچه که بظیر خیال از بلوغ بان عاجز و قاصر است بنفست عرفان فائز شدی
 و از مائده بیان نصیب برداشتی و مویذ شدی بر اقبال و عمل فی بسیل الله رب العالمین
 اشکره بهذا الفضل الاعظم و قل لک الحمد بما ذکرته من عمرة بعد مرة و انزلت لی مالایاخذة الزوال
 بدوام اسکت الفضال انعمتی فی الحقیقة فائز شدی آنچه که اکثر اهل عالم از آن محروم و ممنوعند
 یکی از حسنات آنکه انباء از قبیل و بعد فائز شدی آنچه که در کتب الهی مذکور و مسطور است در این
 ایام مبارکه اینین علیها بهاء الله رب العالمین علیها ۹۷ در سن ولاد و بشرف اصفا و شاهده و حضور
 فائز این مقام مقامیست که غیر حق جل جلاله بر پیشین علی موهوب علیه آگاهانه اینکه در باره جناب
 کردانی ریش علیه بهاء الله مرقوم داشتند بعد از عرض تیرا ذن از افاق اراده مشرق که الفضل و

العطاء و لاند که و لجه که این ایام ریس جدیدی در این بلد دارد اگر چه الی صین فرستاده امری
 ظاهره آن الله ربنا یم مانی سره و قبسه و هو العظیم الخیر و اینکه در باره جناب قاسم علیه السلام
 مرقوم داشتند بعد از عرض یک لوح امین اقدس مخصوص ایشان نازل در سال شد لیجده منزه الله
 المیسر البیتوم و همچنین مخصوص جناب فارضاد و قاصد صادق علیها بهاء الله بعد از عرض در حضور
 دو لوح امین اقدس از سما فضل و عطا نازل لیتقر بها الیه و هو الصلوف الفصور ای محبوب نوادی
 نور امر از کس جهات ساطع و لاج و نادر رسیده مبارکه ظاهر مشتمل و کبر بیان در قطب امکان بحال
 اوج و لکن طالب مفقود ای سبب چه بوده و حسیت اصل عوالم عدل و انصاف کل منجر
 چه که ظاهر شده آنچه که شبه دیش برشته در هر صین مجری از آیات نازل و فرات فضل و عطا
 از زمین عرش جاری و قوم حول خدیر منتن طائف این خادم در لیالی و ایام نبیل الکتب انام است
 که شاید مردگان را کس بیجا بخشد و خافلا ترا آگاه فرماید و جاپلانرا بجز جسم را ندانید آن ربنا هو الله ربنا
 مایشاء و هو الامر اکام العظیم الخیر اینکه در باره حبیب روحانی جناب قاسم علیه السلام
 مرقوم داشتند یتهد احمد لازل ذکرشان در ساحت امین اقدس بوده و دست آنجوب فرود در سر
 کوه ذکرشان در ساحت اقدس عرض نموده اند همچنین جناب قاسم علیه السلام و بعضی از اولیای
 ارض طواذکر ایشان را نموده و نمایند اینکه در ذکر الواح مبارکه مرقوم داشتند در دست عمل شده
 یتهد احمد جناب قاسم علیه السلام رسید سیسل انخادم ربه بان یومیة علی ایستی بزکره آن ربنا
 الرحمن هو الفیاض الکریم اینکه در باب عیال حبیب روحانی علیه بهاء الله مرقوم فرمودند بعد از
 عرض امام و در این کلمات عالیات از مشرق باین مشرق قوله تبارک و تعالی یا و قاصد عینک

بهاء الله مولی لوری نظر مصلحتاً سر ظاهره و فی الجمله آسایش رجوع اهل نزد جناب ع علیه
 بهاء الله خوب است و لکن کون آنجناب در مرض احب و احسن در هر حال در این امورات
 امر مشورت شده آنچه ظاهر شود عمل بآن کذا الله مقبول انشی و اینکه در باره جیبان در سنا
 جناب قایم زرا سیلان و جناب قایم زرا مهدی علیهما بهاء الله در قوم داشتند صد هزار نفر که مقصود عالم را
 که ایشان را عروق فرموده و در بجزرت مؤید نمود قاصدین نظر سخن توجیه کردند لای الله مذکور بوده و
 قال و قوله الحق ان الذين باجروا فی سبیل الله یحکم و اقبلوا الی الاقن الاعلی انتم من اهل الهبار
 و اصحاب التفتیة انکم اهلیم رحمة الله رب العالمین و بعد از عرض ذکر ایشان در رحمت الله انکه
 دو لوح مبارک مخصوص ایشان نازل در سال شد انشاء الله بشارت این غیبت کبری
 بفتح الکبر فائز شوند بده انکه این آیات هم جبرین در هر دو م فائز و عرف وحی در کل حین متضخ فائز
 شدند بآنچه که شبیه و مثل نبی داشته و ندارد سعیم شکور و اعمالهم سر برده و حضور هم در نایز هم مقبوله
 دیگر آنجانب روحانی باین بشارت را ایشان برسانند چه که این کلمه از لسان عظمت شنیده شد
 علو مقام و شمش نزد آنحضرت معلوم و واضح است یکی از اینین که بر حسب طهر باذن فائز بود محبوب
 فرود جناب مین علیه بهاء الله الاهی که سخطی باین عباد رسالت داشته اند و در آن اذن طلب نموده اند
 و بعد از عرض در ساحت اقدس بطرز قبول و اذن فائز گشت هینئاً لایهیا و امما و اللذین فائزوا
 بشارت الله ربنا و ربکم و مقصودنا و مقصودکم و مقصود من فی السموات و الارضین اولیای کن الارض
 طراوند کوزند و این عباد از حق جل جلاله میطلبند کل با نور استقامت و ما رحمت در هر صین منور
 و مشتعل فرماید اوست قادر و توانا و مالک الاخرة و الاولی بر حسب محبوب که حضرت انصافا

عیه بهاء الله الاهی که بجهت آنحضرت بود رسید و بعد از عرض امام وجه یک لوح انصاف اقدس از مشرق آمد آنکی
 مشرق است و آنکه امواج بحر خط امام وجه بشانی ظاهر که جز کوران عالم انکار آن ننمایند هر چه بصری
 گواهی دلره و میدهد و هر در راهی سخی ملک الفضل و اکرم با مالک الانم ناطق و منظم اگر چه حال آن
 غافلند و لکن سوف یأتی یوم ینذرون الایام و یوینون علی انفسهم یسئل انکادم ربه بان یظهر قلوبهم
 من الاوامر انه یورث الانام و مالک الایام و اینکه ذکر و نذر در نامه فرموده اند بعد از عرض
 مخصوص هر یک نازل شد آنچه که گواهی میدهد بجزت و شفقت و غایت حق جل جلاله در جمیع احوال
 غایتش مترصد و منتظر چون اسمی از اسماء ذکر شود فی القدر تجلی شمس اقدس نماید و بنور ابدی ناز گردد و
 سبب این نعمت باقیه و مائده سماویه حضرت محبوب روحانی جناب الف و حاحیه بهاء الله الاهی
 شده اند هینئاً آنحضرت و در میان مجانبه فی الحقیقه از اول آیات الی صین برضت قائمند و بزرگترین
 این فضلی است عظیم و نعمتی است بزرگ که بآن فائز شده اند دستخط دیگر آنجانب فرموده که در راهی
 آب حیات بود رسید انکه زلالش خلقت بحیث و نشاط و اثرش سرایه فرج و انبساط
 حمد منعم حقیقی را که آنجانب معنوی را تأیید فرمود و بنیایش مخصوص نمود و بعد از عرض در رحمت
 انصاف اقدس اصلی این کلمات طالیات از آتم انکت ب نازل قوله تبارک و تعالی
 بسی السامع البصیر یا ایها الناطق بشانی و الناطق الی افقی و القائم علی خدته امری انازتک
 بطراز غیبی و التیسناک کلینی و انظرناک بلسان امری بین جادوی بده حضرت البید الحاضر فی هذا الحین
 و ذکرک و عرض لیدی الوبر ما در سسته اذ انظر بحر الفیایة با موج الرحمة و العطاء و اشرف فی الفضل
 من افق البقار و ذکرناک با آنجناب بر الما الاعلی و فرج الروح من مقامه الاهی شوقاً و انوار انسانی

الی ان حضرت مقابله راسی و نادوی علی آنداء یا ایها الارض و السماء هذا هو المكنون فی ازل الازل هذا اندی کبوا
 نزلت کتبت الله رب العرش العظمی ایاکم یا ایها الارض ان تمسوا انکم صنعوا ما عندکم ثم سرعوا بالعلوب
 الی مقام فیہ استوی القیوم علی عرش الظهور و خلیل الله لاله الا انا الفرد الواحد العظیم الخیر طوبی لکتاب حضرت
 امیرک علی ذکری و ثنائی و حضرت امری العزیز المحبوب ذکر من قبلی اولیائی و بشرهم بفضل و رحمتی و
 نورهم با نور بیانی البدری قدر زلت لطم ما ینادی علی آنداء و یشره بغضلی و جودی لندی انا الوجود
 من الغیب و الشهود فیما لمن فاز با نور ملکوتی و ویل لکل منبض بسید انقی احصای عنایت
 الهی فی الحقیقه مجال است هر هنگام ذکر آن محبوب فرود است حتما منع اقدس فائز گشت بجز عنایت
 مزاج و آفتاب فضل شانی مشرق که لای از کیش عاجز و قاصر این خادم فانی در حق جل جلاله و
 اهل که از مرتبت آن محبوب داد لیا خلقی که لایق این ظهور است ظاهر گردد ماسوی الله محدود
 بینند و اسما را بنزد پیش مفعود از علی کل شی فی قیر ذکر حبیب روحانی جناب مهدی
 علیه بهار الله الاهی را فرمودند الحمد لله انما ذکر و بیان شان طاهر فرمود آن بجز آنکه گواهد است
 بر خصوص نیت و پاکی خلقت ذلک فضل الله یؤتیه من یشاء بعد از ذکر اسم شان در حق
 انس اقدس این کلمات عالیات از سما و فضل نازل قوله عز تبانه و علی ربانه انا اهل بلنا
 فی السجین الا انکم یسهل نفس او لیا اثر که در تقاطع هر دو این حیات تازه دهند و غلام
 رسیم را روح جدید نشند یا مهدی قدر که مولی الوری من قبل و قبل القبل و فی هذا الحین
 انه هو الفضال الیکرم ذکر است لازال در رحمت اقدس بوده در ظل قیاب عظمت سائگی
 اگر چه بظن هر دوری طوبی لقلبک بما اقبل و لو جک بما توجبه و لمسکک بما سجع

و لسانک با لظن بکر الله و شاکه بین عباده انه مسک مسج و بری و هو السج بعصیر نسل الله ان یؤیده
 علی عیانت عیبه انه هو المقدر القدر الباء لظن من افق سما غیاتی عیدک و علی من مسک و علی
 کل ثابت مستقیم انقی و مخصوص جناب غان ^{سین} مذکور علیه بهار الله و غیابته یک لوح از انوار
 از ملکوت فضل نازل و ارسال شد نشانه الله از کوز بیان الهی که در آیات مستورات با شامند
 و بستقامت کبری که جمیع مراتب عرفان بان منوط است فائز گردند و اینکه در برابر جناب
 فواد جناب قائم که می علیه بهار الله و غیابته مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت عزت اندکس
 این آیات نازل قوله تبارک و تعالی یا ورفا عیدک بهائی و غیابی و حتی قد کنت سببا
 لذلک اویائی و صفیائی نسل الله ان یقدر تک اجر ملک هذا الله هو المقدر لتسیر قد فاز
 العین و الطاء بالقیام لیدی اب العظمه و الکبریا و سمع الله آرا بذنه و شاد با فخر الطور بعینه بشروه
 بهذا الذکر الا انکم یسهل نفس او لیا اثر که در تقاطع هر دو این حیات تازه دهند و غلام
 مستمند در امورات خیریه از تقوی هستند که میفرماید و منهم سابق با غیرت نسل الله
 ان یؤیده و یوقفه و یجعل فیه طویلا بین الانام انه هو المقدر العزیز السلام انقی
 فی الحقیقه ایشان در امورات خیریه توقف ندارند اگر چه بر حسب ظاهر حساب موافق اراده
 و طبیعت ایشان ظاهرند مع ذلک بقدر مقدر در دل فوق آن ساعی و جاهدند و در خیرات سراع
 همیشه و طوبی له و اینکه ذکر محبوب فواد حضرت حیدر قبل علی علیه بهار الله الاهی و
 غیابته سردی را فرمودند بعد از عرض اسم ایشان در افق اعلی این کلمه علیه نازل
 قول الرب تعالی و تقدس یشهد المظلوم بقیام احمده علی امر الله لمیس القیوم یا ورفا

لعمراة توفیق اعطش نمود و تا یابد با او همراه گاهی تشریح مشغول و هنگامی بزرگوشنای حضرت مقصود
 حوادث عالم و بعضای ائم از اقبال و تبلیغ امرش نمود کلمه رضا رقم اعلی در باره او نازل
 بنیست و در کلمه شهادت مظلوم بجز عنایت ستور و لالی فضل مکنون از اول ایام
 الی همین در این امر بسین و ترویج آن توقف نمود آنانکه مسک و معسوم و زری و انا السراج
 البصائر و انا الغر الفضال انھی سبحان الله جمیع عالم از برای عرفان این امر اعظم و ترویج
 آن خلق شده اند مع ذلک فائزند بآن لامحدودی از اولیا که بطریق تخصیص مرتبند و بقیات
 مخصوصه فائز بر کل لازم که از حق جل جلاله از برای این اولیای معدود طلب نمایند آنچه را که
 سزاوار است عنایت اوست

دستخط دیگر آن فرج اکبر در نظر کبر شرف اصناف فائز مناجات آنحضرت بتمام عرض شد و بعد از
 اتمام این آیات از مطلع عنایت مقصود علی بن نازل قول الرب تعالی و تقدس هو التمج البصیر
 یا ایها المتکبر بحبل واث رب رحمن بانی - هذا قبل الیک وجه حقی من افق سبحی وینادیک بما
 یتضوع بعرف بیانی فی ارضی وسمائی لیکون باقیاً ذکرک فیملکونی ان ربک هو الکریم ذو الفضل
 العظیم کتا ناطقاً بآیات عطشی وناظرألی افاق ما لکی خضر العبد الحاضر امام وجهی وقرمانا بیت البیت
 رب الملک و الملکوت و مالک العظمه و الجبروت قد سمعنا ذلک و نحن فوادک و ضحیک و صرحتک
 فی الفراق نسئل الله ان یرفع بیدنا لک عن التوم روس الغافلین انه هو اقدر الاقربین و ارحم
 الراحمین یا وراقا حلیک بجهنمائی و علی ذریعتک ان ربک هو البیتر العظیم الحمد له اذ هو مقصود
 العالمین انھی در هر کلمه بجز عنایت ستور فی الحقیقه آنجوز فواد و بجا عنایت مالک ایجاد فائزند

صد هزار دنیا ملک خادم از حق تعالی شانه سلست ینما به عباد را توفیق عنایت فرماید از برای توبه
 و تقرب و اصناف آیات عظمتش انه هو الفضل الکریم ذکر جمیع روحانی جناب عن قبل با حیده بسیار
 الاهی را فرموده بودند ذکرشان در ساعت اقدس بوده دست بمشغول فتن یک لوح مبارک مخصوص
 ایشان نازل و با الواح ارض طار سال گشت و بعد از عرض ذکر ایشان در ساعت اقدس اعلی السجده
 حایات مخصوص ایشان از افق عنایت طالع قوله تبارک و تعالی بسی ان طلق فی سخن چنان شد
 ان العین شرب رحمن عنایتی من کاس عطائی و سمع ندائی اذ ارفع من شطر سبحی و فارغ فی ارضی الاهی
 فی آیاتی و اقبل الی اذ اعرض عنی اکثر عبادی هذه شهادة اشرف و ظهرت من افق قلبی الی اعلی طالع
 دو آه من ذکره فی کتابه بابا حلیک البساک در هر کلمه از نظر تان نام ذکر تدریس بود در ذکر
 در بلا حق جل جلاله مذکور و سمت بطراز اسمی بحسب موجود افرو دکن من الشاکرین انھی انبیا
 در اکثر احیان بذكر ایشان ذاکر بیدار محبت الهی مشتعلند و بنور معرفش منور و این است
 سبب علت فرج افنده و قلوب دوستان اینکه در باره اولیای سیاسان علیهم السلام
 مرقوم داشتند بعد از عرض در ساعت اقدس این شمول بیان از افاق علم و بیان حکمت
 الهی اشراق نمود قوله تبارک و تعالی بنام گوینده توانا یا اصل سیاسان مکرر بانبار
 قلم اعلی فائز شدید قسم بجز هر یک از فرزانه خاصه کلمه مبارکه کنت کزاً مخفیاً اشکار کنت عالم و
 آنچه در اوست بیک کلمه که از کز قلم اعلی ظاهر شده معادله نمی نماید آیا میدانید که نطق میفرماید
 و کیه بشما توبه نموده لعمراة اگر فی الحقیقه بیابید و بدانید خود را فارغ از عالم و عالمیان مشا به
 نماید نایا لغوی عالم قصد اضلال نفوس مقدسه نموده اند بر آستی میگویم این آیات را نشانه

شم تکوینیه

بوده و نیست قدرش را بداند و بمقام دانائی فائز نشود مگر بتقوی الله نسل الله رب العرش
 و الثری بان یزین میا حکم بطراز التقوی و رؤسکم بالخیل الانقطاع انه هو المقدر القدر طوبی
 لکم و لدیارکم انا نجد منها عرف محبتی الغریز البدیح نوصیکم بالأعمال و الأخلاق ثم نوصیکم
 بالاتحاد و الاتفاق و بالحکمة الّتی امرناکم بها فی الزبر و الألواح نزاع و فساد منع شده باید
 کل مبعوضتک نمایند امروز اگر نفسی از او لیاراسب نمایند و او صبر نماید خدا الله اجر
 شهید از برایش مقدر طوبی للتصابیر و دنیا للتصابیر ایدوستان عمر دنیا قابل ذکره غنچه
 فنا و شنش نماید چه نماید شاید بروج و رحمان نفسی را از آنجا بیان کنی زنده نماید و باقی را بکوتی
 از خبار او نام مهتس درید شأن انسان عمل نیک است و ظلم و انصاف عن بخردان در
 جمیع احوال شاکر باشید و راحم زینکر و ظالم و در حق صاحبان امور ظاهره دعا نماید
 نه جفا لو کشف الله لهم ما کشف لکم سر عوایعیون و القلوب الی الأفق الأعلى ان الفضل سید و
 قدره لکم و لمن تمسک بحبله المتین و نبأه العظیم ذکر جناب سید محمد علیه سبار الله از لسان غنچه
 جاری نسل الله تعالی ان بویده علی خدمته در کتاب اقرین در تعلیم اطفال و تربیت ایشان نازل شده
 آنچه که غرضش باقی و دائم است و انقطاع نپذیرد انا کبر علیه من هذا المقام لیشرک ربکم لیسلم انتحی
 از حق جل جلاله سائل و آمل که عرب خور را مویز فرماید بر آنچه سبب از نفع کلمه در تقارر مقام و سبب
 ظهور تقدیر و صلت بر روز تزیار است بده انکد اولیای میلان علیهم سبار الله و حرمه و غنچه سبار
 اکثری از مبادی سبقت گرفته اند و از حق بیان مقصود عالمیان شناسیده اند و اهل سیسان هم
 فائزند بآنچه که اکثری از اهل ارض از آن محرومند و لکن بفضل الله ربنا در بس من فی السموات و الارض

ذکر حبیب روحانی جناب ساین در خیل علیه سبار الله الملک الغریز کلیم را محمد و فرموده اند چندی
 قبل از سما مشیت مقصود عالمیان محضوس ایشان نازل شد آنچه که از اذن بر کلمه نور غایت ساطع و
 انجاب حقیقت مشرق و این جن بعد از عرض ذکر اسم ایشان در حضور این بیان از لسان غنچه
 نازل قوله عز برانه و عظمت عظمت یا ابن الدخیل انت الذی فزت بآیامی و سقت حجت بیانی
 و رأیت اثنی خوری و سمعت ندائی ان حضرة الامین قد جعل عنک خزینة لک عنده انه هو الفضل
 اکرم ذکر آن سخن نازل من ملکوت بیانی و بشرهم بغیایه الله رب العالمین قل نداء یوم نادی المناد
 من مکان قریب و ارفعت الصیحة الحق من لدی الله المنته القصدیر قد اشرق فی الارض نور حقبا
 و فار الطور بکلمه الغریز یا ابن الدخیل یرون القوم آیات الله و یکرهونها و یعمون نداء و یقرضون
 عنده قل یا معشر البشر ان الله قد استوی علی العرش بالک القدر و ظهر کل سر ستره لکل منظره
 الاکبر و مقامه الاظهر ایکم ان تمسکم شبهات القوم عن التیوم اوسلوة الذیاب عن بالک المناب
 ضو العالم و را کرم اخیرین کاس البقا بکسم تکرم الاهی فلما بلغ لیبیان الی هذا المقام انما ذلت الاستیاء
 بعباد الرحمن و غضب المیزان و ظهر الصراط و ما ج البحر الاکظم امام و ج حکم و ما ج عرفان سببکم اشکر و ان رب
 بهذا الفضل الذی احاط الوجود من الغیب و الشهود البها من لدنا علیک و علی الّذین سمعوا ذلک و اصبوا
 الی الله المبین التیوم انتحی سبحان الله از برای سبقت بیان شریک و پیشی نبوده و نیست
 نفوذ این سیف اعظم واحد است از نفوذ سیف صید الحمد لبنا الرحمن قد منع اجابته عن الظلم و
 الاعتساف و عن الفساد و النزاع و الجدل و جعل النضرة فی البیان الاخیر لنا و اهل العالم ان نکره
 بهذا الفضل العظیم لاله الا هو الغفور الرحیم الله انما هو الغفور الرحیم الله انما هو الغفور الرحیم
 الله انما هو الغفور الرحیم الله انما هو الغفور الرحیم الله انما هو الغفور الرحیم الله انما هو الغفور الرحیم

فائزنده اند از حق جل جلاله از برای ایشان بایند و توفیق میطلبم آن ربنا هو المقدر علی ما یشاء
بقوله کن فیکون ایکنه ذکر حبیب روحانی جناب مآجین علیه بهاء الله و غایت و همچنین جزئی
طلعه بر بینه علیه بهاء الله و سناء را فرمودند در ساحت منیع احدس اعلی عرض شد قوله تبارک
و تعالی یاورقا یا ایها الناظر الی افق و القائم لدی عظیمی و الناطق بثنائی آن الفضل کلمه
بیدانه ربک رب العرش العظیم انه یجعل العباد اهلیم و اسفلهم اعلمهم انه هو المقدر العید
در آنچه واقع شده نظر کن و تفکر کن اخت اینمظلوم فرستگار از حق بیدمانده و آنکه مذکور به بشرت
قرب و دوصال فائز بلی عظم لا انساب بنیکم مرتفع و رایت یوم یفر المرء بر اعلی مقام عالم منصوب
این خواهر با ما نبوده و یکی را در این امر زنده نظر بخت دنیا و انساب لبصاحبان عزت و خوار
مظلوم گذشت و بظالم پیوست و سبب این خیانت کبری باعد انضخم بمنصب و حال بنا
بغض مشتعل بگری ظاهر شده که عالم از آن متعجب ابد از این امر آگاه نه و لکن از بعضی از مظاهر
ایمین تمسبهای لانتضی اندنوده بشقاوت کبری ظاهر شده و بر ضرر مظلوم قیام کرده از
قبل مظلوم در تفرج دیده را بگیر بران و تجلیات انوار آفتاب حقیقت سرورش در طوبی
لها و لمن عرفها و علمها و بدیها الی صراط الله رب الارض و السماء و مالک الاخرة و الاولی
انحی این عبد از حق جل جلاله میطلبد خطبش فرماید و در هر صین بر شین نیز فرماید ان ربنا هو المقدر
علی ما یشاء بقوله کن فیکون ایکنه ذکر او یای اعلی علیه بهاء الله را در آن ارض فرمودند بعد از عرض
اسامی در بساط احدس اعلی مخصوص بر یک نازل شد آنچه که گواهی داده و میدهد بر بکر غایت
ربنا و رب العالمین سحر عالم بگو شریبان مالک قدم معادله نماید این بسوی واضح دلالت

که جمیع عالم بکلیقه آن خلق شده انرافت بجز غیب شود از آن قطره بوده هست ان ربنا الرحمن
هو المقدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون نفوس مذکوره علیهم بهاء الله مالک الاخرة کل بحیث ایدیه
فائز به که ذکرشان از زبان عظمت جاری و در کتاب از مداد اسم و باب مذکور دستور
چه که این مداد بعد اتحاد است و مطلع اتفاق از حق جل جلاله میطلبم اولیای خود را بایند فرماید
بر حفظ آنچه عطا نموده چه اگر علی صین نما تجلیات بر فضل و عطا که مخصوص او یا مقدر شده ظاهر شود
کل در بیدای وجود بیستیک لیک ناطق کردند در سرش اسرار باستور و در کشف غایبها مشهود
من یقدر ان یحیی مایه یرضی الیه طیر الافده و العقول باری محبوب نواد در جمیع امور غیر مخصوص
و قدرت خالق انشراح ذکر جناب حاجی میرزا فتحعلی علیه بهاء الله را فرمودند و همچنین مرتب ایقان دست
و اشتغال ایشانرا بعد از عرض امام مولی لا اله الا هو در افاق اعلی یک لوح عزرا بکلی مخصوص ایشان از افاق
فضل اسراق نمود اینعبده فالی از اوصاف آنجبوب در باره ایشان کمال مجز و ابتهال از حق تعالی
مسئلت نمود که ایشانرا مطلع نصر و ظفر قرار فرماید و از فضل بیمنتی نصرت امرش بجز حکمت و بیان
بوده لا غیر در این مقام بیاناتی از قلم اعلی جاری که اسناد در یک آن از خاک بافراک کنان
جنت عظمت ربنا و جل فضل و عزت بوده و کبر کره الذی احاط الملک و المملکوت ایکنه در باره
بعض احکام مرقوم داشتند حسب الامر آنچه از قلم اعلی الی صین جاری شده و ثبت گشته در ل
رشد و اما در صوم مسافر پیاده که سوال نمودند خدا آن دو ساعت مقرر گشته ان ربنا هو
الفضال الکریم و هو النفور الکریم و نفوسیکه با اشتغال شاد در آن ماه مبارک مشولند بنا
ما حکم به الله جل جلاله قوله عز و غایت حق جلاله فرماید اناعفونا

عزیم نفساً من عندنا و در همه من لدنا و آنا لاکم الحاکم العظیم کلیم بشرتم بانطق بلسان العظمتی فی مقامه
 الفریز الرفعی و لکن در آن آیات قناعت و ستر لاجل احترام حکم الله و مقام صوم اولی واجب
 اشقی و اینکه در باره وضو سوال نمودند که آیا با وضوی صلوة ممکن است ذکر نود و پنج مرتبه اسم
 اعظم و زیارت جمال قدم جل جلاله را نمود و یا آنکه باید بجهت بر یک مرتبه از وی وضو بکند بر شود
 بعد از عرض لسان الله باین کلمه علیاً ناطق تجدید لازم نه اشقی در جمیع امور افضل از آنکه ذکر
 در جهت سبقت گرفته و کفی بنفسه بشید یا محبوب خوادای نظر بتجلیل و تقدیر آن وقت یعنی
 از الواجبات منزله مبارکه در محل ماند و همچنین ذکر بعضی از مطالب بر فرقه در دستخطهای آن محبوب خواد
 انشاء الله از بعد از سال میژد ان الله خیر حافظ و هو خیر الواسعین و اینکه کلمه از لسان
 عظمت ذکر شده بود بعد از عرض در ساحت اقدس این کلمه جلیا نازل قوله تبارک و تعالی
 و ما سمعتم من اجائی نسل الله ان یدلک بالخیر و یقدر لا اولیاء من بحر عطائه ما تقر به عبودتکم و
 تنفخ بر قلوبکم انه هو الفضل الکریم اشقی النور و الروح و الذکر و القدس و الهمبار
 علی حضرتکم و علی من معکم و علی من ینحکم و یسمع قولکم فی الله مقصودنا و مقصودکم

و مقصود من فی السموات و الارضین خ ادم فی ۲۷ من سنه ۳۰ مقاله ۱۵۲ نش مفسرین

حضرت محبوب خواد بناب درقا علیه بهار الله الاهی ملاحظه فرمائید

بسم ربنا الالقدس الالعظم الالی

سبوح قدوس ربنا و رب الملائکه و الروح آیات منزله عالم را فرا گرفته و بیانات
 ظاهراً احاطه نموده لسانی همان محبوب امکان جل جلاله نام و وجوه ظاهر و مشهود و سزاوار

با علی الله ناطق مع این عنایات مشرقه ظاهره و حجت نامتناهیة اهل عالم بجزمانده اند بعضی
 شنیده اند و انکار نموده اند و بعضی دیده اند و اعراض کرده اند صدق الله العالی العظیم و کم
 من آیه فی السموات و الارض یردون علیهم باو هم عنهما معروضون و برخی لغات و وحی را ادراک
 نموده اند و بتسبیح بیستین حجابات را خرق و سبحات را شق کرده اند ایشانند که از افاق
 آسمانهای و فاورستی و ایقان و اطمینان مشرقند ز خارف عالم و تزیینات اعم از نشان
 موهوم صرف و مفقود بخت ثروت ایشانرا از تقریب نسخ نمود و شوکت ایشانرا از
 انفاق مال و جان بازداشت حسن آسمانی در ارض جان خدا نمود و حسن دیار معانی
 در ظاهر با هر جان در باخت آیا آن چه نوشته شده بود و این چه آشامید سبحان
 عقول عالمیان تخمیر و مبهوت چه خوب گفت آن صحرائی بیابان نشین یکجوشم
 بکل عالم نمیدم مقصود از نماز اظهار حب و خلوصش بود سبحان نفوس مذکور
 مع آنکه صاحب ثروت و جاه ظاهر و عزت و رفعت باین بریه بودند ما خدمت ایشانرا
 از ما خدا الله منع نمود آن حالتیکه قوم کلمه امراض از ایشان طلب نمودند چه حاجتی
 بود و آن چه غیبی بود که ایشانرا حفظ نمود بجمال فرح و اطمینان و روح در جان
 بمقر خدا شریف بردند و همچنین قبل از ایشان حضرت کاظم علیه بهار الله الاهی
 ذیاب ارض حل نمودند آنچه را که ذکر کن از دفتر اخوان مجوشده و نخواهد شد الاهی الاهی
 در دفتر مجاهدین آسمان اولیاست را بشت فرما چون از دفتر منع فرمودی بر او دستم دار
 تا کل بروج و ریجان و حکمت و بیان عبادت را آگاه نمایند و از درایمانی دانائی قسمت عطا

کنند اکبریم هر صاحب لسانی بر سبقت رحمت گواهی داده و هر صاحب بصیری بر بزرگواریت قرار
 نموده بآبادی اقتدار ایدای ضغفار اخذ فرما و بمملکت قدرت راه نما تا مملکت سلطنت بیاید
 و بحر خشک آگاه شوند ای حرم چون خلق فرمودی رحمت نما و این دور را بنزدیکی تبدیل فرما
 تا کلن بیابند و بیابند و در ظل قباب رحمت مسکن گزینند تویی توانا لا اله الا انت العلی الاهی
 یا محبوب فوادی نامه های عالی و دستخوشای نامی متواتر رسید و هر یک را تاثیر بی بدیع و اثری
 جدید بود و هر جز را از اجزاء وجود را تاثیر بخشید و حالتی داد بسیار معانی انسان تفکر نماید و
 لکن لفظیکه آن را معلوم کند در دست نیست سداحمد و الله هر یک از آن نامه ها گویند با بفتح بیان
 بتقدیس و تنزیه و ذکر و ستای مضمون عالمیان خلق بود جل مسکلم و جل معترفکم و جل مؤیدکم و جل ملقیکم
 و جل ملهمکم و جل حافظکم و جل ناصرکم الی الاخر الذی لا اخر له یعنی للخدام ان خلق بدوام الملک و
 المملکوت وسیل خایات الله و الطافه و بحر جوده و شمس فضل لیه نظر من کل شیئی یا یقریب الی الذروه
 العلیا و الافق الاعلی و در هر کوه نامه انجبوب فوادی امام عرش مالک ایجاد عرض شد و بشرت
 فنا گشت و در هر مریه نیز غایت مشرق و آفتاب فضل لایح و هر چیزی گمان بر رفت که کسیر بیان
 رحمن عالم را بنصرت جدید و روح جدید نیز من فرماید جلالت غنایه و عظمت امواج بحر عطافه و تجلیات انوار
 شمس بیانه تا در این شب شب نور هم جهای الاخری نامه اخری امام وجه مولی الوری عرض شد
 قول الرب تعالی و تعدتس بسی الذی به نظر ملکوت البیان فی الامکان ام کتاب
 ينطق وینادی و یبشر الحق بانزل من لدی الله رب العالمین ام البیان یادی و یسئل قد
 اتی الرحمن سلطان لا تقوم سجود السموات و الارضین ان السماء تادی و تدعو الکل الی شرق

۱ و در هر صبح هر جا که باشد

الطهور و لکن القوم اکثرهم من الغافنین نامه قد باج بحر العرفان و کل موج من ارواحه میسران حسن ما ظنوه
 لاح من افق اراده الله مقصود القاصدين ان الذین قاموا علی بضرة الامر اتم من الغافنین فی کتابی البین
 قد و صنفهم الرحمن فی الفرقان رجال لا تلهیهم تجارة و لا بیع عن ذکر الله نشدا انزلت لاویالی
 الذین بانعمهم رجع العالم ولا کونوا ائمة و لا ما عند الامراء و الملوک عن التوجه الی انوار و جسد العیزز انجمید
 ترکوا ما عند القوم مستکین بانزل لهم من لدن قوی قدير اولک رجال لا تصفهم قدرة الارض و السماء
 بنزد اکل ما یدرکه انجیل شوقا للقاء الله مجرب العارفين یا ایها اطراف منی هو انی و لهنک کتک کل
 عنایتی و ان انا لئن شئانی اسع عذابی من حول عرشى انه لا اله الا هو لفر و انجیر قل یا قوم اتقوا الله
 و لا تجحدوا الله و انفسکم اقبلوا الی وطن الرحمن انه ابھی مقام لکم انتم من ان الاعین
 قد سوا ان قد تم من احد و البعض اکر هذا ما امرتم به فی کتاب الله العیزز انجمید خذوا الرحمن الخوم
 باسمی القیوم ثم اشر بوا منه بذكری العیزز البیدیع قل آیاکم ان تقبوا اهلواکم اتبوا اما امرتم من لدن
 امر قدیم انخوفکم سطوة الامر العوی اعلم ملوک و انا المملک باحق یشهد بک لسان الحضرة فی
 هذا المقام الکریم انا بلعناهم رسالاتهم جبره و انزلنا لهم آیات بیات و انا المنقذ القدر
 قداست السماء بیدان القضا و رسیع الناس عن الاقبال الی الفرد العلیم الحکیم قل قد باج بحر العرفان
 و هو عرفانی و الصراط هذا السبیل المستقیم قل آیاکم ان تمنوا انفسکم عن مالک الاسماء الذی
 اتی بالحقه و البرهان انصفوا یا قوم و لا تكونوا من الظالمین انظر و انی امری بل اردت لفسی
 شیئا فی الارض تفکر و ایضا ظهر من عندی و لا تكونوا من المعتدین لعری ما حفظه نفسی فی
 اقل من ان یشهد بک علی انتم من المنصفین من بلائی انضرب القلم الی علی و در

۲

منه نجيب البكا، وقال لا بعدك امر يا ملك السماء، ولا تقم يا من يذكرك محبت اذكار التذاكرين
 بل تتحرك على الترح بعدك وبل احد سحر صريري لا وانوار وجهك المشرق المنير كذلك از لنا
 الايات من قبل وفي هذا الجين امرا من عذبي وانا لمبين العليم كبر من قبلي على وجه اوليائي
 وبشرهم بفرات عناتي وبجرحتي وسماء فضلي وذكرهم بآياتي التي احاطت السموات والارضين
 قل اعرفوا مقام اليوم ولا تمنعوا انفسكم مما ظهر بالحق ولا تكونوا من الغافلين سيفضي ما يحزنكم
 اليوم ويظهر ما فقدكم من لدى الله العزيز الجليل الهاء المشرق من افق سما، حمى عليك وعلى من
 يسبح قولك في هذا الامر الذي اضطرب فواد كل ظالم وارتعدت فرانس المشرقين حمدوا حضرت
 فيومير الابن بسنن است که من غير عین وناصر سبب غلام بقلم علم الملك الله را بر اعلى مقام عالم
 مرتفع نمود درایه اتنی انا الباقى بعدنا، الاشياء را بر ابھی بقاع ارض نصب فرمود جلست عظمت
 وبقل سلطانة و قدرته یا اورقا عليك بهاء الله مولی السماء، حجت این ایام و شدت آن
 وابتدای اولیاد کت قبل و بعد مذکور یوم تانی السماء بدخان مبین امر درست و تری
 الناس کاری و ما هم بکاری ولكن عذاب الله شدید امر درست انظر ما قال یوم یوم
 الناس کالفراس المبتوث وکون بجبال کالعین المنفوش کتب الحی مشون است بذکر
 شد اند یوم جزا بید کجد اولیاحل نمودند و بنیایت صبر و صطبار فاکر گشتند یا ایها الناس انظروا
 افقی ناس قابل نبوده نیستند لئالی عکت و بیان که لازال در اصداف بحر علم الهی مستور بود
 بقدرت قلم اعلى نام ووجه ناسر وکن دانا مفتود و بینا غیر موجود فی اکتیته لکه آن است که از
 قبل نازل آذان این خلق قابل اصفا نبوده و نیست هر گاه ای این شاید و گواه این آذان

واین آذان و این آذان این الأبصار و این الأبصار و این الأبصار و این الأبصار و این الأبصار و این الأبصار
 و اراده نافذ غلبه نموده و خواهد نمود و از حق میطلب این غلبه بروح و ریحان واقع شود نه باعمال حیوان
 سفوس در حبس اعمار مشرکین نهی سی از انشا نمودند و لکن جوزا خا سرش بد کرده و عاجز دیدند
 نفوذ شیت و اراده الهی را هیچ شیشی از نشیاء منع نموده و نخواهد نمود اولیا را از قبل مظلوم کبیر برسان
 و بانوار نیر سبان که از افق سما قلم حرم اسراق نموده و مسرور دار از حق میطلبیم کل را مؤید فریاد
 بر آنچه از تقار وجود و ارتضاع امر است انه علی کل شیء قدير و بلا جابة جدير بختی سده انما امواج
 بحر عطا و امطار سحاب فضل مولی الوری باطل و متعاب شامة با ضایع شده ادرا که با عاقل و با
 مشاهده میشود عرف بیان مکان را اعاطه نموده و لکن احدی شاعر نه باز اگر آنچه در دست از
 ادعای ایمان نمی نمودند خرافات و نادانی عباد این درجه با ظاهرنشید مثلاً اهل انجیل بد و وف
 اثبات دین بنمایند و از بحر معانی و بیان مقصود عالمیان غافل و معرض مشاهده میگردد
 این خادم فانی از حق سائل و اهل که یک قطره لذت در یابی عیش و نفا نعمای عالم عطا فرماید و یک ذره
 از نور معرفتش بکوبد ای ارض عنایت نماید شاید آنچه سبب نجات کل است متکث نمایند و عالم
 فارغ شود از بلا یای متابده و زاریای مترادف امروز از اطراف جز سلیل سیوف چیزی سماع
 نمیشود چهار نفر مآبای غرور نیکند از ند عالم راحت شود و بنور حکمت و بیان مبین گردد
 کثرت جمعیت و اقتدار و استعداد ایشان را از صلح اکبر منع نموده مع آنکه این استعداد سبب
 و علت برنج نبوده و نخواهد بود بلکه علت خسران مبین است آه آه این آذکار این آذکار
 صدق من قال الناس نيام اذا ماتوا انهموا حال که انبیا صحی شهورند و صدق من قال

ان المؤمن اقل من كبريت الاحمر در بر حال كنم بزوال ايد كه غنايت غيبي شامل شود و بسات
 قرب قدس حضرت مولی لوری روح من فی ملكوت الامر و الخلق فذله راه نماید الطلب السؤال
 من العبد والاستجابة والقبول من مویله ایكه در فقره امر من الامرین ذكر فرمودند و مرقوم است
 كه در این آیام از الطاف ختیة الهیة از فقره مهبوده امر من الامرین نجات حاصل بعد از عرض انبراتب در
 ساحت عز احدیة انجیة بارك نازل قوله تبارك وتعالی یا در قاعك بهائی و غنايتی در لوح
 جناب حیدر قبل علی علیه بهائی مضمون این كه علیاً از قدم اعلی نازل حمد مقدس از ذكر و بیان اهل
 امکان معتقد و عالمی از لایق و سناست كه اولیا كنش باسید و عبودیم و عید از او امرش تجا و نخواستند
 فساد تحت قدم گذارند ویدا قدرت در لاجل اصلاح عالم برافراختند یا در قاعك حتمی از حق
 بطلب كل البقیص تقدیس میزان فرماید و مؤید نماید بر آنچه سبب ظهور در روز سجایای انسانیت
 مع انكه در زبر الواح و صحف و كتب نزاع و فساد كل غمی شده و محبت و مودت و امانت و اصلاح
 امر حكیم نازل گشته اكثری الی صین در ریب و شبهه مشاهده میشوند در لیالی و آیام لسان بذكر
 دوستان مشغول و باعمال و اخلاق كه سبب فتنه و عنت عزت و علو و سمو كل عیادت
 ناطق طوبی للعالمین و طوبی للعارفين و لكن نفوس فاسقة شریره در صدر خنده و فریب مخلیسین
 و مقصدین بوده و مستند سبحان الله مع انكه مشاهده مینمایند كه فساد و سبب الی عالم و ذلت امام
 مع ذلک آن تمسكند و تدبیر و حیل مشبث الله تعالی ان منعم سلطان و قدرته و اقتداره
 انه هو المقدر المختار انقی ایكه در باره جناب سی و فقط الله تعالی مرقوم داشتند عجب
 در آن است مع انكه ایشان عالم را گردیده اند و پستی و بلندی امور را مشاهده کرده اند و در

و خسارت را در ممالك متفرقه دیده اند مع ذلك بخیا لا یكفرش با و غیر او راج منتفست ننده حال
 هم با و نامات میشوند باری بعد از عرض این فقره امام حضور فرمودند باید در حشش دعا نمود شتر را
 این عمل مردود باشد شتر را لسان است بر آتش خاموشی پذیرد و لکن لسان اثرش در قرون و اعصار
 باقی یك كچه حیات ابدی نباشد و كچه اخری موت سمدی نسل الله تعالی ان یوفقه علی ما
 یعرفه سره و غیره و ما یخبره من الهداك انقی و حضور كجا یك سبب اصلاح عالم و نجات او و
 اهل ارض است بلا واسطه از ان عظمت شنیدند مع ذلك از خیالات حضرت ننده نظر بختیكه
 باین بوده از حق جل جلاله خطایش از طلیعه و مطلم ان ربنا و رب العرش الاقری علی یا شاکر قید
 ایكه ذكر حاجی موسی را فرمودند همان قسم است كه مرقوم داشته اند و لکن جناب حاجی عبد الکریم علیه السلام
 بسیار شنیدند و با محبت و ادب محبت ایشان ذكر اقبال نموده و میاید و عریضه شما كه در ذكر او بود جناب حاج
 عید ۶۶۶ و غنايته باست اقرس ارسال داشتند و جواب هم نازل در رسالی شد لیفرج و یكون من
 الشاكرین فی الحقیقه ان حضرت حكمت عمل نموده اند و ما نطق بر لسان ربنا لا تصدقوا كل قائل و لا تعلموا
 من كل و در رد و لکن در جمیع احوال بجز در باری و انما محبت و مودت محبوب همان قسم كعمل فرمودند
 ذكر جناب میرزا نبیل قبل علی علیه بهار سته و غنايته و ذكر استقامت و اشتغال ایشان از ان محبت
 رحمن و همین ذكر نفوسيكه بهادیت ایشان و راهنمائی ایشان براه علم و صراط مستقیم و با حفظ نماز
 گشته اند انبراتب در پیشگاه حضور زینب مرض فائز اذا نطق لسان العطره بما طارت به اناج انفضا
 عن الارواح و یك لوح ابع اقدس حضور ایشان از سار غایت نازل در رسال شد انجاد خدمت
 ایشان كبریه و سلام میرساند الله احد از ملكوت بیان معتقد عالمیان نصیب اعظم و منت كبری اخذ نموند

و در دفتر عالم ذکر باقیات صالحات و عنایت ثابت کردند این کلمه در کفر غمخت الهی از محضو نیست
 و از تغییر مقدس و همچنین نفوسیکه بروج جدید فانی گشته اند و از حق بیان ربانی بر صله باقی تو بقه نوره اند
 مخصوص هر یک لوح اقدس انوار رسا عنایت نازل و ارسال شد لیکن هم بیان الرحمن الی ملکوت البینا
 و بقریم الینی کل الاحوال و کینب علم مایکون باقیاً بقا را یانه و کعبه لهم کفر آغذه آنه هر حافظ الایمن
 اینخادم فانی هر یک یادگر نماید و کبیر و سلام میرساند و از بجز کرم میطلبد آنچه را که سبب انزال نعمتهای
 باقیه و مانده نای ساریه است حال مقام بندت امری است اینجید میگید شما هم بگوئید اگر مبینی
 یافت شود آنهم بگوید چه که بعد از از فیوضات فیاض حقیقی از انق اراده اشراق فرمود و ایشان از بجز
 اعدیه راه نمود یا نیست انخادم کان مهم و فایز با فایز و از حق جل جلاله میطلبد ایشان را تا باید فرمایند تا حق
 بیان از آیات نمرند بیاشامند و انوار آفتاب عنایت را از افق الوج مشا هده نمایند فضلش
 کل را احاطه نمود نفوس مقبله قبل از ذکر مذکور بوده اند همچنین بعد از ذکر اسمی بزرگتر فانی گشتند
 که قادر بر احصای این عنایت کرمی لا والله الا انفسه المیهینه علی السالمین و اینکه ذکر جناب لقا
 میرزا مجید علیه بها آنکه فرمودند و رحای ذکر نموده بودند بعد از عرض در رحمت امین ادرین بساط
 بیان بسط و بجز عنایت موج قوله تبارک و تعالی یاورقا علیک بها مومالی الوری و عنایت
 ربک لک العرش و النزی ذکر مجید کرم از قسم عنایت جاری اقبال نموده و فانی گشتند
 رب بر سین و وضو صا غافین و زما جیر معتدین او را منع نمود بشره بزرگی آیه ثم ارسل الیه ما از
 الیک لیجذب الیه و بقره الی الله الفرد الخیر یا مجید امروز زود حضرت است و نرسرت تبلیغ
 بوده است باید او با حکمت و بیان عباد را بشریه مقصود عالمیان هدایت نمایند شی

اعراض باقبال و ظلمت بنور و غیر بضررات و صیدیه بسبب تبدیل شود در جمیع احوال
 بحکمت ناظر باشید چه که بعضی ضعیفند و از سطوت منکرین و مشرکین مضطرب نطق با ندره ما
 حیوان است از برای افنده و اگر تجاوز نماید سبب اشتعال نارنجینه و بغضا شود فضل الهی اش
 نموده و جنتش سبقت گرفته لذا باید امر تبلیغ با عدال واقف شود و ظاهر گردد نسئل الله ان
 یداه لیا و یوید هم علی ذکره و شأنه انه هو المویذ المشفق الکریم انھی هر کلمه کتابت
 و ذمزی است بین افضل و عنایت و رحمت مقصود عالمیان از اول امر الی جن نذا مرتفع فم
 متحرک بی فاسد معین علم ظاهر در ایه مرتفع از حق جل جلاله بسطیم عباد خود را آگاه فرمایند و مینالی
 عطا کند تا تجلیات انوار بر فضلش را در کل مشا هده نمایند و نذایش را از انق اعلی بسنوند جنت
 غیانه ربنا و کرم و رب العرش و النزی ذکر جیب فواد جناب این در جل علیه بها آنکه فرمود بود
 فی الحقیقه آنچه مرقوم شده صحیح ایشان سرز دارند و بعد از عرض در رحمت امین ادرین جمیع ساری
 که ارسال داشتند مخصوص هر یک آیات نازل و ارسال شد صد هزار هین از برای ایشان
 چه که هم عنایت فانی شدند و هم سبب خیر کثیر گشته فضل الهی آنده شان نموده آن ربنا هو
 الفضل الکریم حق جل جلاله عبادش با قوه اصفا و قوه قبول بعد از ادراک عطا فرماید لیه بعد
 از ثبات و رایت ظهور مرتفع طوعاً کان او کرام عباد قبول نموده و خواهند نمود لا مغرولاً مهرب الایه
 اسئله تعالی فضله المحیط و کرمه همیم عبادش تا توان و ضعیف و اوست معلی و اوست قوی
 و هو الغالب القدر اینکه در باره جناب سستی مقصود و اخوی ایشان علیها بها آنکه فرمود داشتند
 بعد از عرض در حضور این آیات با هرات ظهور یافت قول آرت تعالی و تعالی هو انطق

۲ و رحمة الله

یا ایها الناس رب حیاتی المحموم علیک بهائی و غیابتی سعی از قبل بجز از غیابت فائز و بانوار فضل
 مزین لغا طلب نموده حق آگاه و خود ناطق و خود شاهد که لازمال حضور مقبلین محبوب بوده دست و
 لکن ضعف عباد حایل شده و سده حکم گشته ظالمی از قبل در این ارض بردست حکومت جالس یعنی
 و فحش مشغول فی الحقیقه در هیچ یومی از ایام و بسلی از لیلی او و عدل در یک محل نبوده بلکه درین
 که ساکن از استراقت نیز عدل محروم سبحان الله ظلم نرزش محبوب و عساف مرغوب
 عدل مردود و انصاف مطرود اگر چه عزرائیل عدل جانش را گرفت او مفقود و لکن آثارش
 موجود بعضی از نفوس از سنین قبل اذن داشته اند منکک حال نظر موافق نیاید چه نفوس
 این اراضی اکثری بنا بر انصاف مشتعل جناب مذکور را از قبل مظلوم کبیر ربان و بانوار آفتاب
 غیبت حق جل جلاله بشارت ده ^{تعالی} نسئل الله ان یتب له من قلم الامم لغا و بحضور امام همام
 انه علی کل شیء قسیر و اما ان فی تمیسه لدهی العرش بوجت بشره بنده الفضل لمین و هده
 الغیابة التي احاطت السموات و الارضین یاورقا علیک بهاء الله مولی الوری بشر الوریة
 التي سمیت بطوبی و بنتها انما سمعنا ذمها و ذکرناهما بما لا تعادل به اذکار الامم و اعمالهم
 یا امتی یاورقی اسمعی ندائی من شکر یعنی قد جعله الله سلسیل البیان لاهل الامکان و
 کوثر العرفان لا یجاب الا یقان ابشری یا امتی بذکری و غیابتی و فضلی انک لمن ایدک
 و وثقت علی الاقبال الی ما لا یعاد شیء من الاشیاء البها من الله علیک و علی
 بنک و علی کل امه آمنت بالله الفرد الخیر فضل حق اخذت فرمود و غیابتش تو را راه نموده
 در آیا میگرد که شر رجال عالم معرضند مع انکه کل از برای اقبال خلق شده اند و از برای عرفان از

عدم بوجود آمده اند اگر در این غیابت موطه مسبوته تفکر فانی صیور زنی و بک الحمد المستود
 العالمین ناطق شوی و مذکور در تفرقه اخری التي ذکرتمانی کتابک فی الحقیقه او راق و اما در این
 امر بسیار عظیم است چه که قبول نموده اند آنچه را که علی و کالین و بالغین علی قولهم از دراک در عرفان
 آن عاجزند بشر با بنیاتی و ذکر تا بایاتی عمری لوتجد صلا و تمنا لتتضمن فی یمن و مذکر من برین
 فی هذا التوح المبین یا علی از حق میطلبیم اسماء تو را از ما که آن منح نماید بر ما سوی الله قدم که از زویش
 سر بر سر از طوبی از برای سبیکه با کلیل صیش مزین گشت و از برای ادبایش فاضل شد آن
 ربک هو الفضل المشفق العیزز اکرم انقی له الفضل و العطاء و له اکبود و العز و العلاء چه که هیچ شبها با
 بنسبتی از نسبتها که بمقام الله شش راجع است مزین فرموده طوبی از برای هر که نسبت بایش غمنا
 و مطار که بر شمش منوب و آفتاب که تجلیاتش مذکور این فضل محیط لابتنای که بر تو بجز و سمارا
 احاطه نموده است عباد خود را که خزان محبت او و گناز ذکر او بند بنیایش ممتاز و مخصوص فرموده
 و میفرماید سوف ترفع مقامهم و مرتبهم و در بهم آنه هو المقدر المتعالی العیزز الودود
 از کلک آنجوب که از قبل ارسال شده بود نظر با مواج بحر حبت که بنگاهی فوق و نهنگای قهر و قتی
 قبل و زمانی بعد که حاکی است مقدر بر تقییر است و تبدیلات ارادات و مشیات عالم
 وجود جوایب آن از بعد من غیر ترتیب عرض میزند فی الحقیقه پریشانی عالم از این مقام اصدا
 میگردد اگر چه این پریشانی حیثیت جمع نفس ترتیب و نظم و لکن این مقام مخصوص است بفقار
 مضمار سسع و بصیر باری دستخط آنجوب که تا تاریخ دهم شهر جمادی الاخری مزین پادجواری بود
 چه که سمع و بصیر هر دو را از قرب و وصال قسیمی داد چه جای سمع و بصیر بلکه قلب و روح را فرج

و سردی کامل عطا نمود بیدار که از هر که اش نشد انقطاع متضویع و عرف خلوص منتشر لیسلی انعام
 ربّه بان بقوی عضد حضرت تک کسر اصنام الالوانم و بیساکل الشنون انه هو الفرد الغالب المعتدر
 المبین التیوم و بعد از قرائت و اطلاق باجمه اشتیاق قصد مقام اعلی نموده امام و بهر سو
 الاسما عرض شد و بشرف اصفا فاگزشت هذا ما نطق به المقصد فی الجواب قول الرب
 تعالی و تقدس هو الامر انطلق المقدر لغیر المجرّب کتاب ندانماید و کلمه بافصح بیان کنیم
 و حروف نام و وجه ناطق لعمراست مع ظاهر خبیث بسیار بشارت ظهور و آیام رای شنود بجز
 ستم غفلت در جمیع اعضا و ارکان و عروق اثر کرده و کل را از ادراک دشواری منور نموده حال
 در سگرات موت مشاهده میشوند مگر نفوس که از دریا ق اظم اسم عظیم بشفا حقیقی فاگزشتند اویا
 آن ارض را از قبل مظلوم ذکر نما قوب بنور معرفت و نفوس بنا رحمت منور مشتعل گردند یا درقا
 یا ایها الناس طرائق الاوقی الاصلی اگر فی الحقیقه بقطره فی لرد در بای غایت فاگزشتند خود را از اسوی
 فارغ و از دشواری بده نمایند این آیام شخصی از قبیلین تازه ایقان و اطمینان طلب نموده در
 جواب باین کلیات عیالات نطق فرمودیم هو الامر لعلم حکیم یا عطار نامه ات نزد
 مظلوم حاضر و بجا و غایت فاگز بیدار که عرف اقبال از آن متضویع نسل الله ان یؤد
 دیدک و بحکمت من الذین اذا سموا قالوا انک الحمد یا مقصد العالم باعرقنا مشرق کما یکت و مصدر
 امرک المبرم الحکم المتین طلب اطمینان نمودی تمام این گفتار و بیان گذشته و وقت آن
 چه که ظاهر شده امر که ندادل عالم الی صین مشبه آن دیده نشده امروز نور از اعلی افق عالم
 مشرق و لایح و نار در سدره مبارکه با اعلی التدری ناطق و از سما مشیت الهی غیر تعطیل کتب

و صف ذر بنازل اقدام عالم و انکار ام و اقدار کتاب از حصا آن عاجز امروز سبک طین
 بک الحمد یا غریزالتان ناطق و لسان ایقان با منت یک یا مظلوم تکلم شوق فرگفته اند شوق
 شمس ظاهر و آن در وقتی پدید که شیخ محمد حسن نجفی که قطب علمای ایران بود از ضراط لغیر و مقرر خود
 راجع یا ایها السائل آفتاب اطمینان از افاق سما الواح الهی لایح و ساطع امروز سبک طین
 قبلی گفته و کلمه بک الحمد یا الله العالین ذاکر بیک قلم بر سیاف علم زیدم آبانیدی نشیندی ارجع الی
 الالواح انها تجزیک الی الله رب العالمین در آنچه واقف شده گفتگونا و در آنچه نازل نفرین کن شاید تجلیات
 انوار آفتاب بیان رحمت فاگزشتی و بر کرسی اطمینان جالس گردی بیک کلمه و مساعده نماید آنچه در آن
 زمین موجود است حق بجهت انارش از ما سواش ممتاز طوبی از برای نفوسیک بطراز عدل و انصاف برینند
 انه هو المویذ العظیم از حضرت را ایمان طلب نمودیم آنچه را که سبب اعظم بود از برای ظهور نیر اطمینان در آن
 ایقان با این عباد پذیرفت و عمل نمود آنچه را که طاعتی گریستند و نوحه نمودند بگواید و ستان جبهه نماید
 شاید بنا رحمت رحمانی حجابات مانده خایله از میان بر خیزد و حجابات امر است که کس از آن تقریب منع نماید
 و از توجه باز رسید در طوبی از برای نفوسیک بعند انقطاع و ذرائع اقدار سجات عاید را خرق نمود و
 بحکمت و بیان بر نصرت قیام کرد بگو شمار از شجار صدیقه معانی عذاته محسوب و نه کورید این مقام را
 با اسم حق جل جلاله حفظ نمایند در فراغه و جابره عالم فکر کنید و همچنین در خزان و دهنور آن نور خافه
 لعمر الله آیام حیات در این دنیا نزد صاحبان بصرا اقل من آن بوده است یا اولیای القوا
 الرحمن و کونوا اعلی شأن لا ینعکم شی من الاشیاء ولا اسم من الاسماء و لا ذکر من الالذکار حرب
 شیعه با سما از مالک آن محروم مانده اند و در یوم جزا از مشرکین باینه پستتر مانده گشته اند چنانچه در یوم

و شنیده اید و حال می بینید و می شنوید که جبرسبب حق شوند نسل الله تعالی ان بیکم یخون
 اسیان و یقینکم اینه از هو العسیر الملتان انحقی قدرت عالم نزد قدرش عاجز و بیان غده شرفا
 نیز سایش خاضع امید است از لغات و حی الهی و ظهورات فضل و رحمت نامنای ربانی این مرتب اعظم
 بقدرت و قوتی ظاهر شوند که شبهاست عالم و وساوس امه اشیا نزل از اسم اعظم منع نماید و با بعد
 عدیه و آذان و اعیسه و در جل سقیقه بر ابر قیام نمایند و با صلاح عالم و تهذیب نفوس امه پروردگان
 ربنا هو المویذ العظیم و هو المقدر القسیر العجب کل العجب که تازه مادی دولت آبادی قائم قوم شده
 و اراده نموده ضربی از شیشه ترتیب دهد لعمربوبنا دوست از نفوسیکه میفرماید بدلوا نعمه الله کفر او
 اخلوا قومهم در البروار عجب در آنکه ابد از اهل امر آگاه نبوده و نیت معلوم نه که بچه پر می برد
 و بچه شست و منگ قد خسر الذین کذبوا بقران الله و آیاتهم من الاخیرین فی کتاب ربنا المقدر
 القسیر اینک در ذکر ترجمه آیات الهی که در الواح ملوک نازل مرقوم داشتند بعد از عرض داشت
 اسخ اقدس این کلمه عید از سان عظمت جاری قول الرب تعالی و تقدس نعم ما عمل نسل الله
 ان یؤیده علی ترجمه نازل للملوک انه هو المویذ العظیم یاورقا عینک بهائی و عیانی از حق طلب عباد
 خود را مردم نریز تا کل فائز شوند با بچه که مقصود از آفرینش است اگر بناظر ظاهر و آذان و اعیسه و ابصار
 صفای نمایند و مشاهده کنند حلاوت بیان رحمن کل را جذب نماید بشانیکه خود را از مانی الامکان بیک
 و فارغ ملاحظه نمایند سبحان الله اقوال کذب قبل جایل شده و حجاب را از کور بیان منع نموده از حق
 میطلبیم جز خود را حفظ فرماید و کل را بنور آنگاه نمود نماید اوست سامع و اوست مجیب لا اله الا هو العزیز
 جمیع را از ان مظلوم بکسر بر بیان بگو یا اولیا الله و صام با کلمه و پویسیم فی هذا التلویح بها باید کمال و

در بیان باطوائف ارض ملاقات نماید خافین را با نمانیکه حلاوت شکر و لطافت شیر در او استوار است القا
 کنند چه که بعضی از مرفین در صد آند اسبابی ظاهر شود و بان تنگ نمایند و دارد آورند آنچه را که سبب
 تزلزل و اضطراب است اگر آنچه از قلم جاری شده عمل نمایند خفربا شمار سده بیان و تجلیات نیز عرفان
 از هر بلدی ظاهر شود طوبی لمن سمع علی ما امر به فی کتاب الله رب العرش العظیم انحقی این عبد
 و آنچه خوب و سایر ادبیا باید اجازت مذکر داریم و از حق جل جلاله از برای هر یک بطیسم آنچه را که سبب ارتقا
 مگر و اعلا امر است این آیات بعضی اخبار از ارض طاریسیده البته آن را ضعیف هم نشنوده و خصوص شخص معلوم
 کل ناکت و صامت باشند چندی قبل از نشر ظاهر هم حساب الامران فقره نوشته شد هفتصد قبل از نشر این عبد
 در رسال داشت و مقصود ارسال الواح مبارک تقدسه بوده بصاحبانش برسد و بان فائز گردند و این آیات
 مرقوم در حضور قرائت شده و میخوانند آنرا صحیح و کامل ارسال میگردد بده من غایبه الاخری فضلا من عذبه
 و هو النفال الکریم اما در باره عکایت که مرقوم داشتند بعد از عرض در ساحت قدس انکوشیا نازل بود مبارک است
 یا ایها الناس اطروا فی الاقی الاعلی عینک بهاء الله مولی الوری مقصود از ملکوت در مرتبه اولی و مقام اول
 منظر اکبر بوده و در مقام آخر عالم مثال است باین جبروت و ناموس و آنچه در آسمان زمین است برلی
 ازان در آن موجود تا در قوه بیان مستور و کون و بچروت نماید میثود و این اول مقام تسبیح است
 و چون بطور آید بکوت نماید میثود کس قدرت و قوت از مقام اول نماید و بعد از نشر عظامی کند
 این عوالم و عوالم شیت و اراده و قدر و قضا و زلزله و سرد و دهر و زمان مکرر در بعضی از الواح از قلم
 اعلی نازل طوبی للذین و آنچه باری تسبیح نموده اند پادشاهی و جهان پاینده هر دو صیغه و مقبول است
 انحقی و اینکه در باره متر اعلی و مطلع ارتفاع بقاع و مقامات عالم ذکر نمودند حسب الامران آیات مذکور و

عشق عايزنه لوشا الله يذکر من بعد ارا د ملاطو و هو الميسر العليم انتهى في الحقيقة الكبار مقبرتين فبكرة
 موحدين در ذکر آنچه در ان مقام واقع شده مشتعل و محرق و اين عمل حرب شيد از فرود موجود نخواهد شد
 هیچ عيصانی در عالم بان مقابل نشود معذک حال مشرکين عالم و مفيدين امم مانند اخرب با دام و نظون
 مشولنه کلمات قبل بعينها مجد شده و ظاير گشته آف لهم ولا نص فهم و احم لهم نسل الله تبارک و تعالی
 ان لطيف الاذان و يتور الا بصار و يظهر العدل الانصاف انه هو المقدر العزيز المختار بيان فارسی را گفته اند
 تحريف شده اين کلمه از قبل سبب استنلال کرد و در خلق بجا بر گشته چه که با آنچه حکم کتاب مرتفع ميشود
 بر مذهب فروری مجال می باید و فرس کذب و بغض را جبران میدهد حق جل جلاله اين امورات ستوره و
 مشونات غير معلومه را بفضل و عياتش در اين نظر کشف فرمود و ظاهر فرمود روحى لغيايه الفداء و کشفه الله
 بکصف خدا درست کرده بودند و خود را موقدميد استند اعادنا الله و اياکم من مغفريات هو لادان
 ربنا هو الفضل ^{العزيز} و هو المشفق الکريم لا اله الا هو المتين العليم الکريم دستخود و گراي محبوب از نسيم سبحان ازان شود
 رسد آنچه تازه بود چه که از حضرت باک ظاهر و تازه نمود چه که بزرگ دشمنای محبوب ميزن و بعد از قرأت با حق
 فائز است انحاء و مبدع نفس عاجزه تمام خلق برسان العظمة في ذاك الحين الاعلى قدر معلوم قول الرب تعالى
 و قد تس هو السامع البصير و حضرت العبد احمافه و عرض امام وجه المظلوم ما نطق لسان سترک و دم تبرک
 في شارة الله رب العالمين نشد آنک تشکلت بيشاق الله و جمده و ما حرکتک عواصف الفراعنه و لا
 قواصف الجبابرة و ما منعک سبحات السماء و لا حجبات الفجاء قد مرحت جواد الله في قدره الله
 مالک ملک السموات و الارضين ذکر العباد باياتي و بشرهم بمنايتي قل يا ايها النبي هذا يوم البيا
 و هذا يوم باهتدت عين الابصار شبهه الضر و المظلوم بخير الاعمال و الاخلاق هذا ما امرتم به في

الواح شتى يشهد بذلك مولى الورى في سجد العظيم قل اياکم ان تمسکوا بما بين ايديکم من النعمة الباقية الذائرة و بحجة
 الابدية السريدي صلو ما اخذ القوم تمسکين بلعنه الله ربکم المقدر القدير انه آتی فی المآب را کتب على الحساب
 ليعلمکم يا نبيکيم انه هو الفضل ذو الغناية الکبرى و ذو الرحمة التي سببت الارض و السماء لا اله الا هو العزيز
 الواحد الغفور الرحيم انا از لنا في القیالی و الايام ما اخذت بالمال الاعلى و القوم اکثرهم من الاديان
 قل لعمر الله لا ينفعکم ما عندکم سوف تزون جهرا اعمالکم تقوا الله يا قوم و لا تكونوا من الساکرين
 فذات الساعة و فتمت ابواب النار هذا ما وعدتم به في کتباته العزيز الحكيم کذکک نطق المفسر فخطا
 من لدته انه هو ارحم الراحمين اعموا نصح الله انه ينفعکم في کل عالم من عوالمه يشهد بک من نطق و نطق
 انه لا اله الا انا الفرد الخبير انور اشرف من افق سما رحمتي علیک و علی الذين سموا الله آ و قالوا باني
 يا مالک الاسماء و علی الذين يسمون فوکلک في هذا الامر الحكم المتين انتهى ففضل الله شهود
 نعمته الله موجود رحمة الله سبرق مائة الله نازل آيات محيط بيانات ظاهير و لكن اما لراي
 بيغامه که از او نام صادر شده عباد را از نعمت مال و رحمت حضرت ذي الجلال محروم نموده
 سبحانک قطره ارفضه قبل که از سنوس موهوم و طابره شده بشايد دريان زردشان بزرگ و کبير
 و کيت دريا بيان که با امواج عرفان در کمال اوج طابره بقطره زردشان محسوب نه آيا
 سبب اين غفلت صبيت که از نشا هذه النور افاقا بصحيتت در وسط زوال محرومند بل يا محبوبي
 لعمري و ربکم اين امور را اعمال و غرور امداد شده سبحان ربنا و رب العرش الشري
 انه امرنا في کل الاحوال و وصانا في الزبر و الالواح بالمدار و بالغبابة التي جعلها من سجدة لان
 لذا نسجد تعالی بان کيفت لهم كما کشف لنا لان رسته يقضي الغفور الغضل انه هو المشفق الکريم

ایرتایدیم علی اقبال ایک آنکس انت المقدر القدر ایکنه در باره دولج مرقوم داشته حساب لازم
 انجوب هماند اولی واجب است ایکنه در باره آن ارض فطرتش مرقوم داشتند فی الحقیقه منع تجلیت
 نور بیان از افاق آئینه سبب و علت در مقام اول و رتبه اولی همان است که انجوب مرقوم داشته اند
 و لکن نظر بجزو سئلت و استعاضی انجوب فوآد و اولیای آن ارض بعد از عرض در ساحت امنع
 اقدس اشرفات نور زیر عفو الهی از افاق فضل مشرق و ظاهر له افضل و اهباء و له الوجود و اعطاء
 وله العظمة و الکبریا و الالاء لعم مقصودنا و مقصودکم بعد از عرض انصافه امواج بکر عنایت
 الهی و بیخود نیست بشانی ظاهر که انجوبه بیخود قادر بر ضبط آن نشد و لکن در انجین قلبت کرمه مشغول
 که آن محبوب فوآد سبب این فضل اعظم و عنایت کبری شدند این است مقام صد هزار ایدینا
 و مرثیا امید هست که از بعد آثار تنبه و شعور و عرفان از جهات آئینه ظاهر شود این بشارت با
 البته با اولیای آن ارض میرسانند و این است فوآد اعظم و فضل محیط حضرت اسم الله زین العابدین
 و جناب شکیں قم علیهما بهار الله الاهی نظر بزرگ انجوب فوآد مذکور گشته و کبیر و تهنیت از قبل
 آن محبوب القا شد و ایشان و طائفین طرا کبیر و سلام میرسانند بهر هنگام ذکر انجوب بیجا
 میاید حضا حضور طلب عنایت و رحمت و شفقت نمایند آن ربنا هو الله المعبود ایکنه در
 باره صدوق آثار و وجوه مرقوم داشتند بعد از عرض این فقره در ساحت امنع اقدس فرمودند
 از برای خود ورق علیه سبانی و عنایتی و رحمتی لازم و بعد از نطق از چند دقیقه این کلمه علی ظاهر قوله
 تبارک و تعالی جناب امین جان ارض متوجه مشورت نمایند و بان عمل کنند مقصود آنکه فوآد
 انجوب ملاحظه شود و امین چندی قبل در انجواب چیزی نوشته بودند انجی در هر حال

انجوب عنایت و فضل و رحمت مقصود عالمیان فرزند خدمت اولیای آن ارض کبیر و سلام میرسانند
 انشاء الله بهمت کامل و قیام ثابت و لطف نصیح بزرگ و شاد و صفا و صفا و صفا و صفا و صفا و صفا و صفا و صفا
 در اقطار ظاهر و هویدا گردد اوست قادر و اوست مقدر سميع و بیری و هو الله المعبود
 قرعین و نهالهای صدیقه عرفان الهی را با بیع اوله کار ذکر بنیام و در حق جل جلاله از برای بزرگ
 نعمت باقیه ابدیه میطلبیم آنه هو العیز الفضال البذال الیهاء و الله کرد انشاء علی حضرتکم و علی من
 معکم و بیکم و بیسع فوآدکم فی امر الله ربنا در یکم و در رب العرش العظیم و الکرسی الرفع خ ادم فی ۱۲
 شهر شعبان العظم سسه ۱۳۰۵

عرض دیگر یک لوح امنع اقدس دو سخته قبل مخصوص کی از اولیای ممقان نازل الی جن ارسال
 شد حال نزد انجوب ارسال گشت ملاحظه شد انجوب حضرت
 ت محبوب روحانی حضرت درقا علیه بهار الله الاهی ملاحظه فرمایند
 بسم ربنا الالقدس الاعظم العلی الاهی

شهد انما انا عبد الله و محترف بما عترف به القلم الاعلی قبل خلق الاشیا ان لا اله الا هو
 قد نظر و اظهر ما کان مکنونا فی علمه و مسطورا فی کتابه و مرسوم ا فی لوحه و مخزون ا فی خزینة عیونته علی سنان
 ما منعه شئوننا البشر و همزات الذین کفروا بما لک القدر قد قام بقیام ترغیرت منارک
 الامرک و بنیان العیلمک و نادى علی الله اربین الارض و السماء ان لا اله الا هو العیلم الذی بشاره
 من اصبعه باج بحر العلم فی الامکان و مرتت نسمة الرحمن علی البدان طوبی لمن سمع و سرع و دویل
 لكل قاعد مرتاب و فیما لمن سمع و اجاب و دویل لكل مشرک کفار و اصلى و استم و اکبر علی اولیای

وعلوم

واصفيا الذين نامتهم سيدنا الأعداء عن ملك الوري وانا قهرتهم جنود الظلم في أيام تهم مولانا أسماء
اولئك عباد نطق كتاب يذكركم وكل يحييه بغيرهم وكل يوحى لفضلهم وهم قوم سبحانه ما بين يديك نور
العالم وبذلك فاج عرف البيان بين الأمم سسلك باسمك الذي حبته قاصم شوكة المعتدين وبلغا الموقنة
وأمنا الخائفين بان تحفظوا وليا ملك من اشقياء عبادك ونضرمهم بضره ترتفع في كل بدية رايات
اسمك واعلام ذكرك ابرت ترى وتعلم ما ورد على الذين ما نطقهم الغفلة في سبيلك وماراتهم
عين النور مسترجعا على الفراش في جنك داروا البلاد لاعلاء كلمتك وزاروا العباد لالتقاء برك
الى ان طردوا واخذوا وصروا لاسمك الذي برجرى فوات الحيوان وسرت سمات الوري على من في الامكان
ابرت انت الذي ستهب بغيرتك المحمات ولقهرتكم بالن كائنات زرين اوبياك يا الله الاسماء
وفاطر الاسماء بانه تهم ايك في كل الاحوال ويرزقهم كاس رضاك في كل الاحيان انك انت ملك
الامكان والمهيمن على الكوان يا محبوب فؤادي لعمرك قد سرتني ذكركم وانا نكم وما جرى من
علمكم ومانقوه به شفتاكم مرة بعد مرة كم من يوم قام الخادم وكان محاطا بالاحزان ما ورد على
حضرتك واوليا الرحمن وبلغ اليه ما رسموه الذي وجد منه كل ذي شيم عرف فلو صمتم وانا
و عرف نصرتم ووفاءكم في أيام فيها بنذا العباد الوفاء وراحمهم ولفضوا يمشاق الله بما تهبوا اهبوا لهم
فلما قرئت وعرفت اخذني سكر كاس حكيم على شان فرت به الاحزان اذا قصدت المقام الا
وسماء السموات العاليات الى ان حضرت وعرضت تلقاء الوجب فلما تم توجه الى الخادم وبعدهم
وقال هلقت عظمت وعزيت انا انك يا سيدنا هذا يوم فيه نادى ملكوت البيان في قلب
الامكان طوبى لمن نصر امر الله وقام على خدمته امره وشرب كاس الضراء في بسيد وقبح الباساء

في حبه ونحن باءنا الناس اليه ويسع من امواج بحر المعاني نيا لمن نضوح من عرف الوفاء في مسوت انانت
وقا بنا بالاستقامة الكبرى على ابره زلت ارجل ملكوت الاسماء الا من ش ر الله رب العالمين يا وفاقا
عليك بهاني وغياي قد حضر العبد المحاضر كتابك ومارسلته اليه من قبل ومن بعد انا وجدنا من كل
كتاب ومن كل لغة ومن كل حرف عرف محبتك واستقامتك وضومك ووفائك وعهدك
في امر الله ابراهيم شهدا انك شمرت الديل بحضرة الله ونطقت بشانه وبلغت امره وقررت باسمه
ججات الذين منوا عن ملك القدر بالحجاب الاكبر الذي سسنى بالعالم نسئل الله بان يضررك ويحبك
ويحفظك انه على كل شئ قدير انا ذكرناك في كل يوم وفي كل ليل وذكرنا ما ورد عليك في هذا الامر الله
اذ ظهرت الاشياء الملك سيد العلم خبير طوبى لمن اقبل اليك واجتلك وسبح ذكرك في هذا الامر الله
قل يا ايها البيان ويا اهل الامكان اياكم ان شكرنا ما بعد عونه في القرون والاعصار وفي التوالي والايام
ان انصفوا بالله ثم انظروا هذا البنا العظيم واستمعوا ما يذكركم به هذا النبا العظيم قل الله هو الذي يشتر التبر
واجبر الروح ووزل ذكره في الفرقان من لدن منزل قديم انقوا الله ولا تكفروا بايات ربكم الرحمن
ولا تعرضوا عليه انه يدعوكم الى الاقن الاعلى يشهد بذلك كل عارف بصير انا نذكر في هذا التليل اوليا
هناك وبشرتهم بنياي ورحمتي وفضلتي الذي سبق من في السموات والارضين وذكر الذين والبار
الذي يشهد الله باقباله وتوجهه وذكره وشانه وانفاقه في هذا السبيل استقيم ذكره وبشره لوري
انه فاز بذكر لاقادله الاذكار وبلغة لا ينقطع عرضه بدوام اسمائك السامع المحجب انا سمعنا ما ذكرته
في حقته وذكره الايين من قبل وما عمل في سبيل الله العلي العظيم كبر من قبلي عليه وعلى وجوده سيات
وبشرتهم بنياي وذكركم بازرنا لك في هذا اللوح المبين لعل يا خدام جذب بيان الرحمن على شان

لا تضعفم قوة الأقبیاء ولا تخوفهم جنود النظمین سوف یأخذهم الله كما أخذ قوما قبلهم انه هو المتقدر القدر
 البهائم المشرق من افق شمالي حتى علیک وعلیم وعلی کل ثابت ستقیم انھی این لالی بکر بیان باوئی
 اوسع از ارض سما باید تا جمع نماید الله اکبر من یقدر ان یصیها ومن یتطیع ان یرج فی غیرت هذا البحر اعظم
 بحر چه لالی چه این الفاعلی است که خادم تنوّه نموده وینماید فی تحقیقه باید بروام ملک و ملکوت
 باستغفار پروردگار آنچه گفته و میگوید لکن محدود عالم و مالک امم را که اشراقات انوار اوقات
 عنایتش نسبت بانجبوب روحانی واضح و لاج مشهور است امید چنانکه افده و قلوب با هم مالک
 وجود بگفت و بیان مشتعل نمایند اشتیاقیکه من علی الارض حوزة از اطفال آن عاجز شد بدکنند آیات شده
 و چه سکری عالم را افزوده بی سکر نفس هوی اذان را از استماع منع نموده و ابصار را از مشاهده
 مع ذلک اینجاد مجمل کرم تمسک و بنیل عنایت مشبث و سلسلت ینماید عباد حوزة از امواج بحر
 معانی محروم نفرماید انه علی کل شیء قدير چندی قبل نامه های مخدوم کرم جناب امین حاجی میرزا
 ابوالحسن علیه بهار سهر رسید و در دو نامه ذکر آنحضرت و جناب حبیب روحانی ع ب علیه
 بهار سهر ^{مقبول} نموده بودند و بسیار مسرور و راضی بودند از حق جل جلاله سائل دآمل که ایشانرا بویزد
 فرماید بر آنچه سزاوار است و عطا فرماید آنچه را که لایق کرم و حرمت است و اینکه مرقوم داشته
 بودند درباره اسبابیکه سبب ترویج امر و نشر آیات و احکام الهی شود اینفقره تلقاء وجه عرض شد
 هذا منطلق برسان العظمة قوله تبارک و تعالی امروز بر نفسی خدمت امر سهر لازم امور است
 ارض را حق جل جلاله بسباب معلق فرموده حقوق الهی را بر نفسی باید ادا نماید و ثلث حقوق
 ارض طوا و اطراف آن باید بمصالح تبلیغ و انتشار امر و اثبات آن صرف شود و باید جمیع مجال امتحا

در نصرت ارشودل باشند و بقدر بقدر در اعلای کلمه چند نمایند حق جلال ذنوع را منح فرموده این است فضل
 اعظم و عنایت کبری انھی در جمیع عصاره نفوس مطهره مستقیمه حسب الامر بجان و مال نصرت امر نمودند حال
 بمال و صده معلق است از حق خادم سائل دآمل است که کل را موفق دارد بر آنچه که مصلحتی است انه هو الموفق
 الکریم اشیا لیکه ارسال شده بود رسید و لکن نهنگای یک عکسین بحضور مبارک فائز ملاحظه فرمودند و بعد
 منتظر باین کلام ناطق با عجب حاضر در این صحن برفت حضور فائزند و اجر لقا از قلم اراده ثبت شد
 اینها لها و مریالها انھی گزیم رسید و بحضور فائز و نفسی بین یدی حاضر چه در کین و چه بعد
 باو عنایت شد محمد سهر علی ذلک وقتی از اوقات اینعبد با عرضیه حبیب روحانی جناب ع ب
 علیه مبارک و عنایت بحضور فائز و بعد از زدن عرض شد هذا منطلق برسان العظمة فی الجواب قوله
 جل جلاله هو القرب المحیب قد سمع المذموم مذاکک و اجابک بما فاحت بر ائمه عنایت ربک
 المشفق الکریم هذا يوم فی یادی ام الکتاب و یقول طوبی لنفس فارت بما کان مکوناً فی العلم و مذکوراً فی
 کتب الله رب العالمین و ام البیان یادی و یقول یا ملا الأارض ناسه در حضرت انجباب
 و اتی المقصود و یفقی طاهر امام العالم فداتی الوعد و هذا هو الموعود الذی یخین انه لا اله الا الله ان العز
 انجیر و ام الالواح یصح و یقول قدر فرباب اللقا علی من فی الارض و السماء طوبی لمن تعرب ذفاز
 انه من المقربین فی کناب سین و تصحیفه انما این ما الازک تبادی و تقول طوبی لمن فاز بیا ام
 و علی ما کان مذکوراً فی کتاب العزیز یا ایها المتوجه الی الوجه ان فرج بزرگی آباک آنا قبضت مملته
 فی سبیله و انزلت لک من قبل و فی هذا الحین بالانقاد له الا شیا و ان ربک لهو الله الکریم
 نشهد انک سمعت نداء الرحمن و اقبلت الیه و تمسکت بحبده المنین کم من جدید و سرع تم اعرض است

و کم من عباده بالاستقامة الكبرى على شأن بقيامه ارتدت فرائض المشركين ان اقره بازلنا ملك
 بروات اهل ملكوتى كذا كذا يا مكرم من عنده كتاب مسين انا نصيحتك بالحق للتاير ترفع منوضا
 كل فاجر بعيد ان احد الله بما فاز عنك بالقبول ذمناك بلاصفا و كتابك بالخصر في سبى العظيم
 اللهم المشرق من افق سما فضلى عليك وعلى من معك من اهلك وعلى الذين شهدوا بما شهدنا
 انه لا اله الا انا الفرد الواحد العليم الحكيم انقى لان عظمت در باره ايشان نطق فرمود با بگفتا
 اورا احد نمايد و در هر يوم تراش ظاهر و هويدا شود اين سنده كل المرست فرموده للتاير ترفع التوضا
 بين الورى اينچه فاني خدمت ايشان كبر و سلام ميرساند و عرض بنمايه اينشاه چه كه انبا يا محمديست
 حق جل جلاله فائز شدند آنچه نازل شهادت ميدهد بر آنچه عرض شد و يك لوح اقدس هم عليه در ازل
 كشت ايشا آيه بان فائز شوند و از بجز عشايش تمت برند سبحان الله اين فادم تيسر است اين بان
 غافل بچه دل بسته اند و بچه مشغولند آيا فاني عالم را منكرند و با تغيير و اختلاف بي خبر بجاي يقين
 طنون اخذ نموده اند و مقام ايقان او نام عنقريب كل بعدم راجح و سبى للمقرين بازلنا الله في
 الكتاب حسب الامر بايد بجلالت ناظر باشند و بان عامل چه كه از قلم اعلى در الواح عديده انفقوه
 نازل عمل بان بر كل فرض است ان يخط من ايشا و ينظر من يريده و هو العزيز الحكيم اين سبى
 واضح و برين است كه حافظ حق جل جلاله است و لكن عمل آنچه هم كه امر فرموده لازم و واجب چه كه
 مان كل در يك مقام شاهده ميشوند لذا بايد او يا امورات نمايند و ايشا را متذكر دارند
 اينكه مرقوم داشتند چند نفسى از ارض مس وى بجيت زراعت مصلحت حبيب مكرم جناب
 امين عليه به الله اين ارض متوجهند انفقوه را جناب امين عرض نمودند فرمودند امر من

معلوم نيست چه كه از قبل و بعد منظر اب سرى آن ذكر شده لذا در همان ارض ساكن ميشند اقرب
 بتوى است انقى امروز زراعت اوليه كذا الهية القا كذا بار كه بوده هست از حق ميبطل ايشان
 و سايرين را مويده فرمايد بر بندست امر اينكه ذكر محبوبى جناب حاجى ميرزا جدرى و محبوبى جناب ابن
 اصدق و محبوبى جناب قاييرزا اسد الله عليهم به الله استر فرمودند اين آيات نامه هاى ايشان با هم
 اينجام فاني رسيد لترا كذا هر صحنى از آن ماطن بود ثنائى حق و كواهمى سدا و باقبال و توبه
 و خضوع و خشوع ايشان بده ربنا و رب من فى السموات و الارضين از حضرت اسم الله تعالى عليه
 من كل بهاء ابناه هم دستخط رسيد و ذكر آنچه خوب فرودا فرموده بودند مقصودشان آنكه آنچه خوب
 با نجات توبه نمايند بعد از عرض در راحت اقدس فرمودند بسيار خوب است و لكن بايد
 مقتضيات حكمت ملاحظه شود چه كه بعد از مقدمه ارض طادر هر ارضى فى آنچه هر كسى ظاهر و فرمود
 از حق ميبطل اسم جمال را مويده فرمايد بر حكمت انقى در باره حبيب فرود جناب الف و عايشه
 مهاجره الابهى و سبحان و دوستان آن ارض عليهم به الله مرقوم داشتند مراتب در حست
 امخ اقدس اعلى عرض شد هذا نازل لهم من لدى الله رب العالمين قوله جل جلاله و عزبانه
 هو الله تعالى شأن العزة والعظمة والبيان يا اهل الميم يذركم موليكم القديم بالقديم
 ايه الله لهو الفرد الواحد العليم الخبير فى القياى ذكر كم اعلم الاعلى و فى الايام يتحرك على سماكم
 ان ركبتم الرحمن لهو الشفق الكريم قد جرى فى كل الاحيان من قلم الرحمن فترات الحكمة والبيان
 طوبى للتايرين يا اولياى هناك ان استموا نداء المظلوم اذا عاظة الاخران من
 الذين كفروا بيوم الدين لعنة الله اكر باصفا حقيقى فائز شويد بسببى ندامى حق راجح حقيقى شستوبه

مشغل گردید بشایسته اهل عالم قادر بر اظهار آن نباشند امروا قناب ندانماید و امواج بحر ناس را بافتن
اعلی دعوت میکند خیف سده از جنتی مرتفع و کوشن بیان سخن از جنت اخروی گلگشته نفوس که از بحر
الکاهی نیاشامیدند و از صفای اندای الهی محرومند بستقامت تمام بر امر مالک نام قیام نماید بشایسته
مستبدین و مبدین و خادصین شمار از ارفق اعلی منع نمایند امر و نخواست فلور با تخم بیان مزین واقو عالم
باشراقات انور و وجه منور جهد نمایند تا فخر شویید آنچه که سر اور آیات الله است حضرت کلیم کلیم اباب
یوم بشارت داده و حضرت روح وعده فرموده خاتم انبیاء روح ماسواه خداه در چنین فرقان بشارت
یوم یقیم اناس رب العالمین با امور قدر وقت را بداند لعنهم از اکبر حمز و غیره و محبوب تر است چه که
اکبر از قدر مذکور لونی را بولونی و با حسدی را بجهدی دیگر تبدیل نماید و لکن این وقت و این عین که در چنین
ساعت تغییر شده و بقیامت مذکور عالم را جان نبشد و روح حیوان مصلان نماید با ضرب الله باینجی قیام
نماید و آنچه باین است عامل شود از سلطت امر او قوه افریا و مژگه علی محزون با سید قسم
با قناب افق بیان که در این عین ناطق است غریب کل بذلت و حسرت تمام بقیامت که از نتیجه اعمال ناسین
شده راج گردند خدا محمد شافرنشیدید آنچه که کل ازاد مجربند نوشیدید آنچه را که جمیع زان محروم شده میزند
الامن شاه الله بعضی یقین کتاب بسین را اخذ نماید هذا ینفکم فی کل عالم من عوالم ربکم لعنکم اناسنا
ذکر من اتحنی و فخرنا بلوای حکمت من عندنا و ستر امن لانا و انالنا ربکم یا اهل السین و ایما نیکم المظلوم
من سطر السین و بیشتر که بنیایه الله رب العالمین قد حضرت لدی المظلوم کتاب من الذی قام علی خدته امری و طا
حلی و طارنی هو انی و کان فی ذکرکم ذکرنا کم هذا الذکر البدیع انکم ان ینکم شی من الاشیاء عن الله مالک
الاسماء ان احدوا الله باخلکم و ربکم و ایدکم علی اصغار ندانه الاصلی اذ ارتفع بین الارض و السماء ان ربکم الرحمن

لهو الغفور الرحیم لا تحزنوا من شبهات اهل البیان و اشارات علی الارض الذین نقصوا ایشاق الله رب
العرش العظیم طوبی از برای نفوسیکه الیوم یقیم بذر و ثاقام نمایند و لکن بگفت باید رفتار نمود چه که ناس غافل با
مظاہر ظنون و ادوات تمسکند از جنت مخموم بی خبر و در کوشن بیان بی بهره شده میشوند ادیای آن ارفق با
با کمال اتحاد و اتفاق بذر و ثمنای حق مشغول گردند و بجهت اخلاق خلاق را نصرت نمایند لعن الله اگر گاه شود
با آنچه از تم اعلی مقدس گشته جمع بک الحمد یا الله العالمین ناطق گردید و در آنچه وارد شده و یا بشود محزون نشود
الامر بیده یفعل یا ناس و حکیم یابید و هو المقدر است یدر لهبا علیکم و علی من معکم و علی الذین امنوا با
الغزیزا حمید انحنی یکفقره فی الحقیقه سبب و علت اسفگیر شده و آن اینکه در هر محل که کینفر
از اصحاب گرفته شد اول کتب الواح بر ست آمد و بعد صاحب بیت سبحان الله آیا الواح و کتب
مجلس امام بهرت اجاست و یا بر مجلسی که مقابل وجه و عیون واقع است در مقدمه ارض طا
کتب الواح بسیار بر ست ظالمین افاد صد نیر در افسوس چه که آنها خنص نمی نمایند و شاید کل را
محو میکنند حرز الله باید در حفظ آیات الهی کمال جهد را مبذول دارند تا از عیون خائنه و ایادی
سارقه محفوظ ماند این عیب بعضی از دوستان اهل رنوده اش را الله مؤید شوند از جمله نوشته است محمدا

جناب علی قبل که جمیع در دست احد افتاد باری کثری رابع نوشته است بباب حکومت برزد از علیه بهار اسم الابر
حق جل جلاله سائل د آل که آنچه در دست ظالمین افتاد حفظ فرمایند الله هو الحافظ حکیم ذکر جناب
عاجی محمد علیه بهار الله را مرقوم داشتند نفیقه در راحت مانع اقدس عرض شد
هذا ما نزل له مرة اخرى من لدی الله مالک الوری قوله عز بانه و جل برانه هو المبین البکریم
یا محمد قبل طاهر یدکرک المظلمه اذا حاطته الاحزان من مطالع الظنون والادوات الذین یترجون

العلم من دون تبتیه و برهان هم الذين كانوا ان يرتقوا على المنابر لذكر الله ما لك الایجاد
 فقل انتم الا ذكرا بذكر الحق قاموا وقالوا عجل الله فرجه ولما فرقت الاحجاب والنشق النمام قاموا
 على الاعراض الى ان افقوا عيده بظلم ناحت به الاشجار في الجبال قد افقوا على الذي ذكره
 في الليالي والايام تامة بظلمهم كبت عيون الفردوس الاعلى واجتته العيلا يسيد بك
 من عنده ام الكتاب طوبى لك بانبتهم وراك في اقبلت الى الله بالروح والريحان
 قد سمعنا منك وما انشأته في ذكر هذا المظلوم الذي طرد ونفى الى البلاد لعمرة ندعو
 من على الارض كما دعونا هم من قبل وندكرنا ذكرناه امام الوجوه لا تمنعنا قوة الاقوياء ولا قوة
 العلماء ولا زاجير الرجال لا تصنعنا جنود العالم يسيد بك ما لك القدم الذي منطلق انه
 لا اله الا انا اغفر الذنوب اناسل الله بان يوتيكم على حفظ ما قدرنا لكم الله هو المولى الفضل
 طوبى لسان نطق بذكرى ووجه توجع الى وجهي ولاذن فازت باصفا ندائي وليد مسكت بحبل الله رب
 الارباب الهما اللعاج من افق اللعج عليك وعلى الذين بنو داما عند الناس مقبلين الى العزير
 الوهاب انهي تسبحوا الله فانزله باختره مثل وشبهه بدشته وندارد عنایت حق جل جلاله
 از نجات آياتش واضح و مبرهن است انشاء الله موفق شوند بزرگوار و استقامت کبری در
 جميع احوال اين خادم خدمت ایشان اظهار فائزستی و ذکر و تکریم نماید و میرساند اینکه در باره حجاب
 مرقوم داشتید اگر چه بعضی از احکام از قلم اعلی جاری و لکن امریست شده و از کل مستور است و لکن نظر
 بحکمت آنچه مشاهده شد در اکثر امور حکم قبل جاری تا فصل اکبر واقع نشود و سبب بید و اجتناب است
 بگذرد و شاید باصفا بلکه فائز شوند و ما باراده الله عامل گردند در باره کسیر مرقوم فرموده بودند

مگر این کلمه عیا از لسان ملک اسما شنیده شد قول حق مایه و عزیرانه یا جده حاضر بچند باره اکبر از سما
 مشیت الهی نازل نظر سوال عباد بوده مگر سوال نموده اند تا آنکه نازل شد آنچه نازل شد و انانتم انی لفرق
 نینموده و اقبال بزرگ این آموزنده گشته و ندردد انبیا ذکر فرموده اند و همچنین حکما در وجود عدم این سخن
 گفتگوهای لایحی بیان کرده بعضی گفته اند حسب غیر ذهاب بواسطه امراض از بلوغ باین مقام منحرفند و
 قوت و اعتدال کسیر رخ نماید و بلون و کسینوت اصلی ظاهر میشوند و برخی این فتره را مجال دانسته اند
 چنانچه گفته اند این فترات هر یک از اجزا مختلفه ترکیب شده کسیر عاجز است از تصرف در شیا مختلفه
 متناقضه جمهری از حکما قلب باهیت را مجال دانسته اند کتب قوم مشون است بین اذکار و اعتراضات
 و اختلافات حکما از فتنه و غیر هم و لکن اگر صاحب فواید و بصیر در بیان اینکه از قلم اعلی جاری شده بنگر
 نماید امر وجود و عدم بر دو طایفه و هویدا و آشکار شود انهی کمر این عبد عرایض دوستان الهی را
 که از این امر سوال نموده اند عرض نموده و بعضی در سوال بحال اصرار ظاهرند اجاری شده از قلم اعلی آنچه
 موجود است و فقی این کلمه علی استماع شد فرمودند یا بعد نظر اگر جواب نازل نشودیم آن است بر عدم علم الهی
 حل نمایند انهی و بعضی جواب نازل حکم منع در او بوده الا یکساید و حکم منع برشته نال باین عمل مکرر
 نازل حکمت قبل بالمره با حکمت حال مختلف شده در عناصر و در سیارات و همچنین در حرکات و
 ارواح و حساب اختلافات کلمه ظاهر چه در تأثیرات و چه در اعداد و نسبت در سنین بعد هم ظاهر شود
 آنچه حال از عین مستور است و این ظهور را عظم سبب و علت است از برای فتح ابواب علوم و حکم اعلی
 علوم و جنود حق را تا جنین تمام احصا نمودد چه بسیار از روش ظاهر که دیده نشده و چه بسیار از
 احوال که در ابصار مستورات اگر چه عظیم جمع شوند و بجز احصای فنن یکی از انجم ثوابت و بسیار

حول در انما بد الله حوزا عا جرشا ده گشته و بجزه مبارکه لا بدیم چو در تک آلهو مالمی گزنده بشارت کند
یوم قبل جلال قدم از قصر هجرتی قصر زمره توجیه فرمودند مع جمعی و چون بوضیح حضرت والد علیه من گل بهار اهباه رسیدند
توقف نمودند و نازل شد از برای ایشان آنچه که عرض بانی و ذکرش باقی و لغظ و عنینش باقی اینها کفره و میرنا
کفره روز نایب ایاب باین فضل اعظم که چشم عالم مثل آن ندیده فائزند این مقام فوق ادکار است ایگو
در بار انباشتات یوحا علیه بهار الله الاهی مرقوم داشتند صحیح است ایشان بجای تصریح ذکر فرموده از پنجاه
میفرماید بدین حدیده از آسمان نازل یعنی او شلیم حدیده در او شلیم نازل میشود چنانچه نازل شد باری اشارت
سریار است و لکن فرصت مساعدند آنچه آنچه خوب مرقوم داشتند صحیح و لکن التوم هم لایق فیهون اینکه
ذکر در منظم و روایات مذکوره در آن را فرمودند مطابق است و موافق و لکن ناس مخالف و منافق در
ایر با رضی از اشارت و انچه و برابر این لایحه و احادیث محکم در کتب یافته اند که کل بدل بر ظهور اسم کلون
و ستر فخرت و کله جامه تا بدیده است معذک صدی گاه نه جهات پر و بسیار بنا مع متراف
باید باین ارض توجیه نموده ایم تا بنظر فائز شویم چه در کتب مانند کور است که هنوز نزدیک است و یا گشته است
معذک گفتند نیستند عالم اسکر غفلت گرفته یومی از ایام این کلمه از فم شیت مالک نام استماع شد
یا بعد حاضر امره شس گو می میدید بحر صیحه میزند ارض انبار میبید سکر سوی منس را بانی افند نموده که
رز خود و غیر فافند ناپه رسد با مقام و عرفان متغایکه غمی امل مقربین و موحیدین و مخلصین بوده انجلی
و ایگو در بار حضرت شیخ و حضرت سید علیها من گل بهار اهباه مرقوم داشتند که در نزد بعضی از اجاب
در مراتب و ... ایشان صحبتها می شود که ظهور احدی مقام سادوی محمدی است و در تبه رسالت باین
معروض شده ... که ... انچه در دردی از او نام افهام است البته از او نام افهام

بوده است این فخره صبی که تلقا و بد عرض شد جمال قدم مدتی در میان توقف فرمودند و بعد فرمودند که جمال
تأسف میگویم ادبای الهی نباید تکلم نمایند آنچه که از انصاف بعید است فخر انچه در آن است که بعضی از اسرار
نبوت آگاه شد و حاصل امانت گشت این مقام بسیار عظیم است یکفیه و رب العالمین جمیع برزوات و نورانی
و ولایت و اونا و اقطاب و نقیض و انچه کرده از مقامات حمیده نزد عباد بجز انحضرت ظاهر شده
و بمقامات عالیله فاخر گشته اند بعضی از عرفا هم گفته اند آنچه را که شناخته نبوده بعضی این درست کرده اند و حوزرا
از اهل آن دانسته اند لیسر در در راحت حق از نبوضه پستترند عارف بی انضانی گفته مقام نبوت مقام نبی است
و مقام کاشف و مشا بره فوق آن است ثانی را مقام ادبیا و اول را مقام انبیاء است این بی سبب است
اینقدر در ادک نموده که بنا انبیا بعد از کاشف و مشا بره بوده بلکه ایشان نفس منابره و کاشف و حقیقت آن بود
بهم نظر کل اجر حکیم و کل سیر عظیم معین نبوت و ولایت انبیا بوده اند و بجز انبیا ادبیا در ارض ظاهر باری
اکثری از عباد و سربلطن نموده و میمانند انجلی بکرات این کلمات عالیله از منزل آیات استماع شده فرمودند
هر چه محمدی ظاهر و نهی از بجز شریعت محمدی بزرده بالا فرده بجز ضعیف مشا بره شد چنانچه ایوم دیده میشود امر او
و سبیل واحد و اتفاق و اتحاد هم در کتب و در بر و صحف الهی مروج معذک این اختلافات که مشا بره بود
کل از معتدین و تمیزین بوده و چه نیست نفی بجز انچه در مشبهتای طریقت را که ایوم با من با منس که در مشهور است
احصا نماید باید مدتی و اوقات صرف کند بسبب اتحاد و ربان برین الکن کحل الانصاف و کوز العدل و برز فتم
کاس التقوی آنه لولی لوری و لمقدر علی ایشاء حسب الامر آنچه خوب ناس را منته کرد از در نشاید این اوقات
محمود نفوس با غنایه ناس با ملامت نموده اند بجای روح و برجان و کسالت انانیده آنچه را که سزاوار است
و مقام حضرت شیخ و مرقوم سید علیها بهار الله و عنایه بسیار عظیم است و قتی از اوقات این کلمه مبارکه را

معدن حکمت اگر ظاهر فرمودند یا بعد ناصر حضرت احمد و کاظم آگاه بودند در زمانی کتب الهی مکتوب
 با خبر نظر بجزیب قطوب بعضی بیانات فرموده اند و مقصود تقریب ناس بوده که شاید کلمه حق فائز شود چنانچه فائز
 فهو نسبه اول بشریه الکی دارد گشتند آنخرب بوده و اینفقره گواه است بر آگاهی و علم و حکمت
 و سبیل مستقیم کی بان متمسک بوده اند همین آلم انخی در ادواخر مکرر حضرت سیده علیه من کل
 بهاء ابراهیم فرمودند که با نیتها میدن بروم و حق ظاهر شود اصل مقصود این کلمه بوده و لکن نظر
 بمقتضیات حکمت ظاهر شد از ایشان آنچه ظاهر شد و اینکه از مطهر امر سوال نمودند ایشان
 در بطن ام در ای مقامات بوده هستند و مقتضیات اوقات و اسباب ظاهر شده

ایکه از آیه مبارکه فرمود در کتاب قدس سوال شده. قوله تبارک و تعالی من یتقی امر اقبل انام
 الف سنة کامله الی اخر بیان الله اینفقره عرض شد هذا ما نطق بر لسان النطق یا ایها الناس
 الی اوجه و الطائف حول الامر آنچه عرفانش بر کل لازم بود در این آیه مبارکه نازل و بر کل عرفانش
 اقرار بان متمسک بان اکثری زجبال غافلند و در سبیل او نام سالک و ناس هم اکثری بجزیر لذا
 این آیه مبارکه محض فضل نازل تا ما بعت هر معنی نمایند و سبب تفسیر امر الله شوند انخی فی کتبته
 این آیه مبارکه غایبی است بزرگ از برای کل چه که آنجوب میدانند هر روز از شطری بقیه نظر میرو
 همچنین ایما که سبب و علت تفسیر امر الله بوده گمانان انکه امر الله شبابه لب اطفال است هر
 یوم بلبعی مستول و بکلمتی ناطق قد خسر الذین نطقوا بما لا اذن الله لهم و عقول ما بکلت بعین العدل
 و الانصاف باید آنجوب ناس با تمسک دارند و ایکه از آیه مبارکه انخری سوال نمودند
 قوله تعالی لانه بدو بالطا المدهة علی الامم المحزون القلم المستسبح المنسبح و صد تقسیم باشد

و تعالی قل هذا هو العلم
 غیر مقصود از این آیه
 میشود

کونتم مطابین و موافق است امر و عالم غیب و شهاده طائف طایفه است که مقصودنا و
 و مقصود کم و مقصود من فی السموات و الارض محزون است در این سلطان جرد و فی طایفه که
 اقلام عالم از ذکرش عاجز و قاصر است ایکه در باره جناب اعلی علیه به آراسته مرقوم هستند
 در ساعت این عرض شد قوله تبارک و تعالی یا علی بنیاست حق فائز شد بی آنچه
 که مقصود از خلقت بوده این مقام را بنام دوست یکتا حفظ ناما محمدین و معتدین در صدد بود
 دستند کن با تعالی الامر و ناظر الی الاعلی و ناظر الی الجبل و امور مشورت نماید بعد از آن
 متوکلاً علی الله المبین التیسوم انه معک و بعینک و هو الخیر لودود انخی و اینکه مکرر ذکر
 حبیب خود جناب سب علیه به آراسته و عنایته را فرمودند هرگز از نظر فانی زرقه و غیر روند
 انکه بنیاست حق فائزند آنچه این بنده مرقوم داشتند و همچنین عریضه فی که باحت تقدیر
 ارسال نمودند کل امام وجه عرض شد و بشرف اصغافانز قوله جل جلاله و عم تواله لازال
 بعنایت حق فائز بوده هستند مطالب ایشان بسمع قبول اصفا شد آنچه در کتب الهی ذکر
 این آیام نازل بان رسیدند هذا فضل لا یعادله فضل از حق سببیم مقدر فرمایند از برای ایشان
 آنچه که سبب فوز در استگاری بادی است و ایست از محمود فرمایند از آنچه سزاوار است
 اذن تقادادیم و اجر لقا نوشتم یا عین و با شکر کن مقصود عالمی است که نور ابراقبال و
 معرفت و مودت و محبت و خدمت امرش مؤید فرمود که انکه و المنه نور ازین فرمود بطرازیکه
 ذکرش از عالم موشود و مقدر فرمود آنچه را که از برای مستبرین مقدر فرموده نشد انکه وقت
 رضائی و شربت رحمت عرفان من ید عطائی ان احد الله بمنه الفضل المبین انخی فخره بقره

مطالب ایشان عرض شد و جواب غایت فرمودند و در هر فقره شمس غایت و فضل از حق اراده شرف و
 لایح آنچه در باره آن محبوب معلول داشته اند که لای العرش مذکور و بطرز قبول فائز این خادم از حق سائل ایشان با
 در حسیب احوال موفق فرماید حسب الامر با یکجک ناظر باشند و با توتمک خلعت و داره هم نشاء فرماید
 اینکه در مرقوم فرقی جناب میرزا ب علیه بهاء الله و غایت را مرقوم داشتند آنچه محبوب ذکر فرمودت صحیح
 بوده و هست قد نزل لمن القلم الاعلی بالایا دلش من الاشیاء ایفقره هم در ساحت امخ اقدس علی
 عرض شد قد تبارک و تعالی بسمی الله العظیم ان یاقبلی الاعلی ان اذکر من صعوالی الا لاق الابهی و
 شرب حقن الوری من کاس علم و ربّه مالک السما و قل الیه ان اشرق من افق سما و حقه ربک مالک الیاب
 علیک یمن اقبلت الی الوجود اذ قدرت فرائض العباد اشهد انک سمعت الله اذ ارتفع من الار
 و السما و اجبت مولاک اذ اخذت الزلازل قبالی الارض و کانت القلوب مضطربة من خشية الله
 رب الارباب طوبی لاذنک با سمعت و عینک با ارات و لعلک با اقبل و لوجک با توبه الی فیله
 الا فاق انت الله یا منتک مغفرت العیال و لا شکر الا قویا تمکنت بحیل الامر و تشبثت
 بذیل غایت ربک فی یوم فیسفر فی الصور و وضع المیزان و ظهر الصراط و برز ماکان فی قلوب الیزین
 نقصوا ایشاق الله و حمده و عرضوا الی ان اقتر اعلیه طوبی لک یا عبدا الله و الیزین اقبلوا الیک
 وزاروا و افرک بانطق برقلی الاعلی فی هذا السجین الذی سجد الی السما الحسنی و طوبی لمن ذکر الیک و ذکر ما
 نزل ک من لدی الله موجدک و خالقک و رازکک و عینک و مؤیدک و محیک و ممتک
 الیه و عینک و التورحیک و السلام علیک من لدی الله مبعودک و محبوبک و مقصدک و مقصد
 من فی السموات و الارضین انھی از قبل هم مخصوص ایشان نازل شد آنچه که در حدیثه کتب الی الخلد

هنیئاً و آنچه در این عین نازل شده شاه و گواده است یتها کجست اکل اعاطش منور و غایتش دشمن گرفت
 تم هنیئاً از حق جل جلاله این خادم فانی سائل و اول که جناب بن اشیا را توبه فرماید بر آنچه سزاوار است ان بعد
 خدمت ایشان سلام و بکسیر برساند و همچنین خدمت جناب تانیر را محمود علیه بهاء الله و غایت و سایر دروستان عظیم
 از حق جل جلاله عظیم کل را از کونر معانی سرست فرماید بشانیکه غیر دوست نبینند و غیر دوست بخوبند جناب
 سبحون رش علیه بهاء الله که با آن از فرشته تریف آوردند لازال امام عیون بوده و مستند کمره ذکرشان در حق
 اقدس از ان خلعت استماع شد نشاء الله توبه باشند بر آنچه سزاوار است ذکر فرمودت و ساج خواهد
 جناب فرزند الله در روح الله فرموده بودند ذکرشان در ساحت امخ اقدس اعلی عرض شد تفاوت فرمودت که
 که مظهر مبین و بدل و شعر فضل و غایت و رحمت بوده و نوحه بود و در لوج امخ اقدس مخصوص
 ایشان نازل در رسال شده ان الله بان فائز شوند ذکر ادلیا و اقایان آن ارض ما فرموده بودند بر یک
 بغایت حق تعالی شانه فائز ذکر کل مذکور و در قلم امر مسطور غایت حق تمامی است که ذکر و وصف از انجا
 قاصر است مخصوص جمعی الواح نازل و مخصوص جمعی دیگر در یک لوح نازل و این بنحیة اقرب است باید
 سواد اخذ شود و بصا جانش داده شود و آنچه این کراه ارسال شد پیش از آن جائزه و از بعد از امر سینه
 بفعل باشد و حکم مایید السلام و البراءة و التکبیر علی حضرتکم و علی من معکم و علی الذین فازوا با ما لان
 بر اینه قبلم و علی کل صبار شکور و الحمد لله المقتدر العظوظ العفوز خ ادم فی ۱۱ صفر سنه ۱۲
 دستخط دیگر آنجوب مورخه ۲۶ ذی الحجه سنه ۱۰۶۰ رسیده اهدتد چشم روشن محضرت جناب میرزا محمد
 حیدر که مرقوم داشتند یک لوح امخ اقدس ارسال شد نشاء الله بان فائز شوند و اینکه در باره آن فائز
 بعضی مرقوم داشتند در ساحت امخ اقدس عرض شد قال جل جلاله از امثال این امور و اعمال شایسته است

نباشند رفته است که کل راجع شوند و برضوان خود آگاه گردند استقامت انتخاب از برای ابتداء آن
 نفس کافی است سوف میرفون بصحاک و برحون ایک همان نفوس که حال روح آن اعمال بنمایند
 بی تائس اقرار فرمایند نمود طوبی لک و اول من فضل ان ربک الوهیب العظیم وهو الذکر الراضح
 المشفق الکریم انھی عرض فانی که آنچه از زود محبوب در اهل جنوس و خضوع و خشوع خدمت حضرت ختمین
 اعظمین مبارکین روحی و ذاتی و کسبوتی تراب قدمها اندام رسیده اینجده سرور داشته اظهار خفا
 لاصحی نموند و ذکر آیام تقاریر فرمودند و کبیر و شاد و بجا فرستادند فرمودند که ای پسر قائم باشنده بر صورت
 امر الهی چنانچه بوده اند هر وقت ذکر میرسد اینخانی عرض نماید و اظهار رعایت لازمال از ایشان ظاهر
 و همچنین غمخسین اهلین نورین آفرین روحی تقدیرها اندام و اهل سراق عصمت و عظمت کن کبیر بر سرند
 و ذکر بنمایند البها و کل البها علی حضرتکم و علی من معکم و بحکم مقابلہ شد
 جناب شیخ بابا سعید الملقب بمغز علی شاه نفس مغز مغز مغز

هو الله تعالى شانه حکمه والین

یا فطره علیک بیا الله مالک القدر امروز ستر مسترد منظر اکبر با بر دستمورد و اقرب از روح بر سرشود
 نشر امام و وجه بشهر باهر مالک یوم حساب بر کرمی نادر ستری و بیک که علی حساب اولین و آخرین
 بانتهار رسید بیان مقصود عالمیان نیزان حقیقت بود و کل را سجده بر معنی را بعد از و جزئی را افضل
 معاد فرمود یعنی ای شاه و حکم ما برید و لا یسل علی فعل یا شیخ یوم یوم الله است و کن حضرت
 مأمور و حضرت مجزوات و لکن در اینخود حکمت در بیان نامر او بوده دست و کل باکن مأمورند از حق
 میطلبیم انتخاب را مویته فرماید و کلی از اعلام امرش معین نماید اوست مقدر و توانا و عالم و دانا

قل الهی اکتفی فضلك اعافی و حجتک یسبتنی و ذلک انت یقضتی و امرک اقامنی و نور وجهک بدانی الی
 صراطک الاظلم استنک یا مالک الوجود و سلطان النیب و الشهود بان تو قضتی علی صدمه امرک بخجود
 انکه در بسیار انکانت الهیته را غیر الملتان مقابلہ شد

جیب قلب و فراد جناب و رقاع علیه ۶۶۹ و ذکره ملاحظه نماشک مغز مغز
 هو الاقدس الاظلم الاضح الابهی

الحمد لله الذی کم لشفاق البراق و یخینتم انجذب من فی الکفاق تعالی من ظهر سیدنا الاشراف الذی بر ظهرا
 من و فی بالمشاق فی یوم الطلاق لذلک الذی لا یذکر الا باقدام و لا یم تائه بالادراق یجیبی لحراره قد
 اشتعل من نار حجتک الکانی و مفاسلی و طلب صبر و اتمانی کل عرق من عرقی کما تطلب انوار الشمس فی
 الاشجار سبحان من انزلنا رحمة فی قلبک و تعالی من التی الیک ما انزلک عنک و حجتک بمنزله من
 نفحاته و در نشان فوغانه و سکرانان من کور حبه لمرک قد انزلت کتابک فی قلبی کل با فذ و بانسه فرادی و
 انشر صدی و طار بطرحی لانه کان متروعا من عرف محبتة محبوبنا و محبوبکم و محبوب العالمین یشهد خادم
 بان ما وجد من کتابک الا صرف المحبة و الوداد و القیام علی صدمه امر الله مالک الایجاد استسئل الله
 بان یستقیم فی کل صین بجرأ من بدایح فضله و جواهر اللطافة انه لیهو المقتدر المحیب فلما اذنی فی امر حکم التی
 کانت مستورة فی غیابکم کلکم اذا وضعت بالکتابه و اخذت ما ارسلتموه الی المقرة الاعلی و المقصود الاضحی
 فلما حضرت قمت امام الوجود اذا نطق لسان العظمة ما ملک یسینک عرضت هذه عریضته ممن نام علی صدمه
 امرک و نطق من کتابک بین عبادک الذی حضرت لفقار العرش ابرک و وضع باذک و حضرت یقینا الوجود
 ما انیت بر الله رب العالمین و ما نادیت بر محبوب العارضین و ما ناجیت بر مقصود العاصدین

فلما انحنى نطق لسان العظيمة اخرى وشرقت من سماك الفضل شمس العناية والشفقة والرحمة والافضل
 هذه صورة بالنطق به الملك القدم هو الالهة الس اعظم يا ورفقا قد حضر العبد بالانصر و عرض ما في
 كنك انما وجدناه مرآنا حاكية عن محبتك محبوب العالم وتوجهك اليه طوبى لك بالتقرب و سرت
 و فرزت ان ربك لهو المبتين المبين قد شادنا اننا را تقي اعاطك في حب مولاك و راينا ليهبها و
 سمعنا زفرة قتلى مشهاها و مضرها و مطرها ان لهو المقدر الذي اقرت كينونة العترة بعجزها عند ظهور قدرته
 ان ربك لهو الذي يسبح ويرى انه لهو بخير ان افرح بما يذكره المظلوم كما ذكرك من قبل و في هذا الجين الذي
 يمشي و يقول قد وجدت عرف جتك و شادبت خلدك و خضعتك اذ كان قلبك تذكرا بذكرى
 دل انك شينا بشا في الجمل كذلك رشح بحر الحيو ان تتفرخ في ايام ربك العزرا المبرح اى ورفقا
 ذابت شينده شد و كذابت لدى العرش معروض گشت اجمدة جدوات نار محبة الهى از ان مشا بدشد
 انش الله لم يزل ولا يزال بذكره دست متلذذ باشى و باشمش بنوشى و ببادش بيارامى و بجياش شمول
 باشى كذا يد نفس بعيدة بجز قرب تقرب جويند و نفوس كسله بجز ارت كچه بجهتي كه مقدس از جهات است
 بشتابند بعضى از مبتلين بسبب ظهور واقعه از رضا و محزون مشا بدد ميشوند بلكه خائف و حال انكه
 دست قدرت حق بنيات محسوسه شيا نرا بنزد نمود و از سما رحمت و سبحان كرامت امطاعت و
 بكت بر يشان مبذول داشت و قدرت كامله اشيا نرا ما بين خلق بطرا از عترت فرين فرمود چنانچه
 لسان مخلصين و مقربين بذكرشان ناطق و بمقامى فائز شدند كه اعدادهم شهادت يمدادند بر بندى
 متانمان و در آخر ايام بمقام ارفع اعلى كه شهادت عظمى لابنه فائز گشتند و اين مقامى است كه لم يزل
 ولا يزال اصيفا و اولى حق طالب و اهل بوده هستند مع ذلك بعضى كدر و مهموم مشا بدد ميشوند

انش الله اين كه در ارات بسبب محبت بايشان ظاهر شده قسم بدر باى معانى كه اگر مقام نادى
 از خدا ام ايشان كه حال بخدمت شغولند ظاهر شود جميع اهل ارض مضمعن شوند طوبى لمن تفكر
 فيما وقع ليطلع بعظمة الامر و سلطان و ان مقام كه با و فائز شدند خود از حق جل و عزرا ستند تا نمودند و
 بحال شوق و اشتياق طالب و اهل بودند بگو اى دوستان در بسين محبت محبوب عالمان
 بسيار تحمل نموديد آنچه قابل ديدن نبود مشا بدد نموديد و ديديد و آنچه لاين شنيدن نبود شنيديد
 و در راه دوست امورى حل نموديد كه فى السقيفة انقل از جبال بود طوبى لظنوكم و عيونكم و اذانكم بما
 حملت و رات و سمعت حال اين مقام بلند اعلى را قدر بدانيد و ضايع نميكنيد در هر صورت اين عالم
 فانى و هر كه در دوست تحت بر ايشان موت در آيد و هر چه در دوست تحت مخالف تغيير مبتلا شود از
 حق جل و عزرا در كل حين بخوابيد شمارا حفظ نمايد و بصراط امرش مستقيم بدارد اينقدر بدانيد كه آنچه
 در بسيل او حل نموديد و يا ديديد و شنيديد اين از فضل و حنايت او بوده كه بان مخصوص گشته ايد و
 اين ذكر او هم شمارا در الواح از فضل ديگر او بوده و خواهد بود قد فقم كالمس البلاء فى سبيل ان
 امروا بر حق الاضنى من الكواب ذكره و الطائف انش الله موفق شويد بر خدمت امر و جمع رانم
 وصيت ينمايم باخلاق مرفيه و اعمال حسنه و افعال شايسته پسنديده اليوم بر هر يك
 لازم است كه بايرتق به امر الله تسك نمايند و شبت جويند بگو بيمين قدر ميگويم ديكر با نصرت
 شما و ايسگذريم كه چو لابق حين بوى است از ضعف و ذلت و پرشاني فلان بجز خون بسايد
 قسم باقبا باسما ن بي نيازى كه عرت و ثروت و خفا طائف حول شماست و بذكر شما ذكرند
 و بجانب شما بايل اگر نظر بگشت آينه ظهور ان در آيايى چند ستور مانند آيد ايايى كه هر يك بختايش

ظاهر و با هر گردد از حق بخیزایم که ناسن بکلاوت بیانات الهی فائز شوند و فی الحقیقه بیابند البهار
من لدنا علیک و علی ائمتک و علی اسمی الذی انفق روصنی بسبیل و مکن فی جور رحمتی آنانکه
فی آخر لکت سا خاک الذی توجالی و حی و قام لدی باب عظمی و سمع ندای العیزز البدیع
انشاء الله بایه آنچه ذکر شد از نظرشان نرود بغیایت الهی مطئن باشند و از حقین ذکر در کتب
بیاشامند و بشرطش ناظر باشند و انشاء الله ذکر و داد و اتحاد از نظر نرود و مذکر فی هذا المقام
من سعی بجاظم یفرح بذكر الله العالی العظیم طوبی لک و لائیک الذی استشهد فی سبیل الله رب
العالمین ان انظر تم ذکر عبدا کاظم الذی استشهد فی ارض الصادق بشهادة ناحت فی مصیبه
ذوات الکائنات و من وراثتها الملائع و اهل بدائن الاسماء یشهد بک ربک الشاهد
البحیر ای کاظم در غیایت حق تفکر کن و در رحمت او که عالمیاز اسبقت گرفته است شانه
نما و بجز مبارکه که در کتاب حاوس نازل شده تدبر کن قال و قوله الحق من کان یتد
کان الله و چون آن نفوس مقدسه در سبیل مالک احدیه از عالم و عالمیان گذشتند
و بجاس شهادت که فی الحقیقه قرح معالی است فائز شدند این است که قلم اعلی در صباح و مساء
بذکر ایشان مشغول و متحرک مشا به می شود قسم ششم ملکوت بیان که اگر صریق اعلی فی الحقیقه
باذن و اعیاد صانع شود جسم ناس از بیت بیرون خرامند و بیسیک اللهم لیسیک ناطق شوند
طوبی لسمع و لقلب ادرک باجری و لذائقه ذقت ناظر من عمان غایه ربک الغفور الکریم
یا کاظم ان اعلن با امرت و تری غایه ربک الهمیمنه علی العالمین البهار علیک و
علی الذین فابوا بالاستقامه الکبری فی هذا الامر الذی فیه کسفت البحال و انظرت السماء

وانشئت الارض و اضطر بالعباد الا ان شاکر الله لمتقدر بحافظ القبر انھی از بیانات الهی
مرتب الطاف و غیایت ظاهر و هوید است دیگر اینجده به ذکر نماید و چه معروف دارد اگر حج عالم بیان شود
نزد کلمه از الدلش معدوم است و اگر حج آفرینش زبان شود و نماند نرود ندای یکی از ضیوع عرض می شود
مشاهده می شود و لکن چون ذکر اولی حق مجرب است مع اقرار بجزد اعتراف تقصیر با بیگانه است
رحمت داده و میدهم خدمت جنابان فایز حسین کبیر با بلع میدارم و همچنین جناب حاجی که خدمت
عرض کبیر بر سرانم و آنچه در نامه جناب ذکر نمود بود در راحت اقدس عرض شد فرمودند ان عمل
ما امرناک به فی سبیل الله رب العالمین انشاء الله منقطع عن العالم به کسلطان قدم و ما یک اتم با حق
باشند البهار علیک و علی کل معتقل بصیر دوستان الهی هر یک ملاقات شد ذکر بجز در حق این نام
فانی را انظر در اید خدای او باشد است که نفوس بقیده که در کوزمانی کشاید اندو کارشان در قرب
ولان بوده و خواهد بود البهار علیهم انشاء الله علیهم البکیر علیهم عرض دیگر مکتوبه جناب آن
میرزا بسطنی نوشته بودند مخصوص در راحت اقدس معروف داشته خود او حال نیستند که جواب معروف دارند
یعنی بکارفته اند اینجده بجز در کتب را افزوده تا من اوله الی اخره نقار و چه معروف داشت و کمال
غیایت از مشرق الطاف رحمانی ظاهر و مشرق طوبی جنابک با مشرق تیک شمس النفل مره بقره
و کرة بعد کرة تا الله لا یعاد لک بجز بیظن من لسان العظمت فی ذکر اولی با خلق فی الغیب استنود
و انشاء الله لهذا المقصود تم البهار لهذا المحبوب و الواحی که خواسته بودید باتفاق جنابان
محمد علی در سال می شود ح دوم ۲۴ رمضان سنه ۱۲۹۹

مقابل شد
نویسنده

بواسطه تعالی شانه العظمته والکبریا

ستایش بیقیاس ساحت حضرت بیمثال را از هر جهت که با شرافت انوارش معانی قلوب انسانیه را
 بطراز معارف ربانیه مزین نمود و همی اکل وجودات بشریه را بخلعت حلیه مطهره و مستقر فرمود السن
 عالم از ذکر بدایع خدایش عاجز و اقلام ام از تحریر لطائف الطیش قاصر فضلش آفاق را احاطه
 نموده وجودش وجودی را از گرفته اگر شخص انسانی بیده بصیرت در ترتیب بدایع خلقت تفکر نماید از لطافت
 عنایات حضرت مستود در حق خود متعجب و تحیر گردد در حدیث قدسی میفرماید یا ابن الانسان خلقت
 الانسیاء لاجلک و خلقتک لاجلی لم یکن منی افسوس و درینج که از آنچه بجهت آن خلق شده اند محروم
 مشاهده میشوند و بظنون و ادوایم خود مشغول و از اقتباس انوار آفتاب حقیقت ممنوع مانده اند در این
 رنج روحانی که جمیع عالم از لواحق معارف ربانی سرسبز و خرم اشجار وجود انسانی بجز حرکت نیامده و خرم گشته
 سبحان الله خلق بجز آنچه خیر وجود و آسایش انسان در برده شود است بی برده اند جمیع این نعمات و مشقات
 لاجل ایصال ناس است بجز باقی و آسایش دائمی و ارتقای مبارک بعوالم روحانی و وصلشان بمبارج قدک
 نورانی و لکن صاحبان اغراض نفسانی که زود دخول حوزة قبول و ورود مدینه وصول باز داشته اند
 از حق جل شانده و عظم حسنه را معلوم که کجاست با قدرت کماله خرق فرماید و جمیع را بشطره این
 و مشرق علم و حکمت و ولادت نماید یا ایها المتوبون لی شکر لثبارة و الشارب زلال کسبیل النقاار و ان
 بزیل الوفا کتوب اول و ثانی بکنجیب متواتر و سهل و کمال سرت و انساط دست او و لکن آن
 اوقات بجهت تواتر اشغال ارسال جواب در عهده تعیین ماند این آیات در نیت تحریر بود که کتوب
 ثالث و در دست بر سرست افزود پس از مطالعه تحریر است آنجناب بفرموده و بعد حاضر ذکر آنجناب

لسان مشیت خدایا یک با این یکت علیات ناطق قلوب جل اجلال بسی ستر اللوح و القلم یا درقا
 علیک بها الله مالک الاسماء و عنایت همه فاطر السماء و علی العین و الباء الادی فاز بجهت همه المسمین
 القیوم و قام علی خدته الامر و علی استفرج به الافئدة و القلوب نهر اسماناس از بحر معانی محروم نمود
 گامی لغدا و حجاب گشته بهنگامی لغظمرآت و فی لفظ نقیب و نجیب و عالم و امثال آن اگر چه بیدت
 قلم اعلی بعضی از حجاب خرق شد و لکن بعضی باقی چه که ناس خائف و مجربند الی توحید حقیقی را نیاوردند
 و شان یوم الله را در ادراک کرده اند با و نام نمکنند و با و نام راجع و الی الا و نام متوجه له الحمد و الهنه
 فائز شدی و اذنی اعلی را مشاهده نمودی و با صنای آنچه آذنان از برای او خلق شد مشرف شدی چه درنا
 که شاید بروج در بیان اهل امکان را از تجلیات انوار آفتاب توحید حقیقی متورنالی بگو یا خرب الله حکمت
 پسری است محکم با و ننگ نماید و بضررت مشغول شوید لعمرا الرحمن نصرت بکلیت و بیان است
 و ما دوش لای الله ندکورنه چه که خرب الله از برای اصلاح عالمند باید قیام نمایند با آنچه که سبب علو
 و محمود دل و دل است ادلیای آن ارض را کبیر ربیان بعضی از لواحق از قلم در جواب است یعنی
 نازل و الی من ارسال نشده نسل الله ان یویدهم علی الاستقامه اکبری لئلا تمسکتم لثبیرات
 و الاشارات عن منزل الآیات و مرسل البیئات البهائم لئلا یهلک و علی من میکت
 و علی اولیائی سنک انخی امید داریم همیشه آیام آنجناب بنیایات بکلام علام فائز با
 و بر تبلیغ امر حرم بکلیت و بیان یوید و موفق فی بحیثه در این روز فیروز اگر خدمتی از آن
 ظاهر شود و عنت هدایت و ارشاد نفسی از انبار جنس خود گردد ذکرش بدوام ملک و ملکوت
 باقی و پاینده ماند قل سبحانک یا سید العالم و احکامک یا سیکم انظم اسنک بسلطان

قدرتک و ملک و ذلتک ان تجلی قائماً علی ضدتک و تودیه فی کل آن علی ارشاد بریتک
 الی معدن ملک و منبع حکمتک یا الهی و سیدی و ربانی تقم بانی لم ارد الا ذکرک و ثناک
 و التیام علی خدمت امرک فی بلادک استک ان لا تقطع حتی فی زمانک فی آیاتک و آیدنی
 علی ما اردت فی سبیلک و ارزخی کوثر العطاء و سبیل البقاء بنفسک الشال علی من
 فی الارض و السماء ارب تری العباد غافلین من ظهورتک فی آیاتک و محبتین من اسرارک
 انوار التوحید و طلوع شمس التوفید اید الذین عرفتم نفسك و شرفتم بمعرفک و زینتم بملک
 علی ما یبغی فی آیام ظهورک و هو الا تقطع عن کل امر و الا تقصر بما یبغی بدوام ملکک و ملکوتک و
 هو ارشاد الخلق الی جنبه معرفتک لا تنظر الی غفلة العباد و احجاب البلاد یا سلطان البدر و المعاد بل
 الی فضلتک و حرمتک و جودک و عنایتک و لا تنظر الی ضعف الخلق و غیرهم بل الی جبروتتک و
 ملکوت قدرتک و حفظ اللهم اجناک من شر احدک الذین غفلوا من امرک و اربک و انما هم عنک
 فی کتابک اذ انک انت اکرم ذو الفضل العظیم لا اله الا انت التی اعظم سبحانک یا پاک الامام و سلطان
 الارض و السماء اربی لان اشکرک فی بدائع الالک و بائی بیان اثینک فی طرقات فصحتک و عظامک
 قد احاطت بحکمتک من کل ابجات و سبقت فضلتک یا پاک الارض و السموات کیف یدکر لهدم
 اوصاف سلطان القدم و عزتک و تبحرت فی ذکرک و انه مشت من غلبه لطفک و تسابح جودک
 و عظمتک لو اثینک بدوام الملک و الملكوت لا یکنی ادراک اقل نعمة من نعمک و لا اقل صفة
 اصغر الالک و کین ذکرک و ثناک و اوصاف قدرتک و توتک و شوکتک و جلالتک
 و سلطنتک استک ان یقبل منی بالمرنی بر فی کتابک و لا تنظر الی فخری و فانی و ذلی و سکنی

بل الی عزک و اقتدارک و آیدنی علی ذکر جمعی فی ملکک و یکون سبباً لوصولی فی کل الاوقات الی
 معارج قربک انک انت اجواد الیکرم لا اله الا انت الی فضل الی باذل المعطى الغریز الی رحم جناب
 حبیب روحانی عن قبل ما علیه بهاء الله را باذکار بدیهه منعه ذکر و کبر شویب و همچنین جناب م ر ح علیه
 بهاء الله را نسل الله ان یؤیدها و یرزقها فیما فی الاخرة و الا اولی انه هو المنذر علی ما یشاء جناب
 ان یرزق محمود علیه بهاء الله را بکبیر اربع المنع ذکر و کبرتم و فضل و عنایت الهی را در باره ایشان
 سائل دال در کتب اول ذکر جناب جلیل علیه بهاء الله مرقوم شده بود کبره من قبلی و اذکره
 بزکریل اسئل الله ان یؤیده و یحفظه و یرزقه ما یوقر له انه عطف کریم جیب درستان را
 باذکار لطیفه ذکر شویب و تکبیرات اربع اعلی کبر البهائم و اشفا عینک و علمهم حمین

چون اشغال نذر تر بود بخلا دوستی ارد درستان ارسال شد ۲۰۳ متا بدیهه شد

ان طن بنا الله علی فان و دعه الوفا جناب الورقا علیه بهاء الله الی یلاحظه بالنظر الا نور
 نفسی عنقز ^{بهرت}

بسم ربنا الاله سن الاعظم العسی الاحبی

الحمد لله الذی تعز بالکبریا و توحه باناسم الذی جعل سلطان السماء قدس الاشیا بکلمة العلیا و
 انظم بناء فی نکات الانشا و انظر الحیة نارة علی هیئته المیزان و اخری علی شکل بحر تفتت منه الی
 العرفان و مره انظر علی صورة الصراط و طوراً علی سبیل الصور اذ ان فخریه و نضیق من فی السموات و الارض
 الا من شاء و اراد انه هو المقصد علی العباد و الطاهر فی المبدء و الهاب لا اله الا هو مالک الایجاد و صنی
 و اسلم و کبر علی اول من جعله الله شمس السماء علیه و فلکاً لجر ارادته و نوراً من انوار وجهه و علی الذین
 تعزوا الیه یقبلون نوراً و وجهه بیضاء و ادهم جنب النور علی شان طافوا حول البسلا و توجروانی

سبیل الی الباساء والظفر... اولکست منهم عوی الثالمین ولا زاجیر المشرکین ولا نفاق الغافلین قد ضروا
امر الله لعلوهم وعیونهم واذانهم والسنم وایادیم وارجلهم یصلین علیهم الملائکة الاعلی واهل الفردوس
فی کل صباح وساء والذین سکونهم واداء قلوبهم الیکبریا تعالی موجدهم وتعالی خالقهم وتعالی مؤیدهم
وتعالی رازقهم الذی خلقهم بارادیه من عنده انه لولا الفرد المقتدر العظیم حکیم یاجیب قلبی قد کنت راقدا
لیقتلی رسول ربی فلما انتبهت قال یرک معصود العالم و مالک المقدم بالمشهور اذ انزلت و قد کنت
المقام الی ان حضرت تلقا وجهه مالک الایام و تحکم لسان العظمه بااراد اذ اشرفت شمس الاذن
بالرجوع فرجبت ناسدا انزلی فلما دخلت وجدت کتابا فلما فتحت علم الله و جدت عرف نوره حکم سیر برناد
رکبم فلما قرئت اخذنی جذبی حکیم علی شان لا اقدر ان اذکره کانی من کل کلمه من کلمتکم و کل حرف من
حرف کلمتکم قرئت کتابی حکم معصود العالم و انقطعت علم عمادونه و قیامکم علی ذکره و ثناءه و اقتصار
امورکم فی تسبیح امره طوبی لکم و نیامکم و عزاکم و روحاکم لو کبر الخادم هذه الکلمة بدوام الملك
و الملكوت لینی با و جدتکم اذ عیة محمده و لسانکم مطلع ثناءه الاصلی و اذکم فارقة لا صفاء اندانه الا
اسئله تعالی بان یسئلكم فی کل صبح یسئله تزداد بها حرارة محبة الله فیما سواه انه لولا السبح التقریب
المتبعه این خادم فانی از ذکر و ثنائی آن حبیب روحانی بشانی خود را مسرور و مشاهده نمودم که عرض و
در این آن ممکن و در شبی از شبها تمام آن تلقا حضور عرض شد اذ باج العنایة و نطق لسان العظمه با
... و فی آخر البیان قال عز کبریا یا عبد الحاضر انه استنزل بنا رحمة الله و نطق ثناء
... کون غنایه و کون فضله من اراد التقریب التوجه الی الله المبین الصیوم انا نؤید
... و کتب له ما یفرح به فزاده ان رب الرحمن لولا المقدر علی یا ایاک بحکمة من عنده و الله

لولا المیسر علی کان و یا یكون یا ابتها المتوجه الی افق و الطائر فی هو الی ان استمع من الی طورانی فصری و اخری
من یحیی و مریة من بستان ربک مالک الوجود قد حضر العبد الحاضر کناک و عرض ثناء الریش ناقصه بر عرف
جی المحبوب طوبی لک و لابیک الذی سکن فی جوار رحمتی ان افضل سیدانه یخص من یشاء ابر من عنده انه
لولا انی علم العیوب کبر من قلبی علی وجه اجابتی الذین بانعتهم الشدة و الرضا عن ذکر مقامی المحمود قل یا کم ان
تجکم الذین عن مالک اناسکما فانظر و اتم ذکر و القرون الأولى ابن السطاه و الامراء و السیاح و این اخباره
و الفراغة و الاکاسره این آثارهم المرئیه و این تصورهم العالیه و این بویتمهم المخرجه و این کسبائهم
المعروشه و این فردوسهم المبسوطة و این اعراضهم المستویه و این جنودهم المجتده و این قاصد انهم المرئیه
و این ثوابهم المنقوشه و این اشیا لهم التمشینه و این کالیلهم المرصده و این مکانهم المحسنه و
مساقلهم المرفوذه و این خزانهم المشهوره و کنایهم المستوره و این قبائلهم الباسله و بیوتهم المعصوفه
و این الافراد و الایاد و الرجال و الابطال و این من کان لیسر الله فکما و این من لویعطی له
ما فی الارض و ما فیها و خزائنها و خزائنها و اثارها لیسوق الی من یرید کفهم قدر جنوا الی التراب
بحسرة و ندامه ما اطلع بها الا الله رب العالمین قل اجابتی قوتوا علی ذکری و ثنائی و تسکوا
بالحکمة الی نزلت فی کتابی الذی یظهر من ملکوت بیانی سوف یأخذ الفناء کل یاری و یسبح الملک
لمالک العرش و المرئی و ربنا الاخرة و الاولى کذک نطق قلبی الاعلی فی هذا المقام الذی جعله الله
عرشاً للسماء باقرین بانوار تجلیات اسمی العظیم الابهی گوای دوستان امروز را مثل و نظیر نزد
و نیست در این روز مبارک هر عمل خالصی که ظاهر شود او از سلطان اعمال محویت و بهر ذکر که
از شفه خارج گردد بیک اذکار بوده و خواهد بود قسم بیانی بحر علم الهی که بزرگی این ایام محدود نشده و نخواهد

و لعیاصقه

و لولا یفرح و فکما

در حدیثی که در این کتاب است
و در حدیثی که در این کتاب است

شد جدا نماید تا صاحب مقامی شود که باقی باشد و هیچ صاحب قدرتی قادر بر اخذ آن نباشد آنچه از
صفات و اخلاق الهی که لوح باین مین است و بزرگان مشرف در آن تفکر نمایند و عمل کنند
ایشان الله بزرگتر خداست مغز است مغز شود نفسیکه از کوز بیان رحمن فی الحقیقه آشامیده اند
در حین باسا و ضرا مشعل ترشاده می شوند نیکوست حال نفسیکه ایوم با اراده فاخر شد البته
آلوان مختلفه عالم و اطوار ارم او را از مالک قدم منع نماید بحر سرور در قلبش موج و آفتاب فرج
از اقیانوس مشرق گذر کند ای حکم و حکم و بین لاجاله یا غنم الی ملکوته المقدس العزیز المبین
انتهی از آیات بدیهه منزه عن غایت الهی و فضلش واضح و مشهود است و این عجب بلکه همه عالم
از وصف آن عاجز و قاصر له الفضل و الهما و له العظمه و الشنا و له التوفیق و الالاء یعطی ما یرا
با مری عنده انه لولا الالاء لبال العلم حکیم ایکنه مرقوم داشته بودید در باره نفسیکه تازه
بجز چشم اقبال نموده اند و از فرج باقی باسالم الهی نوشیده اند طوبی لهم و لیسالمهم ذکر جمیع در حست
اهدس معروض و نسبت بهر یک شمس عنایت مشرق اینخادم فانی از حق سائل و اهل است که
جمع را بطرز عرفان بزمین فرماید و آنجانب چون توبه الله و فی سبیل الله و کسب الله ناطق و ذاکرند
البته نور خوار بر شد اشرا الله نطق عالم بزرگتر مالک قدم زایل شود و اعلام حضرت
در هر دیدینه مرتفع گردد انه لهما المقدر المستدر و ایکنه در باره اهل سیسان مرقوم داشته
بودید از قبل ذکر ایشان در ساحت اقدس عرض شد و آیات بدیهه منینه در باره ایشان نازل
و حال هم چون در کتاب آن حیب روحانی مذکور بودند در ساحت اقدس عرض شد و اینجکات
در آیت از مشرق راده منزل آیات اشراق بود قوله جللت عظمته و کبر کبره باده هو الله الهام

المبین المقدس العزیز حکیم ذکر من لدنا لتدین از ترم نجات آیتی و اجتهاد هم حرف قیسی و در ترم
ظهورات شستنی و ارادتی لیا ختم الفرح علی شان لا تکدر هم شهنات ایزن کنز و ابانته رب العالمین
یا اجتالی فی سیان فذکرناکم من قبل هذه مرة اخرى فصننا من لدنا و انا الفضال الکریم کم من عالم
منعنه العلوم عن سلطان المعلوم و کم من عارفنا اذا اتی المعروف اعرض عنه و اعرض عن الله العظیم الخیر
طوبی لکم باخر ترم الحجاب الکبر و کسرت اصنام الاوثام باسم ربکم المقدر المستدر قل یا مشرکین انما
قد نظر بکر العلم و یا مشرکین انما قد اتی المعروف سلطان مبین دعوا عنه کم من الظنون و
الاوثام ثم سرعوا الی افق سیفون فیدلان العظمه ملک الله الفرد الواحد العزیز العظیم الی اللهون تکونکم
لا واسم القیوم و الی الاوثام تفنیکم لا و سلطانی المبین علی من فی السموات و الارضین یا مشرک
العیار ان اقبلوا الی الانقیاد فی ثم اخرجوا باسم مالک اناسما حججناکم و سبحانکم اتی تنعکم عن النظر
الی انقی النسیر یا اجتالی ان احمد وارکیم الرحمن ثم اشکر و به ما یتکم علی عرفان مشرق آیانه و محزون مراد
او فضل عنده اکثر العباد که کت یک که الله و حجیر کم با ینفکم انه لهما الغفور الکریم تسکوا بسجل الامر علی شان
لا ینسکم نروضه العالم ولا تجکم اشارات المتلبین الذین نبذوا کتاب الله عن ورائهم و اخذوا ما
امر و بر من لدن کل جابل مرید انما کبر من هذا المقام علیکم لتفروا بکبر الله و ذکره انه یراه
من بشرا الی صراط المستقیم خدا کتاب الله بقبوله ثم اعلوا بما نزل فی من لدن حاکم عظیم قوله
لک اشنا یا مالک الا سماء و لک الهما یا سلطان الاخرة و الاولی نسکت باسما ان
جسته مطلع الا سماء بان تجلفن من الذین استقاموا علی حکمت و مشربوا حقیق الا یقان من الهما
عطا لک علی شان یا منتهم الزخارف عن التوجه الیک و لا البلاء یمن النظر الی الختک

ایرت سخن القدره ان یکت نسکت بان کتبت لنامن قلک الاعلی باینی بچو رک و کرکات الطائف
 انکانت المقدره لثانی انفسه اگر کتبت انقی آنچه در کتوب آنجوب بر قوم بود صبیح بابت احدش
 عرض شد و جواب عنایت فرمودند روح من فی العالمین عنایت القدره روح من فی الملکوت
 لفضله القدره و در اثر همین که خواسته بودند عرض شد شمس اذن را فحق حیرت رحمانی شرف
 انشاء الله انبید هر وقت فرصت یافت نوشته ارسال می شود و در اثر اخری هم انشاء الله از بعد
 ارسال میشود و در باره نفوس مذکوره مخصوص هر یک از آنها فضل مقصود عالمیان لوح منع احدش
 نازل و ارسال شد و لکن بعضی بخط این نام فانی است که از اصل نازل نقل نموده چه که در این ایام
 حضرت غصص عذرا اکبر روحی و ذاتی و کینونتی لقراب قدومه القدره در اینجا شریفند دارند
 در این صحن که خادم مشغول تحریر بود بذروه علیا و افق اعلی احضار شد فلما حضرت قال عز کبریا
 اما تختبان مذکر حرف العین عیبه بهائی لیخرج بکر الله رب العالمین انا و کرانه من قبل بایات
 تضرقت من راحة لیبیان فی الامکان انه لهو المقدر العظیم انک من فابجر الظم
 و شرب الحق المنقوش من بدسی المکنون الذی یادی فی السبح الظمین الامم انه لا اله الا انا
 المقدر القدير انکبتنا من القوم الاعلی باینفخه فی کل عالم من عوالم ربنا خیر لعری الویظیر
 دراستر عنه لیطیر باجنحة الاستیاق و یادی فی الافاق کتبت انک یا مقصود العالم و کتبت الهم
 بایسود المبرین انا و صیه بکنه و بشرة لفضلی و عنایتی و ذکر می بحمل البهار عید و علی من صیه
 علی الذین اعترفوا و شهدوا بانما شهد الله قبل خلق السموات و الارضین انکم لله رب العالمین
 انشی انشاء الله بحرف غایت آلهی راز صین کلمات علایات با شامند و طلعات محمدات

معانی را که در تصور و وفات مالکها و صفات مستور است ادراک نمایند فی تحقیق فضل بقیامی
 رسیده که قلم و لسان ام از تو صیغ و تحریرش عاجز و قاصر است نسکه تعالی بقدرته و سلطانه
 بان یقبل منا ما ینظرنا فی آیه انه لهو السامع الحییب عرض انجامدم انکه از قول این فانی خدمت انان
 آن ارض که با نور اربان منورند و بطراز عرفان فرین بکبر برین مسیح ربانید از حق مسیح را از
 نجات ایام خود دست عنایت فرماید و از نظر نظم محروم نماید انه لهو المقدر العظیم انک عرض شد
 الواح نمره مخصوص نفوس مذکوره ارسال شد در این مرتبه تا حضرت چه که ارسال الواح بکینه در کوه واحد
 منافی حکمت است انشاء الله از بعد ارسال میشود و دیگر در ذکر بسیار آنجناب این کلمه را بسیار نوشته
 و اعراب نموده اند و لکن نظر بکنه این اسم از اسمی قرای ایران است و در لسان قدیم مشت حرف که
 از جمله آن صاد است و در زبان بعد بسین نوشته اگر چه آنچه در عرفان سمد اول است باید عمل نمود
 چه که گفته اند الفط المشهور خیر من الصح المهور ای که در ذکر حد با مرقوم فرموده بودند در این باب فزانی
 از قصد اهر در جواب کتوب جناب ملا ابوالحسن علیه بهار الله نوشته شد حسب الامر انکه همان را بنجاست

نوشته ارسال دارم

بذا صورة ما کتبت بجناب ابی الحسن عیبه

ایکه در باره موصل نوشته بودید فرمودند اولی انکه بشارت و بشرة الصابرين بعد از کلمه مبارکه
 و نسبتونکم ملتفت میشدند اگر چه در این سنه قحط اکثر بلاد را فرا گرفته و لکن انتشار ایگونه امور
 و نشر آن در همه حال باید باذن واقع شود انما علم بعباده منم انه لهو الفرد العظیم انک من انشی
 و نهی کمال شوق و میل اراده کنه حقوق الله اذ انما باید با بشال آنجناب و متمین بر به و فیض

افذ نماید تا آنچه واقع میشود باذن و اجازه حق واقع شود انذ لهو المسلم بحکیم

ممكن شود

مطلب دیگر مکتب خوب مخصوص بحر الرواح و کتب وجود آن کم درلوم آن بسیار لذا اگر بصفتی که عرض میشود قدری ارسال فرمایند بسیار محبوب است آنچه مکتب تا حال از آن ارض ارسال داشته اند بباراق چسبیده بوده و یا سیاه تیره و این دو صفت بجهت نوشتن الواح ابداء محبوب نبوده نیست و بعضی هم مایل بسرخی بوده که برطوبی مصطلح است آن هم مرغوب نیست مگر آنکه مرغوب و منظور با جریان و درغایت سیاهی برآق که چسبیده داشته باشد و بعضی هم مثل ذهاب که بر روی ورق صیقل داده میشود صاف است آنهم محبوب نیست برآمده آن محبوب است باید ابداء در لون مایل به

زردی و قرمز نباشد

مقاله شد نشیمن حضرت

محبوب گرم جناب در ذق عید بهاء امیر ابجدی ملاحظه فرمایند
بسم ربنا الاعظم الاقدس العلی الابهی

الحمد لله الذي تخرم في الأناشيد بعبادات قداسة على و تبرع في الصور والنصن من في الأفر والسماء
الآن من شاء الله يا كذا لاسماء الله الذي يخلص السر المستور والره المموز والاسم المكنون الذي
ظهر الفرح الأكبر بين البشر وبرز امر استراخوب من لاج البصر طوبى لمن نبه ما عند الناس وأخذ امر بين
لكن تلك القدر الذي بتزین المنظر الأكبر وظهر الفرح الأعظم من الأمم وأصلى وأسلم على الذين فازوا
بالاستقامة الكبرى على هذا الأمر الذي اضطربت أفئدة اولى النهى اولئك عبادا ما منتهم الأهورا
عن ملك السماء قاموا على شأن تحيرت منهم الأفئدة والعقول سبحانك يا من بابك حضرت

الاحق في الأفاق اسسك بطوى قدريك في ديارك وعرف فيصك في بلادك وبجلاوة
بياضك بين خلقك بان تويد حبسك على بضرة امرك ثم اعظم من شر اعدائك انك انت المقدر
الذي لا تحرك نهورات العالم ولا تشفقك شئوننا الامم لم نزل كنت قويا بقدرتك ودمية اباؤنا
تفضل يا تبارك و تكلم ما تريد وانت المعطى الكريم وبعد قد سمعنا ما دعوت اجته طير بياضك على اذنك
دود طمانك و انما كانت مغرودة بشاء الله محبوبي و محبوك و مقصودي و مقصودك و مقصود من
في السموات والارض فلما سمعت دودجت و عرفت حضرت و عرضت في تمام القطع عند ذكرى
وشارتني قد شئتك بقطعة البيان من قبل بقوله تعالى وقد كتبت جهره في ذكره و هو الله لا يستشاه
بأشارتي ولا بما ذكر في البيان ان الله كان مقدرًا عن اشارة النقطه و عما نزل في البيان
كيف بوصف بوصفي و نيت بنيتي و يعرف بمقالتي التي تحكي عن قد وجودي و مقامى سبحانك
يا مسبودى و مقصودى و خاتمة آملى اسسك بلوطك المحفوظ و علمك المستور بان تغفر لى و تحملى
و تكفر عني جبريراني ايرتانا المذنب وانت الغفور وانا العاصى وانت العطوف الكريم

فلما عرضت ما في كتابك اذا توجبت الى وجه القدم و نطق بما فاج عرف البيان في العالم قال جل
كبرياء ياورقا ان افرح بما اسمعك كحبيب بدره العرفان و خير ما البيان و صير
قلم الرحمن و صير طير المعاني من هذا الهواء المقدس الخفيف اللطيف العزيز المنسج انا ذكرناك
من قبل و قبل القبل و تذكرك في هذا الحين ثم الذين ذكرت اسمهم ان ربك هو المحيب المحسى العليم
انا قدش هدا وانا البصير انا قد عرفنا وانا الخبير انا فضلنا لك الذكر وانا الكريم انا عرفنا آيات و
انا القدير انا نظرنا آيات وانا القوي الامين لا يخربنا زنا جبر الرجال ولا مواد تسنير ان ربك

بنادی و یسحق و یقزل طعن آن در سبب عیوی و یجول بنام سبین کبر من قبل اجنای الذین بنذوا سوائی و قاموا علی فتره
 امری و نطقوا بشائی اولک عباد یصلین علیهم السلام اعلی و اسل بحسب العلیا و عن وراهم لسان العظمتی فی هذا
 المقام الکبریم العزیزة قد علمنا تعجز عن ذکره الا قلام یسجد بک من عنده لوح حیض طوبی لیس فی هذا
 ذکرى و تشرق باجائی الذین اقبوا الی بحر علی و سما و حزن و شغایب الی سبقت العالمین انقی
 عرض میزد ایگه در قدم داشته بودید که در بیت حاجی قاجار و جنابان امیرزا علیقلی خلیفه ۱۲۰۶ هجری از
 دوستان اکهنی جمع بود و جناب حاجی قاجار خواهش نمودند که عرضی از لسان اهل مجلس ساحت امین
 اقدس ارفع ابی هر عرض شود این تفصیل در ساحت اقدس عرض شد و مناجات آنجوب هم تعفای و به سرود
 گشت هذا ما نطق به المفصود فی الجواب قال عو کبریا یا وقتا انا سمعنا ذلک مرة بعد مرة و
 عرفنا ما حاجت بر الله رب العرش العظیم و جیناک کرة بعد کرة و ذکر الذین کانت اسمائهم فی کتابک فیضلاً
 من عندنا انه یحب ان یدکر من ذکره و برید من اراده ان رکت لهو العالم الخیر ذکر اجائی من قبل و کبر علی
 و وجههم باسمی المنفج العیزر ابدی الیوم با جمیع بطار استقامت نرین باشند چه که شیاطین در کبرین بود
 و هستند و یغین مرتفع شده و خواهد شد از قبل این اخبار از رقم مختار جاری و نازل طوبی للعیالین
 قل یا احبا الرحمن ان اسموا نداء الله انه ینادیکم و یوصیکم بالاسْتِقَامَةِ الْکُبْرَى و بما یرتفع به امره المحکم
 المنین ان ینکم احد کتاب التبحین و ادراق الرقوم دعواته عن وراکم مستقیمین علی هذا الامر الذی به
 اضطرت افدة امیاء و زلت اقدام من علی الارض الا من شاء الله المقدر القدر اتان ذکر فی هذا المقام
 مناجات البیت الذی فیه ارتفع ذکر الله لهیمین القیوم ان یا محمد قد قبل الیک وجه القدم من هذا الافق
 الاعلی المقام الذی فیه استقر عرش مالک الاسماء و یدکرک با تجذب بالعتول ان افح بذكری یا ک و

قل ک الحمد یا مالک الاسماء و ک انت یا فاطر السماء بما ذکر فی فی السجوا العظیم و انظرت الی الاحتجاب عن انام
 اشهد انک انت المقدر علی انشاء الارا انا انت الحق عظام الخیوب و ذکر البیت الذی دور انبنداد
 و طاف الذی را لاسی و اختار الفریة کحی انه قد سمی بحجته فی کتاب الله العیزر الودود اشهد انه انبنداد
 عند انکس و اخذ ما ارب من لدی الله مالک الوجود و حل فی الله مالا اطلع بر احد فی الارض کذک ذکره
 المظنونم ذخر له و دوام الملک و الملکوت طوبی کک و فیها کک باصبرت و نسئله بان یدکرک
 علی ما نبین لهذا الیوم الذی نرین بذكر التورات و الانجیل و الزبور یا نبیل قبل ان استمع الله من
 ورا قلم الکبریا انه لا اله الا انا العیزر الوهاب هذا یوم فیه استقر العرش علی الماء و ترنیت سماء السلام
 بنیر اسمی العیزر العظام طوبی القوی تسک بعروة خایة ربه و فی طین نطق بذكر الله مالک انام
 کذک نطق لسان العظمتی ان افح و قل ک الحمد یا منزل آیات و ک انت یا من فی قبضتک
 ملکوت الارضین و السموات الیها من لدا علی الذین ما خوفتم بخود و ما نستتم الاحجاب
 یا علی قبل نقی قد سمعنا ذکرک ذکرناک بهذا الذکر العظیم ان الذی یدکرک انه سمی فی التوراة و یخبره
 و فی الانجیل بروح الحق و فی الفرقان بالنبأ العظیم العزیز انه ما اراد من الکتب ان کان نفسی و من
 البیان الا فحوی و ذکر فی حکیم طوبی لمن و ج عرف الله فی آیاته و طوبی لمن تشبث بذکره الخیر
 ال یسمع احادیات ربیه و بل من نفس خیر صلاة بیان ربها اطلق البصیر کذک زین بحر العرفان
 بصلک البیان و ساء الا یقان بنیر اسمی العیزر یا محمد قبل یوسف قد توجه انتم الی الیک
 من هذا المقام الا قد من اعظم العیزر المنیع قد فرزت بالم فیض بر احد لو یسحق کوز الارض کما فی سبیل الله
 الملک العلی العظیم ان اخطو الی العرفان فی اوقیه فیک باسمی القوی القدر طوبی بک ما تجت

واقبلت وسمعت ندا الله رب العالمين كن مستجباً على حبه، مولاك على شأن لا تزكك انما
المعرضين يا عظام ان اذكرا كنت حاضر لدى العرش وسمعت ما تكلم به لسان العظيمة في مقام
المجود ان اشكر الله ما بديك ودفعتك على هذا الامر الذي اظهر نطقك الاشياء الملك لله
مالك الغيب و المشهود طوبى النفس نبت ما عذبا و تحركت بأرادة الله مالك الملوك انا
ندع الحق الى الاقبح الاعلى ونوصيهما بعلمنا نازل في لوجي المحفوظ البها عليك وعلى الذين شرخوا ۲۰ على ملك
من البحر الا عظم بالبحر المحبوب يا حمدي ان استمع نداي انه ارتفع من مقره حتى يهبط بك التذآ
الى مقام لا تزكك شرفنا الدنيا ولا تحبك حجابات الغافلين طوبى لك ولايك قد شرفه العظم
باقباله وخصوه اذا عرض عن الوجود اكثر العباد كذلك ذكرناك فضلا من عندنا لكون من ان كرين
يا على قلب عكر ان اشهد بان الله قبل خلق الاشياء انه لا اله الا انا انفقوا الرحم لعراة سرف تقنى
الدنيا و ما فيها من الملوك والملوك والغنى والفسادك وبعثت لك نازل من على الاعلى في هذا المقام الكريم
ان افرح بكرى اياك ثم اشكر ربك با نزل لك ما شرح به صدر المقربين تنك بجل الفضل و تشبث
بذوال رحمة ربك وقل سلك يا سلطان العالم واطهار بالاسم العظيم بان كتب الى ما كتبه لانك
الذين ما نسيتهم زخارف الدنيا عن النظر الى افعالك اربابنا بكريم وانا القائم لدى باب جودك
اسلك بان لا تخشيتي مما عندك انك انت الله رب العرش العظيم انا نذكر في هذا المقام من سعي بوجوه
الذي قبل الى وجهي واكن باي اتي و فاجزائي اذا عرض على الكفر حتى كذلك يذكر الله من ارادة في يوم
فيه اعرض عنه كل جبار عنيد قد ذكرناك في هذا اللوح الذي لا يباد له شئ في الارض لئلا ينك
ربك ان يخبر لا تخشيتي اشارات القوم ولا اعراض الذين اعرضوا عن مراطبي المستقيم سوف ياخذتم به

عدا من عنده ويرفع السماء الذين انوار اذ اتى سلطان بين انا نصيكم بالاستقامة الكبرى و بما انزلنا
في كتابه العظيم سوف يطوى بساط الارض ومن عليها و سعى الملك لله رب العالمين يا ايها
الطارق في هوائى يبلغ آيات ربك انما تقر بهم الى الفرد الخبير و توهم على ما كانوا عليه و تقسيم كوثر
البيان باسمى البديع كذلك بطلت الامطار و اجبت البحار باذن ربك القدير انا ذكره جبارا
واجناسا الذين ما ذكرت اسمهم في كتابك و بشرهم بفضل الله و رحمة و كبر على وجوههم من هذا
البحر العظيم فاسئل الله بان يوفهم و يهديهم على ما يحبون و يعلمهم من الرحمن و تذكر ما الى التالى
امن بالله و آياته و شرين رحيم الوحي الذي عطاها ان ربك لهو الغفور الرحيم انخى الحمد لله
اجاى الهى در ان ارض بايات برينه منعه الهية نازل شدند قدر اين نعمت عظمى ايدانند اگر كشت حجاب خود
و مقام ظاهر گردد كل بايد شوند و جميع من على الارض در كل كلمه واحد داخل گردند يا محبوب نوادى
الكرابل ارض كن غافل و خبر از جاني نزارند و نفوسى هم كه فى الجحيم عارف شده اند و از بحر عرفان نوشيده اند
آن نفوس هم با نچه سر از ابروم الهى است قيام نموده اند الا من شاء الله ربك در ابل بيان ما خفيه فرما
با انكه خود را از اعلی الخلق مى شنوند چنين مرتبه از ساير مذايب است تر شا بده ميشوند بعضى بستاند
استدلال کرده اند و از مالک آن محروم شده اند بيان تنك حسته اند و از منقود بيان نازل
مع انكه فقط بيان روح ما سواه فداه در باب ثامن عشر از واحد ثالث ميفرمايند قوله جل و عز چه كسى
عالم بظهورست غير الله هر وقت شود بايد كل تصديق منقطة حقيقت نمايند و شكرا كنى بجا آورند و بخشن
ميفرمايند جمع بيان بشا به خاتم است در انگشت مبارك او و در مقامى ميفرمايند جمع بيان
و قد ايت از اوراق جنت او مع ذلك اين قوم جابل بوجه صرف اکتفا نموده اند و از نطق يقين

مخبر باده اند خضوع و خشوع و فنا و نیستی نقطه بیان واضح و مشهود است میفرماید و نموده است از اینکه بعضی
 در بیان آنچه در بیان است معروف شود در اینجا مبارکه که از مطلع بیان نقطه بیان روح من فی الامکان فداء
 نه هر شے تفکر فرماید و این همان کلمه است که این فانی بناستی در اول خطبه ذکر کرده و این کلمه مبارکه
 جوهر کل بیان است بشهادت خود نقطه قوله عزوجل و قد کتبت جوهره فی ذکره و هو انه لا یستشار
 باشارتی و لا یاتزل فی البیان علی و عزتة تکلمه عند الله اکبر عن عباده من علی الارض او جوهر
 کل العبادة یعنی الی ذلک فعلی ما قدرت الله فاعرف من نظیره الله فانه اجل و اعلی من ان یکون معروفا
 بدون او مستثیرا یا ثابرة تعلقه و اننی انا اول عبده قد استبرأ و اخذت من الجار صدائق جنته عرفانه حدائق
 کتب علی و عزتة هوانی لا اله الا هو کل بکبره قائمون انھی و یخین میفرماید قوله جل و عز ثم اعلم
 ان فی ذلک الیوم لم یکن معروفا غیر الله و لا معبود الا الایاه و لا موصوفا سواه و لا محبوا دونه و لا معصودا غیره
 انھی و این فقره مبارکه مطابق است با آنچه در ذکر این طور را ^{عظیم} در کتب قبل نازل شده مع ذلک
 این هیچ رفاع که خود را بیان نسبت میدهند اراده نموده اند سراج الهی را با باریج مشتبه کنند بنامش
 نمایند افت لهم و لو فائهم سبحان الله این قوم غافل استدلال مینمایند بموصوات قبل و بصند نزار
 جیل و مکر تشبیه نموده اند که شاید نفسی از صراط مستقیم منح نمایند ای کاش در آنچه دعوی میکنند صادق باشند
 از جمله میرزا احمد که مانی چند عریضه نژاد باحت اقدس رسیده و بعد که تپای بزبان گوئی گذاشت چون
 مقبول نیفتاد با عرض قیام نمود و بعد از چندی عرایض متعدده که سخن بتوبه و استغفار بود از او رسید
 و بعضی هم توسط نمودند مع ذلک مجددا در این ایام قیام نمود و مطلع نفاق پیوست در مدینه کبیره ^{بنفاق} بوده
 از قرار صریح نظر با محال شنیده و اقوال مختلفه از اهل هم طرد شد باری چون او و امثال او یافت میشوند لذا

این بیانات ذکر شده تا دست زما مطلع نماید که شاید بحق استقامت فائز شوند و از امثال این نموس موهوم
 ممنوع گردند آنهمدی منشا الی صراطه المستقیم در کتاب اقدس این آیه مبارکه نازل قوله جل کبریا ^{الایات}
 الکاف و الکرار انما نراک علی الایة است و نری منک الا اطلع به احد الا الله العلیم الخیر و سجد بایز منک
 فی سر السر خندا علم کل شی فی لوح بین انھی داین آیه مبارکه در کتاب اقدس وقتی نازل شد که اسم احرم
 در ظاهر مذکور نبود لیسئل انحامدم رب بان حفظ عباده الضعفا عن هولک انما هو المقدر المستدر
 این نفس عبیده بسیار متلون دیده میشود گاهی ثابت و مستغفر و گاهی خائن و متعد و لکن این روزها
 بزرگ دیگر در آمده با منافق متفق و با موافق اهل رذوق مینماید الا نسمة الله علی العزم الکابین
 یا حبیب نوادی ایامثال این نفوس بر تفسیرات و اختلافات و انقلابات دنیا مطلع شده اند
 دنیایی مینشند چگونه میگردند مع انکه در کل میان از کل اشیا ندای فنا اصفا مینماید و آثار فراق نشان
 میکند باز هفت مینماید و با تورات نالایقه مشغول میگردد و با همایک فرش الی الابد باقی دینمیده است عالی
 میشود نذا بر چند تم است جمع اشیا مع انکه با محال صمت و سکوت مشاهد میشوند و لکن اهل صحیح
 ندای اشیا نرا در اک مینماید که در هر صحن اشیا نرا بعضی تغییر و تبدیل خود متذکر مینماید و پند میدهد بر صح را
 ظهور طلوع و اشتراق است و شام را غروب و افول از جمیع جهات ندامت قطع و لکن آذان و غیره
 و در هر محل و مکان آثار آیه موجود و لکن بصر مفقود از حق بصره هزار لسان سالتم و عرض مینمایم
 عباد خود را مؤید فرماید بر آنچه تفسیر ایشان در اوست قسم بر تیرم عظم که اگر فی الجمله تخلیه نمایند و
 تضرع کنند از در دایای غفلون و اود نام نجات داده بجزگاه دست یکتا کشند سخن
 بسیار و ایام ایام گفتار و لکن در دست کیاب نشاء الله امیدوارم که نجیب در دست یابند و گویید

آنچه گفتی است خدمت جنابین جنیل علیه بهاء الله الاهی عرض نمایم تا وقت باقی و فرصت باقی
 و بسک باقی دلان باقی انشاء الله بگویند آنچه را یاد می باشد و باقی هدایت نماید دستخط عالی که
 باسم این خادم فانی بود موعظی بخش میاکل الفاظ و فرخ بخش عالم احزان آمد و بعد از قرأت در ساحت تقدس
 اش عرض شد هذا ما نطق به ان العظمی فی الجواب قوله عزکربایه صادق در آنچه ذکر نموده اند چه
 اگر اخبار حرکت ایشان متواتر نیز سیدالبتیه باسم ایشان نازل می شد آنچه در ملکوت مشیت الهی معلوق است
 انشاء الله در کل احوال مؤید باشند بزرگروشنای حق و ناطق باشند با آنچه لایق و سرزاد در این روز
 پیرو زاست البها علیه من لدن عزیز حکیم انھی عرض دیگر که دستخط دیگر آنچه خوب رسید در فرم
 داشته بودید که در بیست جناب تا میرزا ع بن و عید ۱۶۶۷ جمعی از دوستان الهی در آنحضرت حاضر و
 بذکر منظر کبریا ناطق این مراتب هم بساحت امن قدس انرا همی عرض شد و اینجایات عالیات از سما مشیت
 نازل قوله عزکربایه شهد الله ان لا اله الا هو الذي استوی على عرش العلی ان الله الذي شهدت له کتاب العالم
 وقصد شطره رسل الامم و انه لهو الذي ظهر كل سمر صون وكل امر حکیم انه یزک العین والباء و بشیرة فیضال
 و رحمة لیفرح و یكون من الشاکرین انما اردناه و ذکرنا بینه الذي فی ارتفع ذکر الله العلی العظیم یا و رقا
 امریکه از برای او بردام ملک و ملکوت الهی باقی خواهد ماند انرا غیبتی است که از قلم اعلی در باره
 او جاری شده و در صحیفه حمر اثبت گشته انشاء الله بحفظ آن مؤید شود عالم را شئونات مکرره
 دنیا بیره نموده و از طراوت و صفای لطافت منع کرده انشاء الله بعبایت حق فائزند و بحسب مشیت
 منسک بشیره من قبلی و ذکره بما یبغنی لایام ربک العظیم انیر البها علیه و علی ائمه من لدن غفور حکیم
 انما ذکر فی هذا المقام من نسبی بالالف و احاء الذي امن بالله المهرین القیوم انه بمن اقبل الی الافق الاصل

و اجاب مولاه اذ ارتفع النداء من مناد اکبریم قد زینا رأسه باجیل الایمان و قبیه بطراز العرفان ان رب
 الرحمن لهو العزیز الرحیم انما نصیبک بالانستقامه الکبری فی هذا الامر الذي بزلت اقدام الوری الذین
 بنذو ایشاق الله عن دراهم و اخذوا ما امر و ابر من لدن عالم یسید ان اعلی ما امرناک فی کتاب و
 قل لک الحمد یا من عرفنی مطلع ایتاک و مخزن سرراک استسک ان توفقی عنی ما یغنی لربک العزیز
 البرج انما نصیبک الذین آمنوا بتعوی الله العظیم حکیم و حضرتدی الوجود کتاکت و کان ذی ذکر
 اجابی انما ذکرناک و ایاهم فضلاً من عندهما و ارسلناه الیک بید من نسبی تجو قبل علی اذ فرزت و
 زرت قل لک الحمد یا ایها المظلوم الغریب ان اجعل یذکر عندی لخلیل الذی سمع و اجاب مولاه
 القدیوم انت الذي اقبلت الی البحر الاظم بعد اعراض الامم و شربت حتى المنجوم باسمی العوی الامین
 قل یا اجبا الرحمن فی البلدان تالله ان الرحمن یوحی و یدبر و یکنانی طوبی لمن تقرب و شرب
 منه بذکر می یجیل یا خلیل ان افرح به ان الله کرا لا عظم انه لا فاد کوز العالم یشهد بکتابک العظیم
 فی هذا المقام العظیم هذا مقام فیض تسلی کل نبی و نافع کل رسول و قصد کل مقصود و نزل کل روح امین
 طوبی لسمع سمع ندائی و نفس قامت علی خدتها و رها انستدر لتسیر انھی و در مقام دیگر ذکر فرمود
 بودید که در محل آقا میرزا غلام علی ابن جناب ذبیح و آقا یوسف علیهم بهاء الله جمعی از دوستان الهی
 حاضرند و بذکر دوست ناطق این تفصیل هم در پیشگاه حضور عرض شد ذکر جناب آقا میرزا غلام علی
 و جناب آقا یوسف و بعضی دیگر در تعداد نفوس مطهره مجتهد در بیت جناب حاجی آقا محمد علیه و علیهم السلام
 شده و مخصوص سایرین در این مقام از ملکوت مشیت نازل اگر نفسی در فضل و غایت هجرت حق مشاهده
 نماید فی تحقیقه متخیر می شود یا چیزی و محبوبی بعد از نظر که وقت نوم و راحت جمال قدم تل جلالت است

ابن عبد حاضر دستخطهای آنجناب را واحد بعد واحد حسب الامر مجتهداً عرض نمود و جواب از ملکوت
 غایت نازل و نسبت به ربیک از اسماء مذکوره در کتاب آنجناب شرف فضل مشرق و لاج روح العالم
 لفضله القدره فی الحقیقه انان تمیز می نمود یعنی ان نغرض و نقول لک الحمد یا ابر الکرم و لک الفضل
 یا فضل القیم و لک الرحمه یا ارحم السموات و الارضین و اینکه مرقوم فرموده بودید که در
 بیت ابن مذکور جناب آقا س و سایرین علیهم سبأ الله حاضر بودند بعد از عرض این آیه مبارکه
 از اسماء غایت رحمانیه نازل هو المبین العظیم اق س ان افصح بلایه ذکر المظلوم
 فی هذا المقام الذی جعله الله مطلع آياته الكبرى و مصدر امره العظیم اتانوصیک بالکلمة فی
 کل الاحوال و ان ترک بما ینبئ للانسان فی هذا الیوم البدیع قد سمعنا ذک انک اجبتناک و
 رأینا اقبالک اقبلنا الیک لشکر ربک المعطى الکرم لا تنظر الی الدنایا و تسو تنها فکتر
 فی القرون الاولى و کن من المتفرین قل سبحانک یا معصود العالم و الظاهر بالاسم اعظم
 استک بالکلمة اتی بهانفخ فی الصور و ظهر یوم التنور بان تجعلنی ثابراً مستقیماً علی امرک
 انک انت المقدر علی انشاء و فی قبضتک ملکوت الاسماء لا اله الا انت العزیز المنیع ابر
 قدر لی ما قدرته لا و لیاک ثم انزل من سما فضلتک یا یجعلنی منقطعاً عن دوائکم انک
 انت الفضال الرحیم اتان ذکر الابد الذی ذکر اسمہ فی منظر الله المبین القیوم لیبرح
 و لیشکره الذی خلقه و ایده علی عرفان هذا الامر المحتم الذی به ظهر الفرح الاکبر بین البشر و
 نطقت الاشیاء الملك لله العزیز الودود ایاک ان یمنعک شیء عن الله تنسک بحبل المفضل و
 تشبث بازیال رحمة ربک العفور اتان ذکرناک فضلاً من عندنا اذ افرزت به قل لک الحمد یا

مالک الوجود یا یاربنا الطاری فی هواء محبته مالک الاسماء بشره الشیر قبل محمد و ذکره بآیات
 ربیه لیفزع بظهور غایه مولاہ الکریم قد ذکرنا کل الاسماء فضلاً من عندنا و نذکر ان الذین قاموا و قالوا
 لیسیتک بالاله العلیین طوبی لمن فاز بانما رشجرة قلمی الاعلی ان من اهل الیقین فی کتب سبین
 قل سبحانک یا فالق الحبه و بارئ النسمه اسسک بالاسم الذی به انجذب البریه و نادى الروح
 فی البریه بان تجعلنی من الذین امنتم شئون عن اسمک المکنون الذی میثی فی هذا الحین و یرع کل
 الی الله ربنا العالمین یا محمد قبل نبی قد ذکر ذکرک لادی المظلوم و ذکرک بیات لا یقوم معها
 ما کان و ما یكون و لا یعاد لیسئ عاقبت من الحاف و التون اتنی السجین ذکرک و الذین امنوا بان
 القیوم ان اذکر ربک بما عنک صراطه و انزل لک بافح به عرف القیوم فی مقامک الغیب الشهور
 فاسئل الله ان یحبک ستماً علی هذا الامر و قویاً باسمه المقدر العزیز البرهء المشرق من افق البقاء علی
 ان الذین فازوا بذکر الله فاطر السماء و هم فوا بما نطق به ان القدم الله لا اله الا انا العزیز الودود
 و نذکر من کان آخر و درو علیکم ان ربک له العزیز الودود انه یحب عباده و ینکرکم فی الشیء و
 الاشرار طوبی لقاصد قصده و لناطق نطق بذكره و لوجه توجیه الیه و لقلب فارز بنور الشرفان
 انما کبر من هذا المقام علی الذین آمنوا بالله منزل آیات انخى الحمد سمره بعد مره در دستک
 الی که در ان ارض ساکنند بنیایات لانهایات الهیه فایر شدند انیعبد فانی خدمت کن کبیر و
 سلام هر دو سید ارد و عرض میناید این آیاتی است که جمیع انبیا در سل الکی منتظران بوده اند
 لهذا باید بهمت تمام بگذرند تا قیام و آنجوب باید بسج باجکست وصیت نمایند چه که این از امر
 حکم متعین الکی است که در کتاب نازل شده از هر نفسی مطئن نشوند و بر هر چشمی لسانی گزینند

عرضه نمایند بکمال غنفت و محبت و مدارا با بنس رخسار کنند مگر در شب این کلمات از آن نازل آیت
استماع شد میفرمودند امروز اعمال حسنه و اخلاق مرضیه ببلوغ امر آمده است اشک را دستار امید چنان است که
جمع موقوف ثمنه آنچه خداوند مقبول است و اینکه در باره طاعتی باغی عبید است ثانی و ظلم و تعدی او
مردم داشتید سبب هم و غم گردید لعن الله تا آفتاب عدل خلفت سحاب ظلم است اشک این امور
در عالم واقع شده و میشود عدل بشا بر عهد لیبی شایسته بود که در خلل بوم ظلم مبتلا گشته اگر چه ظلم آن
ظالم از حد و حصر و بیان گذشته است و لکن درست که مشاهده میشود خلق این زمان سخت و سزا دارند چه که
اعظم از آن را در باره اهل حق اجرا نموده اند آنچه بشاید و گواهد است که در اکثری از اوراق و الواح جمیع
عباد از زلف و ذریع و جدال و قو آشش نمی فرموده اند مگر در آنجا که وارد شد آنچه وارد شد
اخوی جناب تا سید حسین حرف جی علیه من کل ببار اهباه یازده ساله بودند که رأس او را ظالم میباید
بگلرله توب برداشت در بعضی اماکن وارد آوردند آنچه را که قسم از ذکرش عاجز است از حق سست
می نامیم که ناس را با انصاف فایز فرمایند در ناز ظلمیکه در ارض صاد شتعل شد تفکر فرمایند دو فرزند
رسول را بدون سبب و جهت محض زخارف فایزه در راهم محدود شده شمسید نوزده الاله الله علیه علی القوم
الظالمین و اگر از آن ظلم با مثال آنچه بی بهره شده گفتا شود بسیار خوب است و لکن ملاحظه میشود
مراثت آن اعمال و سزای آن از بعد بعضی بارها هرگز در اسسه تعالی بن یوسف عباد بالوجه الیه
چه اگر بتوبه فایز شوند جمیع امور اصلاح میشود از لهو الغفور الکریم آنچه عرض شود از آیات نمره ادراک
شده استغفر الله العظیم انه هو المدرک العدم الخیر آنچه در کتاب الکی از ظم اعلی جاری شده طاهر
شده و خواهد شد و در کتاب ستم بعضی اشارات است سوف لیظهر ما انجری فی کتابه العظیم

در این طور اعظم اخبار به بحال تصریح بیان شده طوبی للمارین زیاده از این صبارت نیتوان نمود الا بعد
ربنا العالین و در این حادثه جدیده آنچه بر دوستان دارد شد و جنت را نیکه با ایشان رسید البته که در
خواهد شد بخوا کل و اتم در بر حال ریح باد وستان الهی است بفرنیسکه موجود است با ایم الله و
عرفان او فائز و بفرنیسکه شربت شهادت آشامید در فریق اعلی بحال فرج و انبساط میشود و اگر
اقل من آن کسی مقام شهادت بر عالیا نخی نماید کل را متوجه مقرر شده مشاهده نماید
حال ناس پرشده بلکه مرده اند حرکاتشان مثل حرکات صوری مشاهده میشود که برکت میفرزند گمان است
بجول بند میشود گاهی بی مجول بزین میخورد و جمیع این حرکات من غیر شرفی است اگر چه
حال جمیع غافله و قدر دوستان الهی از ابصار و عیون مستور و لکن از اجاب المیقات لیظهر
ماهو استور این فرد بسیار مناسب است که از قبل گفته اند باش تا کل مینی آنها را که امروز جز
باش تا کل مینی آنها را که امروزند خار دوستان الهی که بر ما ثابتند نباید از خسارتی که ایشان
رسیده محزون باشند بلکه باید بحال فرج و سرور مشاهده شوند و یقین بدانند که ایشان از
اهل ریحند در جمیع احوال ایگاش این عبیدم از شریقی که دوستان آشامید و همت می برد و از
خسارت اهم نفسی میداشت اکثر امور بر ابراهیم استور است لو کشف الخطایری لارض خیر
الارض عرض دیگر آنکه اگر در ارسال مرایق تا خیری رود این نظر کبریت اشغال این مانی است
و چه دیگر مکن نه خود آنچه خوب باشد و گواهند لذا باید عند فایز پذیرند و غمنا نمایند آن ربنا الرحمن
لهو الغفور العلطوف و خدمت جناب حاجی میرزا ابوالحسن علیه بهاء الله چون از قبل اینسانی
چیزی ستر فرض داشت لذا مصدق نشد در هر جا هستند در نقل رحمت و عنایت حق باشند

اذن توجه باین ارض خواسته بودند اذن عنایت شد انشاء الله موفق شونز با آنچه خواسته اند
عرض دیگر آنکه بعد از نزول آیات بوکالت آنجورب اینجور باریت و طواف فائز شد و
لدی العرش مقبول افتاد احمد و اشکره علی فضل و رحمت و عنایت و جوده و کرم و عطایه
عرض دیگر حضرت غضن الله الاظم حضرت غضن الله الاکبر روحی و ذاتی و کینونی تراب
تحت اقدامها الفداء آنجورب را بیدایع ذکر ذاکر و تکبیر المنع اقدس ابی کبیر الهی علی خضرک
و علی من سعک و علی احبائه الله الذین سموا و اجابوا خ ادم فی ۱۱ صفر ۱۲۹۸

متابله شد بنفشه حضرت

ت محبوب حقیقی جناب ورقا علیه حبیب الله الابهی ملاحظه فرمایند
بسم ربنا الامنح الاقدس السقی الابهی

بنده احد فرج الهی بعد از شدت رسید یا محبوب فوادی شدت وقتی بود که لامر الله درین بود
خدا ای واحد شاد بر حال و گواه اینمقال که در سبب لیالی و آیام اینجور بدون سلاح با عساکر محرم
و غموم مجادله مینمود تا آنکه یومی از آیام لوحی مخصوص حضرت افان جناب الف و حاحله من کل بهار ابها
از سگاسیت رحمانی نازل قلب و جان را بنه بطراز سردترین فرمود چه که عرف سگاسی آنجورب
و نجات از جنس از آن لوح المنع اقدس متصنوع بود بعضی از دستخطهای آنجورب را دوستان ارباب
داشتند از هر یک ثمر روح اینفانی متبسم و سبب متقا عرش من لایعرب عن علمه من شیء عرض
یشد اشراقات شمس عنایت از افق فضل مشهور معلوم استیجاب بذکر اینفانی نه مدد از افسوس
که لیالی و آیام گذشته که باب لفظ مسدود و لکن امیدست که از فضل حق بجمله از نسیه باب

مفوح شود و جواب دستخطهای سابق عرض در سال گردد سبب توقف در این آیام اگر اربع
مشتبه نفوس مشرکه فی الحکمه در این ارض هم مرور نموده بشارت کبری ای که در آیامی که آنجورب جان
در بحن اصغمان تشریف داشتند یک لوح المنع اقدس که بدل و مشر و ناطق بر مخلوقیت آن
مجرب است نازل حسب الامر ارسال نشد چه که لسان عظمت باین کلمه مبارکه ناطق یا بعد حاضر
حفظ نما و بعد از خلاصی ارسال دار و لکن ذکر آنجورب یلما و نههار ابوده در این جن
حسب الامر قصد سلطان معارج نموده الی ان حضرت تلقاء الوجه و نطق لسان العظمه بنده
الکلمه العلیی قوله جل بینه هو الذاکر العلیم یا ورقا غن علی دوحه الذاکر و الشاکر
باسم یکت الکت الالهی و بشر الناس بعنایة الله العیز الحمید ان شردته من الصبیان
ارادوا ان یطفئوا نور الله بعبودة جنودهم و مدافهم و سیوفهم اناسل الله بان یجدهم بائمه
القوی الغالب القیدر قل یا مشرک الا و یا ایاکم ان تسمو لکم الاعداء لکم ان تفوضوا امورکم
الی الله انه یأخذ الظالمین بحماضهم من قبل و جعلهم عبرة للمتفرین قل ایاکم ان تمنکم شرکاتکم
عن الحق الذی اتی بکرات البیان و دعا کل الی الله الفرد الخبیر یا نفوس خالده عبرت
نیگیرند از آنچه از قبل واقع شد کدام ظالم از ظلم خود بخیزی رسید کل در خسارت بود و
مسد لکت دغان کبر و غرور عیون را از شدت انوار عدل محروم نموده یقولون مالایشرون
و یعملون یا بتر منکم کل ذی عدل و کل ذی انصاف و کل ذی بصیر و کل ذی علم قسم بربان
رحمن که عنقریب نفوس ظالمه بر خسارت خود واقف شوند و بصیرت باهرش برده نمایند ان یکت
لهو الخیر الصادق الایمن بگوای و دوستان باستید بر صراط مستقیم تا نیکو نجات یابند

تحریرتکم

باین خلق متوجه شود هر امری بشاقم و از برای شایسته و زینطور تمام این باروح مساوه نداده نظر کنید
 چه مقدار از نفوس که بشاتت و در و لعن ناطق بودند و از برای آن جمعی از صحابه تواتر سجد می نمودند و بعد آن
 ضیق و تنگی و شدت و سختی و وسعت کامله در خاطر عظیم تبدیل شد در اینطور عظیم خلق قبل از این عالمین را مهلت
 نداده و نمیدادند که و با این شدید باید در حسیب احوال بگفت و تدبیر به نینج امر الکی مشغول باشید دنیا
 قابل ملاحظه و مشاهده نبوده و نیست تا چه رسد توجیه و تفسیر با و در هر صورت موت میرسد لعمریه با هم
 حق و حجت در شمار خدا صد هزار بار شهادت از سایر اقسام موت ترجیح دارد و این حکم ظاهر است
 که گفته می شود و لکن در ارباب بجز زندگانی بشادتی نیسیدتالی معاد نموده و ننماید چه که شهادت نینماید
 دارای صفات باقیه و حیوة دائمه و زندگی سرمدیه بوده است این مقام را شرح بی پایان الامر بدیهه
 مالک الادیان نفوس مرتبی لازم دارند و معلوم و ندانند که باید انجناب و ربانی و آیام اشجار صلیقه بیازا
 از آن حیوان ستایه نمایند و تربیت کنند تا با ثمار بدیهه منیع حسیه فائز شوند می سنده او ازید جمیع نامس ما
 از فساد و نزاع و جدال و اعمال مردوده منع نمودیم ظلم ظالمین و اعتساف خالفین را عمل فرمودیم
 معذکات این خلق بی شعور دست برداشتند و غفلت بقامی رسیده اگر مقتدر قیوم نفوس یک
 مدینه اندام نماید و یک نفر را لاجل تکلیف باقی گذارد آن یک نفر هم بمخالفت قیام نماید نظر بجزای
 اعمال شستیه این دیار قریب یک کرد نفوس از میان رفت معذکات احدی تسبیح شد و با وفق
 اعلی توبه نمود قیل ما جوم اتقوا الله ولا تبوا بسبل المفسدین قوموا عن رقد الغفلة والروی
 ثم اذکروا ما و روی الاعداء و لا تكونوا من الغافلین قل لیس الارقاء و الصادق و الحکام
 عنکم بعید قد اخذهم الله بقبر من عنده و جعلهم عبرة لئن ظنرین انشأ الله بتوت حکم الکتبه و

ایادی قویه باطنیه نفوس غافله را با وفق احدیه راه نمایند و هدایت کنند اهلها المشرق من افق
 سما افضل علیک و علی من معک و علی الذین ما منستم حجبات القوم عن الله رب العالمین سخته
 یا محبوب فزادی گمان خادم آنکه در عالم تربیت نفوسی یافت شده اند که فی الحجه ادراک مینمایند
 آنچه را که در اینطور عظیم مقصود است حال معلوم شد که اگر صد هزار عالم با تهار رسد خلق در ابتدا آن شدند
 گو یا هیچ ندیدند و هیچ نشنیده اند از قرار دستخط محبوب کرم معظم جناب علی قیل الکر علیه مبارک الله
 مالک القدر چند طبله از کتب و نوشتهجات بدست اعدا افتاد معذکات مرفی از آن را ادراک نمودند
 چه اگر ادراک میشدستقیم بین میداشتند که اینطور عظیم از برای رحمت است نه از برای سختی و از
 برای حیوة دائمه است نه از برای آن مع آنچه گفته اند و شنیده اند هنوز ثابت نشد که مقصود ظلم و
 فساد و نزاع و جدال نبوده و نیست حق شعور عطا فرماید و دوستان را هم توبه نماید از برای عمل
 با آنچه در کتاب نازل شده بلایای این گره را سبب سبب مختلفه بوده و نسبت آن بخارج و
 داخل راجع چه که بعضی از نفوس داخل نظر بغفلت و نادانی گفته اند آنچه را که سبب اضطراب نفوس
 شده و حال آنکه خود آن نفوس ستمات میدهند بر عدل و راستی اینطور عظیم آن انخادم
 بسئل الله بان یوفی کل علی الصدق الخالص انه علی کل قیوم جناب لا محمد علی و جیح علیه
 چندی قبل این شرط توبه نمودند و عرایض کثیره ازم ر و انجنجات و جهات اخری همراه داشتند
 جواب نازل و لکن نظر بگفت و اوامات ارض طابا نشان عنایت نشد چه که گمان میرفت
 بر مراد اشرار بر تیر عرض نمایند حال ارسال شد انجنوب ملاحظه فرمایند و ارسال دارند
 و اگر خود انجنوب هم با انجنجات توبه فرمایند خدا الله مجربست چه که نامس بسیار هستند در جمیع

و از برای
نه ضعیف

و الله اعلم

جہات حق توفیر فرماید کل را برقیام برادر و سبوت خرماید نفوس را که تمام ہمت بر بندگی قیام نمایند
 و اگر الواجہم ر و بعض جہات بخود جناب ملائکہ علی دادہ شود کہ برسانند بسیار محبوب است چہ کہ از
 ارض مقصود بجال عزن مرحمت نمودند یاخذہ الفرح بعد الخزن والرفاء بعد التذہ عرض میشود
 دستھا علی کہ بعد از خروج از جنس شام این فانی مرقوم و تاریخ آن بیستم شہری کچھ اعلام بود در آن
 اطمینان و جان را فرج بی پایان عطا نمود و بعد از اطلاق قصد مقام مالک ابداع نمودہ تمام در
 پیش حضور عرض شد ہذا مانطق بلان البیان اذکان محل الاحدیہ ستویا علی عرش العظمت
 قال جل کبریاہ و عظم بیانہ یاورقا یا ایہا ان ظرا لی الاقن الاعلی قدورد علیک
 فی سبیلی ماورد علی نفسی من طغاة عبادی و عصاة بریتی الذین لغتوا یشاتی و کسروا
 عہدی و بنذوا کتابی و جادلوا بآیاتی و عملوا ماناح برساکن ملکوتی و صاح اهل شایعہ
 انک لا تحزن ان ربک معک فی کل الاحوال و نصرک بالحق اذ اخرجت من السجن و جعلک
 قائما علی خدمتہ و مناطق ثنائک طوبی لک و یشائک انت الذی شدت درایت
 مر یا اعزاب ما کدرت برافدۃ الأبرار و سمعت ماناح بہ الاخیر انھی الحمد للہ شرفا
 شمر نایت فی الحقیقہ ثنائت کہ اهل ملائکہ علی متحرند چہ رسد باین عہد و اشالی او
 وقتی از اوقات لان عظمت باین کلمہ ناطق یا بعد حاضر بعد از توجہ و رقاب شرط از بایجا
 ہر خبری اورسید مقصود از ذکر این کلمہ کہ ذکر آن محبوب در ساحت امن اقد بر بند
 و ہست اگر بار بار جناب سی علیہ بہا را تہ مرقوم داشتید خود ایشان ہم آنچه
 واقف باحتیاجات رسال داشتند فی الحقیقہ بسیار خیرت کشیدہ و میکنند بیس نام

عیدہ ہای

ربہ بان بھفظہ و لکن ذکرشان در مراسلات شاید سبب توہم شود باین معنی کہ حضرت است
 دوستان بعضی مستند آنچه بشنوند ذکر نمایند بقسمیکہ خبر باعدا میرسد و شاید سبب فر نفوس
 مقدسہ گردد باری آنچه دشمن ارادہ نمود احد سہ ارادہ حق غیر آن بود ز غافلان غفم و اینکہ ذکر
 محبوب معظّم جناب قایم زنا سہ اللہ و ورقہ علیہما بہا اللہ الابی و ابن بیت علیہم بہا بہتہ
 و عنایتہ فرمودند کہ حبیب کمال محبت را نسبت با محبوب اظهار داشتند معلوم است آنچه عمل
 نمودہ اند فی الحقیقہ سرزادار بود یسل خادم بان بقدر لیم با ارادہ وانی بسیل اللہ بر تادرت من
 فی السموات و الارض اینکہ از نتایج سخن مرقوم داشتند سہا کھد ہر امری واقع شود و ہر
 ضرری بر او یا وارد وہان تبدیل شدہ و میزند جس در سبیلش علت حریت و نجات گشتہ
 پناہ سبب سخن آن محبوب آن نفوس ممدودہ حیات یافتند و بر ستاری ناز گشتند این است
 کہ گفتند کند تو گرد بردی اگر حفت و اگر طاق آید این مخصوص است باین امر چہ کہ ہر چہ وارد
 شدہ سبب اعلا کلمہ الہیہ گشتہ اشراق اللہ ان اشجار مغرورہ جدیدہ ہنرات بدینہ منیعہ
 فائز شوند اینکہ در بارہ عمل و دستور العمل ذکر فرمودند عرض شد حسب الامر انکہ آن محبوب در تا
 و اطراف گردش نمایند و در ہر محل وارد شوند بجامع بروند و در صد و تبلیغ برآیند و اگر توقف
 در ہر محلی زیاد نشود بہتر و مقبولتر است اسباب ہم اشراق اللہ فرامیآید از حق معظّم
 جمیع آن اطراف بانور عرفان خود منور فرماید و از بیانات آن محبوب نہا لہای لاطعی غرض
 شود و بقول الطیبہ فائز گردد دستخطی از قبیل آن محبوب ارسال داشتند ذکر اسامی کثیرہ
 در آن مذکور و از برای کل الواجہ بر نیہ منیعہ استہما نمودند حال اگر باید ارسال شود آن محبوب

اخبار فرمایند چه که در گذشت و در ارسال توفیق افتاد و این نظر بحسب آنچه خوب بوده
 و اینکه این عبدا در زاریت وکیل فرمودند در شب ۱۲ جمادی الاولی یک ساعت از شب گذشته
 بوکالت آنجانب استغاثی قصد مقصد اقصی نموده بزاریت فائز و سید احمد بطراز قبول هم
 مزین هینک آنحضرت کرم ولی چند لوح امانت حبیب کرم جناب قایم از اغایت عیبه ۶۶
 بوده رأس پاکت با سیم ایشان نوشته شده آنجوب بهر هم مصمت و اندک ایشان بر نشاند
 بسیار لازم است که ایشان برسد و همچنین یک پاکت با سیم جناب ماحمد علی عیبه که باید ایشان
 برسد حضرت غصه و الا عظم روحی و ذاتی و کسینتی از آب قدمه الفداء و غصین آخرین
 روحی بقدمه و ماحد الفداء بگیر میرسانند ^{بسیار} محمد میر خانی نجات عبادت فرمود شب در روز آخر
 جل جلاله فدای میطلبیدیم و از فضلش با اجابت مقرون گشت و همچنین اهل خبا عصمت و مبد
 بگیر میرسانند و میفرمایند آیام سخن متأسف بودیم و از حق جلالت عبادت نجات میطلبیدیم
 الحمد لله الذی وفی بوعده و شاکم بالحق و هو المقدر القدر و دیگر کلائقین طرأ اسلام بگیر
 میرسانند فی الحقیقه جمیع از سلامتی آنجوب سر گذشتند و بحال ابرتاج و انبساط مجد و
 شای محبوب عالمیان باطن تحریر اینغانی که باین مقام رسید باب دیگر مضموع و ذکر تازه مبروع
 و آن اینکه با کتی از آن شطر با سیم مخدوم کرم جناب ناظر عیبه بهار الله رسید و چون ایشان
 تشریف نه اشتند و این بنده را وکیل نموده بودند باذن و اجازه سر پاکت گوشه شد
 یک نامه از جناب م ح این مرفوع حضرت ع ب علیه ما بهار الله ملاحظه شد الحمد لله جلالت
 بحسب مکان از آن متضوع از حق تعالی شانه سائل و امل که ایشان را مؤید فرماید کاید اباه علی

الاستقامه علی بنا الامر العظیم ذکر کثیر ایشان منوط بعنایت آنجوب است اگر چه نامه ایشان
 بسم جناب ناظر عیبه بود و لکن تمام آن بذکر و شای حق جل جلاله مزین سیسل انحام ربه بان نظیر
 منزه ما یعنی لأمرة المتعین الغیر المنسج آنجوب با یسبوع راتذکر دارند و من لدی الحق جلالت
 وصیتت فرمایند این خلقت که گفته بشود شای جمال قدم است در آیام توقف در زوراء
 در اول ورود عراق حلا و معارف آن ارض نزدیک نیامدند چه که حرفهای سخنی از انجام
 آن ارض اصفا نموده بودند باری و ناماتی سبب سد و منح شده بود که خرق و کسر آن بنظر
 بسیار مشکل میبود و لکن شای حق جل جلاله بقسی بود که در مدت قلیله جمیع اعیان از غل و امرا
 و سایرین توجه نمودند امر بقای رسید که ابناء ملوک هم در آن ارض کمال خلوص را اظها فرمودند
 در کافینین علیه السلام مخصوصن باریت تشریف میبردند بجامع ام گاهی و در آیام مصیبت سیده
 الشهدا روح ما سواد فداه شای ظاهر که گویا آثار آن مصیبت کبری در یوم الله مبعوث شده
 انشاء الله کل مؤید شوند بر آنچه که سبب تذکره اقبال و توجه عبادت است و همچنین در پاکت
 مذکور عریضه و نامه های متعدده بود از جناب م ح قبل م و علیه بهار الله عریضه در رحمت اسخ
 اقدس اعلی عرض شد کمال عنایت اظهار فرمودند فی الحقیقه عریضه ایشان بنفسها ماضی و ذاکر و کاشف
 احوال جناب مرسل بود هر حرفی از آن بذکر محبوب عالمیان فائز و بهمش منادی انشاء الله
 در هر مین مشتعل تر مشاهده شوند از حق میطلبیم نار مجتیش را حفظ فرماید و بر نور استقامت و
 معرفشان سیر فرماید نفوس مشتعل فی الحقیقه سبب اشتغالند مخصوص اگر بصبر و سکون ظاهر شوند
 این بنده فانی خدمت ایشان بگیر و سلام میرساند و عرض مینماید هینک لکم در میان لکم قدو بودیم

صلوة الیوم و فرتم باسبغ عنده اکثر من علی الارض نشاء الله موفق باشند بتوفیقات الهی و مؤید باشند بر آنچه سبب اعلا رکبته است و نفوس مذکوره در نامه های ایشان هر یک بذکر حق جل جلاله فاخر گشتند این است آن نعمتی که کتب قبل بآن مرده داده

و نشاء الله نامه با نزد جناب ناظر عدیه ارسال میشود از حق جل جلاله در جمیع احوال توفیق میطلبم جناب محبوبی مشارایه دستور العلی در باره اهل خود مرقوم داشته بود و در آن دستور العمل بعد از اجازه و اذن بوده لذا آنچه خوب باید ایشانرا تأیید نماید بر عمل با آنچه مقرر نموده اند و اگر چیزی لازم باشد نهی بهر باب میرسد چه که کفیل دوستان حق جل جلاله بوده دست و خوب ادا میفرماید ان الله العفو الباذل الکریم و اما محبوب فراد جناب سعید علیه السلام در آن ایامی فی کفینه سبب اقبال و اشتغال آن مشغول نشاء الله بان بظهور مناهز فی کتابه المبین نشاء الله حکمت و بیان می نمایند که توفیق شدند باقبال رحمت و استقامت و توفیق بدو از لطف من فصور الله علیه ان لا یعاد فی فضل ما فی السموات و الارض یشهد بذلك کل منصف لاینسانی خدمت ایشان کبیر و سلام عرض نماید و از حق منبع از برای ایشان میطلبد آنچه را که از او جود او تعالی شانست و همچنین خدمت آقایان و دوستان آن ارض کبیر سرانم و عرض نمایم که قدر این ایام را بدانند و در جمیع احوال در صد آن باشند که تشنگان و اودی غفلت را بگردانانی بدایت نمایند و اسیران نفس دھوی را بجزود ذکر نجات بخشند و خلاص نمایند و کلام روز را خلقت از حد ننهد و کلام ابتدا را انتها نرسید کل در حرکت کنند نفس حرکت گواهی است بر سکون و کل ناخشنود و نفس نطق شاهد است بر صمت یعنی شغرتی که کل بیت ترابی راجع آتایه

و آتایه را چون لذا باید از سطوت ظالمان ممنوع نشوند نیت پاک و عمل ظاهر مخصوص است البروم بر حال و ابطال انصاف حقیقت و بیان در اینصورت اگر فرضی بر ایشان در سبیل دست وارد شود و در کام جان بشاید که فرخوان است متعبر خائف است و در آن راه چاره یک نشاء الله بحکمت میسک باشند و آنچه در کتاب الهی نازل گشت از مسموم و یوتیم کفینیشاء الله و الله العفو الالبین عرض دیگر مکتوبی اینجانب تمام محمد علی عدیه نوشته ایشان برسانند در باره اولی هم با ذکر شده که هر قسم آنچه خوب مصلحت دهند عمل فرمایند یا محبوب فرادای عالم مستعد مشاهده میشود در حسینی که کسکی حاصل است سبحان الله از این نفی و از این اثبات انشاء الله خلق بدیع نعمه لاشر کین باین دو ظاهر و با برده بودید اخرا اهد شد و لکن باید از دست خود نمانیم سعیدی بیچاره بدگفتند سعیدی از دست خویشین فریاد باری مختصر آن سبب فوضوا ارض لهما عیان محبت بوده اند خارج آنچه دیده و شنیده گفته و لکن ایشان گفته اند آنچه را که خود باور ندارند و سبب خوف شده اند خطا از راست نداشتند و لکن از حق جل جلاله سأل آل که اولیای دولت را الهام فرماید آنچه اراده مبارکش بوده و هست لعمریه اگر آگاه شوند بشتر دوست یکتا توبه نمایند در بر حال امید است که از شمال غنوزن بچین یقین توبه کنند و عارف شوند با آنچه که مقصود است و سبب و علت امن و امان است آنست که

لا اله الا هو العزیز المتان الهاء المشرق من افق البقار علی حضرتک و علی من مرتک بالعودة الوثقی و آمن بالله مولی الاخرة و الاولی خادم ۱۴۲۲ ج ۱
حیب روحانی جناب آقای میرزا مهدی علیه السلام را خداوند فرزند
مقاله
نفس که نماند

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلي الأبي

حصرات اسخ اقدس حضرت مجتبی رالین و سزات که او یاس را بنا بر شش ششم و بنویز نقش نمود
 بشایکه اعراض عباد و اغراض من فی البلاد آن را خاموش نمود و این را مانع نشد جل جلاله و عم نزاله و عظم شأن
 و لاله فیه سبحانک یا اله الأسما و فاطر السما تری و تعلم بانی ما اردت فی ذکر الازکر که ذکر الیک
 و ما یریدهم الا ما قدرت علیهم یجودک و عطا کنک و علم بعلم الیقین بانک تا کتبت لهم الا یا فیهم من عبادک
 بانک و یحییهم علامت امرک و رایت نصرک ارباب ایم جودک و کرک علی یقینم ایک و بر فیهم
 ما تجذب به افئدة خلقک انک انت المقدر الذی لا تصنعک شیوات العباد و لا تشکک فی صفاتک
 فی البلاد ارباب و فیهم بینک لیکر ذکرتک بالروح و الریحان و بالکلمة و البیان انک انت المقدر
 العزیز المنان و بعد نامه های انجیب کرم سید انجیلین ارض ارسال نموده و همچنین انجیلیم و صاد
 فرستادند لیکر هر یک کتابی بود پس در ذکر و شای حق جل جلاله و عرف نبوت و استقامت از آن
 متصووع در چین ایامیکه استقامت بشایه کبریت احمد کیاب لیکر بآن فائز شدند چه مقدار از
 عباد که ادعای محبت نمودند و عراض ساحت اقدس ارسال داشتند و در جواب هر یک بر مانی
 کامل و حقیقی بالغ ارسال شد مع ذلک بطین ذباب از زب لارباب محروم ماندند و بوبلا و سنجوبیکه
 ابد از این امر آگاه نبوده و نیستند از عظم ممنوع گشتند در یکی از الواح که از رقم فائق الاصبح نازل
 این آیه مبارکه بوده قوله تبارک و تعالی لا تری الخلق الا کخر المین الارض و ذر باجریم الا کطین اند باب
 امثال این نفوس قابل این ظهور عظمی که غیر الله را معدوم و مفقود مشاهده نمایند خراب شیبه
 هزاره رسیدند بظنون و او نام مشغول از صد اسلام خند نفسی باباسهای مدرس و گردنهای ضعیف

ذخرات و اسفات ظاہره بجان مردم بجا برفتند و در بر لبه که میرفتند طلب مقام خلوت نمودند
 لظهار سرد و نهور ستر و بعد ذکر آنچه در جالبقا و جالبسا و دوسه روایات کاذبه بجهول می نمودند و می
 سپردند و نام بجا برفتند و غافل از این ترویج است تا با لاف حظه بقای رسید که سبب شکست دم انهر شد و خجرت
 بی هیئت سیف و سنان ظاهر و حضرت مقصود وارد شد آنچه کسان قادر بر ذکر و فیهم قادر بر تحریر آن
 حال هم مثال آن نفوس ظاہره و با فضلال خلق در سر مشغول از اول ظهوری حین در بر لبه ای از
 آیات الهی رفقه آنچه که شش و ششند داشته معذک عباد و غافل و مجرب باری بعد از همه ادعای
 حزب قبل در یوم ظهور واضح و مبهرین شد که افسر اهل عالم و انظم و اجل اعراض با هم بوده اند مرسین
 بیان هم با تحزب اقد کرده اند سبحان الله غفقت بقای رسید که آنچه از چشم خود در نظر ظاهر بخایه
 و مخالف و بی ثر و اژدیده اند مجد و بان نمکنند باری این فادوم از حق می طلبد انصاف عطا فرماید
 بصیرت بخشد شاید عبادش مثل حزب قبل مجرب شوند و بزرگند و او نام مبتلا کردند آن ربابو
 المقدر العزیز العلام نامه آن حبیب کرم تلقاء و جدر شبی از لبها عرض شد و این کلمات عایست
 از کما مشیت مقصود عالمیان نزل قوله تبارک و تعالی هو انصر و هو الممین یا
 مهدی نامه است نزد مظلوم حاضر ندایت را شنیدیم و ذکر است با صفا فائز از حق می طلبیم آنچه را
 که سبب ارتقاء عظمی و ارتقاء نفوس ادلیات اگر عباد در عرض ده عیان محبت الهی بعد از انست
 و بر آنچه شایسته تکریم باشد کل از ما عذیم ما عند الله توبه کنند آیات بشایه هشتر نازل و جاری
 و بیانات از فاق زبر و الواح بشایه آفتاب لایح و مشرق معذک بعضی از اهل بیرون از آن معرض
 و غافل از این استار بوده و همچنین صبار و عبادش با بستر جلیل و صبر جلیل امر فرموده اگر بر این

تا ویم وارد شدی و یار ارکان ارض تکبیر برسان بگو یا ضرب الله در اعمال و اقوال ضرب
 قبل فکر نماید و در اثر اعمال آن خرب غافل تفرس کند که شاید از وقوع وحل ناعین محفوظ ماند
 از قبل و بعد این که مگر عیسا از قلم اعلی جاری و نازل لا تصدقوا کل قائل و لا تطعنوا من کواورد
 من اراد ان یعرفی له ان یظن انی یعنی و من یظن فی بعین غیر لی یعنی ادا و این مخصوص است
 باین ظهور سبحان الله بعضی از معضین بیان در ذکر الوهیت اعتراضها نموده اند و مقصودشان از این
 که القادس شبهه بوده در قیوب ضعفا معلوم میشود اهل فرقان آن انجماد و انجماد اعرف از زمین
 بیاند چه که آن خرب مع خسران و ضلالت کلماتی انا الله را از سره پذیرفته اند و از حق جل جلاله
 که فردا و احد از اول امر امام وجه علی و امر او فخرناظ هر دو قائم و ناطق از او این کلماتی پذیرند
 یا مهدی علیک بهائی بگو ای خفاهای عالم حضرت اعلی در اول بیان ذکر این مظلوم معین
 فرموده اند منیر باینده منطلق فی کل شأن انی انا الله لا اله الا انا الی اخر الایه لعمری اگر ذکر حضرت
 نبود این مظلوم باین کلماتی نمی نمود الا نزد عارفین بالیقین خود آن حضرت عند ذکر این ظهور میفرمایند
 اتنی انا اول العابدین بگو ای اهل بیان با نضاف نظر نماید و بیان فارسی اقراست کسیند شاید
 بقطره از بحر علم الهی فائز گردید و خود از ظنون و او نام ضرب قبل محفوظ دارید از اول امرالی
 حین بر این مظلوم وارد شده آنچه که شبهه و مثل بدشته و لکن از دعیان محبت ظاهر شده
 آنچه که سبب جنین قلب و اشتغال وجود است یا مهدی دوستان بر تندی را از قبل
 مظلوم ذکر نماید بقافا فائز شدی و نذار آشنیدی ز ما جیر اهل ضلال تو را از مشرق آیات
 الهی مطلع بنیات سمدانی منع نمود با صبح یقین خرق حجابات نمودی و بمشاهده و صفا و حضور

فائز گشتی در ارض تا ویم انا فی ارض و در آتش کیم را از قبل مظلوم ذکر نماید بگو طوبی لکم دنیا لکم مقام هر یک
 مشهود و ذکر هر یک سمع از حق میطلبیم شمارا مویز نماید بر آنچه که سبب علو امر اوست انا سمعناکم و دنیا
 اقبالکم و نامکم با تر ترفع بر مقامکم انا علی کل شیء قدير طوبی لعلوی ما اضعفت قوته جبارته ان ارض و غیرها
 و مقام انا اقدته شبها المراضین و اشارات المرین حق حضرت فرموده و غیر نماید من کان یتد
 کان الله افروجا بنزل لکم من قلی الا علی من قبل فی هذا الحین و قولوا یا اهل الاسماء و فاطر السماء شکک
 الاستقامه علی امرک و الروح و القیوت فی بناک العظیم الذی بارئته فرائض الاعم و حضرت ارکان
 العالم الا من اقدته غایتیک و ذراعی قدر تک لا اله الا انت المبین المقدر لعظیم حکیم
 اتنی از حق جل جلاله میطلبم او لیای خود را حفظ فرماید و تایید نماید تا بسمع و بصیر خود ببینند و بشنوند
 مثل ضرب قبل فریب نخورند و بوساوس خناسهای عالم که در سر سر شبها القا می نمایند و کجانشان
 آنکه خود عالماند و لغو ذبا لله حق غافل محجوب مانند ای کاش از اصل امر مطلع میشدند لا والله انهم
 فی جهنم سینه نسبه تعالی ان یوتیر عباده علی ما یبغی لایا سه انا علی کل شیء قدير ای که ذکر
 نمودند در قره باغ و در نفر موسوم بجای یوسف و جناب علامش علیهما بهاء الله از قریح عرفان
 آشنایده اند و در محبت الله ثابت و بنا عرفان مشتعل این مرتب امام وجه مقصود روح
 من فی القیوت الشهود فداء عرض شد و بشرت اصفا فائز گشت و دلوح امع اقدس اعلی حضور
 ایشان از شمار غایت منزل آیات نازل و ارسال شد یتد احمد هر یک فائز شد آنچه که
 سبب استگاری بدمی است امروز آفتاب غایت از افق سما فضل مشرق و لاج
 آنچه بر حق جل جلاله است انهار و اجار و آنچه بر ما جاد است تسلیم در رضا و حفظ عطایا خادم

در کل صین غایتش را مسکت بنمایند و فصلش را میطلبند تا کل از وسوسه های بلعین محفوظ ماند و
 بجل بیان مقصود عالیان تنگ جویند ان ربنا الرحمن بر التامع المحیب واته هو ابنا جابه
 بصیر البهار و الذکر و اشنا، علی خنا یکم و علی الذین آمنوا بالله ربنا و بکرم رب العرش و العزیز
 و مولی الاخرة و الاولی حق جل جلاله شد و گواید که این عبد لازل ذکر او لیا را دوست
 داشته و دردد و از او تقالی شانه نماید میطلبند و خود انجیب کرم بر کثرت تکریر انجیب
 مطلع و آگاهند از هر صفت میرسد و اکثر اوقات هم در حضور تکریر مشغول اند خدمت نایاب
 مقصود و آنکه اگر در امری تاخیر و یا تقویین رود این از عدم فرصت و وقت بوده و الا نور
 محبت و بار مودت از تسبیح ارکان ظاهر مشتمل له الحمد و الشنا و له العنایه و العطا
 لاله الا هو المفسر الواحد الغریز الهمید خ ادم فی ۲۴ شهر رب سنه
 سرد کرم جنابه میرزا ب عبد بهار به بجا نور و خضر فرید
 بسم الله الرحمن الرحیم

مقاله
 در مفسرین

المعرض من الخادم الفانی الی حضرتکم العالی و لوانی تا شرفت بخدمتکم فی الظاهر و لکن فی الباطن
 حرکتی عرف حکم و در تنی نفقه و دم الی ان تمت علی انظار خلوصی بخدمتکم و لوان ذکر لایق نشان من
 استنار با نور الالهوت و توبه الی الله مالکنا بکبروت نسل الله بان بیکم اسرا لأمه و بالحق
 بنانه بن نفقه و نسئله بان یؤتیکم لیطهرکم ما برتفع به امر الله فیا سواد و یطهر به الافاق انه ولی الذین
 و فوا بالمیثاق و توجیه الی الله فی یوم التلاق عرض این خادم فانی اگر در این آیام بحرینی
 جناب ن از عین ۶۶۰ ب محتاق رس فایز و چون از اوصاف حمید و شیم بر صیغه عالیه انحضرت ذکر فرمود

حرارت محبت لبانی ظاهرند که این عبد را بجزارت بر عرض این عریضه داشت از حق جل
 و عز سائل و اتم که مؤید فرمایند این عبد فانی را بزرگ اجای خود بشاید که نرود اردو لایق ایشان
 و همچنین رجا از کرم حق بوده که انجناب را موفق فرمایند با مورا یک سبب از کار باقیه ثابت باشد
 در ارض چه که آنچه ناس الیوم به آن مشغولند و افتخار می نمایند کل فانی و مدوم خواهد شد و آنچه باقی
 و ثابت خواهد ماند امری است که الیوم از نفوس مستقیمه ثابت را ساخته طاهر شود و آن امور طبع
 از کار عالم و مبد بیان حق خواهد شد سالها بود که ذکر آنحضرت استماع شده بود و لکن رسید
 بدست نیاید که این عبد بارت بر عریضه نماید الحمد لست این که از ذکر جناب شرایبه وسیله است
 آمد اگر چه سبب رحمت آنحضرت شد لذا امید غفور بود دست امید و ادم که نشاء الله همیشه
 نفعات مسکینه از رفوان بست آنحضرت بر این عبد در نماید و هرگز مقطوع نگردد انما الهما
 علی حضرتک و من معکم من اجاء الله خ ادم ۶۶۰ تا باشد

ت جناب حاجی ملا محمدی علیه بهاء الله من مفسرین حضرت
 بنام خداوند قادر توانا

تداذن مؤذن الله عن عین العرش ان الذین فازوا الیوم با اراده المحیوب اولککم هم
 الفائزون و الذین توجوا الی الافق الاصلی و انقطعوا عما بین الوری اولککم هم المحضون
 انشاء الله در کل حوال بنایات کتبه سرد و فایز پیشید بر شل انجناب لازم که کانی تده
 زهد را بر الفت و اتحاد اجای کسی مبذول دلرید و سراج حکمت و بیان من فی الامکان را
 بسیل سقیم و افق بین هدایت نماید بحر ضد حیوان موجود دشمن بود و لکن بمنس خانی

بیا بهشت متوجه مشغول قدرتم الامام علی شان را تا بوفانی ظهور الله و لقاء بعد الذی ظهر
 باحق فی هذا المقام المیزر فانظر فی قده عقولهم یعون الاسماء فی الصباح والمساء ویکرون الله
 فحقها بحق الا انهم من الصغیرین طوبی لمن نبذ ما عنده جعل مراده ما اراد الله رب العالمین
 ذکر ان اسم هذا الاسم الا عظم لیتنبهن ویوجهن الی الله الفرد البخیر انا ذکرناک فی سنین متواترة
 وارسن الیک عرف التیمیم من هذا المنظر المیزر ایکنه وحیش جدید ذکر نمود این امور لارال
 لدی العرش محبوب بوده انه یبارک علیکم فیما اردتموه فی رضاه انه ولی من ولاة لاله الا العزیز
 الکریم لا تحزن من شیء ان افرح بالفرح الا عظم وتوکل علی العزیز المیزر انا ذکرناک فی سنین متواترة
 المتقدرات الی العظیم المحیط کذکرناک رفته من لدنا ان ربک هو المیزر العظیم البها عینک
 وعلی الذین امنوا بالله وتوجهوا الی وجهه العزیز البسید معاذ الله نفس مغزیه

جناب عینت زبانه الله

الادرس الا عظم الاعلی

ذکر من لدنا من فاز با نور الوجه وکان فی امم الالواح من قلم الوهی مسطورا لیفزع بکر المسجون الیه
 ویطلق بثبات بالجملة کذکرناک کان الامر مقضیا طوبی لک بان تقسمت علی مرتبک واستضت
 من انوار اتی کانت من افق الفجر مشهورا هذا یوم تحرك فی کل شیء من نعمه الله وطی الموحد
 فی هواه کان بطراز الامیریا ثم طوبی لک بان اهدت کاس الفلاح من ید غیابة فالتق الا صباح
 وشریت منها باسم کان من افق السجین مرثیا هذا یوم ینبی کل نفس اذا سمع ندا الله مع ما سواه
 ویقول قبلت الیک یا مالک السماء اشد انک قد کننت علی کل شیء قدیرا ان الذین

توقفتوا الیوم اولک استواء الامام وکانوا عن شطر القرب بعیدا طوبی لمن فرق الاحجاب و
 ترک ما عند ان کس مقبلا الی افق کان با نور العرش مضیبا یا ایها الناظر الی الوجه نری
 علیک اشتغلا باقلام بعد الذی ارتفع صریر القلم الاعلی بن الارض وسماء ویکلمون
 بالهجوم اذ شرقت شمس التیمیم من مطلع اسم کان باحق عیدا سوف مع الله انارهم و
 یثبت ما اراد انه کان علی کل شیء حکما ان الذین دفوا بعهد الله ویمانته سوف یرضهم الله
 سلطان من عنده انه کان علی کل شیء محیط انا قدینا انفسنا فی سبیل الله ونزع کل
 من افق البلاد الی الله مالک السماء طوبی لنفسی قبلت ولوجه توجبه انه من اهل البرهان فی
 لوح کان بنجام العزیز نسل الله بان یؤیدک فی کل الاحوال وبقدر لک خیر الدنیا والآخره
 انه کان بعباده بصیرا انما البها عینک وعلی من معک من الذین هم اقبلوا الی الوجه وکانوا باسم

معروفه معاذ الله نفس مغزیه

این مجموعہ مبارکہ را بنده درگاه حضرت ولی امرت ارواح الیاس انفسدا استنسخ نمود تا کما کبریا ۱۶۱۴

سفر
 ۱ بدون عنوان خطاب با احمد در قافله با بن نغمه جان انرا ترنم
 قوله که کبریا (بده درقه انفرادی سخن علی بنان سدره البقا جان قدس علی ...
 ۲ بدون عنوان بزجات تسلیم علی طلبت باید در حق یا از اجاب
 ۳ بافتخار خست حیدر ظهور فخر از بحر خود دادک اعطا در حق مشایخ
 ۴ بدون عنوان بزجات طلبت باید در باره قاصدین لقا و جمال صدمت
 ۵ بعنوان نای جناب تا ختم نصیحت صحیح این در کتاب با ما در وقت آید

در جمیع علوم آیه ان را نفع بخش
 ۶ بدون عنوان خطاب به (احمد) با کلمات هر روز که گویا
 قوله عظیم سلطان «کلمات ترک است در با جناب نوشته است در خط کن تا از قریح
 کند بر قباچ نقشش مطهر شود»

۷ بدون عنوان (ذکر اول مجلس از نظیره است) همی قدس صدمت بن نغمه جان
 قوله صدمت «... بجان است همی قدس صدمت در کتب و در کتب خود همی قدس
 جمع کردن ما است مقامات قدس قرب زلف ابر و سدره انهم را از قلب سترند
 محرم نموند»

۸ بدون عنوان بیان نظره جان در خیران محمدین از
 ۹ بعنوان نای جناب میرزا احمد ظهور فخر از بر کمال علم در حق مشایخ
 چه انهم در فوای از شکر

صفحه نيز من هميشه با شجر جناب نيز احمد مالك ظهور با هم عينا ظهور قوله
 ۹ ... قد خسر الذين سوا من كثر نجران في امام الرحمن وفاض الذين اقبلوا اليه
 وشر با حق الرسل ...
 بدون عنوان شهادت قسم در حق يك از اجازت فرزند با مادر كهيه و قبل نام
 ۱۰ نفس نه الهيفه كذا الايام باين بيان ابرح صله ناطق قوله جبرانه
 ... كذا في ربه عمري لم يجد الا من نبت ما عند شيعه كذا الا الله كيرن ...
 ۱۱ بدون عنوان بيان منظر جهان در مراتب اعمال مومنين در حضرت قويم
 ۱۱ جمال كبريا و باين مدهر صله شادمر قوله صبر سلطان ... اول
 که در صحنه عصر از قسم عاقت شده است عاقت بر امر برده ... قسم با ثبات
 معانه که این است آن کوتر عقیقی که از اصبع غایت صفا در سر است ...
 ۱۲ بدون عنوان زجرات بحت کبریا و شکران در عرفان نظیر امر کبر
 ۱۲ ذکر قسم کبریا در حق يك از اجازت
 ۱۲ سلطان ابا و با بزرگت عظمی مبرور اوله کرم ... طوبی فرح
 در کف روضه خشتی و تمسک بحکیم و ثبت بنیدی الهیه ...
 ۱۳ بدون عنوان شادمر تقا قوم را توبه بافتی ع دعوت بفره
 ۱۳ بی با شجر جناب در تقا قدم موشرا هم را باين کلمه هم اندر مینماید و عظم
 اقدره ... فانما یقین انهم ان لا رجوعا عما علمتم یا خذکم لهذا

سفیحة الجہات و درون عظیم عا را بتموه فرقیست
 من کل الجہات
 ۱۴ با شجر عا محمد ظهور کورت کبر در حق مشا کبریه و شادمر کبر در سر است عا
 ۱۵ جناب در تقا حضرت فقیرد اهر سجود کبر حسن ضوق و طراز امانت
 نصیحت و امر نیر مایه
 ۱۶ با شجر جناب در تقا ارتقا عین علم از استعمال با عرض و طمع در نیت کبر
 ۱۷ بدون عنوان بیان مالک قدر از ظهور نظر کبر و غایت مخاطب لوح
 ۱۷ استغاثه نظیر کبریا و از سما و جود حضرت اقصیت در نیت کبر
 ۱۸ امر امر عا الاطلاق بقیام با امر بروردگار
 ۱۸ نفع نفع شفق بین در امانت و عدم ثقات بر طرف دنیا
 ۱۹ نصیحت قسم قدم با جتا اهر در مطرز شدن بفر از امانت
 ۱۹ ظهور فضل از برانیه مولی الا نام در حق يك از اجازت
 ۲۰ قسم قدم باين بيان امم ناطق قوله عظیم بیان ... در شادمر
 لا تخزنا عن الدنيا و کما تحفاینا نفس ما غرنا لغنا في العالم و فقیر ما اقدته
 الاضغان في الانفس ...
 ۲۰ بدون عنوان ظهور غایت سلی حقیق در باره يك از اجازت
 ۲۱ ظهور مذهب حضرت و مذهب لوطا در حق يك از اجازت
 ۲۱ بغزان (مجا رسته في الاضغان) ظهور غایت مالک المولت در حق اجازت

هفت

صفحه

نهار رضا از کمان ۲۶

۲۴ بافتار بخاست تا رضا زید بر غنیمت مظلوم عالم از آینه آرد در ایام ویرانی

۲۷ بدون عزرا ن شکره قسم از عظم اعتبار و همدار

۲۷ سیرجان بافتار بخاست ح کهر فضا و عطا در حق مشایخ و سیران

۲۸ بیان ام نسیان در ذکر ظهور شکر از افاق بدار صفیات و طهارت بر سر آید

۳۱ بدون عزرا ن شراب جمال از شرق شب زین

۳۱ استمال براج نه چه تویر شومها طلب

۳۱ غرس شجره القطاع در ارض مظهر بار و در دستلین در آن

۳۱ لسان نه از سرده سینا بمان بانه امانه است

۳۱ سایه فشنن مهر قدس بر کائنات

۳۱ بعزرا ن در در شیر از عجبناح از عالم تا جبهه طیران با لم نه

۳۲ در در شیر امر نه شتن از صبح جهان چه سطر شدن بصبیح

۳۲ بدون عزرا ن طلوع جمال ذوالجلال از شرق غیب لا یرا ل

۳۲ و نبل ساقه مهر خضر ربان از ضم رضان

۳۲ بعزرا ن در در) امر نه شتن از جهان فانه بر صحنه ببار قرب

۳۲ بدون عزرا ن امر نه شتن از جهان و طیران ببار

۳۲ استمال نازک بر سرده سینا و حکم باز امانه

هفت

صفحه

بدون عزرا ن تغیر در دقا بقا بر نه اجمال نه ۲۳

۲۳ امر نه شدن بصر حقیقت جبهه شانه اجمال در غیر

۲۳ تغیر بر قدس جسد لکان

۲۳ بعزرا ن در در) امر نه شتن از نقش امکان جبهه تصور و بشری

۲۳ بدون عزرا ن کهر شانه بنار عشق از افاق قدس امر

۳۳ کوهن طاهرها پر زینت خود را چه زینت گردانیدن زور

بزینت خوشتر

۳۳ بدون عزرا ن که شتن مرغ از میان فانه دستقر در در شیان با قه

۳۴ ترویج کمالات در زمین از روایات در دقا

۳۴ معطر شدن لهر ملائکه از عطر در دقا

۳۴ امر به شمع کلمات بیخ برش شمر

۳۴ معطر شدن اوراد فرودس عا از روایح در دستر

۳۴ تحت هدیه ربان از افاق قدس سجده

۳۴ غرس شجره قدس در سینا و روح

۳۴ بافتار عا ب بیان مجرب لکان در همه کتاب عظیم ختم گردیده

و آن کتاب نفس نظر امر آتی است و الهوم هر چه بجز آن برادر صفت

۳۶ لوح مبارک « از باغ آبر بر سرده نارس آن تازه غلام آمد با بر »

صفحه ۳۹ بدون عنوان نصیح قدم به باصحاب هرگز در سلیم جبهه بطین مکتوبه صراحت
 ۴۰ بهان نظیر رهنم در بیکه نفس پروردگار خود را در زمین ذکر کند
 خداوند را در سبوت امرش ذکر نماید
 ۴۱ بدون عنوان صریح مظلوم آفاق از جوس شدن با اهل نفس و باطن
 بعضی از آنها همواره با امر خاضع هستند و بعضی در عتد و دنو
 ۴۲ با شکار جناب همدردی که نام با شامیدن در حق به از دست عطا
 ۴۳ بدون عنوان ترقیه طرف عنایت جمال سبحان مخاطب روح و جان بند
 بود که شکیله در سیرا کرده اجر بر غیر برای او مقدر گردیده
 ۴۴ با شکار جهر قاصدی بیان میان شراعت تا تندر که چون سراجی
 سراجی بعد سراج از آن مستفسر میشود همچنین دفتر سراج قلب یک از عبادت الهی
 مستفیضی گردد فنده خدایان از آن مستفید شود
 ۴۵ بدون عنوان نصیح قدم به ابر بهای استقامت با هر که بیشتر سب
 اضطراب فنده شکرین بخداوند و آیات او گردد
 ۴۶ بی شکار جناب همدردی که مظلوم آفاق از مصائب در آمده و امر عدم
 ترقیه بعضی اول و کبر عتاهم
 ۴۷ بی با شکار جناب جهر قاصدی که بر بیان میان صفا ناطق و کبر
 او خلقنا لعلنا و لحد ستر ازیم کفر و ابعده الذم کشفنا لهم الوجه نبور بسین ...

صفحه ۴۰ انهم ضعیفون ما بلغوا حد البرغ لا یرفون ما ینفخهم ان ربکم لمرءفند الرحمن
 ان وصیت فی قلب نفحات مت ربکم در رسد و ذکره فرقا کتبت
 ۴۸ بی با شکار جناب همدردی که امر حققی بسند در گفت
 اکتار اجار و اجازه عیش صدر
 ۴۹ نزول زیارت از سوادت در حق من فاز بر حق با جناب
 و ذکر صفت و مقام از جند شام
 ۵۰ بی با شکار نعت ضلع جناب همدردی که در مقام شام و طریقت
 ۵۱ بی به خاله خطاب است کتبت بیان بشا رتبهها و ذکر کتبت
 ۵۲ با شکار ضلع قاصدی که حضرت مقصد در حق متراهم در ذکر
 جو و شایسته ناطقین عهد و بیایان
 ۵۳ ظهور فضا در حق ارا تقیبات و امر استقامت در حق مظهر امر
 ۵۴ بی با شکار ضلع جناب همدردی که در صحن از صحنه در تقدیر
 متراهم از اقبال مظهر امر کبر
 ۵۵ با شکار ضلع فر صعد و ام از حضرت و فاز نزول زیارت در حق امر تصدق
 ۵۶ بی با شکار نعت ام از انبیا عاصمه زده لعلنا و العظیم شهادت قدم
 کتبت و ترقیه شاکرها
 ۵۷ با شکار نعت ضلع اسم الله ظهور فیض ربانیه از مطلع غیب صفا در حق

صفحه ۵۷ بافتار ام سید شرف ظهور عنایت کبر در تعلق مشا که مال از عرفان نظر انفس الامر
 ۵۸ ط از بافتار خباب اهل کمال شهادت ک ان عظمت تمکات مشا که پدید
 نظر و متناسبتش ان تخریب بنا در سید الامر
 ۵۹ ط از بافتار آقا سید اهل کمال توبه طرف عنایت بمشایر و امر بقیام
 بخدمت امر کبر
 ۶۰ بافتار خباب سید صدر در قباها باین خطاب جانفزا ناطق قوله که «
 بکلمات مسطوره از جمال اصدی محبوب مانید چه که آنچه از معارف الهیه حکم
 ربانیه که الیوم ناس بان مفسرند جمیع از نقطه ظاهر و باور و راجع . . .
 ۶۱ بافتار خباب صفر بیان نظر سبحان در حرمتت برین از کاس
 یقین و خوشحالی بر توفیق
 ۶۲ بافتار خباب محمد حسین ذکر قدم لاکت قدم در خصوص آیام شاد و
 فتنه و عظیم
 ۶۳ بافتار خباب سید جبار بیان نظر امر کبر از بهای سر و درده و شکر از پیر
 ۶۴ بافتار خباب سید شمس ان کلمه در سخن باین بیان ناطق قوله عظم بر نامه
 « لا زال لحاظ الله لعبادش مرقبه و اگر امر فر آن نظر عنایت از ارض بر
 من عبدها بر در و البته کفر بیدم راجع شونده . . . در عیان محبت لبر بران لازم
 بر پیر بان آید قبول راحت و غم نرفته ایم صدقه تم بر قول است . . .

صفحه ۶۳ بدون عنوان ظهور عنایت کبر در سخن و حسب لوح از عرفان کبر
 ۶۳ ذکر قدم ک در خصوص آیام و امر بیدم توبه بفرضا و عباد
 ۶۴ سلطان بقا باین کلمه علیا ناطق قوله لا اغفر الا مع الاذن
 قد اتی یرم الله در وضع میزان و نطق فی تصور و تکلم بالاکت ظهور کبر آیام
 ۶۴ بدون عنوان بیان اعتراف در نمیکه توحید عرفان نفس نظر امر بیدم دان
 واحدیت که بحدی که از اعداد با آن بقا نم نماید و اولیت که خبر برای آن است
 ۶۵ بدون عنوان خطاب سید عالم در صفات اندام الامر و امر بیدم سر
 در صیبه سستیدین از صی صناد
 ۶۵ بدون عنوان بنین قدم ک از دایه سغوه در سپهر محبت کبر در جوار
 اجبار از اثر اعداد
 ۶۶ بدون عنوان اعتراف از قلم قدم از ذکر صواب در درو بر نفس حضرت
 رخص لا صبر عدم سخن محبت
 ۶۶ بدون عنوان نصیحت ناصح شفق این در استقامت با کبر سینه
 ۶۷ ام لسان باین بیان ناطق قوله که « قد امر الله
 و نطق فی تصور و میزان نیار سر ان الهمیز لعلم این و نظر امام وجه کلام
 اعمال الاکم و انات به الخیر . . .
 ۶۷ بافتار خباب در کاس سلطان وجود بمشایر و در کاس با کبر تمکات

صفحه
باعتبار یک شایسته ایام نبی باشد

۶۸ تا جناب درقا مالک مکتوبات آقا ابان بان مع بلقن قوله بصیرت شایسته
۶۹ لایرت جمیع بلاد دربان امیروزیم که در این ظهور عظیم چشم خود به بندگی
خود بستند و لکن چون آق عالم نور ظهور روشن شد اکثر امرا و اشراف
رباره لا فائز نشوند و با و نام خود تمسول گشتند . . . . .

۶۹ بافتخار جناب درقا توفیر وجه قدم بشا اریه و امیر تقیام حضرت امیر

۶۹ مطول فضا از سما فیض حضرت فیض در حق

۷۰ بافتخار جناب درقا امیر حضرت مقصود بشا اریه بهر بیعت بهر بیعت ظاهر

۷۰ بعزبان (یا درقا) امیر حضرت سوله لانا م بشا اریه تقیام بخت امیر

۷۱ بدون عزبان اشراف انوار بر بیت از شرق شمس اصدت در حق مخاطب روح

۷۲ ظهور عطف حضرت خدی الطاف در باره مخاطب روح

عدم بجز تشریف لاجل جلوس نفس از اهل بیضا بر سر حکومت

۷۳ بدون عزبان بنیان حضرت قیوم ذکاوت رحمت محترم و افعال

۷۴ بدون عزبان ذکر مالک مکتوبات در تنبیر شدن عالم بانور ظهور

۷۵ بافتخار جناب درقا ظهور بعد از سما فیض حضرت رب العفو در حق

بشا اریه و عزیز در روح

صفحه

هزرت

۷۶ بدون عزبان ظهور غایت معنی حقیقی در حق محمد و جناب بیزا

عطا الله و جناب حکیم رسد و محمد

۷۹ بعزبان (یا محمد) ذکر سلطان جلال و مکتوبات جمال در اول یک صحیفه

تفسیر بعزبان شیخ اریه و فیض ابن باقر و اصدت از مشرق و اقبال از غرب

۸۱ ط بافتخار جناب درقا بیان ظهور روح در خصوص لفظه امر امیر سوره بسم الله

اصفیا و سوره برهه اعدا و ذکر شهدا در حق یا مبرابرون در حضرت

سلطان از در نکات بهر عدوان

۸۲ بدون عزبان بافتخار و شرف حضرت قسیم مع بشا اریه بیعت در امر

۸۴ بافتخار جناب درقا توفیر طرف غایت مطمح آیات بیعت بشا اریه

۸۵ تداوم بیعت قسیم مع درجا و تأیید در حق بشا اریه

۸۵ درقا بیان تمهید بیان در حق قسیم مع و ظهور غایت در

حق بشا اریه و عزیز در روح

۸۷ بافتخار جناب درقا امر مالک ظهور در ذکر نام بعزبان قسیم مع

۸۷ بدون عزبان منزل نجات از قسم فیض النجات در حق مخاطب روح

۸۸ اشراف انوار غایت از افاق شمس حقیقت در جا و تأیید در

حق اجاب و صاحب روح

۸۹ بدون عزبان منزل نجات از قلم مالک قدم در جا و صون بقیام

- ۹۰ بدون عنوان بیان مالک ظهور در خداوند حضرت شمس و جنبه حیاتی و باطنی
- ۹۱ بدون عنوان امرنا در حق بیایم بخدمت اوسته و تقاضای درود و تسبیح
- ۹۲ در حق حضرت زین العابدین در حق ائمه اطهار و در حق ائمه اربعین
- ۹۳ در حق حضرت علی بصدره لانه لا اله الا الله انما نعبد الله و نعبد اجدد
- ۹۴ بدون عنوان بیان حضرت مقصد در ظهور لایزال و ظهور از قبور بان
- ۹۵ با شکار عزیز الله ظهور عنایت از سما و ظهور حضرت فیض در حق شایسته
- ۹۶ روح الله نزول مناجات قدم در ادرار شکرانه برگاه حق تدلی
- ۹۷ بدون عنوان ذکر قسم قدم در ظهور کبریا و در حق ائمه اطهار

- ۹۷ بدون عنوان بیان مالک امکان در نزول آیات ظهور یومی در حضرت کیم
- ۹۸ با شکار عزیز الله نزول مناجات قدم در حق مشایخ طریقه اربعین
- ۹۹ بدون عنوان بیان بحرب یگان در ظهور کبریا و در حق ائمه اطهار
- ۱۰۰ در حق حضرت زین العابدین در حق ائمه اطهار در حق ائمه اربعین
- ۱۰۱ در حق حضرت زین العابدین در حق ائمه اطهار در حق ائمه اربعین
- ۱۰۲ بدون عنوان ذکر قسم قدم در ظهور کبریا و در حق مشایخ طریقه

فهرست

صفحه ۱۰۲ بافتار همه ائمه صلح جناب درقا ظهور فیض حضرت فیض در حق مشایخها

۱۰۳ صلح جناب عب قلم بین بان اصل ناطق قوله خبر...

۱۰۴ امر ز غم و در فقر و غنا و محب رب و صفت و درت شاهه می شود هر کسی

محبوب بگانه را شناخت است صاحب ثروت حقیقی و تمام معجزات...

۱۰۴ بدون عزرائیل نزل آیت در ظهور نبوت و ارسال نامه عزرائیل

۱۰۴ نزول تنجات از قلم عی و طفت تأیید در حق صاحب لوح

۱۰۵ شراق انوار شمس بر عطا در حق صاحب لوح

۱۰۵ بافتار جناب درقا امر مالک قدم در دست عباد بهمنیات کبریا

۱۰۶ بدون عزرائیل نزل آیت در ظهور نبوت و ارسال نامه عزرائیل

۱۰۶ در غم و در فقر و غنا و محب رب و صفت و درت شاهه می شود هر کسی

۱۰۷ بدون عزرائیل نزل آیت در ظهور نبوت و ارسال نامه عزرائیل

۱۰۷ سلطان سیکه جنود عالم و سلطنت اسم سعادت امیرش نترانند نموده

۱۰۷ بافتار درقا شراق شمس بر بان لزا فقی سما و بیان عظمت امر

و عدم قطع لصد بر بان

۱۰۸ بافتار جناب درقا در قلم عی در قابل و قیم مشایخ و خدایه

۱۰۹ بافتار جناب درقا شمس بر بان لزا فقی سما و ارسال نامه

فهرست

صفحه ۱۰۹ ظهور اخوان از زیر علمه سطح سبحان در تقییم نبوت است امر

۱۰۹ بافتار جناب بیزا حسین نزول تنجات لزا فقی از اوده رب لنبوت و

طلب تأیید در حق مشایخ و اخبار انور

۱۱۰ بافتار حسین ابن اهدر امر حضرت شیار با در شکرانه مبارکگاه پروردگار

بفرمان نفس آکر و اخبار از ظهور شیطان بکفر عظیم

۱۱۱ بافتار جناب بیزا حسین نظر امر مقدره چهار انبیا بشیرا بان عی

مخف اندر میفرماید قوله عظیم سلطه ... آنچه در در شده بر ناسن بچاره ای

شکرانه بود در از نال نفس زب و درت و شعله زر لعمر الله این آیت شکرانه کنایت نموده

و سخا در غم و آلا آنکه جمیع امر عالم بیا جمع و یا رحیم ندا کنند و بجهت عظیم بن

۱۱۲ بافتار جناب درقا ظهور فیض از بر علیه اول انام در حق صاحب لوح در تقییم نبوت

۱۱۲ جناب بیزا حسین ظهور عنایت از سما و رحمت نظر جمع در حق مشایخ

و تیغ کاطم و عبد احد و بنده عی در سخا بیزا حسین در حق قبرت حسین قهرت

۱۱۴ بافتار جناب حسین بیان آتم لبان در کلمه لزا فقی که کان الله کان الله و در

شدن روح تازه مغز در میان کاف و لفظ بواسطه امر بیزا حسین حقیقی

۱۱۵ بیان بافتار جناب بیزا حسین در کمال قدم در حجاب قرب انام

بجحت ادهم و ظهور مالا ظهور فی الابداع

۱۱۶ بافتار جناب حسین ی بیان محبوب بگانه در انصاف عالم ظهور میر عظیم و

صفحه ۱۱۶
 آیات و نزول آیات و امر توفیق مشرق
 ۱۱۶ بافتخار جمالیه ذکر قسم عی از شهادت غیر کنون بطور حق و بخار از صعود
 ۱۱۷ جناب میز حسن و صیت قسم مرتبه عالم اجنّه که با تباع خلاق
 و عمل پسندیده و ذکر اشتغال بعضی از نفوس به هوا نفسانی
 ۱۱۷ بافتخار بخان اخ مز فاذ بان من صعد طور عنایت مالک عطار
 حق من صعد به شته و ذکر قطع و فرزند برف و مال
 ۱۱۸ ای بافتخار به شته به شته ذکر قلم محمد عالم در خصوص لیس
 پیروزان بر وجه بوق نهادن و تسلیم روح در قدم مالک در زمین زینت آتش
 ۱۱۹ بافتخار میز حسن طاب بمان بره عالمیان در شهادت آسمان باین کلمه عظیم
 و فریق شدن صحف آدم و ضمیر و محمد رسول الله و کتب نبی باین با عظیم
 ۱۲۰ ای بافتخار شمس مقصود جناب حسین خ ح علم ای باین بانی صانع
 قوله قدر عدد ... اید و ستان حمد نماید و مبارک هم عظیم در این ایوم که مقامی
 مالک شریف هم شمس از افق تقاطع و مشرق باشد باینجه نزل در این نذر
 است عامر توبه از قید و کثیر متفرغانه و در نوره فایده چشم بردارید
 ۱۲۰ بافتخار جناب سید صادق شهادت مالک ایخان بطور آسمان و ذکر لغز
 زب و فرزند سلطون
 ۱۲۱ بافتخار سید یوسف ذکر قسم عی در خصوص زب و کبر و زلف رسول مبارک

صفحه ۱۲۱
 بافتخار جناب ع ب نزول نجات از قسم عی و طلب سید در حق
 ۱۲۲ بافتخار جناب ع ب نزول نجات از قسم عی و طلب سید در حق
 ۱۲۳ بافتخار جناب ع ب شهادت قسم عی با قبل شاره
 ۱۲۴ بافتخار جناب میرزا عبد الله بن و طور نصیر از سبک مرتت نظر احدیت در
 حق مشاره
 ۱۲۴ بافتخار جناب ع ب ن دل عظیمت این کلمه عیای حق تو را قبول
 ... طوبی و انتم است تقوی و زهی نفس عن تهریر شهید کبر الوردی
 العرش و شرف آنرا از هر کس با زنی لوح حفظ
 ۱۲۴ بافتخار جناب میرزا عبد الله بدین محبوب مکان در نیکه مقصود از نیت
 بدین از کبر نبرده و صفت تجا و حفظ مقامات خود
 ۱۲۵ بافتخار جناب میرزا ع ب طور عنایت کبر از قسم مولی الوردی
 ۱۲۶ بافتخار جناب ع ب ن و طور نصیر عطا از سبک اراده مالک
 در حق مشاره
 ۱۲۶ بافتخار جناب ع ب عید به شته ن و نزول نجات از قسم
 ابراهیم و طلب نماید در حق مشاره

صفحه ۱۲۷ بافتار جناب ع ب بیان حضرت نمان در نیمی جمیع لوز بر امر لوم آنچه خلق شده اند در نفسی و بفرمان قاضی از عباد کونین است

۱۲۸ بدون عزرا نزل نجات از قلم ع طلب تأیید در حق صاحب لوح

۱۲۹ بافتار جناب ع ب امرها نام با در شکرانه بدرگاه امر از فرزندان

۱۳۰ بافتار جناب ع ب امرها نام با در شکرانه بدرگاه امر از فرزندان

۱۳۱ بدون عزرا نجات از قلم ع لوز در صوم کتب نظر و امر بخرود از بند و قوت چمن در لرض ط و رعایت حکمت و عدم عرفان

۱۳۲ بدون عزرا نجات جمال سمیه و طلب تأیید در حق صاحب لوح

۱۳۳ بدون عزرا نجات و مطول فقیر حضرت قاضی در حق صاحب لوح

۱۳۴ بعزرا (یا عبده) ب ب رت سلم ع ب لوبول عمر شکره و اجازه نزل

نیز قبایل را بر سلیم و به جناب نظر را از حضرت رطوف بر کالت از جناب ع ب قبر که در رعایت در حق قاسم و همچنین اجتناب از الباء و الدال

۱۳۵ بعزرا (قد نزل لا اولیا لله فی الاطراف) ظهور رعایت از صعب آیت در حق احمد و محمد قبر ع و محمد قبر صادق و ع قبر محمد

و نیز قبر باقر و سمیر و نسیم و ابن آخر و نیز با قبر بدر و جناب ع ب نام

بر ع و در ظهور فقیر در حق بدر و سلیمان و محمد و آب متعاری با الله

نهرت

۴

صفحه ۱۲۸ مشاکیه و ضمیر و نیز صالح در جیم و ع و اولیا و اما و اولیا و میان و اولیا و میان و اولیا و شامخ و اولیا و میان و اصحاب بناب و اولیا و مرغه و ابن زحیر و اولیا و غم و اولیا و قاف و اولیا و غم و اولیا و اولیا و لرض با قبر الالف و لرا و اهر با قبر مال و اولیا و لرض ط و امر بعبده ب ب رت عطا و با حار و اما و لرض

۱۳۸ بافتار جناب میرزا عبده ب بیان حضرت نمان در ظهور رب و تخرج بحر عظیم غفلت امم و لکشان با فذ سقده تدر

۱۳۹ تا بافتار بینه بیان حضرت سبحان در ندا نمودن که از عظمای سبیر حضرت رحمن

۱۴۰ بافتار جناب ظهور رعایت صلح رصیت در حق مشاکیه و تقدر نزل غیر خط هر دین در باره ل

۱۴۱ بافتار جناب ع ب تقیه طرف رعایت قرب از بهترین مشاکیه

و نمان در اولی القای و مستطین از زنی در امکان

۱۴۲ بافتار جناب میرزا ع ب بیان تیر آفاق در استقرار مسم عظیم

الامر و عرش عظیم و عدم تباه اس

۱۴۳ بافتار جناب ع ب بیان سلطان ظهور در ارتقا و تدر مسم ع ب شکیل

عنا و با قلام خود و محو شدن آثار ازین و ثبت لرا و الله

نهرت

صفحه ۱۵۴
 ۱۵۴ ت با شمار ع ب نجات قسم با بدگاه حضرت کبریا در ذکر کبریا
 در رده در سخن غلظت مظهر امر آسمانی
 ۱۵۴ بدول عززان در قاصد باین نظم ملکوتی ترنم قوله عز کبریا
 لا... رجب در این آیات طاعت غیب منبع تمنح لایدرک که در صفت
 الف الف حجاب لطیف نوز نیر فیضی خود محض دستوریه ها که از صفت
 ثواب ظاهر آید...
 ۱۵۵ ت با شمار ع ب نجات قسم در هر طلب بیدار
 حق مشرب
 ۱۵۵ با شمار ع ب نجات قسم با قطع از دنیا و لطف
 از اشارات و دلالات استقامت در امر آسمانی
 ۱۵۶ با شمار ع ب نجات قسم در حق وعده آسمان معوی و
 کون جفر جامع از حقیقت آرزوی در هر یک ظهور
 ۱۵۷ میان در آب چهار کبر تقدیر طرف غایت منزل آیت بشا بر
 بیان نیکو زرات کائنات از عبادت نورا در وجه و سر در زبر و کفن عباد
 ۱۵۸ میان در آب با شمار میرزا امیر محمد بن علی ناطق قوله عز کبریا
 «... اگر نضر فی الجمله در زنا جبر لرجه و کتب مقدسه تفکر نماید
 نماید بر نیکی که امروزه شکر و نظیر منزه چه غیب کنون بر عرض

فهرست

صفحه ۱۵۸
 ۱۵۸ میان در آب با شمار ع ب نجات قسم در هر طلب بیدار
 اسم غلظت بر امر جبره عالم
 ۱۵۹ با شمار ع ب نجات قسم در هر طلب بیدار
 منظر کبر فرسود
 ۱۵۹ با شمار ع ب نجات قسم در هر طلب بیدار
 در خصوص سخن اولیا در روض
 ط بر طه فی لیلین با عین عباد و جود
 ۱۶۰ بدول عززان بیان بحرب مکان و عدم جواز نفوذ تقابل بر طه و روشن کردن
 ۱۶۰ با شمار ع ب نجات قسم با قطع از صفت و
 نفوس در ارتقان صنع و انصاف بن عباد ممتاز باشند
 ۱۶۰ با شمار ع ب نجات قسم در هر طلب بیدار
 در هدایت آدرگان بولین حقیقی
 ۱۶۱ با شمار ع ب نجات قسم با بیان اصح ذکر فرشته در
 «... ایوم یرم عمر فی صلوات نیکیه حال نفسیکه اعمال و اخلاق او
 سب علت هدایت نفوس غافله شود...
 ۱۶۱ میان در آب با شمار ع ب نجات قسم در هر طلب بیدار
 همیگر و عدم جواز امتحان حق

صفحه ۱۶۲ بافتخار جناب نیرا غفار بیان محراب علیان در زار اقی عالم بهم اعظم
 و حرکت کفر انداز آن

۱۶۳ بافتخار جناب نیرا بیان مالک عصر در خروج از سخن استوار بر نفس
 ۱۶۴ که هر هم با این بیان با نطق قوله صبر کبریا ...
 در آتام روح فکرها غایب و قیافه از عدل عصر بودند بر فکرت دم مهرش فری
 دادند و لکن بعضی از ایشان کثرت ایمان فاکر گشته

۱۶۴ بافتخار جناب قرايط بیان مالک زانم در نسیه مجد اعظم قدرت عظمت آن
 فخر آرمست و نسیه بالو خواهر بود

۱۶۴ بافتخار جناب بحیرت اسم مالک قدم با این بیان آتم تذکره قوله غرمانه لا اثم
 بر نفس باقی علی ترصه نموده آفتاب حقیقت را که از آد شرق است به خطه کردند
 از اهر بصر در نظر کبر نگذردت ...

۱۶۵ بافتخار جناب حرف حی بیان مقصود علیان در طهر جمال اهر و اهر
 بخروج از خلف صمت و طلاق آن در ذکر پروردگار

۱۶۶ بافتخار حرف حی بیان برکات زمین بنده بر سطح تصدق بحال بسین اسم حرف
 حرف حی در باره او صادق آمده و با این جهت حضرت عی در مایع با حسین
 ۱۶۱ بافتخار که با محمد صلح حضرت یحیی بنفرت امر کس با عمل حسد و
 عدم ترقیه شکر نجات دنیا

صفحه ۱۶۹ بافتخار از عیون بیست و سه بیان بنده عرض ملک و قیوم
 مکرر آیات برادر سفر حسین لبه و در خلق بدیع قره ظهور

۱۶۹ م بدون عنوان رعد لب شوق بخوار شود حسین بود بهر
 ۱۶۹ م ح س ا ن بیان عالم غیب در شوم در نسیه بدلسر در سر سینه
 است در نسیه میقات رسد قضا و کفر حقیقت میدید

۱۷۰ بافتخار که با محمد حسین شهادت نظاره اندازد همین قیوم بنده رقیبه
 بر وجه قدیم ترقیه نظر او است

۱۷۰ بافتخار که با محمد بطور عنایت از سها کبرت نهر در حوض در حقیقت
 ۱۷۰ بافتخار عبد بهار محمد بیان صلح عظمت در خروج از ارض سر در خورشید
 لیکن غنیمت و ممنوع شدن مشا که از شرف نوا

۱۷۱ بافتخار عبد بهار عیون محراب به این بیان لطف نطق قوله صبر کبریا
 لا اسر و بجز اگر چه از تفرعش در سر و علی قیوم قرب بهد ف اهر و دیگر
 محظوظ در مصائب غیر محظوظ و لکن قرب معونه لال ان عند فخر تسامع محراب ...

۱۷۱ بدون عنوان بیان صلح احدیت در ذکر جناب خدیجه امانت با هر از این
 در جناب از خیانت دروس و موسر

۱۷۲ بدون عنوان نجات قسم عی بر نگاه حضرت کبریا در شهادت اجتناب
 بصرط اهر و مزدوق شدن بخیر دنیا و آخرت

صفحه ۱۷۲ ت باثشار وضع جناب ع ب آیه طرف غایت بحرب کهن در حق
 ۱۷۳ ت باثشار محمد بن جناب ع ب بیان نظیر امر زین العابدین در حق
 باقبال کعبه حقیق در منرسن
 ۱۷۴ ت باثشار آیه تبه حبس سلطان امر امر حقیق محفوظ استن لکله تبه در صده
 قب و قطع بسیارین زینین از آن
 ۱۷۴ ت باثشار ابن عبده تبه بیان مالک ظور در وصف لغزیده سوزن
 آنان را از ترقیه بمقتضی منع نمید
 ۱۷۵ بنزان در نبدضا (قیم حضرت کبریا سفیر اوله لک لظرف حق با تبه
 لعه چه که تا از نظر نباشد لصدن نظر با و نخواهد بود
 ۱۷۵ نجات قیوم ع در چهار جهار لصدت بین میرا جاده اشتیاق طلب در
 عروج عباد مقام شاره غیب نون بر عرش عدل
 ۱۷۵ باثشار جناب ملا آقا س د شکره منظر بسوس در غفلت در صراط
 کسک زرقه از کتاب لزام لکتاب محمود بن
 ۱۷۶ باثشار جناب یزید امر حضرت شکار بستن شاه بدگاه حضرت بی یاز
 استقامت با امر کهن
 ۱۷۷ باثشار جناب کاسم لردتیه بیان مالک لنام در اختلاف مراتب
 خط هر صر و لصدت بر امر قبر بعد در لدر صر خارج لکه حکم تبه خابرد

صفحه ۱۸۰ ز فحش جناب سبزه بیان مظلوم آفاق در زول فوفات کعبه
 در لیم ظور و اقبال بفسر و عراض در لید اقبض دیر
 ۱۸۰ بنزان (یا لبراهیم) ذکر قلم مالک قدم در لزال تر با لزل پس در
 از عالم با تبه و عدم تاثیر آن در لغز غافل بر سبط نادان عا ششیده
 ۱۸۲ ت باثشار جناب یزید محمد ابن ز صعه لک تبه بیان نظیر رجم در کاسن
 و در متر زدر امر کعبه عباد غا نردن حجاب با صبح لردده
 ۱۸۲ تا باثشار جناب محمد ابن ز ناز و صعد ظور ففسر در عا لزریر عهد لک
 در حق شاره و سفرت در حق سعاده ال تبه
 ۱۸۳ باثشار جناب در لکاسم لصدت قدم ع در عیبر نمودن بکچ نرادر لک
 ان در لک ع لردتیه است زنا نظر لردن باقی ع
 ۱۸۳ باثشار فرج آه لک غلظه باین بیان لصدت ناطق قوله قتر شاه
 جمیع خزان منوع است گر خرنه که لزر بر لک مشتمل و لردده
 ۱۸۴ بنزان (یا ع) ام ابیمنان باین کعبه عین شادمر قوله لک
 بجان تبه کعبه قول در رضا تصرفات عجیب در قریب در عالم خط هر نمود کعبه قول
 بیت تراب لک طاف عالم واقع و حجر سیاه شکر ام
 ۱۸۵ بنزان (ضمیمه) لمر مالک کعبه لجمال بمش لک لردتیه در قیام کعبه
 ۱۸۵ (یا محمد تبه ع) بیان کعبه عالم در قول بنای لکعبه لکعبه

صفحه
 ۱۸۵ بفران (یا تحفه قبری) حضرت قیوم باین نزد اربع است
 قوله صبر و صلا . . . میزان الهیة بابر لا اله الا الله العلیم الغیب و باین میزان کل
 سنجید در تهنیت آن صاحب خلق تمام شد یعرف اجزای بانوار وجود هم
 و اجزای بسیا هم . . .

۱۸۶ بفران (یا آفاخ ۱) بیان نظم آفاق در تهنیت اغنام که برین دیاب
 ۱۸۷ (یا جعفر قبری خ ۱) بیان آم لبان در غنیمت دیدم ببارک و ظهور
 مرتبه سوره در زبان

۱۸۷ بفران (یا محمد تقی) ظهور غایت برکات الهی در حق شایسته
 ۱۸۷ (یا رضا) نظیر صفت باین بیان اصح ذکر و تبارک و تعالی (الله)
 تصا از بر این خود حبس عکس لا از تهنیت تقدیر امضا نمود

۱۸۸ بفران (یا عبد الله خ ۱) ظهور فضل عطا از بحر جمود مالک عطا در
 در حق شایسته

۱۸۸ بفران (یا س خ ۱) شکره مجرب بهر از بهلا در درت اعتدال در سیرت
 ۱۸۸ (یا محمد قمر صادق) بیان سلطان ظهور در نعمتات قوم
 ۱۸۸ (یا جبرئیل) نفع بهر فیض ظهور در صدره دیان سینه صدر هم

صم ۱۸۹ بفران (یا فتح الله) اثبات قوم در اثبات عالم از نعمات وحی و ما

صفحه
 هفت
 مالک ظهور در طور بیان

۱۸۹ بفران (یا جبار) امر حضرت شجاع باخذ کاتب لغوت تمام
 ۱۸۹ (یا هاشم) امر فخر امر با در شکره از فضل امر
 ۱۸۹ (یا ابراهیم) صادق دین باین کلمه صدق من تکلم قوله عظیم
 بیان « ضمیر آمد در آتش زد شد محمد کذاب گفته تقیم را سحر در
 کفار این خلق به لطف لایزال از حق مرفوض بوده اند . . .

۱۹۰ بفران (یا مصطفی) ظهور فضل از راه مولد الانام در حق شایسته
 ۱۹۰ (یا نعمه الله) ظهور عطا از راعه مالک استوار در حق شایسته
 ۱۹۰ (یا شیراز) جوان دولت رحمت ظهور رخ در حق شایسته
 ۱۹۱ (یا محمد سمیر) بیان رب المملکت در حق زرع الارض جهت
 ذکر نظر آموخت و خدمت بانوار

۱۹۱ بافتخار جناب در زردن نجات از سکوت بیت مالک کجایان در
 در حق شایسته

۱۹۲ بدون عنوان بیان قلم در یکم فایز استقامت از راه بر شکره
 ۱۹۲ بافتخار جناب آقا میرزا ب ۵۵ ن و بیان نظر امر در تحت
 آموخت بسیار با هم خود در صورت عظم است

۱۹۳ بافتخار جناب میرزا ب ظهور فیض حضرت فیاض در حق شایسته

صفحه ۲۰۳
و جناب هیزلا حق در قد جد و ذکر صمصو جناب در شریعت تصحیح است
نزدک الاح بعد از آن هرگز کرد در عرفیه هفتاد و شصت جناب ابن زینر
۲۰۳ م ش با شکار حضرت هیزلا عبد الله خ انکر فتنه از سما و جسد
و جسد در حق مشایخه و اعمین آقا و صیت با جواد در حفظ مقام خود و توت و

رضخ در ابراهیم

۲۰۸ م ش با شکار حضرت درقا ظهور غایت مالک ایم در حق مشایخه و جسد
م ح قبر م ر زینر زینیمه روح نوح بکرت و میر که از اهل زمین از کربلا
کی از مؤمنین

۲۱۱ بدون عنوان ظهور غایت از سما شست حکم طور در حق درقا و حضرت
حق برادر متعاج مشایخه و بر زکرت در حق محمد صادق و عبد الکیم و حیدر و
ابرآسم رسید عرفقا و محمد قبر م و غلام قبر رضا و غلام قبر حسین و محمد
قبر حسین و پنجاه محمد قبر حسین و محمد قبر صبیح و عا قبر عکرم و حسن و غلام
حسین و محمد م و عبد الرحیم و محمد سمیر و محمد کریم و محمد هاشم و پسر مشایخه
و سار م قبر کبر و محمد و ع قبر کبر و هاشم و محمد قبر رضا و محمد رضا و برادر
و پسر مشایخه و حسین و غلام قبل رضا و عا قبر رضا و جسد در سما و در ابراهیم
و عا قبر کبر و محمد قبر حسن و سید الله و محمد قبر با و وزیر ملک قبر کبر و عی
مشایخه و عا قبر فخر وزیر اجدید و سید صادق در جسد قبر م و عا محمد

صفحه ۲۲۵
و محمد و محمد و عا و محمد و محمد و محمد و محمد و سید قبر جواد و محمد قبر جواد
و سید رجبع درضا بعد محمد و سید عا و محمد قبر جعفر و حضرت امام زینر
۲۲۵ م ش با شکار حضرت درقا ظهور عطا از اهل ارواده و طر سارا در حق مشایخه
و جناب هیزلا عبد الله خ ا

۲۲۸ م ش با شکار حضرت درقا ظهور جواد از ابراهیم مالک و جسد در حق مشایخه
و جناب لطف و عا و جناب کربلا زینر و حضرت جواد و ذکر عدم و غایت حضرت
و سید دولت در خون بهمانند و اجازه انتقال در شریعت سید و سید در سید
آن ابراهیم و ابراهیم (مقصود شایخه حضرت است)

۲۳۳ م ش با شکار جناب درقا بیست و شش جهان در انقباب لرضی سخن و غلام
تشریف بدون لجان و ذکر صمصو در این مهله با قرنها و سید لفظ را و پوزار
۲۳۹ م ش با شکار جناب درقا ظهور رافت کرم زینر کرم مالک عطا در حق
مشایخه و لمر با جواد در حضرت ابراهیم حکمت در بیان

۲۴۱ م ش با شکار جناب جواد در درقا ظهور غایت نظر قدرت در حق مشایخه
۲۴۲ م ش با شکار از اکره بزرگه خانه ظهور غایت حضرت و سید لفظ و در حق مشایخه
۲۴۳ م ش با شکار جناب درقا ظهور فتنه از سما مالک انما در حق مشایخه
و جناب لطف و عا و جناب کربلا زینر و جناب هیزلا محمد و جناب سید رضا
و محمد صادق و جناب هیزلا عبد الله و جناب لطف و سید و اجازه تشریف

صفحه
 نجاب امیر سیستان و جناب امیر لاهور و غایت در حق جناب
 و جناب امیر بنگال و جناب امیر کرم و ط و حضرت حیدر قبری
 و جناب امیر قندھار و امیر سیستان و جناب امیر سیستان و جناب
 ابن خیر و جناب امیر حسین و طاعت بدیع و ذکر پیران اخت پیر و طهر
 غایت در حق امیر لاهور

۲۵۸ با شجر جناب در بیان حضرت زینب در اتفاق جان حسن آن
 رحیم و یاد در یاد و طهر حضرت در حق جناب در واقعیت سی در
 انصاف از جناب در بیان و ذکر امیر امیر قبری و امیر امیر امیر
 اعتدال در حق امیر و طهر غایت در حق ابن خیر و طهر و طهر
 در وقت طهر و زینب امیر و در وقت طهر و زینب امیر و در وقت
 بیان مبارک در حق حضرت و در وقت با جناب ابن خیر و طهر و طهر
 بتسلیح روح بیکه از اجاب و طهر

۲۷۷ با شجر حضرت در واقعیت سموات بان مجرب کمال
 و طهر حضرت در حق امیر و جناب امیر و جناب امیر و جناب
 ابن خیر و جناب امیر امیر و طهر و طهر و طهر و طهر و طهر
 در حق امیر و طهر و طهر و طهر و طهر و طهر و طهر و طهر
 طهر و طهر و طهر و طهر و طهر و طهر و طهر و طهر و طهر
 طهر و طهر و طهر و طهر و طهر و طهر و طهر و طهر و طهر

صفحه
 مقام حضرت شیخ و حضرت سید و طهر آنک به جناب از امیر در وقت
 و طهر حضرت شیخ و طهر آنک به جناب و طهر حضرت شیخ و طهر
 در حق آنک و طهر آنک به جناب و طهر آنک به جناب و طهر آنک
 و ذکر جناب ابن خیر و جناب امیر و جناب امیر و جناب امیر و جناب
 عزیز و در وقت طهر و طهر و طهر و طهر و طهر و طهر و طهر
 بعد در وقت با شجر جناب امیر و طهر

۲۹۴ با شجر جناب شیخ با سعید طهر آنک به جناب و طهر آنک
 در مسترک و طهر آنک به جناب و طهر آنک به جناب و طهر آنک
 ۲۹۵ با شجر جناب در واقعیت طهر آنک به جناب و طهر آنک
 کلام و جناب امیر و طهر آنک به جناب و طهر آنک به جناب
 در حق جناب

۳۰۳ بدون عنوان جناب (یا در واقعیت) طهر غایت با طهر آنک در حق
 و طهر آنک به جناب و طهر آنک به جناب و طهر آنک به جناب و طهر آنک
 و ذکر طهر آنک به جناب و طهر آنک به جناب و طهر آنک به جناب و طهر آنک
 ۳۰۳ با شجر جناب در واقعیت طهر آنک به جناب و طهر آنک به جناب
 و طهر آنک به جناب و طهر آنک به جناب و طهر آنک به جناب و طهر آنک
 و طهر آنک به جناب و طهر آنک به جناب و طهر آنک به جناب و طهر آنک
 و طهر آنک به جناب و طهر آنک به جناب و طهر آنک به جناب و طهر آنک

صفت
 ۲۱۰ باغچه جناب درقا از فقه بشارت کرد که در آنجا دو جوان نمود در حق
 و محمد زینب قبر با و با قبر لقی و محمد قبر بلف و غلام و در هر دو قبر مسکون
 است و ذکر نفاق احمد کرمانه و غایت در حق جناب پسر ولیم و انسا و
 ضمیر راقس و بس و غیره و محمد قبر لقی و ذکر غلام و سعید و مستحق
 حق بر طبق است که با هر حق در رد آورده اند و غیر بر رسته شدن و غیره
 یازده ساله جناب سعید حسین و فخر بر طبق غلام پاک و اجازه تشریف بجناب
 میرزا ابراهیم

۲۱۲ باغچه جناب درقا ظهور غایت در برادر تائف کتب اربعه از
 مشایخ در این زمان و ابراهیم الواح م رتقا محمد شیخ زینب امر درقا بفرست
 با حق تا و در سال پکت محمد الواح مبارکه بجناب میرزا غایت درقا شیخ حال تمام
 در رد آورده ظهور غایت در حق جناب م ح قهرم و در جناب م ح

۲۲۴ باغچه جناب میرزا احمد ذکر کرامت عکس است در استجاب امر بیان
 کلمات ذوقی از اشته در صورتی که در هر فرقان با همه اشکال که در زیره

۲۲۱ باغچه باغچه میرزا م ح ظهور غایت کرامت جبروت در حق مشایخ

۲۲۹ باغچه جبروت میرزا ظهور غایت سلطان ظهور در حق مشایخ

۲۳۱ باغچه جناب م ح ظهور غایت حضرت ذوق اربعه است که در
 عکس و با تمام خود در زمین که در تمام میرزا م ح